

دەزگای چاپ و بلاوکردنەوہی

زنجیرە ی پۆشنییری

*

خاوەنی شیمتیاژ: شوکت شیخ یەزین

سەرئۆسەر: بەدران ئەحمەد هەبیب

***

ناوونیشان:

دەزگای چاپ و بلاوکردنەوہی ئاراس، گەرەکی خانزاد، هەولێر

س.پ. ژمارە: ١

www.araspublisher.com

میرنشینی

ئەردەلان، بابان، سۆران

ميرنشىنى

ئەردەلان، بابان، سۆران

لە بەلگەنامەى قاجارىدا

۱۷۹۹-۱۸۴۷ز

محمدەد ھەمە باقى

ناوى كىتەپ: ميرنشىنى ئەردەلان، بابان، سۆران

نويسىنى: محمدەد ھەمە باقى

بىلاوكراۋەى ئاراس- ژمارە: ۱۵۵

دەرھىتئانى ھونەرى: ئاراس ئەكرەم

بەرگ: شكار ەفان نەقشەندى

نويسىنى سەر بەرگ: محمدەد زادە

ھەلەگىرى: شىرزاد ەققى ئىسماعىل

سەرپەرشتىى كارى چاپخانە: ئاورەھمان مەحمود

چاپى يەكەم - چاپخانەى ۋەزارەتى پەرۋەردە، ھەولتەر- ۲۰۰۲

لە كىتەپخانەى بەرپەبەرەيەتتى گىشتىى پۇشنىبىرى و ھونەر لە ھەولتەر ژمارە (۳۸۶) ى سالى

۲۰۰۲ ى دراۋەتى

پېرست

7	پېشه‌کۍ
	به‌شی يه‌که‌م
19	قاجار و ئېلی قاجار
20	ئاغا محهمه‌د خانی قاجار
24	فته‌تح علی شای قاجار
27	محهمه‌د شای قاجار
	به‌شی دووهم
29	میرنشینى ئه‌رده‌لان
32	ئهمانوللا خانى ئه‌رده‌لان
	به‌شی سېئېه‌م
37	میرنشى بابان
42	ئهوره‌حمان پاشای بابان
69	مه‌حموود پاشای بابان- سه‌ره‌تای هه‌لته‌کاندى میرنشینى بابان
	به‌شی چوارده‌م
119	میرنشینى بابان و ئه‌رده‌لان هاوکارى يه‌کترى- بو له‌ناوبردى يه‌کترى
	به‌شی پېنجه‌م
143	میرنشینى سۆران محهمه‌د پاشا- پاشای گه‌وره: کۆر پاشا
163	پاشکۆ- به‌لگه‌نامه‌کان
167	فه‌ره‌ه‌نگى ناو
175	فه‌ره‌ه‌نگى جوگرافيا

(۱)

له دنیای سیاسی و دیپلوماسی و تهنانت له دنیای تازهی «پیتوهندی» یشدا، ههمیشه ئەو لایه نانهی دهیانهوی پردی پیتوهندیی له گهڵ یه کتردا ههلبهستن، بهر له ههموو شتیکی پایه کانی ئەو پیتوهندییهیان له سهر بنچینهی ئەو کۆمهله زانیارییه ههلبهستن، که له سهر یه کتری کۆی دهکهنهوه؛ ئەوسا به پیتوانه و له بهر رووشنایی ئەو کۆمهله زانیارییهاندا ههلسوکهوت و ئاکار و پیتوهندیی له گهڵ یه کتر دادهمه زرتین... که ئەم کۆمهله زانیارییهان ههلقولای ئەو ساته وهخت و روژ و ههفته و مانگ و ساله نین، که ئەو پیتوهندییهی تیدا دادهمه زرتیت، به لکو پیکهاته و که له که بووی میژوو یه کن.

بۆیه زۆرجار هه ندی لایهن و ریکخراو و نه تهوه (تهنانت له سهر ئاستی تاکه که سیش)، به لایانهوه سهیر ده بیت، که ده زانن فالانه به رهو ریکخراو و نه تهوهی تر، به جوړتیک بۆیان ده نوارن و ههلسوکهوتیان له گهڵدا دهکن، له ئاستی دید و خوژگهی ئیستایاندا نین! له کاتیکدا (سهیره که) به پیتچه وانه وهیه... واته: سهیره که له وه دایه، که (یه کتیک) له جه مسهره کانی ئەم پیتوهندییه، ئاگاداریی هاو پیتوانه ی له سهر بهرامبه ره که ی نه بیت! که ئەم دیاردی و داروبارهش ههمیشه له کورد روو ده دات... چونکه ههمیشه کورد (خوینده واران ی کورد، له بهر چهندان هۆ)، نهک ههر بۆی نه لووه زانیاریی له سهر بهرامبه ره که ی کۆیکاته وه، به لکو بۆی نه لووه زانیاریی له سهر خویشی کۆیکاته وه و بیپاریزی.

ههر له بهر ئەمه شه، ئەو زانیارییهانی له ئهرشیفه کانی ولاتانی دووروزیکدا له سهر کورد پارێزراون، ئەگه هه ندیکیشیان به گیانی ناحه زانه نه نووسرابنه وه، ئەوا زۆربه یان به گیانی دۆستانه نه نووسراون... بۆیه ئەو گه پریده و توێژه وهه بیانییهانی پشت به زانیارییه کانی ئەو ئهرشیفانه ده بهستن، دیدیکی شیواو له سهر مرۆقی کورد لایان

(۲)

دروست ده بی و ههر ئەو دیدهش له به ره مه کانیاندا رهنگ ده داته وه، که ره وانده وهیشی هه روا ئاسان نییه و به وهش چاره سهر ناکریت، خوینده واری کورد له بهرامبه ره ئەو دید و هه لویتستانه یاندا خو ی گرژ و بیتزار نیشان بدات؛ به لکو ئەرکی تازه ی گوتاری کوردی، بۆ زانستییهان دروستکردنی پیتوهندی خو ی له گه ل روونا کبیرانی نه ته وه کانی دوور و نزیک و نیشان دانی ناسنامه یه کی شارستانییهان، ده بی هه ولدان بیت بۆ:

۱- چنگخستنی ئهرشیفی ده ولته تان له سهر هه موو لایه نیکی ژیا نی کورد.

۲- ساغکردنه وه ی لایه نه به ئەنقه سه ست شیوتینرا وه کانی ناو ئەو به لگه نامانه، به گیانیکی زانستییهانه.

ئەم چه پکه به لگه نامه یه ی له سهره تای پیکهاتنی زنجیره ی شاهه کانی قاجاره وه، تا نزیکه و کۆتایی نیوه ی یه که می سه ده ی نۆزده، لیته دا له سهر میرنشینه کانی: ئەرده لان، بابان، سۆران، پۆلینم کردوون، تهقه لایه کی بچووکن، له زنجیره ی تهقه لایه کی بهرده وام و دووتوی چه ند کتیبیکی تر دا، بۆ چنگخستن و خستنه پرووی خه رمانیکی ده ولته مه ندی قاجاری، له سهر سه ر و مری ژیا نی کورد، له نزیکه ی سه د و په نجا سالی رابردووی^(۱) ژیر سیه ری ده سه لات و ململانیی هه ردوو ده ولته ی قاجاری و عوسمانیدا، بۆ ده ست خستنه ناو کاروباری ناوخۆی میرنشینه خو جتیه کانی کورد، که راسته وخۆ قه له مره وه کانیان ده که وتنه سه ر سنووری ئەو دوو ده ولته ته گه وره یه ی ئەو روژگاره، یان ئەو ئیلاله ی کورد، که گه رمیان و کویتستانیان کردووه و به بیانووی به زانندی سنووره وه، ده ستیان له کاروباری ناو خو یان وهرده دا.

یان ئەو سه روک ئیل و هۆزانه ی له دژی زۆرداری و بیدادی هه ندی له کاربه ده ست و فرمانبه رانی ئەو دوو ده ولته ته راپه ریون.

(۳)

ئەم به لگه نامانه، تا ئەم سالانه ی دوایی له ئهرشیفی وه زاره تی کاروباری ده ره وه ی ئیتراندا پارێزرا بوون، که به شتیکی زۆریان له م چه ند زنجیره کتیب و کتیبه سه ره خو یه دا چاپ و بلا بوونه ته وه:

۱- زنجیره کتیبیک، که (۴) به شه و به ناوی: (اسناد و مکاتبات تاریخی ایران-

۱- یه که مین به لگه نامه ی ناو ئەم چه پکه به لگه نامه یه، میژووی سالی ۱۷۹۹ز-ی پیتوهیه.

قاجاریه)، له لایه: دکتر محمد رضا نصیری-یه وه له سالی ۱۳۶۶ هه تاوی، ۱۹۸۷ز، تا ۱۳۷۲ هه تاوی، ۱۹۹۳ز، چاپ و بلاو بوونه ته وه^(۲).

به رگی یه کهم و دووه می ئه م زنجیره یه، پیوه ندیبان به م باسه ی ئیمه وه هه یه و هه ر به رگی کیشی له دوو به ش پیکهاته وه: پیشه کی و به لگه نامه کان...

پیشه کی به رگی یه که میان ته رخا نکراره بو لیکنو لینه وهی «پیوه ندیبه کانی ئیران و عوسمانی له سه ره تای دامه زانندی ده ولته تی قاجاره وه، تا په یمانامه ی یه که می ئه رزه رۆم - ۱۸۲۳ز) ... به شی دووه مییش تایبه ته به و به لگه نامه ی له ئه رشیفی عوسمانیدا ده ریه ئیان و ساغی کردوونه ته وه و به رتینوسی تازه ی فارسی داپرشتوونه ته وه و په راوتزی پیوستی بو نووسبون. وینه و نمونه ی به لگه نامه کانیسی وه ک خو بان چاپ کردوونه ته وه.

به رگی دووه مییشی به هه مان شیوه ئاماده کراره و پیشه کی ئه م به شه یان ته رخا نه بو پیوه ندیبه کانی ئیران و عوسمانی له سالی ۱۲۳۹ کۆچی، ۱۸۲۳ز، که ده کاته دوا ی به ستنی په یمانامه ی یه که می ئه رزه رۆم، تا سالی ۱۲۶۳ کۆچی، ۱۸۴۶ز، واته: تا پیکه ئتانی په یمانامه ی دووه می ئه رزه رۆم.

له م دوو به رگی ئه م زنجیره کتیبه دا، نامه یه کی زوری ده رباره ی میرنشینی بابان و ئه وره حمان پاشای بابان و چه ندان نامه ی مه حمود پاشای بابان و نامه گه لیککی تری شا و وه لبعه هد و سه رۆک وه زیران و بالوتیز و گه وه ره لپه رسراوانی قاجار و عوسمانییان ده رباره ی کیشه و کاروباری بابان و جاف و هه ورامان به تایبه تی و کوردستان به گشتی تیدایه، که هه موویان بو لیکنو لینه وه ی روودا وه کانی ئه و رۆژگاره، به لگه و که ره سه ی گرنگ و تازهن، که گرنگه کانیان له م کتیبه ی به رده ستاندا باسکراون.

۲- زنجیره کتیبیکی تر، به ناوی: (گزیده اسناد سیاسی ایران و عثمانی، دوره قاجاریه)، له لایه ن وه زاره تی کاروباری ده ره وه ی ئیرانه وه، دفتر مطالعات سیاسی و بین المللی، له سالی ۱۳۶۹ هه تاوی، ۱۹۹۰ز، به دوا وه چاپده کرین و تا ئیستا (۷) به شیان لی چاپکراوه... هه ر به شیکی ئه م زنجیره یه پیشه کیسه کی میژووی تیرو ته سه لی بو نووسراوه و چه پکیک به لگه نامه شی له گه لدا چاپکراوه؛ که ئه گه رچی له به ر هزی سیاسی، له وانه یه سه رجه می به لگه نامه کانیان بلاو نه کردیته وه؛ به لام وه ک خو بان ده لئین: هه لئیراده یه ئه م به لگانه ش خه رمانیکی به پیت و به رمیتن و هه ندیک به لگه نامه شیان سه باره ت به میرایه تی بابان تیدایه، که دیسان گرنگه کانیان بو ئه م کتیبه ی به رده ستان گو تیزاونه ته وه.

۲- ده بویه ئه م زنجیره یه بگاته (۷) به ش، به لام تا ئیستا هه ر (۴) به رگه.

جگه له مانه ش ده نگویاسی و توویتی یه کهم و دووه می نوینه رانی ئیرانی و عوسمانی تیدایه، که ریککه و تننامه ی یه کهم و دووه می ئه رزه رۆمی تیدا ئیمزا کرا.

جگه له م دوو زنجیره کتیبه، چه ندان کتیبی تریش به لگه ی ره سمیی و باس و خواسی میرنشینی بابانیان تیدایه، که به گو تیره ی پیوست و له جیگه ی خو باندا ناویان له م کتیبه دا ده هئیری.

***

به سه رکردنه وه و هه لا و تیردکردنی ئه م به لگه نامه، جگه له وه ی ده رس و په ندی میژووی زۆریان بو ئیستا تیدایه، له هه مان کاتیشدا دنیا ی تازه ی ئیستا، که دنیا ی (پیوه ندی) یه، پیوستی به به لگه و زانیاری و ئاماره؛ که ئه گه ر یه کیک له کۆله گه کانی «پیوه ندی»، بریتی بیت له «به لگه»، ئه و ئه م به لگه نامه، خو بان به لگه ی زیندووی ئه وه ن، که ئه و دوو ده ولته ی ئه و رۆژگاره، له باتی ئه وه ی به پیر ته نگوچه له مه و کیشه کانی دانیشتوانی ژیرده سه لاتیانه وه بچن، که چی هه ر خو بان کیشه و گپه لیان بو دروستکردوون و زه مینه ی شه ری نیوان میرنشینه کان و قه لا چۆکردنی یه کتیریان بو ئاماده کردوون و له مه شدا له لایه که وه مه به ستیان هئیشته وه یانه به ژیرده ستی و دواکه و توویتی و له لایه کی تریشه وه چه واشه کردن و شیواندنی روخساری راسته قینه ی مرۆقی کورد بووه، لای گه لانی خو بان و گه لانی دنیا ش^(۳). له به ره وه ش ئه و سه رچاوانه ی ئه م به لگه نامه م لی وه رگرتوون، به شیوه ی په رتوبلاو و وه ک ئه لقه ی له یه ک پسایو چه ندان زنجیره ی ون، بلاویان کردوونه ته وه، بۆیه خستنه وه پال یه ک و خستنه وه جیگه ی میژووی ئه م به لگه نامه، بو باوه شی روودا وه کان و باوه شی میژووی کورد، پیوستم به سه ره له نو ی به سه رکردنه وه ی میژووی ئه و سه رده مه و میژووی میر و میرنشینه کانی کورد بووه... به لام سه ره له به ری میژووی ئه و میر و میرنشینه م به تیروته سه لی بو تیره نه گواستوونه ته وه، به لکو به سه رکردنه وه یه کی خیرام کردوون و ته نیا له و برگه میژووی یانه دا له نگه رم گرتووه و هه لوتیستم کردووه، که بۆنه ی ئه م به لگه نامه یان تیدا رسکاوه... تا له بۆنه و ساته وه ختی رسکانی به لگه نامه که ش نزیک تریومه ته وه، میژووی ئه و سه رده مه شم ئارامتر و تیروته سه لتر گپراوه ته وه... بو ئه وه ش به لگه نامه که زۆر تر له گه ل ئه و برگه و روودا وه میژووی یانه دا بگو نجینم؛ هه ولمدا وه روودا وه که به جزیک بگپرمه وه و زه مینه یه کی و بو به لگه نامه که خو ش بکه م، که به لگه نامه که و روودا وه میژووی یه که، پیکه وه ساز و ته با و سروشتی بن.

۳- بۆنمونه، بناوه به لگه نامه ی ژماره (۱۳۲).

هر هم هویهش (هوی گرنگیدان و خونریزیک کردنهوه له بۆنه ی ئهم به لگه نامانه)، وای کردوه، که متر خۆم له قهره ی ئهو رووداوه گرنگ و گشتیبانه بدهم، که له و رۆژگارهدا، ئهم دوو دهوله تهبان به خۆبانهوه خهریک و سه رقآل کردوه، وهک دوو جهنگی (۱۸۰۴-۱۸۱۳ز)، (۱۸۱۳-۱۸۲۷ز) نیوان ئبیران و روسیا و سئ جهنگی (۱۷۸۷-۱۷۹۱ز)، (۱۸۰۶-۱۸۱۲ز)، (۱۸۲۸-۱۸۲۹ز) نیوان عوسمانی و روسیا.

به لآم له (۳) جهنگی (۱۸۰۶ز)، (۱۸۱۳ز) و (۱۸۲۰-۱۸۲۲ز) نیوان ئبیران و عوسمانیدا، که مییک له نگهرم له دوو جهنگی (۱۸۰۶ز) و (۱۸۱۳ز) دا گرتوه، که رووداوه کانی ههر دوو کیان و بریکیش له هویه کانیان به گشتی، له قهله مرهوی باباندا روویانداوه. ههر چهنده جهنگی (۱۸۰۴-۱۸۱۳ز) نیوان ئبیران و روسیا، که ئیرانی به خۆبهوه سه رقآل و شیرزه کرد و خاکی زۆری که وته به ردهستی روسیا، بووه مایه ی که مییک بووژانه وهی همه له یه نه ی ئهم سئ میرنشینه ی کورد و ههر سیکیان پیکه وه و له یهک کاتدا (به تایبه تیش میرنشینی بابان و سۆزان)^(۴)، که وتبوونه له شکرکیشی و فراوانخوایی و گه شانه وهی فهره نگیی و چه که ره کردن و سه ره تاتکیی بییری ناسیۆنالیستی کورد و مه ترسیی دروستکردن بۆ سه ره دوو دهوله ته که...

به لآم ههر له م برگه میژوو بییه ی پیوه ندیبان به م به لگه نامانه وه هه یه؛ گه وره ترین دوو ریککه و تننامه ی نیوان دهوله تی قاجاری و عوسمانی، بۆ سه رکوتکردنی ئهو مه ترسیبانه ی کورد، روویانداوه؛ که به ریککه و تننامه ی یه که م (۱۸۲۳ز) و دووم (۱۸۴۷ز) ئه رزه پۆم ناسراون و سه ره تا و بنچینه کانیان تایبه ت بوون به کیشی کورد.

له ریککه و تننامه ی یه که مدا، ئه وهنده ی پیوه ندی به کورده وه هه بییت، دوو بابته تی گرنگ بریاران له سه ردا:

۱- ماده ی یه که می ریککه و تننامه که، تایبه ت بوو به میرنشینی بابانه وه و به و پبیه ش که میرنشینی بابان، به گویره ی یاسا، له ناو خاکی عوسمانی و سه ره به دهوله تی عوسمانیه، داوا له ئبیران دهکات دهست له کاروباری ناو خۆی ئهو میرنشینه هه لبرگی.

۲- ماده ی سییه میش سه باره ت به ههر دوو ئیلی (سیپه کی) و (حه یده رانلوو) ی کورد بوون، که بهر له ریککه و تننامه که، سه ره به ئبیران بوون، به لآم له سه ره داوای خۆیان و به گویره ی ریککه و تننامه که، به دهوله تی عوسمانیه وه لکبیران.

۴- مه بهست له میرنشینی بابان، سه رده می ئه وره حمان پاشا میرنشینی سۆزانی، سه رده می «مه مه مد پاشای کۆر».

له به رامبه ر ئهم دوو ماده ده یه شدا، ئبیران خۆی و ده بینی، که هه موو به نده کانی ریککه و تننامه که به گویره ی خواست و ئاره زووی دهوله تی عوسمانی دارپژراون و چه ندان جار له ریکه ی نامه ی ره سمیی و نوینه ر و بالۆیزانی خۆی و ئینگلستان و روسیا وه بۆ ئهسته میۆل بۆ لای داود پاشای والی به غداد، به پبیداگریی و جه خته وه، داوای له دهوله تی عوسمانی ده کرد ئهو دوو ماده ده یه ی ریککه و تننامه که (به تایبه تیش ماده ده ی یه که م) به م شیوه یه ده ستکاریی بکریته وه:

«له به ره وه ی ئیله کانی سیپه کی و حه یده رانلوو له ده مییکه وه سه ره به دهوله تی ئبیران بوون و ئیستا به ره زامه ندیی خۆیان ده بنه هاوولاتی عوسمانی، ئهو میران و سه رانی میرنشینی بابانیش، خۆیان داوا ده که ن بخرینه ژیر ده سه لاتی ئبیران» و له م پبنا وه شدا نامه و داخوایی له م بابته ی به میرانی بابان، بۆ ده رباری قاجاری، پبئ ده نووسین.

به لآم دهوله تی عوسمانی ملی بۆ داخواییه کانی ئبیران نه دا و له مانگی کانوونی یه که می ۱۸۲۳ز، دا، به ره سمیی ئیرانی ئاگادار کرده وه، که به هیج شیوه یه ک ئالوگۆر له دووباره دارپشته وه ی ئهو به ندانه دا ناکاته وه.

ئیرانییش که له م کاته دا هه سستی به مه ترسی هه لایسانی جهنگی روسیا ده کرد، ناچار لای خۆبه وه نه رمیی نیشاندان و هه ولئ راگرتنی دۆستایه تی خۆی و عوسمانی ده دا.

به لآم وهک سه رچاوه کانی ئبیران خۆیان ده لاین^(۵)، ئاکاری دۆژمانانه ی داود پاشای والی به غداد، به رامبه ر ها توچۆ کارانی ئبیرانی، بۆ شوینه پیرۆزه کان و داگیرکردنی (مه نده لی)، کاریکی وای کرد، له به رامبه ریشدا ئبیران دووباره دۆستایه تی و پیوه ندی خۆی له گه ل مه حموود پاشای باباندا دروست بکاته وه و بیخاته وه ژیر بالی خۆی^(۶)... هاوکاتیش به فرمانی فه تح عه لی شا، له شکرکیی ئبیرانی، مه نده لی گرتوه.

له م گرژیبانه دا، بابیعالی «ئه سه عد ئه فه ندی» به نوینه رایه تی خۆی بۆ چاره سه ری کیشه کانیان بۆ به غداد نارد و له کۆتایی (۱۸۲۴ز) دا گه یشته لای داود پاشا و چاوه نواری گه یشتنی نوینه ری ئبیران بوو.

ئه سه عد ئه فه ندی ده رفه تی مانه وه ی خۆی له به غداد، به هه ل زانی و له ماوه ی چاوه نواری نوینه ری ئبیراندا، به نه یینی که وته پیوه ندی و نامه نووسین له گه ل سه رانی ئیل و میرانی بابان و بۆ ئه وه هانیده دان، تا لایه نگیریی و پشتیوانییی له داود پاشا بکه ن و دواییش له راپۆرتی خۆیدا، ئاوای بۆ بابیعالی نووسیوه:

«بۆ گه یشتنه ئه نجامیکی ئهو جیاوازیبانه ی له نیوان ئبیران و به غداد هه یه، له سه ره

۵- نصیری، محمد رضا، اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه) جلد (۱) ص ۸.

۶- هه مان سه رچاوه- هه مان لاپه ره.

بایه‌تی نازاردان و بیزارکردنی زیاره‌تکاران و بازگانانی ئیران و ده‌ست خستنه ناو کاروباری ناوخوی کوردستانه‌وه؛ به‌نه‌پینی و به‌نامه، پیوه‌ندی به‌پاشایانه‌وه کرا و بۆ هاندانیشیان به‌لای داود پاشادا تیکۆشام، مه‌حموود پاشای بابان له ترسی ئیران و متمانه نه‌کردنیش به‌والی به‌غداد، پیتشیناره‌که‌ی په‌سه‌ند نه‌کرد. به‌لام له دواییدا به‌وه رازی بو، که نه‌گه‌ر له‌لای والی به‌غداده‌وه گیان و سامانیان ده‌سته‌به‌ر بکریت، روو له ده‌رباری عوسمانی ده‌کات»^(۷).

که «حه‌سه‌ن عه‌لی خان»ی نوینه‌ری عه‌بباس میرزاش گه‌یشته به‌غداد و تووپیژ له‌سه‌ر کیشه‌کانیان ده‌ستی پیکرد، نوینه‌ری ئیران پیتی باش بوو دانیشتنه‌که‌یان به‌نه‌ ته‌ووپیژ و به‌ئاماده‌بوونی عه‌بباس میرزا، پریاره‌کانیان دوایی پی به‌پیتن.

له‌ دانیشتنی ته‌ووپیژدا نوینه‌ری عوسمانی وای نه‌نجامگیری کرد، که عه‌بباس میرزا بۆ نه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی خۆی له‌ کوردستاندا فراوانتر بکات؛ سوڠه‌ی هه‌ندی رووداو، به‌پال داود پاشا ده‌دات. له‌به‌رئه‌وه‌ دانیشتنی ته‌ووپیژیش به‌ره‌مه‌پیکری نه‌دا و نوینه‌ره‌که‌ی عوسمانی له (۱۸۲۶/۱۲/۳)ز، دا، بۆ نه‌سته‌مبۆل گه‌رپاوه.

که جه‌نگی ته‌ممووزی ۱۸۲۷ز، ی نیوان رووسیا و ئیرانیش هه‌لایسا، هه‌رچی شته‌کانی تر بوو، هه‌مووی پیچرانه‌وه و ئیران هانای بۆ ده‌وله‌تی عوسمانی بردو داوای لیکرد شان به‌شانی ئیران، وه‌ک یه‌ک ده‌وله‌تی یه‌کگرتووی ئیسلامی، دژی رووسیا کافر بجه‌نگن..

به‌لام زۆری نه‌برد هه‌یزه‌کانی رووسیا ته‌نگیان به‌له‌شکری ئیران هه‌لچنی و خاکیکی زۆری ئیرانیا داگیر کرد و نه‌سته‌مبۆلیش به‌هاناوه نه‌هات و سه‌رئه‌نجام ئیران له ژێر گوشاری رووسیا، له شوباتی ۱۸۲۸ز، دا، په‌یماننامه‌ی «تورکمانچای» ئیمزاکرد... رووسیاش که له‌وه‌ دلنیاوو ئیتر ئیران ماندوو بووه و هه‌یچی پیناکریت؛ نه‌وسا له مایسی ۱۸۲۸ز، دا په‌لاماری ده‌وله‌تی عوسمانیشی دا و نه‌مجاره‌ ده‌وله‌تی عوسمانی بۆ (پاراستنی ئیسلام) هانای بۆ ئیران هینا!. به‌لام ئیران توانای یارمه‌تیدانی عوسمانی پیوه‌نه‌ماوو. به‌لکو ته‌نیا شتییک که بۆ هه‌ردوو ده‌وله‌تی عوسمانی و قاجاری به‌که‌لک ده‌هات، نه‌وه‌ بوو؛ که له‌م کاته‌دا گرژبیه‌کانیان به‌لاوه‌بیتن و به‌ره‌و خاوکردنه‌وه‌ی گرژی و چاره‌سه‌ر و که‌مکردنه‌وه‌ی کیشه‌کانیان هه‌نگاو هه‌لبگرن.

له‌دوای پرانه‌وه‌ی جه‌نگی نیوان رووسیا و عوسمانی، که به‌ریککه‌وتنه‌نامه‌ی (ئه‌درنه: ۱۸۲۹ز) براندیانه‌وه، پیوه‌ندییه‌کانی ئیران و عوسمانی به‌ره‌و زیاتر نزیکبوونه‌وه و

بنه‌رکردنی کیشه‌کانی نیوانیان ده‌چوو... نوینه‌ر و نامه‌یه‌کی زۆر له‌ نیوانیاندا گوێدرپاوه و به‌رده‌وام ئیران دادی له‌ده‌ست لاساری و سه‌رپیچیه‌کانی داود پاشا ده‌رده‌پری و داوای گوێزینی له‌ بایعه‌الی ده‌کرد. بایعه‌الیش (عه‌لی ره‌زا)ی له‌جیتی داود پاشا دانا (۱۸۳۱ز)... به‌لام عه‌لی ره‌زاش به‌ته‌نگ خواسته‌کانی ئیرانه‌وه نه‌ده‌هات و مه‌به‌ستیشی نه‌بوو. له‌به‌رئه‌وه‌ پیوه‌ندییه‌کانی ئیران و عوسمانی، له‌ گرژبوونه‌وه و خاوبوونه‌وه‌ی به‌رده‌وامدا بوو. به‌تایبه‌تیش له‌سه‌ره‌تای سالی ۱۸۴۲ز، دا، که مه‌حموود پاشای بابان له‌ پاشایه‌تی بابان لابرا و په‌نای بۆ ئیران برد، نیوانی ئیران و عوسمانی گرژبووه‌وه... ئیران داوای داناوه‌ی مه‌حموود پاشا و لایه‌ری ئه‌حمه‌د پاشای (برزای مه‌حموود پاشا)ی ده‌کرد. ده‌وله‌تی عوسمانیش نه‌مه‌ی بۆ ئیران نه‌ده‌کرد. به‌لام به‌جوێکی تر و بۆ دلنه‌وایی کردنی ئیران، عه‌بدوڵلا پاشای برا بچکۆله‌ی ئه‌حمه‌د پاشای له‌جیتی دانا و ئه‌حمه‌د پاشایان به‌ناوی بانگه‌یشتنه‌وه‌ له‌ به‌غداد هه‌یشته‌وه.

ئیرانیش بۆ نه‌وه‌ی قسه‌ی خۆی به‌ریته‌سه‌ر، له‌شکریان بۆ والی ئه‌رده‌لان (ره‌زا قولیخان) سازدا و ویستیان به‌خورتی مه‌حموود پاشا بۆ سلیمانی بگێرنه‌وه. به‌لام هه‌رشه‌که‌یان سه‌رنه‌که‌وت و مه‌حموود پاشا و والی ئه‌رده‌لان له‌ به‌رامبه‌ر هه‌رشیکی غافلگیرانه‌ی عه‌بدوڵلا پاشادا تیکشکینرا.

هه‌ر له‌م سه‌روه‌یه‌نده‌دا «نه‌جیب پاشا»ی والی به‌غداد (که‌ دوای عه‌لی ره‌زا ببوووه‌ والی به‌غداد)، له‌ مانگی ذیحه‌جه‌ی ۱۲۵۸ کۆچی، کانونی به‌که‌می ۱۸۴۲ز، به‌بیانوی سه‌رکوتکردنی یاخیبونی خه‌لکی (که‌ربه‌لا)وه، هه‌رشکی کرده‌ سه‌ر که‌ربه‌لا و قه‌تلوعامی شیعه‌کانی کرد...^(۸)

بلاو بوونه‌وه‌ی هه‌والی کوشتاری شیعه‌ی که‌ربه‌لا، له‌ مانگی دواتردا، که ریکه‌وتی (موحه‌ره‌م)ی ده‌کرد، ده‌رباری ئیرانی خروشان و ئیران بریاری دا به‌له‌شکریکی گه‌وره‌ی (۲۴) هه‌زار که‌سییه‌وه، له‌ دوو قۆله‌وه‌ هه‌رش بکاته سه‌ر به‌غداد و تۆله‌ بکاته‌وه... ده‌وله‌تی عوسمانیش که‌وته‌ خو ئاماده‌کردن و نیشانه‌کانی جه‌نگیکی نوێی نیوان ئیران و عوسمانی هاتنه‌ پێشه‌وه.

به‌لام له‌م نیوانه‌دا هه‌ردوو بالۆتیزی رووسی و ئینگلیسی فریاکه‌وتن و که‌وته‌ ناوپیژی و داوایان له‌ هه‌ردوو ده‌وله‌تی عوسمانی و ئیرانی کرد خو ئاماده‌کردنی جه‌نگیان راگرن و کۆمیسینیکی چوار قۆلیی بۆ چاره‌سه‌ری کیشه‌کانی نیوانیان پیک بیت.

به‌مجۆره‌ لیژنه‌ی ناوبراو له (۱۸۴۳/۵/۱۵)ز، دا، له‌ ئه‌رزه‌ڕۆم، دانیشتیان ده‌ست

۸- ژماره‌ی کۆژراوانی ئه‌م کوشتاره‌ به (۹) تا (۲۰) هه‌زار داده‌پین (سه‌رچاوه‌ی پێشوو- ل ۲۷).

۷- سه‌رچاوه‌ی پێشوو- ل ۹.

پیکرد و بدچهند قوناغیتیکی جیاجیا، که تا (۱۸۴۴ز)ی خایاند، هژده کۆبونوه و بیان کرد و بریاربان دا گه لاله‌ی ریککه و تننامه‌یه‌ک ناماده بکن، که دوا‌ی راویژ و مشتومریتیکی دوو و سی ساله، برگه‌کانی ریککه و تننامه‌یه‌ک گه لاله‌کرا و له (۱۸۴۷/۵/۲ز) دا، به‌ناماده‌بوونی بالوتیزی روسیا و ئینگلستان له ئه‌رزهرۆم ئیمزا کرا^(۹).

له ماده‌ی (۹) ی ئه‌م ریککه و تننامه‌یه‌دا، جهخت له‌سه‌ر سه‌رحه‌می برگه‌کانی ریککه و تننامه‌ی یه‌که‌می ئه‌رزهرۆم کرایه‌وه و هه‌ردوولا به‌وپه‌ری ته‌قه‌للایانه‌وه سه‌لمان‌دیانه‌وه، که په‌یره‌وی جیبه‌جیکردنی کتومتی ماده‌کانی ده‌کن.

به‌لام هیشتا ئه‌م ریککه و تننامه‌یه‌ ئیمزا نه‌کرا‌بوو، که ده‌وله‌تی عوسمانی، بۆه‌لته‌کاندن‌ی شوپن پیتی ئیران له‌ ناو میرنشینی باباندا، میرنشینی بابانی به‌ریتگی‌ی له‌شکرکیشیی و هیتش، له‌به‌ریه‌ک هه‌له‌وشاند و پیتشتریش به‌هه‌مان شتیه‌ له‌ سالی (۱۸۳۷ز) میرنشینی (سۆران) ی له‌ ناو برد‌بوو.

ده‌وله‌تی قاجاریش، پتی به‌پیتی ده‌وله‌تی عوسمانی، دوا‌ی تیشکانی والی ئه‌رده‌لان (ره‌زا قولیخان)، له‌ به‌رامبه‌ر هیتشی غافلگیرانه‌ی عه‌بدو‌للا پاشای باباندا، که‌وته برۆبیانووگرتن به‌ره‌زا قولیخانی والی ئه‌رده‌لان و دوا‌ی زنجیره‌یه‌ک ئالوگۆر له‌ پیکهاته و به‌ریتیه‌به‌رایه‌تی میرنشینه‌که‌دا، میرنشینی ئه‌رده‌لان هه‌له‌وشیترا.

(۵)

به‌شه‌ زۆره‌که‌ی ئه‌م چه‌پکه‌ به‌لگه‌نامه‌یه‌، تاییه‌تن به‌کیشی‌ی میرنشین و میرانی بابانه‌وه. که‌ ئه‌مه‌ش به‌لگه‌ و نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه‌ میرنشینی بابان، له‌م قوناغه‌ میترووییه‌دا رۆل‌تیکی گرنگ و به‌رچاوی له‌ بواری سیاسی، ئابووری و کۆمه‌لایه‌تی ئه‌و رۆژگاره‌ی کوردستاندا گپراوه. یان به‌واتایه‌کی تر:

به‌دریژایی میترووی فرمانه‌روایی بابان، ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌و رۆژگاره‌ی ئه‌م به‌لگه‌نامه‌یه‌یان تیدا نووسراوه، له‌ لوتکه‌ی گه‌شه‌کردنی هه‌مه‌لایه‌نه‌دا نه‌بووه... چونکه‌ ئه‌گه‌رچی له‌م قوناغه‌دا (۱۷۹۹-۱۸۴۷ز)، که‌ ده‌کاته‌ نزیکه‌ی (۴۰) سالتیک، شاری (سلیمانی) ی پیتته‌خت و ناوه‌ندی ده‌سه‌لاتی میرایه‌تی بابان، شاریکی تازه‌ دروستکرا‌بووه، به‌لام له‌به‌ر زۆر هۆ (که‌ ئیتره‌ جیتی لیدوانی تیتروته‌سه‌لی ئه‌و هۆیانه‌ی تیدا نابیتته‌وه) له‌ ماوه‌یه‌کی زۆر کورتدا، بووه‌ مه‌له‌به‌ندی رووتیکردنی زانایان و رووناکییران و شاعیرانی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی ئه‌و رۆژگاره‌ی کورده‌واری وه‌ک شیخ ماری نۆدی (۱۷۵۳-۱۸۳۸ز) و مه‌ولانا خالییدی

نه‌قشبه‌ندی (۱۷۷۹-۱۸۲۷ز) و نالی و سالم و کوردی و ده‌بان رووناکییری تری کورده‌واری، که‌ له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا، شاره‌که‌یان گه‌شانه‌وه و کردیانه‌ ناوه‌ندیکی نوێ و زیندوو و به‌هه‌مووشیان فه‌ره‌ه‌نگیکی ده‌وله‌مه‌ندیان خسته‌ سه‌ر خه‌رمانی فه‌ره‌ه‌نگ و ئه‌ده‌بی کوردی.

له‌ هه‌مان کاتیشدا هه‌لکه‌وتی جوگرافیایی میرنشینی بابان، که‌ ئه‌گه‌رچی به‌گوێره‌ی یاسا، ده‌که‌وته‌ سنووری ده‌سه‌لاتی ئیمپراتۆری عوسمانییه‌وه؛ به‌لام به‌و هۆیه‌وه‌ که‌ ده‌که‌وته‌ سه‌ر سنووری هه‌ردوو ده‌وله‌تی قاجاری و عوسمانی، بۆیه‌ زۆریه‌ی مملاتی و خۆ له‌یه‌کتر گییف کردنه‌وه و سه‌نگه‌ر گرتنه‌کانی هه‌ردوو ده‌وله‌ته‌که‌ له‌ دژی یه‌کتری، له‌ قه‌له‌مه‌رو و له‌ میترووی ئه‌م قوناغه‌ی میرنشینی باباندا سه‌ریان هه‌لداوه... له‌ کاتییدا ده‌بوایه‌ سوپای بابان، له‌ ناو رووداوه‌کانی مملاتی ئه‌م دوو هیتزه‌دا، پشتیوانیی له‌ ئیمپراتۆری عوسمانی بکات؛ که‌چی له‌ زۆر کاتدا میرانی بابان، له‌ گه‌رمه‌ی مملاتی ئه‌و دوو هیتزه‌دا، بۆپاراستنی سه‌ریه‌خۆیی خۆیان، هه‌ولیانداوه‌ خۆیان له‌و یاسایه‌ نه‌یان بکن و په‌ره‌ به‌ده‌سه‌لات و سه‌ریه‌خۆیی خۆیان بدن... یان هه‌ندی جاری تر میرانی بابان له‌ ده‌لاقه‌ی ناکۆکییه‌کانی ئه‌م دوو ده‌وله‌ته‌وه و بۆ هیتانه‌دی به‌رزه‌وه‌ندی خۆیان، جارجاره‌ش یارمه‌تی و پشتیوانیی یه‌کیک له‌م دوو ده‌وله‌ته‌یان له‌ دژی ئه‌وینتر داوه... که‌ له‌م باره‌دا میرانی بابان چه‌زبان بکرده‌یه، یان چه‌زبان نه‌کرده‌یه، ده‌بوونه‌ پاشکۆی یه‌کیک له‌م دوو هیتزه‌ له‌ ئاکامیشدا په‌یره‌وکردنی ئه‌م سیاسه‌ته‌ دوو سه‌ریه‌ی میرانی بابان، له‌ باتی ئه‌وه‌ی بتوانن سه‌ریه‌خۆیی میرنشینه‌که‌ی پتی بپارێزن، ده‌بووه‌ مایه‌ی بیزاریی و توورپه‌کردنی هه‌ردوو ده‌وله‌ته‌که‌ و بپه‌رکردنه‌وه‌ بۆ له‌ناوبردنی... هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌شه‌ به‌دریژایی ئه‌و ماوه‌ میترووییه‌ی ئه‌م به‌لگه‌نامه‌یه‌یان تیدا نووسراوه، کیشی‌ی میرنشینی بابان، گه‌وره‌ترین کیشی‌ی سنووری نیوان ئه‌م دوو ده‌وله‌ته‌ بووه^(۱۰). هه‌ر ئه‌مه‌ش وای کردووه، له‌ هه‌ردوو ریککه‌ و تننامه‌ی یه‌که‌م و دووه‌می ئه‌رزهرۆمدا، خالی سه‌ره‌کیی مشتومره‌کانی هه‌ردوو ده‌وله‌ته‌که‌، له‌سه‌ر کیشی‌ی بابان بگیریستته‌وه.

بۆیه‌ ئه‌گه‌رچی هه‌ردوو ده‌وله‌ته‌که‌، له‌ نیوان ماوه‌ی مۆرکردنی هه‌ردوو ریککه‌ و تننامه‌ی ئه‌رزهرۆمدا، کاری زۆریان بۆ له‌ ناوبردنی هه‌موو میرنشینه‌ خۆجیبه‌کانی کورد کردووه؛ به‌لام له‌م به‌لگه‌نامه‌دا ده‌رده‌که‌وی، زۆرتین له‌شکرکیشیی هه‌ردوو ده‌وله‌ت و زۆرتین کاریان بۆ دروستکردنی کیشی‌ی و گپه‌چهل و هه‌لته‌کاندن‌ی میرنشینی بابان کردووه.

۱۰- نصیری- اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه) جلد (۱) ص ۲۳ (مقدمه).

۹- ئه‌م په‌راویزه‌ دیارنیه‌ له‌ نووسراوه‌که‌.

(٦)

له ناو لیستی ئه و کتیبانه‌ی وهک سه‌رچاوه، بو ئاماده‌کردنی ئه‌م کتیبه که لکم لی
وه‌رگرتوون، به‌تایبه‌تی که لکی زۆرم له کتیبی: «میرایه‌تی بابان له‌نیوان به‌رداشی زۆرم و
عه‌جه‌م دا» وه‌رگرتووه.

***

له‌کو‌تاییدا سوپاسی هه‌ردوو هاو‌پێم: کاک عومه‌ری عه‌بدو‌للا به‌گی
(سه‌قز) و کاک عه‌بدو‌لخالق یه‌عقووبی (بوکان) ده‌که‌م، که یه‌که‌میان له
ته‌رجه‌مه‌ی به‌لگه‌نامه‌یه‌کدا و دوو‌هه‌میشیان له‌هه‌له‌گیری و پیناسه‌یه‌کی
ئینگلیسی ئه‌م کتیبه‌دا یارمه‌تیان داوم. هه‌روه‌ها سوپاسی کاکه‌ دیلمان
ئه‌حمه‌د ده‌که‌م که له‌هه‌له‌گیری ئه‌م کتیبه‌دا زۆر ماندوو بووه.

محهمه‌د حه‌مه‌ باقی

زستان و به‌هاری ٢٠٠١، سه‌قز

قاجار و ئیلی قاجار

ئیلی قاجار لهو (۷) هۆزه تورکمانانهی مهغۆلی بوون، که له سهدهی (۱۳)ی زایینیدا، له کاتی لهشکرکیشی و هیرشی «چهنگیز»دا، له ناوهراستی ئاسیاوه بهروه رووی خۆرناوا کۆچیان کردوووه ورده ورده له سهرتاسهری ئیران و نیوان شام و سنووری ئهرمه نستاندا نیشته جی بوون.

له هیرشی (۷) سالهی ئهمیر تهیمووری گورگانی: (تهیمووری لهنگ: ۱۳۳۶- ۱۴۰۵ز)دا، هۆزهکانی قاجار له شامهوه رووهو خۆرههلات بوونهوه و له دهورو بهری (گهنجه) و (ئیرهوان) جیگیر بوون.

ههر هۆزیکه ئهم ههوت هۆزه قاجاریش بوو، که بووه دهسکه لای شاعه بیاسی گهوره (۱۵۸۷-۱۶۲۹ز) و دواتر به ناوی (قزلباش) هوه ناوی دهرکرد.

له سهردهمی شاههکانی سهفهوی-یشدا، سه رانی ئیلی قاجار بهردهوام پله و پایهی سهرو کایهتی و فرمانره وایهتی و بهرپه بردنی ههریمه گرنه گانیان دراوهتی... شاعه بیاسی گهوره، ئهم ئیلهی بۆ پاراستنی شوینه گرنه گانی سنووری ئیران به کارهیناوه و لهم پیناوهشدا کردبوونی به (۳) بهشهوه:

بهشیکیان له قهرهباغ، له بهرامبهر (لهزگی) بهکاندا نیشته جی کردبوون... بهشه گرنه و سه رهکیه کهشیان بۆ ریکری له پیشه وویی نه کردنی تورکمانهکان، بۆ گورگان و ئیران و نیوان ئهستراپاد نارد... بهشی سیپه میشیان له بهرامبهر (ئوزبهگ) هکاندا له (مروه) نیشته جی کردن.

بهلام قاجارهکانی نیشته جی گورگان بیوون به دوو دهستهوه:

ئهو دهسته بهیان که له بهری لای راستی (باکووری) که ناری رووباری (گورگان) دهژیان، ناویان: (یوخاری باش) و ئهو دهسه تهیه شیان که له بهری لای چهپی (باشووری) که ناری رووباره که دهژیان، ناویان: (ئیشاقه باش) بوو... ئهم دوو دهسه تهیه هه میشه له سه ر جی ههوار و له وه رگه، له شهر و ناکۆکیدابوون.

نادر (۱۷۳۶-۱۷۴۷ز) له رقی (ئیشاقه باش)، فرمانره وایی (گورگان) ی به «محهمه د حسین خان» ناویکی قاجاری، له ئیلی (یوخاری باش) سپاردبوو؛ ئهمهش هه ر ئهو که سه بوو، که به فرمانی (رهزا قولی میرزا) ی کوری (نادر)، شا ته هماسی دووهم و دوو کوری مندالی کوشتن.

له سهردهمی هیرشی ئه فغانهکاندا بۆ سه ر ئیران (۱۷۲۲-۱۷۳۰ز)، «فهتخ علی خانی قاجار»، که سه ره به ئیلی (ئیشاقه باش) بوو، به مه بهستی یارمه تیدانی سولتان حسین (۱۶۹۴-۱۷۲۲ز)، به ره و ئه سفه هان رویشت. به لام به و هۆیه وه که دارووباره که ی ئه ویتی شیواو هاته به رچاو، به ره و ئه ستراباد گه راپه وه... دواتریش چوو پال شا ته هماسی دووهم، به لام به دنده دان و هاندانی (نادر)، له لایه ن به کیکی قاجاری سه ره به ئیلی (یوخاری باش) هوه کوژرا.

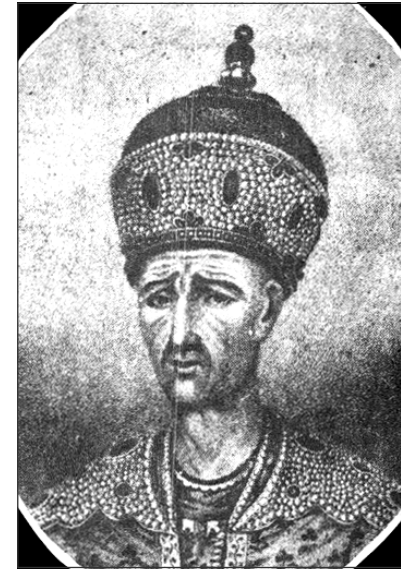
«فهتخ علی خان» دوو کوری هه بوون، به کیکیان: «محهمه د حسین خان»، که هه ر به مندالیی مردبوو، ئه ویتریان «محهمه د حه سه ن خان»^(۱) که ده بیته باوکی «ئاغا محهمه د خان» ی دامه زرتنه ر و سه ره ئه لقه ی بنه ماله ی فرمانره وایان و پاشایانی قاجار.

ئاغا محهمه د خانی قاجار

(۱۷۴۲-۱۷۹۷ز)

دامه زرتنه ری فرمانره وایی قاجار: ئاغا محهمه د خان، کوره گه وری (۹) کوره که ی «محهمه د حه سه ن خان» ی قاجاره، که فرمانره وای مازنده ران بووه و سالی ۱۷۴۲ز، له گورگان له دایک بووه. فهتخ علی خانی باپیری ئاغا محهمه د خان له سه رده می شاهیتی «ته هماسب» دا، به فرمانی (نادر: دواتر نادر شا) به کوشتن چوو، به م بۆنه یه وه محهمه د حه سه ن خان، که له م کاته دا ته مهنی (۱۲) سالان بووه، له نادر یاخی بووه و به درتژیی سه رده می نادر، له ناوچه ی گورگان و له ناو ئیله گانی تورکماندا خۆی حه شارداوه و له کاتی دوو چاریوونی نادریشدا به جهنگی عوسمانیه وه؛ به یارمه تی تورکمانه کان:

۱- محهمه د حه سه ن خانی قاجار سالی ۱۷۱۵ز- له نزیک شاری (ئهره ف- به شه هر) له دایک بووه و سالی ۱۷۵۸ز- کوژراوه.

«ئاغا محمەد خانى قاجار» (۱۷۴۲-۱۷۹۷ز)

خەلكدا بلاۋىتتەو^(۲)، زۆر بەپرتاۋ لە شىرازەو بەرەو تاران ھەللات و پىتوھندى بەخزم و ھاوكار و نزيكەكانىيەو ھەرد لە تارانىش زانى كە ھەندى لە براكانى، وەك: مورتەزا قولپخان، رەزا قولپخان، مستەفا قولپخان ھەزناكەن بىتتە سەرۆكى ئىلەكەيان: (ئىلى ئىشاقەباش)؛ بەلام ئاغا محمەد خان بەپشتىوانى «جەغفەر قولپخان»ى برى، توانى بەسەر براكانى ترىدا زال بىخ و ھەربەپەلەش خۆى گەيانە مازندەران و دواى ئەوھى كارى خۆى لەگەل براكانى ترىشيدا بەكلايى كردهو و بۆى دەرگەوت ماىەى پەسەندى ئىلەكانى تر و خەلكىشە و لە ھەربەپەلەش خۆى گەيانە مازندەران و دواى ئەوھى ئەوسا كەوتە شەرى لەناوبردى مىراتگرەكانى بنەمالەى كەرىم خانى زەند و سەرەنجام: ئەسفەھان، شىراز و كرمان-ى گرت. لە نيوان سالانى (۱۷۷۹-۱۷۹۴ز) يشدا دوايىن شەركەكانى ئەم بەپەكدا ھەلپژانانە، لە (كرمان) روويدا، كە (لوتف عەلىخان)ى دوا مىراتگر و دوا شازادەى بنەمالەى زەند، ئەوپەرى توانا و بەرەنگارىيى خۆى نىشاندا و دواى (۴) مانگ ئابلوقەدانى شارى كرمان، سەرەنجام ئاغا محمەد خان، شارى كرمانىشى گرت و لوتف عەلىخانى بەدلىيى كەوتە دەست و ھەرد بەدەستى خۆيشى ھەردو چاوى دەرھىنا و دواترىش لە تاران كوشتى... ئەوسا كەوتە رەشەكوژىيى درندانەى خەلكى شارى كرمان و فرمانىشى دەرگرت: بەشانازىيى ئەم سەرگەوتنەو (۲۰) ھەزار جووتە چاوى ھەلكۆلراوى بۆ بىن و بەشادمانىيى بەدپلگرتنى لوتف عەلىخانىشەو (۶) ھەزار دىل سەر بىردىن^(۳). لە جىبەجىكردنى ئەم فرمانانەى ئاغا محمەد خاندا، دەست لە ژن و مندالانىش نەپارتىزاو. ئەم شارگرتن و سەرگەوتنە، جىيى پىتى ئاغا محمەد خانى لە كرماندا دەستەبەركرد، بەلام ئەمە ماناى وانەبوو كە لە ناوچەكانى ترى ئىيراندا، ھەروا بەتەواوى دەسەلانى بەسەر ھەموو ئىيراندا دەچەسپى. چونكە لەم كاتەدا ھەروا پىشپىيى و پاشاگەردانىيى، لە زۆر شوئىنى ئىيراندا بەردەوام بوو. لە ھەندى ناوچەشدا سەرەخۆيى خۆيان راگەياندبوو؛ وەك ئەوھى ھىشتا خوراسان بەدەست (شاھروخ)ى نەوھى (نادر)وھ بوو، خۆرتاواى ئىران و ناوچەكانى نزيك سنورى عوسمانى، خۆيان بەلایەنگرانى عوسمانى و سلىمان پاشاى والى بەغداد دادەنا. كوردانى كرماشان خۆيان بەسەرەخۆ دەزانى. والى ئەردەلانىش، لە ناوھندى دەسەلانى تارىتى خۆپەو، دەستى بەسەر ھەموو ناوچەكانى خۆرتاواى ئىراندا گرتبوو. بەشەكانى ترى ئىرانىش، ھەرد لە زەرباى خەزەرەو، تا كەنداوى فارس، ململانىيى گرتنە دەسەلانىيان بوو.

ئەستراباد-ى گرت... نادرىش (محمەد حسين خانى يوخارى باشى) لىخ راسپارد، بىگرىت، بەلام تا نادر مابوو، نەكەوتە بەردەست و جارجارەش ھىرشى بۆ سەرگورگان و ئەستراباد دەبرد. كە نادر مرد، محمەد حەسەن خان لە ناوچەى (مازندەران) بانگى سەرەخۆيى راگەياند و (خوراسان) و (ئەسفەھان)ى گرت و ئەوھندەى نەمابوو بەم ھىرش و شارگرتنە، خاكى ئىران بگرىت، كە سالى ۱۷۵۸ز، لە يەككىك لەم ھىرشانەيدا لە بەرامبەر «عەلى قولپخان، عادل شا»ى برازى نادر شادا تىكشكا و كوژرا و «ئاغا محمەد خان»ى كورى بەدلىيى كەوتە دەست ھىزەكانى عادل شا و لەگەل دىلەكانى تردا بۆ خوراسان نىردرا و ھەرد بەفرمانى (عادل شا)ش خەساندىان و بەم كارەش ھەرد لە مندالىيەو، رق و قىن و گىيانى تۆلە و خويىن رشتن، لەدەروونى ئاغا محمەد خاندا چەكەرى كرد و پەنگى خواردەو.

ئەگەرچى ئاغا محمەد خان ماوھى (۱۶) سالىك لەتەك «حسین قولپخانى جىھانسۆز»ى برايدا، لە شىراز لە دەربارى «كەرىم خانى زەند»دا وەك بارمتە دەژيان، بەلام كەرىم خان دلنەرمىيى زۆرى بەرامبەر نواند و لەوپەرى خۆشيدا دەژيا، رىگەى چوونەدەرەوھى شىراز و را و وشكارىشى لىخ نەدەگىرا... لە سەرەتای مانگى مارتى ۱۷۷۹ز، دا لە رىگەى پورىكى خۆپەو، كە ژنى كەرىم خان بوو، ھەوالى نەخۆش كەوتن و گىيانەلای سەرەمەرگى كەرىم خانى زانى و بەرلەوھى ھەوالى مەرگى كەرىم خان بەناو

۲- كەرىم خانى زەند لە (۱۷۷۹/۳/۲ز)، دواى (۳۰) سال پاشايەتى كۆچى دوايى كرد.

۳- ھەرد لە زنجىرەى ئەم گىيانى رق و تۆلەبەى ئاغا محمەد خان دا، دواترىش كۆرى كەرىم خانى زەندو نادر شاى ھەوشارىشى بۆ بەردەركاى كۆشكەكەى گواستەو، تاجىژ لەوھ وەربگرىت، كە روژانە بەسەر گوڭەكانىياندا بىت و بچىت!

به‌لام سهره‌نجام و دواى چندان شهر و هيرش و په‌لامارى خويناوى، ناغا محمده خان سهرله‌بهرى ئيرانى هينايه ژير ده‌سه‌لاتى خوئى و له‌م قوناهه به‌دواوه، ئيتر به‌بى له‌بهرچاوغرتنى ته‌رازوى هيزه‌كانى ناوچه‌كه‌و تواناى ئيران و ده‌وروى ئيران، كه‌وته ژيانده‌وى خه‌ونى سه‌فه‌ويييه‌كان و زيندووكرده‌وى ئيمپراتورى به‌ريلاوى (نادر شا) هه‌وشار و له‌م پيناوه‌شدا ته‌قه‌للای فراوانبوونى ده‌وله‌تيكى به‌رينى ده‌دا، كه‌ برىتى ده‌بيت له: هه‌موو خوراسان، ده‌شتايييه‌كانى توركمانستان، ناوچه‌كانى قه‌فاس، هه‌رات له‌ ئه‌فغانستان و هه‌موو كوردستان... كه‌ بۆ به‌ديهيانانى ئه‌م خه‌ونه، ده‌بوايه هه‌موو ناوچه‌كانى پشته‌وه‌ى قه‌فاس و به‌تاييه‌تيش دۆلى روبرارى (كوراي) ناوه‌راست و هه‌موو گورجستان بگرئ... ئه‌مه‌ش به‌سوپايه‌كى گه‌وره و به‌هيز جيبه‌جى ده‌كرا.

بۆيه له‌ سهره‌تاي هه‌نگاو هه‌لگرتنييه‌وه گرنگييه‌كى زۆرى دا به‌له‌شكر و سوپاييكيه‌وه‌نان و له‌سهره‌تادا كه‌وته گوشار خستنه سهر قه‌يسه‌رى گورجستان، كه‌ له‌و كاته‌دا (هيراكليوس)ى دووهم به‌رپه‌وى ده‌برد و به‌گويزه‌ى ريكيكه‌وتنامه‌ى (١٧٨٢ز)يش، له‌ژير ده‌سه‌لاتى رووسيا دا بوو.

سالى ١٧٩٢ز، هيراكليوسى دووهم (گه‌نجه‌ى گرت و ناغا محمده خان به‌هيچ جوهره پيشنباريكي نه‌يتوانى وا له‌ هيراكليوس بكات بيهيتنيته ژير ده‌سه‌لاتى خوئيه‌وه. له‌به‌رئه‌وه سالى ١٧٩٥ز، به‌ سوپايه‌كى (٦٠) هه‌زار كه‌سه‌وه له‌ پردى (ئاراس) په‌رپيه‌وه و ئابلوقه‌ى (شوشى)ى دا.

به‌لام والى (شوشى)ى به‌ره‌ه‌لستتييه‌كى سه‌ختى كرد و شارى به‌ده‌سته‌وه نه‌دا و ئابلوقه‌دانه‌كه‌ش زۆر دريژه‌ى كيشا، له‌ پرچكدا ناغا محمده خان ده‌ستى له‌ ئابلوقه‌ى ئه‌وى به‌ردا و (تفليس)ى گرت (١٧٩٥/٩/١٢) و قه‌تلوعامى خه‌لكه‌كه‌ى كرد و كليسا و شوينه‌واره ميژوويييه‌كانى تيك ته‌پاند و زياتر له (١٦) هه‌زار كور و كچى لاوى، به‌ديليى بۆ ئيران هينايه‌وه و به‌سه‌ر ماله‌ مير و ده‌وله‌مه‌ند و كاربه‌دستانى ئيراندا، وه‌ك نو‌كه‌ر و كاره‌كه‌ر دابه‌شكردن^(٤).

له‌دواى گه‌رانه‌وه‌ى له‌ گورجستان، ئه‌و هه‌له‌ى به‌ده‌رفه‌تيكى باش زانى و «باباخان»^(٥)ى كورى «حسين قولبخان»ى برازى كرده جينشيني خوئى و تاجى شاهيتى

٤- سالى ١٧٩٥ز-يش له‌شكركتيشييه‌كى گه‌وره‌ى رووسيا، به‌هاناي پاشاي گورجستانه‌وه هات و (ده‌ره‌ند) و (شه‌كى) و (گه‌نجه‌ى گرت و گه‌يشته (قه‌رباغ)، به‌لام به‌هۆى مه‌رگى كاترينى دووهمى ئيمپراتورى رووسياوه، سوپاكه‌ى رووسيا كشيابه‌وه.

٥- باباخان جيهانسوز: دواتر- دواى مه‌رگى ناغا محمده خان، بووه شاي ئيران و ناوى خوئى نا: «فه‌تح على شا».

له‌سه‌ر نا و^(٦) بانگى شاهيتى راگه‌باند و (تاران)^(٧)ى كرده پيته‌خت... ئه‌وسا سالى ١٧٩٧ز، به‌مه‌به‌ستى گرتنه‌وه‌ى (بيلادى)، كه‌ رووسيا گرتبووى، هيرشيكى ترى بۆسه‌ر گورجستان ده‌ست پيكرده‌وه و «شوشى» ئابلوقه‌دا و له‌ گه‌رمه‌ى ئه‌م ئابلوقه‌دانهدا، شه‌وى (١٨/٦/١٧٩٨ز)^(٨) سى پاسه‌وانى خوئى چونه چادره‌كه‌يه‌وه و له‌ خه‌ودا كوشتيان و تاج و پشتوين و سندووقى زير و گه‌وه‌ره‌كانيان برد، كه‌ هه‌ميشه له‌گه‌ل خوئيدا ده‌يگيران.

فه‌تح على شا
(١٧٩٨-١٨٣٤ز)

مه‌رگى ناغا محمده خان هه‌را و پشويييه‌كى زۆرى له‌ناو سه‌رانى قاجار و ده‌رباردا نايه‌وه و له‌ ناوخوياندا كه‌وته دابه‌شكردى سامان و دارايى و ده‌ستكه‌وت و دروستبوونى دوژمنايه‌تى و ته‌نانه‌ت ناشتنى ته‌رمه‌كه‌يشى چهند روژتيكى خاياند و دواى ئه‌وه‌ى له‌ مزگه‌وتيكى نزيك تاران ناشتيان، ئه‌وسا دواتر بۆ (نه‌جه‌ف)يان گواسته‌وه... له‌شكره به‌جيماره‌كه‌يشى به‌ده‌م پاشه‌كشى و گه‌رانه‌وه‌وه به‌ره‌و تاران، له‌لايه‌ن دانيشتوانى ئه‌و ناوچانه‌وه كه‌وته به‌ره‌يرش و تالان.

شه‌ش مانگيكي دواى ئه‌م پاشا گه‌ردانى و مملانييه، «بابا خان جيهانسوز»ى برازى ناغا محمده خان، كه‌ دواتر ناوى خوئى نا: فه‌تح على شا^(٩)، له (١٨/١/١٧٩٨ز) دا، بووه شاي ئيران، ئه‌ميش له‌سه‌ر پيشپيترى پيشووترى ناغا محمده خان، چواره‌مين كورى خوئى عه‌باس ميرزا (١٧٩٨-١٨٣٣ز) كرده جينشيني خوئى^(١٠).

فه‌تح على شا، كه‌ له‌ ناو شاهه‌كانى ئيراندا، به‌خاوه‌نى دريژترين ريش و (١٠٠٠) هه‌زار ژن ناسراوه، سه‌ره‌راى ئه‌وه‌ى وه‌ك ناغا محمده خانى مامى، پياويكى ئازا و جه‌ربه‌زه‌ش نه‌بووه، به‌لام خه‌ون و به‌رنامه‌ى بۆ فراوانخوازيى سنور و ده‌سه‌لاتى ئيرانى، زۆر زۆر بووه و لاي خوئيه‌وه، خوئى له‌ ريزى پياوانى ناودارى ئه‌و سه‌رده‌مه‌ى وه‌ك ناپليون بوناپارت-يش به‌كه‌متر نه‌زانيوه. هه‌ر ئه‌م خوليايانه‌يشى، ئيرانى به‌ره‌و جه‌نگ و دامايى زۆرتر بردوووه و سه‌رنج و چاوتيبيرنى ده‌وله‌تانى گه‌وره‌ى وه‌ك ئينگليستان و فه‌ره‌نساش بۆ

٦- له‌وه ده‌چى ناغا محمده خان (٢)جار شاهيتى خوئى راگه‌باندبى. چونكه هه‌ندى سه‌رچاوه‌ى تريب ده‌لئين يه‌كه‌مجار سالى (١٧٨٥ز) شاهيتى خوئى راگه‌باندوووه.

٧- له‌كاتى پاشايه‌تى كه‌ريم خانى زه‌نددا، (شيراز) پيته‌ختى ئيران بوو.

٨- هه‌ندى سه‌رچاوه‌ش ده‌لئين" له (١٨/٥/١٧٩٨ز)دا كوژراوه.

٩- فه‌تح على شا ١٧٦٨ز - له‌دايك بووه.

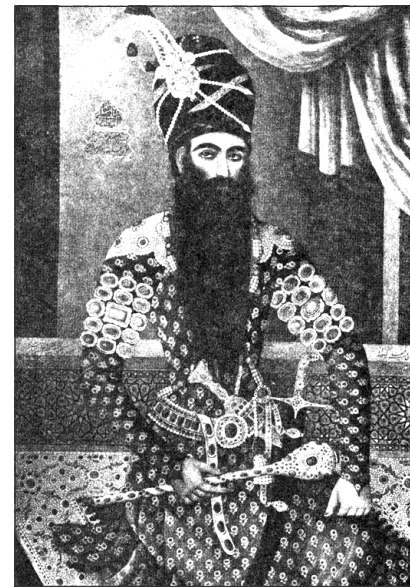
١٠- له‌سه‌رده‌مى فه‌تح على شادا، كاروبارى كوردستان به‌ره‌و رووى (محمده على ميرزا) كرابوووه و دواتر له (١٨٢١ز) به‌عه‌باس ميرزا سپيتردا.

(۲۲/۵/۱۸۱۱) دا، بگه‌یه‌نیتسه تاران و دیده‌نی فه‌تح علی شا بکات و داوای لیبکات: ده‌ستبه‌رداری کاروباری ناوخوی میرنشینی بابان بین.^(۱۲)

هرچه‌نده ئه‌وره‌حمان پاشای بابان له‌م کاته‌دا و به‌تاییه‌تیش له‌سه‌ره‌تای (۱۸۰۰ز) به‌دواوه، خه‌ونی گه‌وره‌ی سه‌ره‌خویی و فراوانخوایی قه‌له‌مه‌روی بابانی له‌سه‌ردابووه و له‌م پیتاوه‌شدا سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی پیتوه‌ندی و دۆستایه‌تی له‌گه‌ل فه‌تح علی شا و محمه‌د عه‌لی میرزای فرمانه‌وای کرماشاندا به‌هیتز بووه، به‌لام زۆرجار له‌ پیتاوی ئه‌م به‌رنامه‌یدا، سه‌رپیتچی هه‌ردوو ده‌سه‌لاتی قاجاری و عوسمانیشی کردوووه^(۱۳). ئه‌مه‌ش ده‌بووه هۆی ئه‌وه‌ی چ سه‌رانی قاجار و چ سه‌رانی عوسمانی، له‌ دژی ئه‌وره‌حمان پاشا، برا و برازا و خزم و مامه‌کانی خۆی لی قوت بکه‌نه‌وه و سه‌رئیشه و گیتچه‌لی زۆر بۆ ئه‌وره‌حمان پاشا و میرنشینی بابان دروست بکه‌ن.

بۆ ریتگریش له‌ خه‌ون و فراوانخوایی میرانی بابان، به‌رده‌وام لای ده‌رباری قاجاره‌وه، داوای بارمته له‌ ئه‌وره‌حمان پاشا کراوه و تا خۆی مابوو، مه‌حمود پاشای کوری، ماوه‌یه‌کی ئه‌وه‌نده زۆر له‌ کرماشان له‌ بارمته‌دا بووه، هه‌ر له‌وی له‌لایه‌ن فه‌تح علی شاهه، ژنی بۆ خوازراوه و مندالیشی له‌و ژنه بووه. به‌لام دوا‌ی مه‌رگی باوکی له (۱۸۱۳ز) دا، گه‌راوه‌ته‌وه سلیمانی و بۆته میری بابان، که‌چی وه‌ک نیشانه‌ی ناو به‌لگه‌نامه‌کان ده‌ری ده‌خه‌ن، ده‌رباری قاجاری، ده‌ستیان به‌سه‌ر ژن و کوره‌که‌یدا گرتوووه و وه‌ک ده‌ستبه‌سه‌ر و بارمته‌گیان داونه‌ته‌وه و چاوه‌نواری ئه‌وه بوون مه‌حمود پاشا تکای ناردنه‌وه‌یان بکات و له‌ به‌رامبه‌ر تکاکه‌یدا، داوای شتی تری لیبکه‌ن، به‌لام که‌ مه‌حمود پاشا گوتی نه‌داوه‌ته ئه‌م گوشاره و داوای ژن و کوره‌که‌ی له‌ ده‌رباری قاجاری نه‌کردۆته‌وه؛ ئه‌وسا ده‌رباری قاجاری نامه‌ی کردۆته سه‌ر کاربه‌ده‌ستانی عوسمانی و داوایان لیده‌که‌ن گوشار بۆ مه‌حمود پاشا بیه‌ن، به‌لکو بارمته‌ی تر بۆ ئێران بنیتریت^(۱۴).

جگه له‌مه‌ش له‌ سالانی (۱۸۲۰ز) به‌دواوه، هاوکاری قاجاری و عوسمانی، له‌دژی فراوانخواییه‌کانی میری سۆران، له‌ویه‌ری ته‌بایی و چالاکیدا بووه. ئه‌مه سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که‌ ریککه‌وتننامه‌ی به‌که‌می ئه‌رزه‌رۆم (۱۸۲۳ز) ی نیتوان ده‌وله‌تی قاجاری و عوسمانی، کاریکی شپوه‌ ئابلقه‌دان و ده‌ست نانه‌بینی میرنشینه‌کانی بابان و سۆران له‌لایه‌ک و له‌لایه‌کی تریشه‌وه بۆ ریتگری بووه له‌ ده‌ستی‌په‌ردانی ئێران، له‌ کاروباری ناوخۆی

فه‌تح علی شا (۱۷۹۸-۱۸۳۴ز)

سه‌ر ئێران زیاتر بووه، به‌تاییه‌تی دوا‌ی دره‌وشانه‌وه‌ی ناپلیۆن و ده‌ست خه‌ستنه ناو کاروباری ناوخۆی ئێرانه‌وه.

له‌سه‌رده‌می ئه‌مدا شه‌ری (۱۸۰۴-۱۸۱۳ز) ی نیتوان ئێران و روسیا روویداوه، که‌ سوپای ئێران له‌ به‌رامبه‌ر هه‌تسه‌کانی روسیادا تیکشکا و خاکیکی زۆری ئێران که‌وته ژیری چنگی روسیا و دوا‌ییش به‌ریکه‌وتننامه‌ی (گولستان ۱۸۱۳ز) دوا‌یی پیته‌تیرا. له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌م زیان و تیکشکانه‌دا، ئێران پیتی وابوو ده‌توانی قه‌ره‌بووی به‌وه بکاته‌وه، که‌ هه‌ندی خاکی خۆره‌له‌تی ئیمپراتۆری عوسمانی بگرتیه‌وه^(۱۱).

له‌مه‌شدا به‌شیک له‌و خه‌ونانه‌ی ئێران، قه‌له‌مه‌روی میرنشینی بابانی ده‌گرتوه‌وه، بۆیه له‌م سه‌رده‌مه‌دا، ئێران زۆر به‌ به‌ریلاوی ده‌ستی له‌ کاروباری ناوخۆی بابان وه‌رده‌دا و پیتوه‌ندی و دۆستایه‌تی خۆی له‌ ریکه‌ی محمه‌د عه‌لی میرزا و له‌گه‌ل میران و سه‌رانی باباندا زۆرتر ده‌کرد.

ئه‌م ده‌ستی‌په‌ردانه‌ی ده‌رباری قاجاری، له‌ کاروباری ناوخۆی میرنشینی بابان، ده‌وله‌تی عوسمانی ناچارکرد، نوینه‌ریکی خۆی (عه‌بدوله‌هاب ئه‌فه‌ندی) له

۱۲- هه‌مان سه‌رچاوه- ص ۲۵ (مقدمه).

۱۳- له‌ دوا‌ی مه‌رگی ئه‌وره‌حمان پاشا، ئه‌م خه‌ونه لای (محمه‌د پاشای سۆران) هه‌و کاری بۆ ده‌کرا.

۱۴- بنواژه: به‌لگه‌نامه‌ی ژماره (۱۱۱).

۱۱- نصیری- دکتر محمد رضا- اسناد و مکاتبات تاریخی ایران- قاجاریه- جلد (۱)- ص ۲۷ (مقدمه).

یهکهمی ئهزره رۆم و مایه ی خا و کردنه وه ی گرزیهه کانی نیوان دهوله تی قاجاری و عوسمانی.
 محهمه د شای قاجاریش له سه ره تای سالی ۱۸۴۸ز، دا مرد... (۱۷)

محهمه د شا (۱۸۳۵-۱۸۴۸)ز

۱۷- به لگه نامه کانی ئه م به شه ی ئه م کتیه، تا سه رده می (محهمه د شای قاجار) دواییان دیت. به لام شاهه کانی قاجار لیره دا دواییان نه هاتوه، به لگو دوی محهمه د شا، ناسره دین شای کوری ده بیته شا (۱۸۴۸-۱۸۹۶ز)، دوی ئه ویش موزه فه ره دین شا (۱۸۹۶-۱۹۰۶ز) و محهمه د عه لی شا (۱۹۰۶-۱۹۰۹ز) و ئه حمه د شا (۱۹۰۹-۱۹۲۴ز)؛ که به هه موو شاهه کانی قاجار، ماوه ی (۱۳۴) سال و (۴) مانگ حوکمرانی ئیرانیان کردوه. دوی ئه وانیش شاهیتی بنه ماله ی (په هله ی- ره زا شا) ده ست پیده کات.

میرنشینی بابان و عیراقی عه ره بیدا. هه ره له سه رده می فه تح عه لی شادا، جهنگی (۱۸۲۷-۱۸۲۸ز) نیوان ئیران و رووسیا دووباره بۆته وه، که وهک له م به لگه نامه دا ده رده که وه ئی ده وله تی قاجار، میرنشینی بابانیشی له م جهنگه گلاندووه و سواره و پیاده ی کوردیشیان بۆ ئه وه پیری باکووری خۆزه له لاتی ئیران و سه ر سنوره کانی رووسیا بردووه (۱۵). دیسانه وه له م جهنگه شدا خاکیکی زۆرتری ئیران که وته ژیر چنگی رووسیا، ئه وسا رووسیا به یریکه وت دوژمنایه تییه کانیانه وه، له به ره هه می شیعی کلاسیکی کوردی، لای نالی و سالم و شیخ ره زای تاله بانی و هاویریکانیاندا، به شیه وه یه کی به رچاو رهنگ ده داته وه، که تا ئیستا لیکۆلینه وه و به سه رکردنه وه ی تاییه تی له باره یه وه نه کراوه.

له هه ندئ نمونه ی شیعی ئه م قۆناغه دا، به ئاشکرا لایه نگیری و پشتیوانیی له فلانه میر و فیساره میرنشین و پلار و ته شه ری زهر، دژی میر و ناچه و دیالیکتی زمان، رهنگیان داوه ته وه، که مخابن له باتی ئه وه ی شاعیرانی ئه م قۆناغه، بانگه وازی یه کیتی و ریکه خستنی ریزه کانی کورد بکه نه هه وین، که چی زامه کانی براکوژیان قوولتر کردۆته وه.

محهمه د شا

(۱۸۳۵-۱۸۴۸)ز

مه رگی فه تح عه لی شا، له (۲۴/۱۰/۱۸۳۴ز) دا، ئیرانی کرده ئاژاوه و هه را و پشیوی و زۆر که س له زۆر شوینی ئیراندا خۆیان بۆ بوونه (شا) ئاماده کرد (۱۶). به لام له م پشیوییه دا: محهمه د شای کوری عه بباس میرزا، که تا ئه وکاته له ته ورته ده ژیا، به یاهه ریی بالۆیزانی رووسیا و ئینگلستان هینرایه تاران و له کانونی دووه می ۱۸۳۵ز، دا، کرایه شای ئیران.

محهمه د شا پیاویکی بوئه له و بیده سه لات بوو، به درتیزی ئه و ماوه یه ی شای ئیران بوو، به گوته ری رینوینی حاجی میرزا ئاقاسی به یرتیه ده ده چوو، که ئه ئه میش هه رخۆی پیاویکی هه یج له باردا نه بوو بوو.

ئه و رووداوه ئه ی له سه رده می شاهیتی محهمه د شادا پتیه ندییان به کورده وه هه بی، مه رگی سلیمان پاشای بابان (۱۸۳۸ز) و له جیدانانی ئه حمه د شای کوری بوو. هه ره هه شه ری سالی (۱۸۴۲ز) نیوان عه بدوللا پاشای برازای مه حمود پاشا و والی ئه رده لان و ریکه که و تننامه ی دووه می ئه زره رۆم (۱۸۴۷ز) بوو، که بووه ته واوکه ری ریکه که و تننامه ی

۱۵- بنواره: به لگه نامه ی ژماره (۳۴).

۱۶- چونکه (عه بباس میرزا) ی کور و جینشینی خۆی، سالتیک به ره له مه رگی باوکی، له (۱۸۳۳ز) دا مرد.

میرنشینی ئه‌رده‌لان

ئه‌گه‌ر داروباری سیاسی کورد (به‌شێوه‌یه‌کی گشتی و له‌به‌رچه‌ندان هۆ) ده‌رفه‌تی نووسینه‌وه‌ی میژووی میرنشینه‌کانی کوردی، به‌په‌رچرپه‌ر و که‌میک ته‌ماوی ره‌خساندیی؛ به‌لام سه‌رباری ئه‌مه‌ش، میژووی زنجیره‌ی بنه‌ماله‌ی میران و فرمانه‌وه‌ایانی ئه‌رده‌لانی، له‌چاو میژووی میرنشینه‌کانی تری کورددا، میژوویه‌کی ئاشکرا و نووسراو و له‌یه‌ک نه‌پساوی هه‌یه... هۆیه‌که‌شی ئه‌وه‌یه که میره‌کانی ئه‌رده‌لان، له‌سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتداریتی خۆیا‌نه‌وه، میژوونووسانیان به‌نووسینه‌وه‌ی میژووی بنه‌ماله‌ی ئه‌رده‌لان راسپاردووه^(١) و دوا‌ی تیکچوونی میرنشینه‌که‌ش، میژوونووسانی ئه‌رده‌لان و میژوونووسانی تریش، میژووی ئه‌رده‌لانیان سه‌رله‌به‌ر به‌سه‌ریه‌که‌وه نووسیه‌ته‌وه.

به‌گوێره‌ی زۆریه‌ی ئه‌و میژووانه‌ی له‌سه‌ر زنجیره‌ی میران و فرمانه‌وه‌ایانی ئه‌رده‌لانیان نووسیه‌وه و به‌تایبه‌تیش به‌گوێره‌ی میر شه‌ره‌فخانی به‌دلیسی؛ سه‌ر هه‌لقه‌ی ئه‌م زنجیره‌یه

ده‌به‌نه‌وه سه‌ر میریک، به‌ ناوی: بابا ئه‌رده‌لان، یان قوباد ئه‌رده‌ل^(٢) و به‌رچه‌که‌ک ده‌چیته‌وه سه‌ر بنه‌ماله‌ی (ئهمه‌د مه‌روانی - نه‌سرولده‌وله‌ی فرمانه‌وه‌ی دیاره‌که‌ر، که دوا‌ی له‌به‌ریه‌ک هه‌له‌وشانی ئه‌م فرمانه‌وه‌یایه‌تییه، له‌سه‌ده‌ی پینجی کۆچیدا (١١٠٠ز)، یه‌کیک له‌شازاده‌کانی ئه‌م میرایه‌تییه (گومان ده‌کریت هه‌ر قوباد ئه‌رده‌ل بیت)، له‌ دیاره‌که‌وه به‌ره‌و (شام) و دواتر به‌ره‌و (شاره‌زور) کۆچ ده‌کات و ماوه‌یه‌ک دوا‌ی ئه‌وه‌ی لێوه‌شابه‌ی ده‌نوینج، فرمانه‌وه‌یایه‌تی و یلایه‌تی (کوردستان) ی پێ سپێردراوه و له‌ قه‌لا‌ی (زه‌لم) ی شاره‌زوردا، قه‌لا و قایکاریی دامه‌زراندووه (٥٦٤-کۆچی-١١٦٨ز) و کوردوویه‌تی به‌ناوه‌ندی ده‌سه‌لات و فرمانه‌وه‌یایه‌تی خۆی و ماوه‌ی (٤٢) سا‌ل، ئه‌م قه‌له‌مه‌وه‌ی خۆی به‌باشی به‌ریوه‌بردووه.

دوا‌ی مه‌رگی (بابا ئه‌رده‌لان)یش، نه‌وه‌کانی خۆی به‌رودوا حوکمیان گرتۆته‌ ده‌ست، به‌لام به‌تێپه‌ریوونی رۆژگار و له‌ ئه‌نجامی ئه‌وه‌دا که هه‌له‌که‌وتی جیۆپۆلیتیکی ناوچه‌که‌یان، یارمه‌تی پاراستن و پیکه‌وه‌نانی قه‌واره‌یه‌کی سه‌ریه‌خۆی پیننه‌دان و تیکه‌ل شه‌ر و مملانیی خۆیناوی کردوون، بۆیه له‌ ماوه‌ی نزیکه‌ی (١٥٠) سا‌لیکدا ناچاربوون (٤) جار مه‌له‌به‌ندی ده‌سه‌لات و پینته‌ختیان له‌ شوینیکه‌وه بۆ شوینیکه‌ی تر، جینگه‌گۆرکی پینبکه‌ن... به‌م جو‌ره‌ ناوه‌ندی ده‌سه‌لاتیان له (قه‌لا‌ی زه‌لم) وه‌ بۆ قه‌لا‌ی (مه‌ریوان) گواستۆته‌وه (٩٦٩ کۆچی-١٥٦١ز)... دواتریش له‌ مه‌ریوانه‌وه بۆ قه‌لا‌ی (پلنگان) و دوا‌ی ئه‌میش بۆ (حه‌سه‌ن ئاوا) و دوا‌یین جاریش له‌ سا‌لی (١٦٣٦ز)دا، شاری (سنه‌ی) ئیستانیا‌ن دروستکرد و به‌یه‌که‌جاریی و تا تیکچوونی میرنشینه‌که‌یان، اته: تا سه‌ره‌تای نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی نۆزه، کردیا‌نه پینته‌خت و هه‌رله‌ویدا مانه‌وه^(٣).

ئه‌گه‌رچی هه‌له‌که‌وتی جیۆپۆلیتیکی قه‌له‌مه‌وه‌ی ئه‌رده‌لان، شێوه‌ی نزیکایه‌تییه‌کی له‌گه‌ل قه‌له‌مه‌وه‌ی (بابان) بووه له‌ ماوه‌ی حوکمرانیی میره‌کانی ئه‌رده‌لاندا تووشی گه‌له‌ی شه‌ر و کیشه‌ی گه‌وره و خۆیناوی بوون؛ به‌لام به‌دریژایی چه‌ند سه‌ده‌یه‌ک، له‌ زۆر لایه‌نی:

٢- له‌ناو ئه‌و میژوونووسانه‌دا به‌ ته‌نیا (مه‌ستوره‌ی کوردستانی - ماهشه‌ره‌فخانی) بنه‌چه‌ی میرنشینی ئه‌رده‌لان بۆسه‌ر بنه‌چه‌ی (ئه‌رده‌شیری بابان) ده‌باته‌وه. که دیاره ئه‌مه‌بیشی له‌و په‌راوه‌هه‌ هیناوه‌ گوايه زنجیره‌ی ده‌سه‌لاتداری (ساسانی) له‌ کوردانی (شوانکار)ه‌ن. (میژووی ئه‌رده‌لان- ل ١٤).

٣- میژوونووسه‌کانی ئه‌رده‌لان ده‌لێن نیاز له‌ رووخاندنی قه‌لا‌ی زه‌لم، حه‌سه‌ناوا، پلنگان ئه‌وه‌ بووه، که ئیتر هه‌یچکام له‌میره‌کانی ئه‌رده‌لان نه‌توانن له‌کاتی سه‌ریپه‌چی و یاخه‌یووندا له‌ پاشا‌کانی ئیتران، خۆیا‌نی تیدا قایم بکه‌ن.. ره‌نگه ئه‌مه‌ هۆیه‌ک بیت، به‌لام هۆی له‌مه‌ گرنه‌گتر ئه‌وه‌بووه: میره‌کانی ئه‌رده‌لان ویستوویانه‌ بنه‌که‌ی ئه‌ماره‌ته‌که‌یان له‌ سنووری ده‌سه‌لاتی عوسمانی و ده‌ستدریژیه‌کانی پاشه‌روژی دوور بخه‌نه‌وه. به‌تایبه‌تی دوا‌ی ئه‌وه‌ی: شاره‌زور، شاربازێر، قه‌ره‌داخ له‌ سنووری قه‌له‌مه‌وه‌ی ئه‌ماندا نه‌ما و که‌وته سنووری عوسمانیه‌یه‌وه، ئیتر ئه‌م قه‌لا‌یا‌نه هه‌موو که‌وتبوونه سه‌ر سنوور و به‌ئاسانی له‌شکری دو‌ژمن ده‌گه‌یشته‌ سه‌ریان (له‌ په‌راویزی میژووی ئه‌رده‌لان-دا ل ٦٦).

١- وه‌ک ده‌رده‌که‌وتی خه‌سه‌رو خانی گه‌وره‌ی والی ئه‌رده‌لان (١٧٩١ز) هه‌شتا خۆی له‌ ژیا‌ندا بووه، که: قازی محمه‌د مه‌لا شه‌ریفی ئه‌رده‌لانی بۆ نووسینه‌وه‌ی میژووی ئه‌رده‌لان راسپاردی و ئه‌ویش میژوویه‌کی به‌ ناوی (زبده‌ التواریخ) نووسیه‌ته‌وه. دوا‌ی ئه‌ویش: محمه‌د ئیبراهیم ئه‌رده‌لانی، له‌سه‌ر داوا‌ی ئه‌مانووللا‌خانی گه‌وره‌ی والی ئه‌رده‌لان (١٧٧٥-١٨٢٤ز) راسپێردراوه و ئه‌میش میژوویه‌کی به‌شێوه‌یه‌ک نووسیه‌وه، که وه‌ک ته‌واوکه‌ری میژووه‌که‌ی شه‌ره‌فخانی به‌دلیسی وایه. اته له‌وکاته‌وه ده‌ست پینده‌کات که (شه‌ره‌فنامه) دوا‌ی دیت (١٠٠٥ کۆچی- ١٥٩٦ز) و ئه‌میش تا سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆی (١٢٢٥ کۆچی- ١٨١٠ز) ته‌واوی کردووه و به‌م بۆنه‌یه‌شه‌وه ناوی ناوه: (ذیل شرفنامه)، اته: پاشکۆی شه‌ره‌فنامه. دوا‌ی ئه‌مانیش، میژوونووسانی وه‌ک: خوسره‌و به‌گی به‌نی ئه‌رده‌لانی، مه‌ستوره، عه‌بدولقادر رۆسته‌م بابانی، عه‌لی ئه‌که‌به‌ر وه‌قائیع نیگاری کوردستانی و میرزا شوکروولای سنه‌نده‌جی: (لب تواریخ)، (تاریخ اردلان)، (حدیقه‌ ناصر)، (تحفه‌ ناصر) و .. یان نووسیه‌وه.

کۆمه‌لایه‌تی ئابووری، سیاسی... یه‌وه له‌چاو (بۆ نمونه) میرانی باباندا، ناوچه‌که‌یان پارێزراوتر و ئارامتر و گه‌شه‌کردووتر بووه. چونکه:

۱- میرنشینی بابان زۆرجار له‌گه‌ڵ ناوه‌ندی هه‌ردوو ده‌وله‌تی ئییرانی و عوسمانیدا به‌شهر هاتوون.

۲- میرنشینی ئه‌رده‌لان به‌لای زۆره‌وه هه‌ر له‌گه‌ڵ ده‌وله‌تی عوسمانی دا به‌شهر هاتوون و له‌مه‌شدا هه‌لکه‌وتی ناوچه‌که‌یان، ئه‌وه‌نده‌ی ناوچه‌ی میرنشینی بابان نه‌ده‌که‌وته سه‌ره‌پتی له‌شکرکیشیی شهر و به‌یه‌کدا هه‌لپژان.

۳- ئه‌و شهر و شالاوه‌ی که له سه‌ره‌تای دروستبوونی ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی (۱۵۰۲- ۱۷۳۶ز)ی شیعه مه‌زه‌به‌وه، بۆ سه‌ر ناوچه‌کانی سوننی مه‌زه‌هب و ده‌وله‌تی عوسمانی ده‌کران و له‌مه‌شدا زۆری کوردانی خۆرئاوای ئییران و قه‌له‌مه‌ری ده‌رده‌لانی شیعی ده‌گه‌رته‌وه و زیانی زۆری سه‌رومال؛ له کوردانی سوننی مه‌زه‌هب ده‌که‌وت... به‌لام دواتر و به‌تێپه‌رپوونی رۆژگار، له سه‌رده‌می شا عه‌باس (۱۵۸۷ک- ۱۶۲۹ز) به‌دواوه، هه‌ندێ له میران و سه‌رانی ئه‌رده‌لان^(۴)، بۆ دلنه‌وایی ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی و دواتریش بۆ دلنه‌وایی ده‌وله‌تی قاجار، خۆیان و هه‌ندێ له ده‌ستپێوه‌ندیان ده‌بوونه شیعه مه‌زه‌هب و هه‌ندێ جاریش ژن و ژنخوایشیان له‌گه‌ڵ بنه‌ماله‌کانی هه‌ردوو ده‌باردا ده‌کرد و به‌مه‌ش خۆیان له شه‌ری یه‌کیک له‌و دوو ده‌وله‌ته (واته: له ده‌وله‌تی ئییران) ده‌پاراست و له‌م باره‌شدا (ده‌وله‌تی عوسمانی)، که‌متر توانا و ده‌رفه‌تی ده‌ستپه‌ردان و ئاژاوه‌نانه‌وه‌ی له کاروباری ناوخوای میرنشینی ئه‌رده‌لاندا بۆ ده‌مایه‌وه... ئه‌م نه‌رسته‌ش ورده ورده و به‌کاوه‌خۆ، گرژیی نیوان ده‌وله‌تی ناوه‌ندی ئییران و میرنشینی ئه‌رده‌لانی خاوه‌نه‌وه و لیته‌وه: راگرتن، یان تێکچوونی ئارام و ئاسایشی قه‌له‌مه‌ری ئه‌رده‌لان (زۆرتتر) پابه‌ند ده‌بوو به‌هه‌لومه‌رجی شهر و ئاشتی خودی ده‌وله‌تی ناوه‌ندی ئییرانه‌وه، چ له ناوخوا، له‌سه‌ر ده‌سه‌لات، یان له‌گه‌ڵ هه‌ردوو ده‌وله‌تی عوسمانی و رووسیا، نه‌ک شتی تر.

بۆیه په‌یره‌وکردنی ئه‌م سیاسه‌ته، له‌لایه‌ن میران و سه‌رانی ئه‌رده‌لانه‌وه، بووه نه‌رسته‌ی چاوه‌لیکهریی بۆ (زۆریه‌ی) میرانی ئه‌رده‌لان و به‌دریژایی ئالوگۆره‌کانی ده‌سه‌لاتداریتی ده‌وله‌تی ناوه‌ندی ئییران، میرانی ئه‌رده‌لان به‌ره‌زانه‌ندی شاهه‌کانی ئییران داده‌نران و لاده‌بران؛ ته‌نیا بۆ ماوه‌یه‌کی که‌م نه‌بیست، له‌گه‌ڵ که‌ریم خانی زه‌ندا نیوانیان باش نه‌بووه، که دواتر ئه‌وه‌شیان چاره‌سه‌ر کردووه.

۴- به‌تایبه‌تیش له (خان ئه‌حمه‌د خان- ۱۶۱۶-۱۶۳۶ز)ی کورێ هه‌لۆخان، کورێ سولتان عه‌لی به‌گه‌وه، ئییران میره‌کانی ئه‌رده‌لان، مه‌زه‌به‌ی شیعه‌یان کرده نه‌رست.

ئه‌مانووللاخانی ئه‌رده‌لان

(۱۷۷۵-۱۸۲۴ز)

ئه‌مانووللاخانی ئه‌رده‌لان (ئه‌مانووللاخانی گه‌وره)، کورێ خه‌سه‌ره‌و خانی گه‌وره، کورێ ئه‌حمه‌د خانی سیتییه‌می ئه‌رده‌لان، که پشتاوپشت هه‌ر میر و ده‌سه‌لاتداری ئه‌رده‌لان بوون. به‌لام ئه‌مانووللاخان له سه‌ره‌به‌ری فرمانه‌وایی پیتشووتری ئه‌رده‌لان ده‌وله‌مه‌ندتر بووه، که ئه‌م سامانه‌ی له‌ریگه‌ی زه‌بروزه‌نگ و رووتانده‌وه و چاوچنۆکیی و داگیرکردنی موڵکی دانیشتوانی قه‌له‌مه‌ریه‌که‌یه‌وه که‌له‌که‌ کردووه.

میژوونووسانی ئه‌رده‌لان به‌شپه‌یه‌کی سه‌یر باسی دارایی و سامانی ده‌که‌ن. سه‌رباری سامانه‌کیشی، پیاویکی توندوتیژ و دلره‌ق و بێ به‌زه‌یی بووه... به‌زه‌یی به‌دانیشتوانی ژیر ده‌ستی خۆی و خزم و که‌سوکار و ته‌نانه‌ت به‌کوره‌کانی خۆشیدا نه‌هاتۆته‌وه.

گه‌ریده‌کانی وه‌ک (جان مالکۆلم، ۱۷۶۹-۱۸۳۲ز) و (کلودیوس جیمس ریچ، ۱۷۸۷-۱۸۲۱ز) سه‌ردانیان کردووه و زۆر سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ باسی دلره‌قیی و چاوچنۆکیی و له هه‌مان کاتیشدا باسی ئاره‌زووی بۆ ژبانی نوێ و ئاوه‌دانیی و دروستکردنی بازار و قه‌یسه‌ری و حه‌مام و بیناسازیی و پرد و ریگه و بان و باخ و سه‌یرانگه‌و ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی ده‌که‌ن. بۆیه له سه‌رده‌می ئه‌مدا میرنشینی ئه‌رده‌لان، گه‌شانه‌وه‌یه‌کی فره‌لایه‌نی به‌خۆیه‌وه دیوه. ئه‌و کاته‌ی «ریچ» سه‌ردانی کردووه (۱۸۲۰ز)، له گه‌رمه‌ی دروستکردنی کۆشک و سه‌را و باخه‌ جوانه‌کانی سه‌ندا بووه، که هه‌ندیکیشیان هیشتا ماون و به‌ناوبانگترینیان ئه‌مانه‌ن: ته‌لاری دلگوشا، ته‌لاری گولستان (که وینه‌ی ره‌نگاوپه‌رنگی فره‌مانه‌وه‌یایانی ئه‌رده‌لان، له‌سه‌ر دیواره‌کانی کیشراپوون)، مزگه‌وتی دارولئیحسان، که له ماوه‌یه‌کی که‌مدا بووه ناوه‌ندیکی گرنگی خۆینده‌واریی. هه‌روه‌ها کتیب‌خانه‌یه‌کی ده‌وله‌مه‌ندی هه‌بووه، که له ریگه‌ی ئه‌م کتیب‌خانه‌یه‌وه، کتیبی وه‌ک: «ذیل شرفنامه» و خودی «شه‌رفنامه» ش، به «مالکۆلم» و «ریچ» گه‌یشتوون. گوایه هه‌ر خۆشی ئاره‌زووی له ئه‌ده‌ب و شیعر نووسین هه‌بووه.

ئه‌مانووللاخان چه‌ندین ژنی هه‌بووه، که یه‌کیک له‌و ژنانه‌ی: «سه‌رونز خانم»، پیتشت ژنی «فه‌تح عه‌لی شای قاجار» بووه و به‌دیاریی به‌ئه‌مانووللاخانی به‌خشیوه. له‌م چه‌ند ژنه‌ی، چه‌ندین کورێ لیبیان هه‌بووه؛ له‌وانه: محه‌مه‌د حه‌سه‌ن خان، خه‌سه‌ره‌و خان (میتردی مه‌ستووه‌ی میژوونووس)، عه‌باس قولیخان، حسین قولیخان (ی شاعیر و ناسراو به: حاوی)، ئه‌بولفه‌تح خان.

به‌گوێره‌ی قسه‌ی «ریچ»، ئه‌مانووللاخان له ئییراندا خاوه‌نی ده‌سه‌لاتی گه‌وره بووه و قسه‌ی لای فه‌تح عه‌لی شا نه‌گه‌راوه‌ته‌وه.

ئەمانوللاخان ئەردەلان*
(۱۷۷۵-۱۸۲۴ز)

خەسرەوخان کاتی ئەم دیدەن بیهی محەمەد حەسەن خانى قاجارى کرد، که هېشتا مەملانیتى دەسەلات لە نیتوان کەریم خانى زەند و دۆژمنەکانیدا (که یەکیکیان محەمەد حەسەن خانى قاجار بوو)، بەلایە کەدا نەکەوتبوو... بۆیە ئەم هەلۆتستەى خەسرەوخان بوو، مایەى پیتزانینى بنەمالەى فرمانرەواى قاجار و تا محەمەد حەسەن خان لە ژباندابوو، چەند جارتیکى تریش نامە و دیارى لە نیتوانیاندا گۆردراو تەو.

لە دواتریشدا، که ئاغا محەمەدخانى قاجار، دەسەلاتى ئیتیرانى گرتە دەست و سالى (۱۷۹۸ز) ئابلقەى (شوشى)ى دابوو، ئەمانوللاخانى ئەردەلان لەگەڵ ئەو (۵۰۰) سواره کوردەى ئەردەلاندا بوو، که بەسەرکردایەتى حەسەن عەلیخانى والى ئەردەلان، بۆ یارمەتیدانى ئاغا محەمەد خان لە کوردستانەو چوو بوون و دواى کوژرانى ئاغا محەمەد خان، بۆ کوردستان گەرانەو^(۶).

که دواى کوژرانى ئاغا محەمەد خان، فەتح عەلى شا لە سەرەتای (۱۷۹۸ز)دا، بوو شای ئیتیران، ئەم پیاوەتى و دۆستایەتییه دیرینهیە بنەمالەى ئەمانوللاخانى ئەردەلانى لە بەرچاو بوو، بۆیە لە دواى ئەو چەند مانگەى کە ئەمانوللاخانى ئەردەلان، لە کوردستانەو بۆ دیدەنى فەتح عەلى شا، بۆ تاران چوو بوو، لە مانگى (صەفەرى ۱۲۱۴ کۆچى، ۱۷۹۹ز)دا، فرمانى والیتى ئەردەلانى پیتبەخشی و^(۷) رەوانەى کوردستانى کردەو و دواتر وینەى فرمانەکەى، لە نمونەى ئەم نامەیهدا بۆ «سلییمان پاشای والى بەغداد» نووسی:

۶- بابا مردوخ روحانى- تاریخ مشاهیر کرد- انتشارات سروش- تهران ۱۳۷۱ش- جلد (۳)- ص ۲۶۹ . هەرەها: مەستورەى کوردستانى: مێژووى ئەردەلان- وەرگێترانى دکتۆر حەسەن جاف و شکور مستەفا- بەغداد ۱۹۸۹- ل ۱۶۵ . هەرەها: حدیقه ناصرى- ص ۱۷۰ و عبدالقادر رستم بابانى: تاریخ و جغرافیای کردستان- باهتام محمد رثوف توکلى- تهران چاپ اول ۱۳۶۶ش- ص ۵۶-۵۷.

۷- هەندى سەرچاوى تر، هۆى بەوالبى بوونى ئەمانوللاخان ئاوا دەگێرەو: «سویحان ویردى خان، که لە والیتى ئەردەلان خرابوو، هېشتا (۳) مانگیش بوو فەتح عەلى شا بیووه شای ئیتیران. لە (مانگى ذیحجەى ۱۲۱۲ کۆچى ۱۷۹۸ز)دا، برى (۲۰) هەزار تەنى بە ئەمانوللاخان سپارد، تا وەک پیرۆزیایی و دیارى بۆ فەتح عەلى شای بیات، بەلکو سویحان ویردى خان بکات بە والى ئەردەلان. ئەمانوللاخانیش چۆتە تاران و بە هیواى دیدارى فەتح عەلى شا، لە مالى (میرزا ئەحمەد) میوان بووه، که لەوکاتەدا مستەوفى دیوان بووه. بەلام ئەوکاتەى ئەمانوللاخان چۆتە تاران، فەتح عەلى شا سەفەرى خوراسانى کردوو، بۆیە چاوەنواری گەرانەو دی کردوو. لە ماوێ ئەم چاوەنوارییهدا میرزا ئەحمەد تەگبیر بۆ ئەمانوللاخان دەکات، که بۆجى ئەو تکیایى بۆ سویحان ویردى خانى دەکەیت، بۆ خۆتى ناکەیت؟! ئەویش بەگوتى دەکات و دواى (۳) مانگ چاوەنواری، لە کاتى پیتشکەشکردنى پیرۆزیایی و دیارى (۲۰) هەزار تەنەکەدا، داوا لە فەتح عەلى شا دەکات بیکاتە والى ئەردەلان. فەتح عەلى شاش داواکەى جیتبەجى کردوو و کردوو بێتى بە والى ئەردەلان. (حدیقه ناصرى- ص ۱۷۱).

کۆنتەرىن، یان یەکەمین بەلگەنامەى ناو ئەم چەپکە بەلگەنامەیه، تاییه تە بە ئەمانوللاخانى ئەردەلانەو، که وەک دیاره لە سەرەتای دەستبەکاربوونى شاهیتى فەتح عەلى شای قاجاردا نووسرابێ.

ئەم بەلگەنامەیه (که لە شێوێ نامەدایه)، وینەى دووهمى فرماننامەیهکە، که پیتشتر لە خودى فەتح عەلى شاه، بۆ دانانى ئەمانوللاخانى ئەردەلان، بەوالى ئەردەلان نووسراو و وینەى فرمانەکەى بۆ ئاگاداریی، بۆ «سلییمان پاشا»ى والى بەغداد نووسیوه، تا بەگوتەى ئەوێ سنوورى کار و قەلەمەرەو والى بەغداد، لەگەڵ قەلەمەرەو والى ئەردەلان هاوسنوورن، هاوکارى کاروبارەکانى ئەمانوللاخان بکات.

وەک پیتشتریش زانییمان «ئەوکاتەى دەمگۆى هاتنى «محەمەد حەسەن خانى قاجار»ى باوکى ئاغا محەمەد خان، لە ئەستەرەبادى مازندەرانهو تە موغانى نازەربایجان بەرزبووهو، خەسرەوخانى باوکى ئەمانوللاخان، لە قەزوینەو لەگەڵ چەند هاوودەمیتیکى خۆیدا، لە موغان چوو دیدەنى محەمەد حەسەن خانى قاجار و دواى ماوێهک محەمەد حەسەن خان، خەلات و والیتى ئەردەلانى بەخەسرەوخان بەخشی و رەوانەى کوردستانى کردەو (۱۱۶۸-۱۷۵۴ز)^(۵).

(*) ئەم وینەیهەم لەم کتیبە فارسىیهو وەرگرتوو: سرنوشت درگذشت زمان، نووسینى: عبدالحالى اردلان، چاپ اول، تهران ۱۳۵۸ى هەتاوى ۱۹۷۹ز
۵- على اکبر وقائع نگار کردستانى- حدیقه ناصرىه در جغرافیا و تاریخ کردستان- بە تصحیح محمد رثوف توکلى- چاپ اول- تهران ۱۳۶۴ش.

میرنشینی بابان

تا ئیستا سه‌رچاوه‌ی زانراو، که بۆ یه‌که‌مین جار باسی میژووی میرایه‌تی «بابان» ی کردییت، «شه‌رفنامه» یه. شه‌رفنامه‌ش له رۆژگاری په‌یدا بوونی شائیسماعیلی سه‌فه‌وییه‌وه (۱۵۰۱-۱۵۲۳ز) باسی میژووی بابان ده‌کات.

بهم پیتییه و به‌گوێره‌ی ئاگاداری شه‌رفه‌فخانی به‌دلیسی (۱۵۴۳-۱۶۰۴ز)، وا دیاره سه‌ره‌تاکانی په‌یدا بوون و دامه‌زاندنی میرنشینی بابان، له‌پیش دامه‌زاندنی ده‌وله‌تی سه‌فه‌وییه‌وه، شوێنه‌وارێکی دیار و ئاشکرای نه‌بوویت، واته: له‌پیش سه‌ده‌ی یازده‌ی زایینییه‌وه، باسی میرایه‌تی بابان، له‌ناو سه‌رچاوه‌ میژوووییه‌کانی ئه‌و رۆژگاردا نییه.

بۆیه ئه‌وه‌نده‌ی شه‌رفه‌فخان ئاگاداری و زانیاری سه‌باره‌ت به‌ئو سه‌رده‌مه‌ی میرنشینی بابان هه‌بوویت، ئاوی نووسیوه:

«سه‌ره‌مانه‌وه‌ی بابان، به‌زۆری خیل و هۆز و لایه‌نگر و نوکهری فره‌وه، له‌ناو فرمانه‌وه‌یانی کوردستاندا ناوبانگی ده‌رکردوه. به‌لام که فرمانه‌وه‌ی ئه‌و زنجیره‌یه، وه‌کو باسی ده‌کرئ، به‌پیر بوداکی به‌به‌یی و به‌براکه‌ی گه‌یشت و ئه‌وانیش به‌وه‌جاخ کوێری مردن، ئیتر فرمانه‌وه‌ی ئه‌و بنه‌ماله‌یه، ده‌ست تورکه‌کان که‌وت و که‌سیک له‌ناو ئه‌و بنه‌ماله‌یه‌دا نه‌ما، که شیایو سه‌رۆکایه‌تی و هه‌لسووراندنی کاروباری فرمانه‌وه‌ی بیته»^(۱).

دیسان هه‌ر شه‌رفه‌فخان ده‌لیت: «له‌کاتی سه‌ره‌له‌دانی ده‌سه‌لاتی سه‌فه‌وییه‌دا، میر

۱- شرفنامه- تهران ۱۳۴۳ش- ص ۳۶۲-۳۶۳.

بوداکی کوری میر ئه‌بدال مه‌زنی بابان بوو. قه‌له‌مه‌وه‌که‌ی له‌که‌رکوکه‌وه تا شارباژێری ده‌گرته‌وه. لاجان-ی له‌ئیلی زه‌رزا و سیوی له‌میرنشینی سۆزان و شارباژێری له‌میرنشینی ئه‌رده‌لان و سندوس-ی له‌قزلباش سه‌نده‌وه. چهند که‌سیکی له‌ده‌وربه‌ری خۆی، به‌میر سنجاق داناوه»^(۲).

به‌لام نزیکه‌ی (۷۰) سالیک دوا‌ی شه‌ره‌فخان، نووسه‌ریکی تری کورد، که خه‌لکی مه‌ریوان بووه، به‌ناوی (سه‌یید عه‌بدولسه‌مه‌دی تووداری)ی، له‌سالی (۱۰۹۹ کۆچی، ۱۶۸۶ز) کتیبیکی به‌ناوی «نور الانوار» نووسیوه^(۳) و تیایدا له‌دوو جیگه‌دا (پچرپچر)، ئهم دوو هه‌واله‌ی ده‌رباره‌ی میرانی بابان نووسیوه:

۱- یه‌کیکیان له‌قه‌واله‌یه‌کی کۆندا به‌رچاو که‌وتوه، که: «سالی ۶۷۵ کۆچی، ۱۲۷۶ز) مۆرکراوه. له‌م قه‌واله‌یه‌دا ناوی (میرخالیدی کوری ئه‌حمه‌دی بابانی) هاتوه»^(۴).

۲- ئه‌و ویتیرانی له‌کتیبیکی تره‌وه بۆ کتیبه‌که‌ی خۆی گواستۆته‌وه، که ئاوا باسی میریکی تری بابانی (میر هه‌مه‌زه) کراوه:

(له: تذکرة الاجناد في محاربة الاتراك والاکراد) دا ده‌لی: «میر هه‌مه‌زه‌ی بابانی» راپه‌ری بۆ جه‌نگ و دیاره‌گر و حه‌له‌بی گرت و تورک و عه‌ره‌ب له‌گه‌له‌یدا که‌وتنه‌ جه‌نگ. حه‌مدون به‌گ سه‌ره‌له‌شکری میر هه‌مه‌زه‌ بوو، پاره‌یه‌کی زۆری وه‌رگرت و شه‌ری وه‌ستاند و له‌شکره‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه‌دا. میر هه‌مه‌زه له‌گه‌ل (۱۲) که‌سدا بۆ مه‌ریوان هه‌له‌هات و له‌سه‌ر کتوی (سه‌رقوله)، که ئیستا پیی ده‌لین (ئیمام)، جیتی بۆ خۆی دروستکرد و که‌وته له‌شکر کۆکردنه‌وه، له‌نیوان شووره و قه‌لاته‌کاندا سه‌نگه‌ری بۆ خۆی هه‌لکه‌ند و... پاش دوو سال به‌له‌شکره تازه‌که‌یه‌وه که‌وته شه‌ر و تا به‌عقوبه‌ چوو. به‌لام له‌وی به‌ده‌رمان خواردی شه‌هیدیان کرد»^(۵).

ئه‌وه‌ی له‌دوو تویی ئهم هه‌والانه‌ی «سه‌یید عه‌بدولسه‌مه‌دی تووداری» یدا جیتی سه‌رنجه، ئه‌وه‌یه که:

۱- زانیاری سه‌باره‌ت به‌میرنشینی بابان و ناوی میرانی بابان، له‌نزیکه‌ی (۲۵۰) سال به‌ر له‌شه‌رفه‌فخانه‌وه باسیان هاتوه.

۲- شرفنامه- تهران ۱۳۴۳ش- ص ۳۶۲-۳۶۳.

۳- محمه‌دی مه‌لا که‌ریم هه‌ندێ باسی هه‌له‌بژاردنی ئهم کتیبه‌ی به‌ناوی: چه‌مکیکی میژووی هه‌ورامان و مه‌ریوان له‌فارسیه‌وه کردۆته‌ کوردی و سالی (۱۹۷۰) له‌به‌غداد چاپ و بلاوی کردۆته‌وه.

۴- سه‌رچاوه‌ی ناوبراو- ل ۱۴-۱۵.

۵- سه‌رچاوه‌ی ناوبراو- ل ۴۳.

۲- مه‌لێه‌ند و سنووری ده‌سه‌لانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی میرنشینی بابانی ده‌ستنیشان نه‌کردوه. ئیتر له‌ دوا‌ی ئه‌م دوو سه‌رچاوه‌یه، زانیاریی تر ده‌رباره‌ی میرنشینی بابان، له‌ هیچ سه‌رچاوه‌یه‌کی تری می‌ژوویدا به‌رچاوه‌ی ناکه‌وتیه‌وه؛ تا سالی (۱۸۲۰ز) که له‌ به‌هار و هاوینی ئه‌و سه‌له‌دا: کلودیوس جیمس ریچ (۱۷۸۷-۱۸۲۱ز)ی به‌ریتانیا‌یی و نوینه‌ری کۆمپانیای هیندی خۆره‌ه‌لات، سه‌ردانی کوردستان ده‌کات.

ریچ له‌م سه‌ردانه‌یدا، به‌ده‌م ئه‌و گه‌شته درێژه‌یه‌وه که بۆ قه‌له‌مه‌ری بابان و ئه‌رده‌لانی کردوو و میر و گه‌وره‌ پیاوانی کوردی دیوه و به‌تیروته‌سه‌لی ئاخواتنی له‌گه‌ڵ کردوون؛ رۆژانه‌ش بیره‌وه‌ری و سه‌رنجی وردی خۆی له‌سه‌ر ژبانی هه‌مه‌لایه‌نه‌ی سیاسی، ئابووری، کۆمه‌لایه‌تی و جوگرافی کوردستان یادداشت کردوو و دواتریش ئه‌م بیره‌وه‌ریانه‌ی کردۆته کتیبیک^(۶).

ریچ له‌ بیره‌وه‌ریه‌کانی رۆژی (۷ی تشرینی یه‌که‌می ۱۸۲۰ز) خۆیدا نووسیویتی: «ئه‌م‌رۆ له‌گه‌ڵ مه‌حمود پاشای باباندا، که باسی می‌ژووی کوردستانمان کرد، پێم به‌جهرگی خۆمدا نا و سه‌رسامیی خۆم بۆ باسکرد، که بۆچی ئاگاداری ته‌واوی له‌ می‌ژووی بنه‌ماله‌که‌یان نییه‌!... ئه‌ویش به‌نه‌زاکه‌ت و سه‌نگینییه‌وه پێمی وت: ئه‌و می‌ژوو ه‌ شایسته‌ی نووسینه‌وه نییه، چونکه می‌ژووی بنه‌ماله‌یه‌کی ده‌سه‌لاتداره.

منیش پێم وت: به‌لام بنه‌ماله‌که‌یان می‌ژوویه‌کی دووریان هه‌یه و شه‌ره‌فمه‌ندن. وتی: بنه‌ماله‌که‌یان زۆر کۆن نییه و ئه‌ندامانی بنه‌ماله‌که‌یشیان ته‌نیا سه‌ده‌یه‌ک ده‌بی بوونه‌ته میر و سه‌ردار.

دوا‌ی ئه‌وه‌ش وتی: جگه له‌ می‌ژووی پێغه‌مبه‌ران و پیاوچاکان، ئه‌وه‌نده‌ی بتوانم له‌ رۆژگار و گوزه‌رانیا‌ن بزاتم، ئیتر زۆر تامه‌زۆری می‌ژوو نیم. له‌ (شانامه‌)ش زیاتر، شتیکی لێ ناخوینمه‌وه»^(۷).

وه‌ک له‌ دووتویی هه‌واله‌کانی «شه‌ره‌فنامه» و ئاخواتنه‌کانی «ریچ» و «مه‌حمود پاشا»ی بابان دا ده‌رده‌که‌وی:

۶- ئه‌م کتیبه له‌ سالی ۱۸۳۶ دا، له‌ لایه‌ن هاوسه‌رده‌که‌یه‌وه له‌ ئینگلستان له‌ چاپداوه. .. سه‌د سالی‌ش دوا‌ی نووسینی؛ واته له‌ (۱۹۲۰)دا هه‌فته‌نامه‌ی «پێشکه‌وتن» له‌ ژماره ۱۹ به‌دواوه، به‌نجیره‌ چهند به‌شێکی به‌ناو‌نیشانی (سه‌د ساڵ له‌مه‌وپێش) بلا‌کردۆته‌وه. ناجی عه‌باس-یش چهند به‌شێکی به‌ناو‌نیشانی: «گه‌شتی کلودیوس ریچ بۆ کوردستان» لێ وه‌رگیراوه و له‌ گۆفاری «گه‌لاوێژ»ی مانگه‌کانی ئاب و تشرینی دووه‌می ۱۹۴۷ دا بلا‌وی کردۆته‌وه. .. به‌هانه‌دین نووری-یش سه‌رجه‌می گه‌شته‌که‌ی کردۆته‌ عه‌ره‌بی و به‌ ناوی «رحله‌ ریچ الی‌العراق» له‌ سالی ۱۹۵۱ له‌ به‌غداد چاپی کردوو. محمه‌د حه‌مه‌ باقی-یش ئه‌م گه‌شته‌ی له‌ عه‌ره‌بییه‌وه کردۆته کوردی و سالی ۱۹۹۲ له‌ ته‌وریز چاپی کردوو.

۷- گه‌شتی ریچ بۆ کوردستان- ل ۳۰۶ .

۱- میرایه‌تی بابان له‌ سه‌ده‌ی ده‌یه‌می کۆچییه‌وه، هه‌م وه‌کو ناوی ئییل بۆ هه‌ندی له‌ تیره‌وه‌ هۆزانه‌ی له‌ ناوچه‌کانی نێوان زێی بچووک و رووباری سیروان و هه‌م وه‌کو ناوی هه‌ندی له‌ شویتانه‌ به‌کاره‌ینراوه، که که‌وتبوونه ئه‌م ناوچه‌یه‌وه، وه‌کو: پشدر، مه‌رگه، سو‌رداش، سه‌رچار، شارباژێر، شاره‌زور، قه‌ره‌داخ.

۲- می‌ژووی میرایه‌تی بابان له‌ سه‌ره‌تای دامه‌زراندنییه‌وه، تا کۆتایی پێهاتنی، می‌ژوویه‌کی له‌یه‌ک نه‌پساوی نووسراوی نییه.

۳- زنجیره‌ی بنه‌ماله‌ی ده‌سه‌لاتداری بابان، به‌هۆی وه‌جاخ کو‌تری و کو‌ژران و لی‌خ‌ران و له‌ سۆنگه‌ی نه‌زانراوی تیره‌وه، چهند جار گۆراوه و نو‌ی بۆته‌وه^(۸).

***

«قۆناعی نو‌ی بو‌وزانه‌وه‌ی ئه‌ماره‌تی بابان، له‌ نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی یازده‌هه‌می کۆچییه‌وه (۱۶۵۰ز) ده‌ست پێده‌کاته‌وه، کاتیک فه‌قی ئه‌حمه‌دی خه‌لکی داره‌شمانه، له‌ ئیلی نو‌وره‌دینی له‌ ناوچه‌ی پشدر (ناوچه‌ی قه‌لاده‌ی ئیستا) بنه‌ماله‌ی ده‌سه‌لاتداری بابانی دامه‌زراند»^(۹).

«ریچ» هه‌ر له‌و سه‌ردانه‌یدا بۆ شاری سلێمانی، له‌ بیره‌وه‌ری رۆژی (۱۰ی ئایاری ۱۸۲۰ز) دا، له‌ زمانی مه‌حمود پاشای بابانه‌وه می‌ژووی قۆناعی نو‌ی ئه‌م بنه‌ماله‌یه ئاوا ده‌گێرته‌وه: «... ناوی هۆزه‌که‌ی له‌ نه‌ژادا (کرمانج)ه. به‌لام وشه‌ی (به‌به) نازناوی بنه‌ماله‌که‌یان و ئه‌ندامانی ئه‌م بنه‌ماله‌یه، سه‌رداری پشتا و پشتی ئه‌و خێله‌ن. له‌به‌رئه‌وه ئیستا هه‌موو ئه‌و ناوچانه‌ی تیایدا دانیشتون و دانیشتونانی ناوچه‌که‌ش پێکه‌وه، به‌حکومه‌تی (به‌به)، یان (بابان) ناوده‌برێ. هۆزه‌که‌ش له‌ بنه‌چه‌دا له‌ پشدر، له‌ شاخه‌کانی باکووری نزیک (سێ که‌نه‌)ی سه‌ر سنووری ئیران دروست بووه...»

مه‌حمود پاشا له‌سه‌ری ده‌روا و ده‌لێ: له‌ کاتی شه‌ری نێوان عوسمانی و ئیرانییه‌کاندا، یه‌کێک له‌ باپیره‌کانی، خزه‌تیک‌ی باشی سو‌لتانیک‌ی عوسمانی کردوو. له‌به‌رامبه‌ر ئه‌م چاکه‌یه‌دا به‌وه خه‌لاتکراوه، که فرمانداریتی هه‌موو ئه‌و ناوچانه‌ بکات، که به‌شه‌ر له‌ ئیرانی داگیر کردبوو. به‌مجۆزه‌ ورده‌ و خۆی و ئه‌وانه‌ی له‌دوا‌ی خۆی هاتن، توانیویانه ده‌ست به‌سه‌ر ئه‌و ناوچانه‌دا بگرن، که ئیستا به‌ده‌ستیا‌نه‌وه‌یه. ئه‌و ناوچانه‌ش که له‌و ساوه له‌ ئیرانییه‌کانی سه‌ندۆته‌وه... ئیتر هه‌موو ئه‌و ناوچانه‌ش که‌وتنه‌ ژێر

۸- نه‌وشیروان مسته‌فا: میرایه‌تی بابان له‌ نێوان به‌رداشی رۆم و عه‌جه‌م دا- چاپی دووه‌م- سلێمانی ۱۹۹۸- چاپه‌مه‌نی خا‌ک- ل ۳۶ .

۹- هه‌مان سه‌رچاوه. ل ۴۵ .

دهسه لاتی بابانه کان؛ یان (به به) و به فرمانداریتی شاره زووریان سپارد، که پایته خته که ی که رکوک بووه... به لām له م گپرانه و به دا نه یوانی میژووی هیچ رووداویکیانم بو دستنیشان بکات؛ هه ره نه و نه نه بی وتی: باپیرانی نم، ماوه به کی دوورودریژ، سهررداری ولات بوون و نزیکه ی سه د سالیک له مه و به ره، فرمانداریتی دوو ناوچه یان درایه»^(۱۰).

بیگومان مه به سستی مه محمود پاشای بابان، له و سه د ساله ی پینش خو ی، هه ره نه و قوناعه یه، که «سلیمان به به»، یان «بابا سلیمان»، له دواچاره کی سه ده ی یازده می کوچی، ۱۶۶۵ز-دا، که وته چه سپاندنی دهسه لاتی خو ی و ده ستگرته وه به سه ر مولکی باباندا. ئیتر له و کاته وه کوپ و نه وه کانی، میرایه تی بابانیان گرتنه ده ست... بنکه ی قه له مپه وی بابان له سه ره تادا «داره شمانه» بوو، که ده که وپته نیوان شاره کانی: قه لادزه، سه رده شتی ئیستاوه. وه کو ده لپن ماوه به کیش له «ماوه ت» و ئینجا له «قه لاجوالان» بوویت^(۱۱) و دواتر و بو ئیجگاری، ناوه ند و پیته ختی قه له مپه وه که یان له سالی ۱۷۸۴ز، دا هینایه «سلیمانی» ی ئیستا.

***

نه و کاته ی «ریج» سه ردانی میرنشینی بابانی کردوه، ناکوکی و ململانینی نیوان هه ردوو ده وله تی قاجاری و عوسمانی، له سه ر کپشه کانی ده ستوره دانه کاروباری ناو خو ی به کتر و به نیازی فراوانخوازی هه ره یه که یان له سه ر حسابی نه ویتتر، که یشتوته قوناعیکی ترسناک و به و هوبه شه وه که جوگرافیا و قه له مپه وی میرنشینی بابان ده که وته نیوان سنووری نم دوو ده وله ته وه؛ بو به میران و میرایه تی بابانی ده بیته بابته و که ره سه به کی له بار، بو مه به ست و به رژه وه ندیبه جیا جیا کانی هه ره یه که له م دوو ده وله ته؛ که به م هوبه وه، هه لو ئیست گو پین و هه ل سو که وتی میرانی بابان و نزیک بوونه وه و دوور که وته وه یان له م دوو ده وله ته؛ بو ته مایه ی کیش و گپروگرفت و نامه ی ره سمیی گو پینه وه له نیوان هه ردوو ده وله تی عوسمانی و قاجاریدا؛ که ئیتر له سه ره تای سه ده ی نو زده وه، ناوی میرایه تی و میرانی بابان له هه ندی نامه ی ره سمیی قاجاری و عوسمانیدا دپته ناوان و مه به سستی ئیمه ش له م ته قه لایه دا به سه رکردنه وه ی نه و نامه و به لگه نامانه ن، که له باری میران و میرنشینی بابانه وه ن و له ئه رشیفی قاجاریدا پاریزراون.

۱- نه و ره حمان پاشای بابان

له دوو توپی به لگه نامه ره سمیی و سه ره کییه کانی نیوان قاجاری و عوسمانیدا، یه که مین ناوی میری بابانی، که به رچاو ده که و ی ناوی نه و ره حمان پاشای بابانه.

نه و ره حمان پاشا (۵) سال دوا ی نه وه ی شاری سلیمانی دروستکراوه؛ واته: له ۱۷۸۹ز، دا، له لایه ن والی به غداد (سلیمان پاشای گه وه ره، ۱۷۷۸-۱۸۰۲ز)، له جیگه ی ئیبراهیم پاشای ناموزای، به پله ی «پاشا» دانرا و ناوچه کانی بابان و کو به و هه ربهر-یشی پی سپیتردا^(۱۲).

نه و ره حمان پاشا کییه؟!

نه و ره حمان پاشا، کوری مه محمود پاشای کوری خالید پاشا کوری به کر به گ، کوری سلیمان به گه، که نه مپیش نه وه ی فه قی نه حمه دی دامه زینه ری قوناعی نو پی زنجیره ی بنه ماله ی میرانی بابانه.

نه گه رچی نه و ره حمان پاشا به و بو نه به وه که به سه روشت مرؤقیکی سه رکه ش و نازادیخو ازبووه و نه مه ش بو ی بو ته مایه ی نه وه ی قه له مپه وی بابان، له سه ره ده می فرمانپه وایی نه ودا گپچه لی زوری پی بکه ن و شه ر و رووداوی زور سه خت و خویناوی له ناوچه ی باباندا روودات، به لām له هه مان کاتیشدا به هوی لیها تووی نه و ره حمان پاشا وه، سه ره ده مه که ی له ناو زنجیره ی میره کانی باباندا، به دره وشا وه ترین سه ره ده می گه شانه وه ی میرنشینی بابان له قه له م ده دپت. چونکه سه ره رای نه وه ی سه رکردیه کی هه لگه وتووی مه دیدانی جهنگ بووه: هه ره له سه ره ده می نه مپیشدا زانا و ناو داره کانی کوردستان بو قه له مپه وی بابان بانگه پششت کراون و خانه قا و مزگه وت و شوینی ده رس وتنه وه یان بو دابین کراو ورده وده و ره سوورانی فه ره نگگی و کو مه لایه تی ده رکه وت و زه مینه ش بو خه ملین و سه ره له دانی شیوه دیالیکتی «سلیمانی» ره خسا، که دواتر نه م شیوه زمانه، له سه ره ده سستی شاعیرانی سی کوچکه ی بابان: نالی و سالم و کوردیدا زیاتر گه شایه وه... بو به هیشتا نه و ره حمان پاشا خو ی له ژیاندا بووه، که «عه لی به رده شانی»، شه ره کانی ده کاته «به یته» و ده که وپته سه ر زمانی به یته بیژ و گورانی بیژان و زانی مه زنی وه ک مه ولانا خالیدی نه قشه بندی (۱۷۷۹-۱۸۲۷ز) شیعه به نازایه تیبه که بیدا ده لی و شاعیری وه ک (ره نجووری) یش به بو نه ی زیندانی کردنیسه وه له زیندانی حیلله، شاعیری ستایش نامیزی بو دنه ئیری.

۱۲- میرایه تی بابان له نیوان- ل ۱۰۶-۱۰۷.

۱۰- ریج- ل ۱۰۲.

۱۱- میرایه تی بابان له نیوان.. ل ۴۶.

به‌لام نوره‌حمان پاشا له پیتیش سالی ۱۷۸۹ز، و بهر له‌وهی پله‌ی پاشایه‌تی پی بدری و بکریتته میری بابان، له‌لایه‌ن سلیمان پاشای والی به‌غداوه، بانگ‌کرا بووه به‌غداد و له‌گه‌ل ژماره‌یه‌ک له ده‌ستوپی‌نوه‌ندکانیدا له‌وی نیشته‌جی کرابوو. له‌م کاته‌دا ئیبراهیم پاشای کوری ته‌حمده پاشای بابان، که ناموزای نوره‌حمان پاشا بوو، له سالی (۱۷۸۲ز) هوه کرابوو میری بابان و کۆیه و ههریر.

والیه‌کانی به‌غدادیش به‌و بۆنه‌یه‌وه که هه‌رگیز نه‌یانده‌هیشته پاشاکانی بابان، ماوه‌ی درێژ له شۆینه‌کانی خۆیاندا به‌فرمانه‌وایی و ئاسوودیی بمیتنه‌وه و زوو زوو ده‌یانگۆڕین و میتمل و ملۆزیمیان له ناو بنه‌ماله‌کانی خۆیاندا بۆ ده‌دۆزینه‌وه؛ بۆیه والی به‌غداد بچ نه‌وه هیچ بیانویه‌کی به‌جی به‌ده‌سته‌وه بیت، دیسانه‌وه ئیبراهیم پاشای لیخت و نوره‌حمان پاشای له‌جیگه‌ی دانا. ناوچه‌کانی بابان و کۆیه و ههریری پی سپارد^(۱۳).

ئه‌م ئالوگۆره‌ی میره‌کانی بابان، دوژمنایه‌تییه‌کی قوول و دیرینه‌ی بۆ میره‌کانی بابانی بۆ کردبوون به‌میراتی و (له‌ناو خۆیاندا له‌گه‌ل به‌کتری زۆر خراپ و ناکۆک بوون. که ئه‌م باره‌ جگه‌له‌وه‌ی ئارام و ئاسایشی له‌قه‌له‌مه‌وه‌ی باباندا نه‌ده‌هیشته، له‌هه‌مان کاتیشدا له‌لایه‌که‌وه: سولتان و والیه‌کانی عوسمانی و له‌لایه‌کی تریشه‌وه: شا و شازاده‌کانی قاجاریش له‌ده‌میکه‌وه ئه‌م دوژمنایه‌تییه‌ی ناو بنه‌ماله‌کانی بابانیان قۆستبووه و هه‌ریه‌که‌یان به‌گۆیره‌ی به‌رژه‌وه‌ندی خۆی، ده‌ستی تیسوهرده‌دان و به‌لای خۆیاندا رایانده‌کیشان)^(۱۴).

۱۳- سه‌رچاوه‌ی پیتشو- ل ۱۰۷.

۱۴- هه‌ر بۆ نمونه‌ی ئه‌و داروباره، ئه‌م چهند په‌ره‌گرافه‌ له‌ بیروه‌رییه‌کانی «ریچ» به‌یاد دیتینه‌وه:

- یه‌که‌مین رۆژ، که ریچ ده‌گاته سلیمانی، مه‌حمود پاشای میری ئه‌و سه‌رده‌می سلیمانی، بۆ به‌خیره‌تانی ریچ، ده‌چۆ بۆلای، مه‌حمود پاشا له‌ ناو قسه‌کانیدا «پۆزشی بۆ باری ولاته‌که‌ی هیتنایه‌وه.. و که‌وته سکالا ده‌رپین سه‌بارته‌ به‌گۆزه‌رانی میرنشینه‌که‌ی و ئه‌و گیروگرفتانه‌ی که میرنشینه‌که‌ به‌ده‌ست ئه‌وه‌وه ده‌یکیش، که که‌وتۆته سه‌ر سنووری دوو ده‌سه‌لاتی دژ به‌یه‌ک. چونکه‌ یه‌که‌میان، که «ئیران»، ه، به‌ناوی داواکردنی باج و سه‌رانه‌وه، ده‌سته‌به‌رداری چه‌سانده‌وه‌ی نای.. دووهمیشیان که ده‌سه‌لاتداریتی (تورکه‌کان) ه و میرنشینه‌که‌ی ئه‌م پایه‌ندی، به‌بیانوی ئه‌وه‌ی که خزمه‌تی ئیران ده‌کات و باجیان ده‌دات؛ زۆر سه‌رده‌که‌نه سه‌ری. که‌چی که شازاده‌ی کرماشان ده‌ستدریژی کرده سه‌ری و ئه‌وه‌ی مه‌به‌ستی بوو، به‌تۆزی هیتنایه‌دی، تورکه‌کان نه‌به‌رگریان پیکرا و نه‌مه‌به‌ستیشیان بوو به‌رگری بکه‌ن. چونکه‌ ئه‌میشیان خۆشنه‌ده‌و‌ه‌یست. بۆیه به‌سنگ فراوانیه‌وه باسی ئه‌نجامه‌ ناهه‌مواره‌کانی ئه‌م به‌رته‌برده‌ن دوو فاقییه‌ی کرد، که چهند زبان به‌سامان و گه‌شه‌سه‌ندنی میرنشینه‌که‌ی ده‌گه‌ینه‌ن» (ریچ- ل ۹۳-۹۴).

- له‌کاتی سه‌ردانی ریچ- یشدا بۆ مالتی میر، مه‌حمود پاشا ده‌لی: «خوالیخۆشبووی باوکم ئه‌م ژووری دروستکردوو. به‌لام پیتوستی به‌ده‌ست پیتداهیتانه‌وه‌یه‌که هه‌یه.. پاشان له‌سه‌ر قسه‌که‌ی رۆشیت و تی: کئ جیگه‌یه‌ک چاک ده‌کاته‌وه، ئه‌گه‌ر بزانیته‌ تیایدا ناحه‌سپه‌ته‌وه؟ ها‌کا تورکه‌کان، یان ئیرانییه‌کان، چهند رۆژیکی تر، ویرانی ده‌که‌نه‌وه» (هه‌مان سه‌رچاوه- ل ۱۰۱).

- محمه‌د ئاغا ناسیاییکی تری ریچ-ه و له‌گفتوگۆیه‌کدا وتویه‌تی: هۆی سه‌ره‌کی کاولبوونی ئه‌م ولاته، =

سه‌رده‌می نوره‌حمان پاشای بابانیش، سه‌رده‌می گه‌رمه‌ی ئه‌م ده‌ستپوه‌ردانانه بووه و خودی میره‌کانی بابانیش له‌ناوخواياندا ناکۆک بوون، (برا له‌گه‌ل برا و ئاموزا له‌گه‌ل ئاموزا و مام له‌گه‌ل برازا، ناریک بوون. له‌ پیناوی پاره و ده‌سه‌لاتدا پیلانیان له‌یه‌کتری گتپراوه و هیتزی بیگانه‌یان هیتناوه‌ته سه‌ریه‌کتری و یه‌کتیریان کوشتنوه)^(۱۵). ئه‌م باره‌ش کاردانه‌وه‌ی دژواری له‌سه‌ر ژبانی ئابووری، کۆمه‌لایه‌تی، سیاسی... ناوچه‌که‌ دروستکردبوو. شه‌ر و پیکدانی خوتناوی و به‌رده‌وام، ئارام و ئاسایشی له‌ ناوچه‌که‌دا نه‌هیشته‌بوو... بۆیه که نوره‌حمان پاشا کرایه‌ میری بابان، ئیبراهیم پاشای ناموزای رووی لی وهرگتپرا و چوه‌ ئیران و دواتر له‌ به‌غداد دانیشته. براکانی نوره‌حمان پاشا: سه‌لیم به‌گ، خالید به‌گ، ته‌حمده به‌گ و ئاموزاکانی لیتی هه‌لگه‌رانه‌وه و روویان له‌ دوژمنه‌کانی نوره‌حمان پاشا کرد... سه‌ره‌رای ئه‌مانه‌ش نوره‌حمان پاشا میریکی هوشیار و به‌ده‌سه‌لات بوو. ئه‌و ماوه‌یه‌ی ئه‌و فرمانه‌وایی گرتۆته‌ ده‌ست، «ولات به‌ره‌و بووژانه‌وه چوو. ئاسایش چه‌سپیبوو، کاروباری ولاتی به‌رێکوپیتکی به‌رپوه‌ ده‌برد»^(۱۶).

ئه‌و ماوه‌یه‌ی نوره‌حمان پاشا فرمانه‌وایی بابانی به‌رپوه‌ ده‌برد، ئیبراهیم پاشای ناموزای به‌گۆشه‌گیری له‌ به‌غداد نیشته‌جی بوو. دیسانه‌وه والی به‌غداد که‌وته بیانوگرتن به‌ نوره‌حمان پاشا و ناردی به‌دوایدا و به‌نه‌خۆشی و له‌ ته‌خته‌ره‌واندا برایه به‌غداد. والیش «به‌بیانوی ئه‌وه‌ی گوايه نه‌خۆشه و کاروباری فرمانه‌وایی بابانی پی به‌رپوه‌ ناچچ، ناوچه‌ی بابانی لی سه‌نده‌وه به‌ ئیبراهیم پاشای سپارد. ته‌نیا کۆیه و هه‌ریی له‌ده‌ستدا هیشته‌وه. ئه‌ویش به‌سه‌لیم به‌گی برای سپارد» (۱۷۹۷) ^(۱۷).

نوره‌حمان پاشا ماوه‌ی چوار سالییک به‌ده‌سته‌سه‌ری له‌ به‌غداد مایه‌وه. دوا‌ی ئه‌م چوار ساله‌ش والی وازی لی نه‌هیتا و به‌بیانوی تره‌وه نوره‌حمان پاشا و سه‌لیم به‌گی برای گرت و به‌گیرایی ره‌وانه‌ی زیندانی حیلله‌ی کردن (۱۸۰۱) ^(۱۸).

= نه‌بوونی ئاسایشه له‌ هه‌موو ناوچه‌که‌دا. چونکه‌ ئیمه‌ی خیله‌کی، ئه‌گه‌ر دلنیا نه‌بین له‌وه‌ی ئه‌و ناوچه‌هه‌ی خۆمانه، ئه‌وسا خۆشمان بۆ کشتوکال ته‌رخان ناکه‌ین؟ به‌م رهنه‌گه‌ ولاته‌که‌ش گه‌شه‌ ناکات و پیتش ناکه‌وی. بۆ ویتنه: من ئه‌گه‌ر بزانه‌م سه‌رۆکه‌کم جله‌وی فرمانه‌وایی به‌ده‌سته‌وه نامیتنی، یه‌ک ته‌غار تۆو ناکه‌م. (هه‌مان سه‌رچاوه- ل ۱۱۴-۱۱۵).

- له‌ کۆرپکی تریشدا عوسمان به‌گی برای مه‌حمود پاشای بابان ده‌لی: «ولاته‌که‌مان له‌ باریکی ناهه‌مواردایه. چونکه‌ ئه‌گه‌ر خزمه‌تی تورکه‌کان ده‌که‌یت، به‌سووک سه‌یرت ده‌که‌ن و هه‌رکاتج ئاره‌زوویان کرد لات ده‌به‌ن.. ئه‌گه‌ر خزمه‌تی ئیرانییه‌کانیش ده‌که‌یت، هه‌میشه‌ به‌داواکردنی پاره، بیزارت ده‌که‌ن» (هه‌مان سه‌رچاوه- ل ۱۲۰).

۱۵- میرایه‌تی بابان له‌ نیوان ل ۱۷۸.

۱۶- هه‌مان سه‌رچاوه- ل ۱۱۳.

۱۷- هه‌مان سه‌رچاوه- ل ۱۱۳.

۱۸- سه‌رچاوه‌ی پیتشو- ل ۱۱۳.

سالی (۱۸۰۲ز) سلیمان پاشای گه‌وره‌ی والی به‌غداد مرد. به‌لام بهر له مردنی وه‌سیتی کردبو «عەلی پاشا» جیگه‌ی بگریته‌وه، که کۆیله‌یه‌کی نازادکراوی خۆی و زاوایشی بوو. بهم بۆنه‌یه‌وه نازاوه‌یه‌کی گه‌وره دژی ئه‌وه‌ی عەلی پاشا بگریته وه‌زیر، له به‌غداد هه‌لایسا. سه‌رۆکی یه‌نیچه‌ری و سه‌لیم ئاغای زاوای سلیمان پاشای کۆچکردوو، له‌پشتی نازاوه‌که‌وه بوون و ده‌یانویست «سه‌عید به‌گی کوری سلیمان پاشای کۆچکردوو» له جیگه‌ی دابنیتن. سه‌لیم بۆ به‌هیزکردنی خۆی، ناردی ئه‌وره‌حمان پاشا و سه‌لیم به‌گی برابیان له حیلله‌وه بۆ به‌غداد هینایه‌وه و نازادی کردن. ئه‌وره‌حمان پاشا له به‌غداد نیشته‌جێ بوو، له‌و ماوه‌یه‌دا له ئه‌سته‌مبۆله‌وه عەلی پاشا به‌وه‌زیری به‌غداد دانرا... به‌لام له کۆتایی ئه‌و ساڵه‌دا، ئیبراهیم پاشای بابان له مووسل کۆچی دوایی کرد و به‌مه‌ش ئه‌وره‌حمان پاشا دۆژمنیکی گه‌وره‌ی له‌کۆل بووه‌وه.

عەلی پاشا ویستی خالید پاشای کوری ئه‌حمەد پاشا (ئامۆزای ئه‌وره‌حمان پاشا) له‌جیگه‌ی ئیبراهیم پاشای برای دابنیت. به‌لام گه‌وره‌ پیاوانی بابان، ئه‌وره‌حمان پاشایان په‌سه‌ند کرد. والیش له‌سه‌ر داخوایی ئه‌وان، ئه‌وره‌حمان پاشای به‌حاکمی بابان دانایه‌وه (۱۸۰۳) (۱۹).

به‌لام ئه‌م پله و پایه به‌خشینه به ئه‌وره‌حمان پاشا، زۆری نه‌خایاندوو و دوای زنجیره‌یه‌ک رووداوی خێرای به‌رووداوا، که له‌ناوچه‌ی بابان و خواری عیراقدا روویاندوه (۲۰)، عەلی پاشاش وه‌ک نه‌ریتی والیه‌کانی پیش خۆی و سه‌رانی قاجاری و عوسمانی، ئه‌میش که‌وتۆته بیانوگرتنی سه‌خت به ئه‌وره‌حمان پاشا و به‌نیازی هێرش کردنه سه‌ری، له‌سه‌ره‌تادا داوای له والی مووسل و موته‌سه‌لیمی هه‌ولیر کردوو، تا لای خۆیانوه له‌شکر کۆیکه‌نه‌وه و هاوکاری خالید به‌گی ئامۆزای ئه‌وره‌حمان پاشا بکه‌ن، که له‌و کاته‌دا له ناوچه‌ی هه‌ولیر و مووسل، خه‌ریکی له‌شکر کۆکردنه‌وه بوو. خۆشی دواتر له (۴ی حوزه‌یرانی ۱۸۰۵د)، به‌له‌شکریکه‌وه رووه کوردستان و بۆ له‌ناو‌بردنی ئه‌وره‌حمان پاشا که‌وتۆته ری.

ئه‌وره‌حمان پاشاش که زانیوتی والی له‌کۆلی نابیته‌وه، ده‌ستپێش‌خه‌ری کردوو و ویستوو به‌خۆشی رازی بکات. به‌لام که زانیوتی که‌لکی نه‌بووه؛ ئه‌وسا ناچار که‌وتۆته خۆی و له سه‌ره‌تادا بۆ ریگه‌گرتن له‌م هیزانه‌ی قۆلی مووسل و هه‌ولیر، له‌شکریکی سازداوه به‌ره‌و روویان چوو و له ناوچه‌ی ئالتون کۆیری پێیان گه‌بشتوو و

۱۹- هه‌مان سه‌رچاوه- ل ۱۱۵ .

۲۰- بۆ زیاتر زانیاری له‌و زنجیره‌ رووداوی نیوان سالانی ۱۸۰۲-۱۸۰۵ز- بنواژه: «میرایه‌تی بابان له نیوان.. لاپه‌ره‌کانی ۱۱۵-۱۱۶ .

شه‌رێکی سه‌رکه‌وتوو نه‌ی له‌گه‌لدا کردوو، که تیایدا (زۆری هیزه‌که- هیزی دۆژمنه‌کانی- خۆی هاویشه‌ ئاوی زێ وه. له هیزه‌که‌ی مووسل (۵۰) که‌س له سه‌رکرده‌کانیان و (۲۰۰) سه‌رباز و (۲۰۰) یه‌نیچه‌ری له ئاودا خنکان. له هیزه‌که‌ی هه‌ولیریش (۱۰۰) که‌س خنکان و (۱۰۰) که‌سیش به‌زیندوو به‌دیله‌گیران و رووت کرانه‌وه. له‌شکری بابانیش (۲۵۰) خێوت و ژماره‌یه‌کی زۆری چه‌ک و ولاخ و نازووچه‌ی ده‌ستکه‌وت بوو. (۹ی حوزه‌یرانی ۱۸۰۵ز) (۲۱).

دوای ئه‌م شه‌ره، ئه‌وره‌حمان پاشا کشایه‌وه قه‌ره‌حه‌سه‌ن. له‌شکره‌که‌ی وه‌زیر له به‌غدادوه گه‌یشه‌ که‌رکووک و ئه‌وره‌حمان پاشا ئاگاداری نه‌بوو. ناچار به‌ره‌و داوه، بۆ ده‌به‌ندی بازبان کشایه‌وه و سه‌نگه‌ری تیا‌دا قایمکرد... وه‌زیر بۆ ریگه‌یه‌کی ئاسان ده‌گه‌را، تا پشت له هیزه‌کانی ئه‌وره‌حمان پاشا بگریته... خالید پاشای ئامۆزای ئه‌وره‌حمان پاشا، که له‌گه‌ل هیزه‌که‌ی وه‌زیر بوو، ریگه‌یه‌کی دۆزیه‌وه، ئه‌وره‌حمان پاشا نه‌یگرته‌بوو، پشتی هیزه‌کانی ئه‌وره‌حمان پاشا گیرا. شه‌رێکی قورس قه‌وما. (۳۰۰) که‌س له له‌شکری بابان کۆژرا. ئه‌وره‌حمان پاشا شکا. عەلی پاشای وه‌زیر فرمانی دا: سه‌ری دیل و کۆژراوه‌کانی بابان بپرن. (۶) سنووقی لی پرکرد و به‌دیاری بۆ ده‌وله‌تی نارد. ئه‌وره‌حمان پاشا ناچار بوو روو بکاته ولاتی ئه‌رده‌لان (۱۸۰۵ز) (۲۲).

که ئه‌وره‌حمان پاشا په‌نای بۆ ئه‌مانو‌ل‌لاخانی ئه‌رده‌لان برد، له سه‌قز نیشته‌جێ کرا... وه‌زیر (عەلی پاشا) ده‌ستی به‌سه‌ر شاری سلیمانیدا گرت. ئه‌مانو‌ل‌لاخانی ئه‌رده‌لان کیشه‌ی ئه‌وره‌حمان پاشای گه‌یاند هه‌تخ عەلی شای قاجار.

رۆشنتی ئه‌وره‌حمان پاشا بۆ ئێران، ته‌نگه‌له‌مه‌یه‌کی دیپلۆماسی له پێوه‌ندییه‌کانی نیوان هه‌ردوو ده‌وله‌تدا دروستکرد. والی به‌غداد بۆ گێرانه‌ی ئه‌وره‌حمان پاشا و گه‌فتوگۆ له‌گه‌ل سه‌رانی ئێراندا، نوێنه‌ری خۆی به‌ ناوی ئه‌حمەد چه‌له‌بی بۆ تاران نارد. ئه‌حمەد چه‌له‌بی له گه‌فتوگۆکانیدا له‌گه‌ل کاربه‌ده‌ستانی ئێران، به‌ئه‌نجامی ویستراوی نه‌گه‌یشت (۲۳).

هه‌تخ عەلی شای قاجار نامه‌یه‌کی دۆستانه‌ی بۆ والی به‌غداد نووسی و به‌میرزا محه‌مه‌د سادق وه‌قائیع نیگاردا ناردی (۱۸۰۵ز). له نامه‌که‌دا داوای له والی کردبوو له ئه‌وره‌حمان پاشا ببورێ و بۆ سه‌ر جینگه و ریگه‌ی خۆی بگریته‌وه، که ئه‌مه ده‌قی ئه‌و نامه‌یه‌یه:

۲۱- هه‌مان سه‌رچاوه- ل ۱۱۷ .

۲۲- میرایه‌تی بابان له نیوان- ل ۱۱۷ .

۲۳- هه‌مان سه‌رچاوه- ل ۱۱۸ .

نامه‌ی فه‌تخ‌عه‌لی‌شا

بۆ‌عه‌لی‌پاشای‌والی‌به‌غداد

جه‌نابی‌وه‌زاره‌ت‌چاک، نیشتمان‌پاک، جوامییری و شکۆ‌تاک، گه‌وره‌یی و مه‌زنایه‌تی‌به‌ده‌سته‌هاوردوو، بن و بنچینه‌بلند و ره‌سه‌ن‌هه‌لکه‌وتوو، پیاو‌ماقوولتی‌به‌روپشت‌ئه‌تله‌س، ئالای‌عه‌داله‌ت‌به‌ده‌س، وه‌زیری‌بج‌وینه‌ی‌هه‌ست‌موشته‌ری، عه‌لی‌پاشای‌والی‌هیژای‌پر‌زانباری «دارولسه‌لام‌به‌غداد» خوداوه‌ند‌به‌خۆشاوی‌رزگاری و سه‌رکه‌وتن‌به‌ئامانجه‌کانتان‌بگه‌به‌نی، ئۆخژنی‌پیرۆزی‌سه‌ره‌رزیتان‌له‌دل‌وه‌رینی، پاشان‌به‌ئاگاداری‌را‌ده‌گا، که:

له‌به‌رئه‌وه‌ی‌زۆر‌ده‌مه‌یکه‌به‌شینه‌وه‌ی‌شنه‌بای‌بۆنخۆشی‌یه‌کی‌تی و یه‌ک‌گرتوویی‌دوولا‌به‌نه، له‌گولنزاری‌ده‌رباری‌ئهم‌دوو‌ده‌وله‌ته‌به‌شکۆ و به‌ده‌سه‌لاته، سووره‌گولتی‌یاد و راویژکاری و هاموشۆکردن‌پشکووتوو و سره‌ی‌حه‌ز و ده‌سه‌لاتی‌گه‌وره‌پیاوانی‌هه‌ردوو‌ده‌وله‌ت، له‌سه‌ر‌هیمای‌ته‌بایی، به‌مه‌به‌ستی‌په‌وه‌ندی‌بج‌کۆتایی، پارێزگاری و چاودیری‌به‌جی، له‌یه‌کتر‌هه‌لی‌کردوو، گولنزاری‌ده‌سه‌لاتداری‌هه‌ردوولا، له‌گول و شکۆفه‌ی‌برایه‌تی و نیوان‌خۆشیی‌به‌دی‌کردوو. به‌ناسکترین و شیرینترین‌شیوه‌راز‌اوه‌ته‌وه. به‌سه‌ر‌په‌نجه‌ی‌هاوکاری و برایه‌تی؛ تۆزی‌رق و کینه، له‌ئاوینه‌ی‌پاکی‌بیرۆی‌هه‌تاوی‌رووناکی‌ئاسمان‌سپردراوه‌ته‌وه. هاوکات‌له‌گه‌ل‌ئه‌وه‌ی‌که: به‌رپز و هیژا، بلند‌جیگا، ئه‌وره‌حمان‌پاشا، که‌سه‌رپه‌چی‌له‌هیلتی‌فرمانی‌ئیه‌کردوو و ده‌سته و داوینی‌پیاوماقوولانی‌به‌هیمه‌تی‌ده‌وله‌تی‌ئیمه‌بووه و له‌ده‌رگای‌پر‌شکۆ و به‌زه‌یی‌ئهم‌ولا‌ته‌ش،

خوازیاری‌به‌هاناوه‌چوون و پشتیوانیی‌له‌ماف و داواکانی‌کردوو، بۆیه‌کاربه‌ده‌ستانی‌به‌رزی‌ئیمه‌ش، له‌به‌ر‌پتویستی‌چاودیری‌کردن و به‌له‌به‌رچا‌وگرتنی‌پیشینه‌ی‌ئهم‌که‌داری‌ئه‌و‌جه‌نابه و به‌ته‌نگه‌وه‌هاتنی‌مه‌رحه‌کانی‌دۆستایه‌تی و گیانی‌دلنه‌وایی‌کردنی‌پر‌به‌زه‌ییمان و له‌به‌جیه‌تییانی‌ویست و داواکانی‌ئه‌و‌به‌رپزه، به‌جۆریک‌که‌په‌چه‌وانه‌ی‌به‌رژه‌وه‌ندی‌کاروبار و یاساکانی‌ئه‌و‌په‌خته‌نه‌بیت.

به‌پیتی‌خه‌رخوازی‌پاشایانه و ناویژی‌بج‌لایه‌نه، بریاریک‌بۆ‌ویست و داواکانی‌ناوبراو‌دراوه و دامه‌زراندنه‌وه‌ییمان‌به‌هه‌لویتستی‌به‌جی و خه‌رخوازانه‌ی‌ئه‌و‌باره‌گایه‌ئه‌سه‌پاردوو.

بۆیه‌پایه‌به‌رز و بلند‌جیگا، بویر و به‌خته‌وه‌ر‌په‌ناگا، شکۆ و به‌ره‌لست‌ریگا، پروا‌تۆکمه و ده‌سه‌لات‌به‌ئاگا، نزیک‌ی‌ده‌ربار و باره‌گا، میرزا‌سادی (وه‌قائیع‌نیگاری‌سه‌رکار)ی‌پایه‌به‌رزمان‌بۆ‌دیداری‌ئه‌و‌جه‌نابه‌راسپاردوو، که‌فرمانگه‌لیکی‌به‌رز و پتسپیری‌له‌لایه‌ن‌کۆری‌پرشنگداردا‌به‌ناوبراو‌فرمووه، تا‌له‌کاتی‌دیداردا‌به‌دریژی‌به‌و‌جه‌نابه‌به‌ئاگاداری‌رابگه‌یه‌نی.

مه‌رح و ری و شوینی‌راستگویی و دۆستایه‌تیش‌وا‌پتویست‌ده‌کات و هه‌نگاو‌هه‌لگرتن و سه‌لماندنیش‌له‌وه‌دایه، که‌وته‌کانی‌ئه‌و‌فرمان‌پیکراوه‌ی‌سولتان، به‌گویتچکه‌ی‌پروا‌په‌تیمان و ده‌سه‌لاتی‌بیستنه‌وه، گویتی‌بۆ‌شل‌بکری و خۆ‌نه‌بان‌نه‌کری، تا‌ببیته‌مایه‌ی‌بریاردان. به‌رده‌وامیش‌پتویسته‌په‌وه‌ندی و نامه‌گۆرینه‌وه‌ی‌بج‌پراوه‌وه، له‌پیناو‌ریککه‌وتنی‌پتر و یه‌کیتی‌زیاتر و هه‌مدیسان‌راگه‌یاندنی‌دۆخی‌کاروبار و کیشه‌گرنگه‌کانی‌سه‌ری، به‌یه‌کتر‌پته‌و‌کردنی‌بناغه‌ی‌کۆشکی‌دۆستایه‌تیمان‌دریژه‌په‌په‌هین و بیکه‌ینه‌هه‌وینی‌له‌یه‌کتر و نزیکبوونه‌وه و په‌ره‌پیدانی، بۆ‌خۆشیی و خۆشه‌ویستی‌نیوانمان. رۆژانی‌جوامیری‌هه‌میشه‌به‌رده‌وام‌بیت (۲۵).

***

به‌لام‌عه‌لی‌پاشای‌والی‌به‌غداد‌گویتی‌به‌نامه و تکای‌فه‌تخ‌عه‌لی‌شای‌قاجار‌نه‌دا و سه‌رله‌نوی‌سلیمان‌به‌گی‌فه‌خری، بۆ‌دووباره‌کردنه‌وه‌ی‌داواکانی‌بۆ‌ده‌رباری‌فه‌تخ‌عه‌لی‌شا‌بۆ‌تاران‌نارده‌وه.

۲۵- ئه‌رشیفی‌سه‌رۆک‌وه‌زیرانی‌ئه‌سته‌مبۆل- خه‌تی‌هومايون. ژماره: ۴۶.

۲۴- ژماره‌ی‌زنجیره‌ی‌به‌لگه‌نامه‌کانی‌سه‌رچاوه‌ی‌ناوبراوه.

له کاتیکدا سلیمان به گی فه خری، له گه ل کار به دهستانی ئیرانیدا خه ربکی و تووژیوو، نه وره حمان پاشا له سه ر بانگه یشتنی فه تح عه لی شا، گه یشته تاران و ریژیکی زوری لی نا و بریارشی دا به حاکمی بابانی دابنیته وه. بۆ نه مه ش فرمانی به محمه مد عه لی میرزا کرد، تا نه وره حمان پاشا بۆ سلیمانی بگه ریخته وه و له سه ر جیگه و ریگه ی خوی جیگیری بکاته وه... هه ر له سه ر بریاری **فه تح عه لی** شاش نیگاری نه وره حمان پاشای بابان، له پال نیگاری گه وره پیاوانی نه و سه رده مه دا، له سه ر دیواری (کاخی نیگارستان) له تاران کیشراوه.

عه لی پاشا له پال نه وه شدا که گوپی به داواکانی فه تح عه لی شا نه دا، هاوکاتیش خوی بۆ هیرشیکه گه وره، بۆ سه ر ئیران ناماده کرد و له به غدا ده وه به ره و ئیران به ری که وت و «زه هاو» ی کرد به بنکه ی خوی. به ره وه ش له غدا ده وه بجووتی، خالید پاشای ناموزای نه وره حمان پاشا و هه ندی له سه رکرده کانی تری خوی ناگادار کردبوو، تا هاوکاری بکه ن و نه وانیش به هیزیکه (۳ تا ۴) هه زار که سه وه، که له چه کداره کانی کۆیه و هه ریر و که رکوک بوون و (سلیمان که هیه) سه رکرده تی ده کردن، له قۆلکی تره وه هیرش به ره و مه ربوان بیه ن.

کاتی نه م هه وه له به فه تح عه لی شا گه یشت، فرمانی به محمه مد عه لی میرزا کرد: به رگری له سنوره کانی ئیران بکات و نه گه ر هاتنه ناو خاکی ئیرانه وه، ده ربانپه ریته ی. هاوکاتیش نامه یه کی تری به هه مان ناوه رۆک. به «فه زعه لی خان» ی راسپێردراوی خۆیدا بۆلای عه لی پاشای والی به غداد نارده وه؛ که نه مه ده قه که یه تی:

به لگه نامه ی ژماره: ۲۵

بابه ت: یاخیبونی نه وره حمان پاشا (ی بابان)

میژوو: ۱۲۲۱ کۆچی، ۱۸۰۶ز

سه رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)

به رگی یه که م. لاپه ره: ۵۵

نامه ی فه تح عه لی شای قاجار

بۆ عه لی پاشای والی به غداد

جه نابی خاوه ن وه زاره ت، شکومه ند و چاره نووس به شه وکه ت، هاوده می بلندی و بالا ده ولته ت، گه وره مه زن و تان و پۆ مه رد، وه زیری بیرورا بیگه رد. بناغه ی روون و په راویز خاوتین و دادوهر، هیزا: عه لی پاشا،

والی دارولسه لامی به غدا. دهستی به زه بی و دلوقانی به زدانی مه زن، یاریده ده ر و پشتیوانیان بیت، دواپی راده گه به نیت، که:

چونکه پایه به رز و هیزا جیگا. بویر و به خته وه ره په ناگا، شکومه ند و به ره له ست ریگا، بروا توکمه و ده سه لات به ناگا، نه وره حمان پاشا، حاکمی «قه لچوالان»، به هوی هه ندی کاره سات و روودای ته نگه وه، له لایه ن ده روزه ی پرشکووه، ترس هه لیگرتوه و به وه پری هه راسانییه وه به ریته بووه و هانای بۆ داوتینی به رینی ده سه لاتداری مه زن و فه له ک وینه هیناوه و دهستی به ده ستگره ی هه ولی خیر و جوامیری خاتری مه زن و پر به زه بی ئیمه وه گرتوه؛ تا به ده نگیه وه بچین و به هانایه وه بیین. مه به سستی پر به زه بی و هه سستی ئیمه ش نه وه بوو، که بریاریک له نیوان نه و باره گایه و به ریته: نه وره حمان پاشادا بدریت، تا ببیته مایه ی بنه برکردنی دوودایی و گومان و لبردنی سل و ترسی هه راسانی و گازه ی نه و به ریته؛ بۆته وه ی بین سی و دوو، هه ر به شیه ی را بردوو، ریپه وی ریگه ی ئیسا عه ت و پیپه وی ده رگای به شه وکه ت و نه مر و نه هیه کانی بیت.

له دوا ی نه وه ی که سوارچاکانی چالاک و لات پاریزی ده ربار، نه وانیه ی له گه ل سه ربازانی بی نه ژمار و هاوریانی هیزای پاشایی، به مه به سستی ریکوییک کردنی کاروباری ویلایه تی گورجستان و هه لکرده وه ی هه ودای ئالۆزی بارودۆخی نه و ناوچه یه، راپه ربون و وه ک هه لۆزی سه رکه وتوو ئاسا، به نیازی دوژمنایه تی و ولات به رین کردن، به په له راپه ربون و بالی هیرش و ری پیتوانی به بی بواردنیان کردۆته وه... یان ره نگه نیازی ناوبراو شاراوه بیت. به لام له به رته وه ی ئیمه و گومان ده که یین که نه و ده رباره له حاند سه ربزتویی ناوبراودا که وتبیته شوین پته له گرتن و پشکنینه وه ی کاژیر و باژیران و تۆله سه ندنه وه له و ریبواره هیزا و بی بواره. له کاتیکدا له سایه ی یه کیتی نه م دوو ده ولته مه زنه وه، ته نیا ناوچه کانی ژیر ده سه لاتیه نه م ده رباره، مافی ده سه لاتداریتی نه و به ریته بیان پیوه یه.

به م بۆنه یه وه، به ریته و به توانا، پایه به رز و زانا، نه مه کدار و ده سه لات له ده ست: فه زعه لی خان، غولامی تاییه ت و خۆشه ویستمان بۆ نه و ده روزه بالا یه و لای نه و ده سگا هیزایه نارده وه و هه ندی نامه شمان به قه له می خۆشه ویستی و سۆزمان پی ته سپاردوه؛ که به ریته و بالا (نه وره حمان پاشا) هانای بۆ به ر ده روزه ی پر به زه بی ئیمه هیناوه و دهستی یارمه تی بۆ

بنه پرکردنی که ندو کۆسپ و تهنگوچه له مه کانی بۆ ئەم دەرباره عه دالهت نامیزه راکيشاوه. ئەو مه به سته ش شايانی باسه و گرنگايه تيبه کی تايهت به خۆی هه هیه؛ که راوان و کيشه و تيهه لچوون له گه ل هيتاي ناوبراوا، ده بيهته هه ويني مال شيواندن و پشتیوی له و سه ر سنووراندا، که ئەوانه ش له ناوچه کانی ژير ده سه لاتي سولتانی له ئەژماردیت، به و پتيه ده بی چاوپرينه مافی ناوبرا و ناوچه گه لی ئامازه پیکرا و دیارکردنی هیتز و سوپا، بۆ ئەو که وشه ن و سه ر سنوورانه دوايي بیت. له ده ستیوه دران و خۆ تيهه لفقورتانندی کاروباری ئەو به رتیه ش، ده ست بیاريزیت. له که لی شه يتان وهرنه خوارئ و له گه لیدا له که لله ره قبی و لاساری بیاريزن، تا دواي ئەوهی سوارچاکانی چالاکی ولات، به مزگینی پیروزی سه رکه وتنه وه، له و سه فه ره گه رانه وه و جیگیر بوونه وه؛ بیاریک سه به ارت به دامه زانندنه وه و ریکوپیتک کردنه وهی بارودۆخی به رتیزی ناوبرا و (ئه وره حمان پاشا) ده فه رموین.

ده بی هه ره وک را بردو، له و په ری برابه تی و نیوان خوشیدا، به نامه له یه کتر نووسین و راو پرسین، ده روازه کانی دۆستایه تیمان له گاله دران بیاريزین و به قه له می ریککه وتن و یه کیتی، له دۆخی کاروباری یه کتر ئاگادارین؛ که به یارمه تی خوا، پیک دین و به ئامانجه کامان ده گه یه ن. ئاواته خوازیه رۆژانی داها تووی وه زاره ت و شه وکه تتان هه ر به رده وه ام بیت، به پشتیوانی خوا^(۲۶).

***

بابیعالیش ئەم خۆ ئاماده کردنه ی عه لی پاشای پین باش نه بوو. چونکه (فرمانی پیدابوو ریزی په یمانامه کۆنه کان بگری و هیچ له شکرکیشیی و هیرشیک بۆ سه ر ئیران نه کات. به لام کاتی ئەم فرمانه گه یشت، له شکره که ی والی سنووری به زان دبوو. کاتی هیزه کانی (سلیمان که هیه) و خالید پاشا یه کیان گرته وه و به ماندوویی و دواي برینی ریگه به کی شاخاوی و دژوار، گه یشتبوونه (زرتبار)، ئە وره حمان پاشا هه لی قۆسته وه و ده رفه تی هه سانه وه ی نه دان و هیرشیکتی کتوپری کردنه سه ر و له و هه ل قۆسته وه یدا (زیاتر له هه زار که سی لی کوشتن. زۆریشیان گیران؛ له وانه: سلیمان که هیه. خالید پاشاش به زه حمه ت ده ربازبوو. ئە مه سه رکه وتتیکی گه وره بوو بۆ ئە وره حمان

پاشا) (جیمادی دووه می ۱۲۲۱ کۆچی، ۱۸۰۶ز).^(۲۷) له م شه ره دا سه لیم به گی برای ئە وره حمان پاشا کۆژاوه، که له فرمانده ئازاکانی ئە وره حمان پاشا بووه.

«کلۆدیوس جیمس ریچ»، که (۱۴ سال) دواي تيبه رپوونی ئەم رووداوه، به نزیک شوینی ئەم شه ره دا، له سلیمانیه وه به ره و مه ربوان- سنه تيبه رپوه؛ له بیره وه ری رۆژی (۲۱) ی ئابی ۱۸۲۰-ز، دا، که له زه رباچه ی زرتباروه به ره و مه ربوان ده چی، ناوا ده نووسی: «... به ره به یانی ئە مرۆ... له سه عات هه وت و نیوا گه یشتینه (گوتزه کویره)، که به مانای گوتزی په ککه وتوو دیت، برتیبیه له گوندیکی بچووک له شیویکی ته نگدا، ئە و دۆله ی پیایدا تيبه رپه ن، شه ره که ی تیدا کرابوو. ئە گه ر بشی وای ناو بنیین: ئە و شه ره ی که پاشای به غداد هیرشیکتی کۆترانه ی تیدا هیتایه سه ر ئیران و ئە وره حمان پاشای سه رکرده ی کورد، له ماوه ی (۱۰) ده قیقه دا سلیمان پاشای که هیه ی ئە و کاته ی به غداد و زۆربه ی سوپاکه ی تیدا به دیل گرت»^(۲۸). که چی سه ر ئە وه یه: هه م محمه مد عه لی میرزا و هه میش ئە مانوللاخانی ئە رده لان، ئە م سه رکه وتنه به سه رکه وتنی خۆیان ده زانن!

ئە م شه ره دیسانه وه کيشه و تهنگوچه له مه ی دیپلۆماسی له پتوه ندیبه کانی نیوان هه ردوو ده و له تی قاجاری و عوسمانیدا دروست کردوو. چونکه (له کاتیکدا روویدا، که فه رنه سا ده یو بست هاوپه یمانیتیبیه کی دووقۆلی له نیوان عه جه م و رۆمدا ریک به خات.

ناپلیۆن بۆ ئە و مه به سته، ده سته یه کی نوینه رایه تی تیکه لای له گه وره ئە فسهران و شاهه زایان، به سه رۆکایه تی ژهنه رال گاردان بۆ ئیران ناردبوو)^(۲۹). له ئاکامی ئە م شه ره دا سه رۆک وه زیران (سه دری ئە عزم) ی ئیرانی: میرزا شه فیح، نامه یه کی گله بی نامیزی بۆ سه رۆک وه زیرانی عوسمانی ناردوو. له نامه که یدا باسی ئە وه ده کات که هه لسه وکه وتی ناله باری عه لی پاشای والی به غداد، بۆته هۆی ئە وه ی ئە وره حمان پاشا و تیله کانی عه رب لیتی بیزار بن و په نا بۆ ئیران به یین... ئە مه ش ده قی ئە و نامه یه یه:

به لگه نامه ی ژماره: ۲۶

بابهت: یاخیبوونی ئە وره حمان پاشا و کيشه گه لی سنوور

میژوو: ۱۲۲۱ کۆچی، ۱۸۰۶ز

سه رچاوه: اسناد ومکاتبات تاریخی ایرانی (قاجاریه)

به رگی یه که م. لاپه ره: ۵۷

۲۷- میرایه تی بابان له .. ل ۱۱۹ .
 ۲۸- گه شی ریچ بۆ کورستان- ل ۲۰۲ .
 ۲۹- میرایه تی بابان له .. ل ۱۲۰ .

۲۶- ئه رشیفی سه رۆک وه زیرانی ئە سه تمبۆل- خه تی هوما یۆن- ژماره: ۷۰ .

نامه‌ی سه‌رۆک وه‌زیران: میرزا محمەد شەفیع بۆ سه‌رۆک وه‌زیرانی عوسمانی: ئیبراهیم پاشا

...پیشتر لەم باره‌یه‌وه زه‌مینه‌یه‌ک هه‌بووه، دووباره بۆ ئه‌و جه‌نابی وه‌زاره‌ت ئاوه‌دانه ده‌سه‌لمێنرێته‌وه، که پێویسته خۆشه‌ویستی هه‌ردوو ده‌وله‌تی مه‌زن، پته‌وتر بکری و باخی یه‌کیته‌ی هه‌ردوو ده‌سه‌لاتی هه‌یژا، گۆلجاری و له‌په‌ستا و ناوبه‌ناویش یه‌کتر به‌یاد به‌یینه‌وه، له‌سه‌ر ئه‌م شتانه‌ی پێویستیان به‌بیرخستنه‌وه هه‌یه... وه‌ک ئه‌م مه‌به‌سته، که دووباره بۆته‌وه؛ به‌وه‌ی که: بێن و هه‌یژا، بالا جیگا، عه‌لی پاشا، هه‌ر له‌سه‌ره‌تای هاتنه سه‌رکاریه‌وه به‌یه‌کجاری ئاکاری وه‌زیرانی پیشینه‌ی خۆی به‌لاوه ناوه و رێبازی خراپه‌ی به‌رامبه‌ر هاوولاتیان و هه‌ریمگه‌لی خۆیان په‌یمانگه‌لی سنوور نشینانی مه‌مله‌که‌تی ئێرانی گرتۆته به‌ر... سالی پاریش به‌هۆی هه‌مان به‌دره‌فتاریه‌وه پایه بێن: ئه‌وه‌رحمان پاشای بابان و ده‌سته‌که‌ی و چه‌ندان کۆمه‌لی تریش له خه‌یڵ و هۆزی عه‌رب، ئه‌وه‌نده بێزارکران و به‌دکاریان به‌راوه‌یه‌ک له‌گه‌ڵدا کرا، دلێان ده‌رهات و ناچار له نیشتمانی خۆیان په‌رته‌وازه بوون و هه‌ریه‌که‌یان به‌ره‌و لایه‌ک سه‌ری خۆی هه‌لگرت و رووه‌و سنووره‌کانی ئێران کۆچیان کرد و ده‌سته‌وادمینی پارێزه‌رانی ده‌وله‌تی توند دارێژراو بوون... (...). که تا ئێستاش کړنۆشگه‌ی ناوچه‌وان و ماچگه‌ی لێوانه و ده‌ره‌تانی خه‌لکی لێقه‌وما و به‌هاناوه چووی ته‌نگانه‌یه. بۆیه پارێزه‌رانی ده‌وله‌تی سه‌قامگرتوو، به‌گیانی پابه‌ندی به‌په‌یمانگه‌لی پیشین و هه‌یشتنه‌وه‌ی سنووره‌کۆنه‌کان و دووباره نه‌بوونه‌وه‌ی کاره‌ساته‌وه، که‌وتنه ئامۆژگاری کردنی ناوبراو و خه‌لک ناردنه لای و راسپێردراو کردنه سه‌ری، به‌مه‌به‌ستی وریا و بیدارکردنه‌وه‌ی له‌خۆ گه‌یل کردنی ئه‌مجۆره کارانه‌ی پێچه‌وانه و مه‌ترسیه به‌باری یه‌کیته‌ی و دلی هۆزگه‌لی بابان و ئه‌وانی تریش بداته‌وه و بیانگه‌ی پته‌وه و ئه‌مانه‌شمان به‌گۆیره‌ی ئایه‌تی: (لَعَلَّه یَتَذَكَّرْ او یخشی) (٣٠) پێ فه‌رموو... به‌لام ناوبراو له سۆنگه‌ی نه‌شاره‌زایی و به‌دبینی له تیکه‌ل و پیکه‌ل کردندا و به‌بیری پێ لێ هه‌لبه‌رینی زۆر، که نه‌ک له ژیری و لێزانینه‌وه، سواری ئه‌سپی ده‌به‌نگی بووه و نه‌له‌ترسی

ئاکامی ئیستا و ئاینده‌ی ئه‌م کارانه‌ی له‌به‌رته‌گری... له‌به‌رته‌وه هه‌رچی په‌ند و ئامۆژگاریان بۆ چاککردنی نیازی به‌دی هه‌بوو، بێ هه‌ووده‌بوو له پشتگۆی خستنی چاره‌سه‌ریشدا، که‌پشت به‌په‌ند و به‌رژه‌وه‌ندی هه‌ردوو ده‌وله‌تی له‌بن نه‌هاتوو به‌سه‌ستی، لاساری و سه‌رچایی نواند... له‌م رۆژانه‌شدا کۆمه‌لیکی بێ ئه‌ژماری له هۆردووی عێراقی عه‌رب و وه‌هابیه‌کانی به‌عدادی خه‌ر کردۆته‌وه و عه‌راوه‌ تۆپ و گولله‌ تۆپی داونه‌تی و له‌ رووی له خۆباییبوونه‌وه روویان کردۆته جیگه‌یه‌ک به‌ ناوی (کرند)، که‌سه‌ر به (کرماشان) ه و له قۆلیکی تریشه‌وه دوو قۆناغی له سنووری رۆم تێپه‌راندوو و پایه‌به‌رزان: سلیمان که‌هیه-که‌ی لای خۆی و خالید پاشای بابان و کۆمه‌لیکی تری له ناسراوان خه‌ر کردۆته‌وه و له‌دوو قۆله‌وه ناردۆته به‌ری سلیمانی و شاره‌زوور و هاتونه‌ته‌ خاکی کوردستانه‌وه و پێی به‌ره‌هه‌ستییان لێ راکیشاوه و داویانه‌ته باری ده‌ستدێژی... که ئه‌مه‌ش هاوکات بووه له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی شازاده: محمەد عه‌لی میرزا، به‌فرمانی شاهه‌نشای مه‌زن بۆ ریکخستنه‌وه‌ی کاروباری لورستان و خوزستان، له شاری (هه‌مه‌دان) بێت؛ که نیوه‌رێپانی نیوان لورستان و کرماشانه و کاتی هه‌والی ئه‌م ده‌ستدێژی به‌رگۆی که‌وت، شازاده‌ی کامه‌ران، ناچار ئه‌میانی به‌گه‌نگه‌وه له‌پیشتر و پێویستتر زانی و بریاری یه‌کجاری دا، که به‌ له‌شکری ریکخراو و سه‌رکه‌وتوو به‌وه، سه‌ردانی خوزستانی به‌لاوه به‌خات و به‌سنگی کراوه‌وه جله‌وی پیشه‌بهرکه‌ی به‌رگری و هه‌رسوو پێنی و له هه‌مه‌دانه‌وه به‌ره‌و کرماشان بچێ و کۆمه‌لیکی زۆری سه‌رانی له‌شکری کیه‌یه‌زین و پیاوگه‌لی قاره‌مان، که هونه‌ری پالنه‌وانیته‌ییان هه‌بوو، رووه‌وه که‌له‌ره‌قیی خالید پاشا و که‌هیه-ی ره‌وانه‌ی کوردستان کرد، پاشان سوپای هه‌میشه سه‌رکه‌وتوو، به‌په‌ندی: (فقاتلوا الی تبغی حتی تبغی الی امر الله) (٣١). کاری ده‌ست پێکرد و شه‌ر له هه‌ردوو قۆله‌وه قه‌وما. وه‌زیری ناوبراو له‌به‌ر هه‌لمه‌تی سه‌ردارانی شازاده‌ی ئازاددا هه‌له‌هات و کۆمه‌لیکی زۆری لێ کوزراو به‌دیل گیرا... که‌هیه و خالید پاشا له‌به‌ر زه‌بری قاره‌ماناندا له سنووری کوردستان رایانکرد و کۆمه‌لیکی زۆری تریش که‌وتنه به‌رشمشیر و ده‌سته‌یه‌کی تریشیان ده‌ستگیرکران... دوا‌ی ئه‌وه‌ی سه‌رانی ده‌وله‌تی زه‌ریا و زه‌وی، ئه‌م هه‌واله‌یان بیست، حوکمی

نەشرەفی شازادەى مەزن دەرچوو، كە گىراوانى سوارە و پىيادە، كۆت و پىتوئەندى ئەسارەتبان لى بىكرىتەو و ھەرچىشبان لە ولاخ و چەك پىتو گىراو ھەموو پىيان پىبەخىرتەو... ئەوسا فرمان بە لەشكرى سەرگەوتوو درا، كە جەلەوى بالا دەستىي لە سنوور و ناوچەكانى رۆم و ھەر بىگىرن و لەو دەورەبەرى سنوورانە، ھەنگاوتىك لە سنوورى پىيشىن نەچنە پىيشەو و بە پىتوئەندى كە لەلەرقىيى ئەوان، دەست نەدەنە تالان و برۆو لە بەرامبەر ئەوئەشدا كە ناوبراو پىيى لە بەرەى خۆى زىاتر راکىشاپوو و ھەر ئەو پىش دەست پىيشكەرى شەر بوو، كە لە ئەنجامى سستى بىر و بۆچوونىدا بىوو، ھەر بەو ئەندازەبەش ئەوئەندە گۆى راکىشانى بەسە.

لەمەشدا چونكە ھەر مەبەستى ئەو بوو كە ھەوالەكان و كاروبارەكان بەئاوئەووى رووداو كەنەو، لە بەغدادەو بەو ئەو جەنابە بنووسى... بۆيە ناوبراو لەم دەست پىيشكەرىيەدا بەھەلە چوو بوو، كە لە نىوان دوو دەولەتى پايەداردا پەيماننامە ھەيە، يان نىيە. بۆيە بەنووسىنى ئەم نامە پر لە خۆشەو بىستىيە، حەقىقەت لە بەرچاو گىراو و قەلەمى دۆستايەتى فرمانى پىيكراو، تا ئەو برا دلنەرم و راست وىستە؛ كە ھەمىشە سەلمىتەرى بىرو بۆچوونى ورد و لىكدانەوئەى قوول و تەواو و ئەو پەرى بنەوئەشىيە؛ ھەلسوكەوت و ئاكارى وەزىرانى سەرسنوور نشىنانى دىارى بىكات و ھەرەشە و پاوانىيان بىكات لە بەدكارىي و پارىزەرانى دوورىين و ئەدبىيانى دەست پاك دەستنىشان بىكرىن، بۆ ئەوئەى كوژاندنەوئەى ئازاو و نازەزايى كوئشندە و كاروبار و كەم و كورىي بەو كەسانە نەسپىين، كە سەربان لە كار دەرنەچى و بەلىكدانەوئەى پىچەوانە و ئاكارى نالەبارىانەو نەبنە ماىەى خويىن رشتن و ئابروو بردنى خەلكەو... لەبەرئەوئەى ئەگەر لە رووى دۆستايەتىيەوئەى شارەزايەك بۆ شوئىن جەرگەى شەرەكە بنىين بۆ وردبوونەوئەى لە چۆئىتى و شوئىنى شەرەكە، ئەوسا دەزانى تەرم و لاشەى كوژراوئەكان لە خاكى كام مەملەكەتدا كەوتوون و كامە لەشكرى ئەم دوو سوپايە، ھەنگاوى كە لەلەرقانەى ھەلەپناو و پىيى ناوئە سنوورى ئەوئەوئەو؟!... لەبەرئەوئەى بەنيازى راگەيانندى ھەندى راسپاردەى دۆستانە، ھىژا و پاىە بالا و دۆستايەتى پارىز: (مىبەر ھەلى بەگ) مان رەوانەى لای ئەو برا بىن وىنەيە كرد. ئاوات دەخووزىن دەرفەتى دىدارى پى بدرى و زىاترىش وەلامى ژىرانە و شىرىنى بدرىتەو و دەبى لافاوى ئاوئەرشىنتان،

خانوى گومان بەژىرەو بىكات و گۆى لەبارى راستىي بگىرى و بەگەراندنەوئەى ھاوئەھەوئەى خۆشەو بىستان، بىكەوئە بەر باى شىدارى بەھارى... باقى الخاتمة بالخير و العافية بالعافية (٣٢).

لە ئاكامى ئەم شەرەدا والى بەرەو بەغداد كەشايەو و ناچار بوو ئەو پەرمان پاشاى بابان بەفرمانرەوئەى بابان دابنىتەو. دىسان ناچارىش بوو بە ھاوئەھەنگىي لەگەل «يوسف زىا» ئەرزەرۆم، دوو پىواماقوول بۆ شفاعەت و تكاى ئازادكردنى (سلىمان كەھىە)، بۆلای كار بەدەستانى ئىران و فەتخ ھەلى شای قاجار بنىرى.

بەم بۆنەيەوئەى **فەتخ ھەلى شا** ش سلىمان كەھىەى ئازاد كرد و لەگەل مىرزا سادق خانى وەقائىع نىگاردا بۆ بەغدادى ناردەو.

سالى ١٨٠٧ز، ھەلى پاشاى وەزىرى بەغداد بەخەنجەر كوژرا و لەجىي ئەو: سلىمان كەھىە، بەشىوئەيەكى كاتىي دانرا. لە ئەستەمبۆلىشەوئەى يوسف زىاي ئەرزەرۆم «سەرۆك وەزىرانى پىيشو» دىارىكارا، تا بىيتە والى بەغداد. يوسف زىاش كە پلە و پاىە و كەسايەتىي ئەو پەرمان پاشاى ناسىو؛ پىش ئەوئەى خۆى بگاتە بەغداد، خەلەت و بىورلدى بۆ ئەو پەرمان پاشا ناردو... لەو دەچى ئەو پەرمان پاشا لەو سەروئەندەدا دۆستايەتى پتەوى لەگەل محەمەد ھەلى مىرزا و فەتخ ھەلى شای ئىراندا دامەزراندى و بەيەكجارىي ھىواى بەدەولەتى عوسمانى نەمابى و پشتى تىكردىن؛ بۆيە بىورلدى و خەلەتەكەى دەولەتى عوسمانى قبوول نەكردو و راستەوخۆ لەگەل نامەيەكدا بۆ شازادە

محەمەد ھەلى مىرزاى بۆ كرماشان ناردو، كە ئەمە ئەو نامەيەى ئەو پەرمان پاشايە: بەلگەنامەى ژمارە: ٩٤

بابەت: بەكگرتنى ئەو پەرمان پاشا و محەمەد ھەلى مىرزا
مىژوو:

سەرچاو: اسناد و مكاتبات تاريخى ايران (قاجارىە)
بەرگى بەكەم. لا پەرە: ٢١٠

نامەى ئەو پەرمان پاشاى بابان

بۆ: محەمەد ھەلى مىرزا

بەگۆيرەى ئەوئەى كە شاهەنشا، سىبەرى خوايە، بچووكى ھەموولايەك، بەناردنى خاوئەن ھىژا، پاىە بالا: «باقر بەگ» مان بۆ يارمەتيدانى خاوئەن

شکوئه مر فەرمووه و خۆمیش پێشتر عهززم کردوو، که به پیتی فرمانی شاهه نشاهی، له ههershوئین و لایه کهوه، نهگهردوژمنیک بۆ سه رکار سه ره له بادت، ده بی دوژمنی نه و دوژمنه بم. ئیستاش به و هۆیه وه که له لایه نه ده ولته تی بالاوه، والی به غداد گۆردراوه و له ناوه راستی مانگی رده مه زاندا به ره و به غداد که وتۆته ری؛ والی نه رزه رۆم به پیا و ما قوولتیکی خۆیدا «بیورلدی و کورکی»^(۳۳) بۆ نه م که مینه به ناردوو وه گه یشتوو وه له به ره نه وهش له روهی راستگۆیییه وه پێویستی ده کرد مه به سه ته که به ناگاداریتان بگات، که نه م که مینه به فرمان و فەرمووده ی شاه ی، له به هانا گه یشتن و یارمه تیدان و هاوکاریکردنی خاوه ن شکۆدا، له سه ر به لینی خۆم، هه روا نه گۆر و شیلگی ره و به هیج جۆرێک هیج بایه خێک به خه له عه ت و بیورلدی باسکراو نه دراوه و هیج رێزێکی نیردراوه که ش نه گیراوه. بۆیه بۆ نه وهش کار به ده ستانی حکومه تی شاهه نشاهی، چاویان به بیورلدی بکه ویت، بیورلدی له ئیلچی وه رگیراوه بۆ دارولسه لته نه ی تاران نیردراوه و تا ها ته نه وه ی وه لام، ئیلچی لیره گل دراوه ته وه. بۆ نه وهش که پیاوانی خاوه ن شکۆ، له چۆنی ته مه به سه ته که ناگادارین و کاروباره کانی زیاتر سه رنجیان رابکێشن، پیاویکی خۆم به راسپێردراوی له ته ک پایه به رز و هیژا: باقر به گدا به ری کردوو. هه له به ت پێشم راگه یاندوو ن که هه ر لیره وه تا به غداد، به هیج جۆرێک له و باره یه وه نه دوین و کاری باسکراو، به شاروه یی به یلته نه وه و نه م بچوو که ش به و په ری خۆشه ویستی و باوه ری پته وه وه له پیناوی به رزه وه ندی و له ریی فرمانی شاهه نشادا، بۆ یارمه تیدان و پشتیوانی پیاوانی خاوه ن شکۆ، به ویستی خوا ده سه ته و خه نجه ر وه ستاوه.

له وه زیاتر درێژه به بی نه ده بیی ناده م و خۆتان خاوه ن فرمانن^(۳۴).

مۆر: کام دل حاصل بیت: نه وره حمان.

***

وه ک ده ریش ده که وئ نه م دیاری و خه له عه ت ناردنه ی بابیعالی، بۆ نه وره حمان پاشای بابان، کاریکی وای له سه ر هه ست و هه لئو یستی نه وره حمان پاشا؛ به رامبه ر ده ولته تی عوسمانی نه کردبیت، تا دۆستایه تی خۆی له گه ل کار به ده ستان و ده رباری بابیعالیدا

۳۳- بیورلدی و کورکی: خه لات و دیاری و فرماننامه.

۳۴- نه رشیفی تۆپ قا پو سه رای تورکیا. ژماره: ۶۰۵۷ / E.

پته وتر بکات. بۆیه ژه نه رال «گاردان» ی سه رۆکی ده سه ته ی نوینه رایه تی ناپلیۆن بۆنا پارت، که له و کاته دا له ئییران بووه، له م باره یه وه ناوای نووسیه:

«له م دوا ییبه دا راستی نه و هه واله م پێگه یشتوو، که خه له عه تی پاشایه تی شاره زووریان به نه وره حمان پاشا به خشیوه و وا ده رده که ویت که ناشتی نیوان سلیمان پاشا (سلیمان که هیه) و نه م سه رکرده کورده، شتیکی رواله تی بیته»^(۳۵)... به لام سلیمان که هیه ی والی به غداد، به و بۆنه یه وه که له شه ری زریباردا له لایه نه وره حمان پاشا وه به دیل گیرابوو، رقیکی کۆن و شاراوه ی به رامبه ر نه وره حمان پاشا له دلدا هه لگرتبوو، بۆ بیانویه ک ده گه را تۆله ی شه ری زریباری لیبکاته وه. هاوکاتیش که له کاتی دیلکرده که یدا، له لایه نه ئییرانه وه نازاد کرابوو. بۆیه سۆز و مه یلیکی بۆ ئییران هه بوو. هه ر له به ر نه مه ش سه ره تای دۆستایه تییه کی له گه ل فه تح عه لی شای ئییران دامه زاندبوو... شای ئییرانیش که نه م ناکوکییه ی نیوان نه وره حمان پاشا و سلیمان پاشای ده زانی و هه ر دوو کیانیشی به دۆستی خۆی ده زانی؛ ویستوو یه تی ته قه ل لایه ک بۆ ناشتکرده نه ویان بدات، به لام وه ک ژه نه رال گاردان له نامه یه کیدا بۆ وه زیری ده ره وه ی فه رنه سا له م باره یه وه نووسیوتی: «ته قه ل لاکه ی ئییران بیه ووده بووه...»^(۳۶).

نه م ناکوکییه ی نیوان سلیمان پاشا و نه وره حمان پاشا قوولتربوو وه و نه وره حمان پاشاش گوئی به فرمان و داواکانی سلیمان پاشا نه داوه و لئی بیباک بوو... تا کار به وه گه یشتوو سلیمان پاشا له شکر بۆ سه ر نه وره حمان پاشا کۆ بکاته وه... له م له شکر کۆکردنه وه یه شدا یستی به خالید پاشای نامۆزای نه وره حمان پاشا نه به ست، چونکه خالید پاشای به مایه ی تیکشکانه که ی زریبار ده زانی. به لکو داوای له محمه د پاشای کوری خالید پاشا و سلیمان پاشای کوری ئیبراهیم پاشا کرد، تا هاوکاری بکه ن.

که نه وره حمان پاشا هه ستی به م له شکرکیشییه ی والی کرد، خۆی ناماده کرد و نه مجاره ش هه ر له ده ره ندی بازیان دامه زرایه وه^(۳۷).

نه مجاره ش هه ر به هۆی نامۆزا و خزمه کانی نه وره حمان پاشا و به تاییه تیش «به چاوساگی محمه د به گی کوری خالید پاشا له قۆلی راسته وه و له لای چه پیشه وه سلیمان پاشای کوری ئیبراهیم پاشا، به شه و له هه ر دوو لاوه سه رکه وتن و... وه زریبش رووبه روو، له ده ره نده وه هیرشیان کرده سه ر سه نگه ره کانی له شکرکی بابان. نه وره حمان

۳۵- سعید نفیسی- تاریخی اجتماعی و سیاسی ایران در دوره معاصر- انتشارات بنیاد- چاپ ششم- تهران ۱۳۶۶ش- ص ۱۴۷.

۳۶- هه مان سه رچاوه- ص ۱۴۱.

۳۷- میرایه تی بابان له نیوان.. ل ۱۲۲.

نوردهحمان پاشای بابان
(؟ - ۱۸۱۳)

نهم و پنه‌یه‌م له‌م کتیبه فارسییه‌وه وهرگرتووه: سرنویشت درگذشت زمان، نویسنی: عبدالحالق اردلان، چاپ اول، تهران ۱۳۵۸ ی هه‌تاوی ۱۹۷۹ ز

پاشا به‌رگه‌ی نه‌گرت و به‌شکاوی کشایه‌وه. محهمه‌د به‌گی کوری خالید پاشا و سلیمان پاشای کوری ئیبراهیم پاشا، تا- قزلجه- شوینی که‌وتن. (جیمادی به‌که‌می ۱۲۲۳ کۆچی، ته‌مموزی ۱۸۰۸) (۳۸).

دوای ئه‌وه‌ی ئه‌وره‌حمان پاشا به‌ره‌و مه‌ریوان کشایه‌وه، سلیمان پاشای کوری ئیبراهیم پاشا کرا به‌فرمانه‌وه‌ی سلیمانی... به‌لام خالید پاشای ناموزای ئه‌وره‌حمان پاشا، له‌ داخی ئه‌وه‌ی که‌ له‌ دوای شه‌ری زرتیاره‌وه، له‌ لایه‌ن والیه‌وه پشتگۆی خرابوو، (۵ تا ۶) سه‌د سواری له‌ خۆی کۆکرده‌وه و خۆی گه‌یانده‌ ئه‌وره‌حمان پاشا له‌ مه‌ریوان. ئیتر والی به‌غداد که‌ زانی خه‌ریکه‌ کیشه‌که‌ گه‌وره‌ ده‌بێ و ئیتران گوشاری بۆ دینی و لیبی ده‌ره‌نجی، به‌ناچاری فرمانه‌وه‌ی بابانی به‌ ئه‌وره‌حمان پاشا سپارده‌وه، (۱۸۰۸).

به‌لام ئه‌وره‌حمان پاشا رق و کینه‌ی وه‌زیر و هێرش هینانه‌ سه‌ری، له‌ دلدا ده‌رنه‌ده‌چوو؛ بۆیه‌ که‌ له‌ ئه‌سته‌مبۆله‌وه‌ هه‌والی لاه‌ردنی سلیمان که‌هیه‌ و دانانی والی تازه‌ی بیست و بۆ ئه‌مه‌ش له‌ لایه‌ن (حاله‌ت محهمه‌د سه‌عید) ی سه‌روکی دیوانی هومایۆنییه‌وه، داوای هاوکاری و یارمه‌تی لیکرا، خۆی ئاماده‌کرد و زیاتر له‌ (۱۰) هه‌زار سواره‌ و پیاده‌ی بۆ یارمه‌تی «حاله‌ت» و لاه‌ردنی والی، رووه‌و به‌غداد برد.

له‌م هێرشه‌ هاوبه‌شه‌دا، که‌ به‌هاوئاه‌نگی له‌گه‌ڵ هێزه‌که‌ی «حاله‌ت» دا کردیانه‌ سه‌ر له‌شکری والی، هیز و له‌شکره‌که‌ی ئه‌وره‌حمان پاشا روۆی سه‌ره‌کی له‌ به‌لادا خستنی شه‌ره‌که‌ و ده‌ره‌په‌راندن و راوانانی والیدا گێپراوه. چونکه‌ ته‌نیا له‌ هێرشه‌ شه‌ویکی هێزه‌که‌ی ئه‌وره‌حمان پاشادا بۆ سه‌ر له‌شکره‌که‌ی والی، (۸۰) که‌س له‌ سواره‌کانی ئه‌وره‌حمان پاشا کوژران و (۱۵۰) که‌سیشی لێ بریندار کرا. به‌لام له‌ ئاکامدا والی ناچار بوو هه‌لبێ و رووبکاته‌ ناو ئیله‌کانی عه‌ره‌بی خوارووی عیراق. له‌و ده‌رفه‌ته‌دا کاربایه‌کی خیله‌کیی عه‌ره‌ب، هه‌لی قۆسته‌وه‌ و والی کوشت و سه‌ره‌که‌ی بۆ ئه‌وره‌حمان پاشا هینایه‌وه‌ (۱۸۱۰ ز)... به‌ بۆنه‌ی ئه‌م سه‌ره‌که‌وتنه‌وه، له‌و روژانه‌دا ئه‌وره‌حمان پاشا یه‌که‌مین ده‌سه‌لاتداری به‌غداد بوو (۳۹). ئه‌وره‌حمان پاشا ده‌رفه‌تی ده‌سه‌لات و مانه‌وه‌ی خۆی له‌ به‌غداد، به‌هه‌ل زانی و توۆی له‌و گه‌وره‌ کاربه‌ده‌ست و که‌سانه‌ کرده‌وه، که‌ کاتی خۆی «عوسمان پاشا» ی کاکیان له‌ به‌غداد ده‌رمانخوارد کردبوو (۴۰).

۳۸- هه‌مان سه‌رچاوه‌- ل ۱۲۲.

۳۹- محمد رضا نصیری- اسناد ومکاتبات تاریخی ایران- جلد (۱) ص ۱۱۹ و ۲۱۴؛ عباس العزازی- تاریخ العراق بین احتلالین- انتشارات الشریف الرضی- قم ۱۴۱۰ ه.ق- الجزء السادس- ص ۱۹۵- ۲۰۱؛ عبدالرزاق دنبلی- مآثر سلطانیة- چاپ دوم ۱۳۲۹ ش- ص ۲۴۲-۲۴۳؛ تاریخ وجغرافیای کردستان، موسوم بة: سیر الاکراد- تهران ۱۳۶۶ ش- ص ۱۳۵.

۴۰- مسته‌فا نه‌وشیروان - میرایه‌تی بابان له‌نیوان .. ل ۱۲۶.

نهم داروباره شپرز و له به ریه ک هه لوه شاهوی به غداد و دهسه لاتی نهو کاتهی نه وره حمان پاشا له به غداد و کوژرانی سلیمان که هیبه، که دژستیکی ئیران بووه، وای له هندی له کار به دهست و سیاستمه دار و لایه نگرانی ئیرانی کردووه؛ سه رانی قاجاری له وه هوشیار بکه نه وه و پیشنیاریان بو بکن، تا له لایه که وه: نه گهر به چاکی بزانی ههل بقوزنه وه و ئیران هیتیک بو گرتهی ناوچه که بنیرئ و له لایه کی تریشه وه: بیر له ریگه گرتهی دهسه لاتی زیاتری نه وره حمان پاشا بکه نه وه. بو به دوو کار به دهستی ئیرانی، که لهو کاته دا له به غداد بوون و کاروباری عیراقیان هه لسه نگان دووه و هه ریه که بیان به جیاوازی لای خو به وه، نامه ی تایبه تی بیان بو گه وه لیپرسراوانی ئیرانی ناردووه؛ که یه که میان ناوی «محهمه د حسین خان» ه و ماوه یه که لای والی به غداد، کارگیچی ئیران بووه؛ نهم نامه یه ی بو «عه بباس میرزای نایب سه لته نه» ناردووه:

به لگه نامه ی ژماره: ۵۲

بابه ت: داروباری عیراق و یاخیبوونی نه وره حمان پاشا

میژوو: ۱۲۲۵ کۆچی، ۱۸۱۰ز

سه رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)

به رگی یه که م - لا په ره: ۱۱۹

نامه ی محهمه د حسین

بو عه بباس میرزای نایب سه لته نه

میری زانا، جیگه ی هیوا، پشت و په نا

نه رکی سه رشانی ئیمه ی خزمه تکاران و هاویری و یاران نه وه یه: هه ر خزمه تیک له لایه ن پیاوماقولانی ده ولته تی به بینه و به ره ی پاشا بییه وه بو مان دیاری بکرتیت، به وه پیری ته قه لالا و تیکۆشانی بی وچان و به بی موو لی لادان، بو به رتیه بردن و جیبه جیکردنی گیان و ژبانی له پیناودا به خت بکه یین.

له به رته وه ی به پیتی فرمان و ویستی رووگه ی دنیا و دنیا یان، روخ بیت به فیدایان، لهو سه ر سنووره، بو خزمه تکردن و به رتیه بردنی کاروباری خاوه ن ژین و ئایین، نه وابی نه شرف، دیاریکراوم، ده بی راپورتی یه ک

به یه کی نهو رووداوانه ی له م ناوچه یه دا روو ده دن و نهو باس و خواسانه ی له م مه لیه نده دایه، به ناگاداری نه مینداران و ده ولته تی پرشکو رابگه یه نم و نه وانیس هه رکات پیوستیان زانی، عه رزی خو لی مو باره کی به رپیتی رووگه ی عاله می ده که ن.

به رله وه ی نه وره حمان پاشا بیته مایه ی نهم ناژاوه و به دکاریبه و بزوتتی له شاره زووره وه، تا قه ومانی شه ره که و چۆنتی کوژرانی وه زیر، روژ به روژ و موو به موو، عه رزی خاکی به رپیتی مو باره کی شه هریاری کراوه.

ئیستاش به پیتی فرمان، بو سه رنجی گه وه ریبوانی خاوه ن شکو راده گه یه نم: نهو جو ره ی که بو مان روون بو ته وه، تیکه له لچوونیک رووی نه داوه، جگه له وه ی که ئیستاکه سلیمان پاشای بابان بریندار و دیله و له وانه شه بیکوژن. نه مه ش له نه نجامی نه وه وه بووه، که هه رایه ک روویداوه خه لکیش له خو یانه وه روویان له وه زیر وه رگیترا و لیتی ته کینه وه. وه زیری ناو برایش که سه یری کردبوو کاره که ناوایه، له گه ل چه ند که سیک هه لات. له که ناری رتژاوی «دیاله» به دهستی عه ره ب کوژرا... دوای نه وه فه یزولالا تا غا که هیای خه زنه دار و مه سرف - یشی کوشت و مال و سامانیکی زو ریشیان له وان و له نه عیانه کانی به غداد زه و تکر دووه. ده لیتن پار ه یه کی زو ری له محهمه د سه عید به گی ده فته رداریش سه ندووه و کوشتوویه تی. به لام له وه ش ده چی هیشتا نه کوژرابی، چونکه یه ک دوو نامه ی نووسیوه، که به تایبه ت نامه ی به داگیرکردن و به تالان بردنی مال و سامانی خه لک و مه هدی خانی که لهور و حاجی ئیبراهیم خانی توکمه چین کردووه و هاو پیچ له گه ل نهم نامه یه دا، ره وانه ی خزمه تتان کرا. که سه رنجیان فه رموو، بوخته که بیتان بو درده که ویت.

کوشتنی نهم هه موو خه لکه و به تالان و برۆ بردنی نهو هه موو مال و سامانه، هه مووی هه ر نه وره حمان پاشا ده بکات. ره ئیس نه فه ندی - یش وه ک میوانیکی نه ناس له وی دانیشتووه و خو ی له قه ره ی هیچ شتیک ناگه یه نیت. هه رچی نه وره حمان پاشا بیکوژی و ببیری و دایینی و لایبات، هه ر خو به تی و هیچ که سیک تر ده سه لاتی هیچی نییه.

هه ر چۆنیک بیت، به پیتی فرمان، بریار وایه نهم که مینه یه، به ناگاداری سه رنجی مو باره ک رابگه یه نم: که من هه ر زوو به گوئی کار به ده ستانی ده ولته تی به شکو ی سو لتانیم راگه یان دبوو، تا نه گه ر بیرو رای پیاوان و

ئەمىندارانى ولات، بېتە سەرئەوھى ولاتى عىراقى عەرەب بگرن، ھەلى لەمە باشتر ھەلئەكەوئى. ھەندى ولەمىش ۋەك سەرە قەلەم، لەلايەن ئەمىندارانى ولاتەو، درانەو و لېرەشەو ھەندى مزگىنى و فرمان، (كە دەبووایە بەوھزىر و دانىشتوانى بەغداد بدرىن)، نەگەيەنران، دوای ئەمەش دووبارە ئاگادار کران، كە ئەگەر دوو سى ھەزار كەس لە سوارچاكانى سولتانی تەيار بکرتن و چەند توغرا و فرمانىكى پېرۆز دەربکرتن، سەرانسەرى عىراقى عەرەب، بە ئاسانى دەكەوئیتە ژىر رکیفی کاربەدەستانى ئەم دەولتە مەزنە. ئەوھش ھەر نەگرا... ئېستاش كە کارەكە ئاواى لېھاتوو، بارى ئابرووچوون ئەم لایەنەى ھەلگرتوو.

ئەورەحمان پاشا، ئەوھتەى بوو، ھەر شېتوشوور بوو. ئەوا ئېستاكەش مەملەكەتتىكى ۋەك عىراقى عەرەبى لەژىر دەسلەتادايە و چەندان كلوور سامانى دەست كەوتوو. ديارە لە ئاوەزى داو و شىت و شېرتەر دەبى و ھەندى جوولانەوھى نالەبارترى لى دەوھىتەو. لەولاشەو ھەموو رۆژىك لەگەل والى كوردستان^(۴۱) و لەم لاشەو لەگەل دانىشتوانى ئەم سەر سنوورانە، ئاژاوە و پشېوى دروست دەكات، ئاكامىش ئاوا ئالاوھتە دەست و يەخەى پياوان و ئەمىندارانى دەولتە مەزنەكەمان و ئەوسا ئىتر تەمىكردن و سەرکوتکردن و گىرانەوھى، كارىكى ئەوھندە سووك و سانا و بى دەردى سەرى نابی... بەلام ئېستاكە چارەسەركردنى سووك و ئاسانە.

ھەركاتى وینەى روونى ئەو راستىيە، لە ئاوینەى ئىلھام نوئى گەورە پياوانى خاقانىدا خۆى نواند و راي وردى پياوانى پىزان و تەماى ئاسىنى ماقولانى لىزانى دەولت، بەبەرژەوھندى و پىويستى زانى؛ ھىشتا بارودۆخى عىراقى عەرەب ھىور نەبۆتەو و ھىچ ۋەزىرکىش لەسەر دەسلەت، سەقامگىر نەگراو و پشېوى و كەس بەكەسى بەتەواوى لەو ديارە ھەوارگىرە و كەس خەتى كەس ناخوئىتەو. بۆ وینە: لەو سەروپەندەدا لە چوار فرسەخى نەجەفى ئەشرف (۷۰۰ تا ۸۰۰) كەسىكىان لە زيارەتكارانى ئىرانى ھىناو و لە نىوان قەسر و خانەقەن- يىشدا (۵۰-۶۰) كەسى ترىان رووتكردۆتەو و پىنج شەش كەسىان لى كوشتوون و لە نىوان كازمىن و بەغدادىشدا كۆمەلەكىيان تالانكردوو و (۶-۷) كەسىان لەوانىش كوشتوو... پشېوى و شىواوئىيەكى بەكجار زۆر

۴۱- لەوكتەدا ئەمانوللاخانى گەورە، والى سنە بوو.

بەسەر بارودۆخى ئەوئىدا زالە، بەقەرايى (۱۲) ھەزار كەسىك، سوارە و تەفەنگچى تەيار و ديارى بگەن و دانىشتوانى ئەم دوو سى وىلايەتەى دراوسى ئاگادار بگەن؛ بەپشتىوانى خوا.، بگەونە دەرپەراندن و لەناو بردنى ئەورەحمان پاشاى ماكى چەپەلىي و دزىوىي. بەئاسانترىن شىو، كار بەرەوپىش دەروات... لەبەرئەوھش مەبەستى كاربەدەستانى ئەم دوو دەولتە، يەككىتىي و يەكگرتنى ئەم دوو دەولتەتەيە؛ ئەو سەرەنجام ئەو شۆفارە دەبېتە مایەى تىكدانى ھەردوو دەولتە. ئەگىنا ئەگەر بېت و ئەمىندارانى بەورەى دەسلەتدارى گەورە، ئەم پىشنىارەيان گىرايەو، ئەوسا ئىتر خۆيان ھەر بىرارىكى بۆ بەرژەوھندى ولات و دەولتەى بزائن و بىفەرموون، خۆيان سەرىشكن. بەھەر جوړىكيش كە حوكمى پتەو و ھەرمانى سولتانی دەرىبىت؛ ۋەلامان بۆ بنووسنەو، تا ئەمرو فرمان، لەسەر چاوان بەرپوھ بچىت.

فرمان فرمانى ئىوھىە.

مۆرى پشتى نامەكە: «عبدالراجى: محەمەد حسين»^(۴۲)

دوھمىشان: محەمەد سادق خان-ە و ئەم نامەيەى خوارەوھى بۆ سەرۆك ۋەزىرانى

ئىرانى «مىرزا شەفىح» ناردوو:

بەلگەنامەى ژمارە: ۹۷

بابەت: ياخيپوونى ئەورەحمان پاشا

مېژوو: ۱۲۲۵ كۆچى، ۱۸۱۰ز

سەرچاوە: اسناد و مكاتبات تاريخى ايران (قاجارىه)

بەرگى يەكەم. لاپەرە: ۲۱۴

۴۲- ئەرشىفى سەرۆك ۋەزىرانى ئەستەمبۆل- خەتى ھومايۆن ژمارە: A- ۵۲۴۸۲.

نامه‌ی محمهد سادق خان بۆ: میرزا محمهد شه‌فیع-ی سه‌رۆک وه‌زیران

خاوه‌ن گه‌وره‌یی.

پوخته‌ی سه‌رومپی داروباری عیراقی عه‌ره‌ب:

دوای کوژرانی وه‌زیر و ده‌ست به‌سه‌رداگرتنی دارولسه‌لام له‌لایه‌ن ئه‌وره‌حمانه‌وه، هه‌رچی که‌لوپه‌لی به‌رچاو هه‌بوو، له‌ شتومه‌کی فرۆشته‌نی؛ له‌ وڵاخ و چه‌ک و که‌ره‌سه‌ی جه‌نگ و تۆپ و زه‌نبوره‌ک، به‌داروده‌سته‌ی بابانی به‌خشی. له‌وانه: شه‌ش هه‌زار هه‌یستر، که‌ هی وه‌زیره‌کانی به‌غداد بوون، به‌تایه‌سه‌ی بابان دران. دوای ئه‌وه‌ی هه‌رچی دراو بوو، ئه‌شهره‌فی و شتی تر له‌ دارایی سلیمان پاشا و عه‌لی پاشا و ئه‌م وه‌زیره‌ کوژراوه؛ هه‌مووی بردوووه. دوای ئه‌مانیش- که‌هیا-ی کوشتوووه و هه‌رچی هه‌پیوووه، ده‌ستی به‌سه‌رداگرتوووه. باش تاغا و خه‌زینه‌دار و حیشمه‌ت تاغاسی و کۆمه‌لێکی تری له‌ ئه‌عیانه‌کانی به‌غداد کوشتوووه و هه‌موو که‌لوپه‌ل و دارایی بیده‌نگ و ده‌نگداری زه‌وتکردوووه. ده‌فته‌رداری کلتۆل و کوره‌که‌ی گرتوووه. دوو ته‌غاری ئه‌سته‌مبۆلی، که‌ ده‌کاته (۱۲۰۰) مه‌نی ته‌وریزی، زیتری لێ سه‌ندوون. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که‌ هه‌موو ئه‌وانه‌ی بردوووه، هه‌یشتا داوای [...] (۴۳) پاره‌ له‌ بازگانانی خۆمالیی و بیانیی به‌غداد ده‌کات. سه‌د هه‌زار قه‌وشی له‌ کلێلدار و مه‌ته‌وه‌للی کازه‌مین سه‌ندوووه. ئه‌مانه‌ی عه‌رزتان ده‌کری، زۆریه‌یان به‌شپه‌وه‌ی نووسین بوون و هه‌ندیکه‌شیمان به‌ده‌می بوون و سامانی وه‌زیره‌کانی به‌غدادیش له‌ راده‌به‌ده‌ر بوون. بۆ گوێزانه‌وه‌ی که‌لوپه‌ل، وڵاخه‌کانی وه‌زیر به‌شی نه‌کردوون. له‌ سلیمانی و ده‌وره‌ری وڵاخیان هه‌یناوه. تاچه‌ پیاویکی ناسراوی له‌ به‌غدادا نه‌هه‌یشتوووه. سلیمان پاشای کوری ئیبراهیم پاشا، که‌ له‌ ناو ئیلتی باباندا ناو و ناوبانگه‌کی هه‌بوو و خه‌لکی بابان لایه‌نگه‌ری بوون، گرتوووه و کوشتوووه، ئیستا دنیا به‌ئاره‌زووه‌کانی دلی ئه‌م پیاوه‌ شیت و به‌هه‌وایه‌ ده‌گه‌ری. عه‌بدوڵلا تاغای خه‌زینه‌داری عه‌لی پاشا، که‌ نۆکه‌ری ئه‌وره‌حمان بوو، کردوووه‌تی به‌قاعیقام. وه‌ک بیستراوه: نامه‌یه‌کی بۆ کاربه‌ده‌ستانی رۆم

(۴۳): ئه‌و چه‌ند وشه‌یه‌ بۆ دکتۆر (محمد رضا نصیری)ش نه‌خوێندراوه‌ته‌وه.

نوو سه‌یوه، به‌لێنی داوه‌ ئه‌گه‌ر وه‌زاره‌تی به‌ده‌نی، چه‌رده‌یه‌کی زۆر پاره‌ بدات. ئه‌گه‌ر وه‌زاره‌تی ئه‌میش په‌سه‌ند نه‌که‌ن، وه‌زیریک بۆ به‌غداد ده‌دۆزیته‌وه؛ که‌ نۆکه‌ری خۆی بێت.

زه‌هاو، خانه‌قین، به‌عقوبه‌ و مه‌نده‌لی به‌ فه‌تاح پاشای زه‌هاو داوه؛ به‌و مه‌رحه‌ی که‌ سالی دوو هه‌زار سوار ئاماده‌ بکات [...] (۴۴) یش به‌سه‌ردا گیراوه... دوای جه‌زنی ره‌مه‌زان خه‌یالی ئه‌وه‌ی هه‌یه‌ بۆ سلیمانی بگه‌ریته‌وه. «ره‌ئیس ئه‌فه‌ندی» میوانیکه‌ له‌ گۆشه‌دا که‌وتوووه. له‌ ده‌وری به‌غداد و سه‌رپه‌رد و ناوشار و قه‌زراوات و خانه‌قین و قه‌سردا، سی، چوار زائیر کوژران و دوازه‌ هه‌زاریش روت کرانه‌ته‌وه. چ شه‌ر و هه‌للایه‌کی سه‌یره؛ و کاره‌کانیش زۆر به‌سه‌ده‌ و ئاسانی به‌گوێره‌ی مه‌رح و خواستی [...] (۴۵) ده‌گه‌ری! ئیتر شتیکی وام نییه‌ شایانی باس بێت. کاره‌کان به‌پیتی فرماتان خراونه‌ته‌ ژێر چاودێری. خاوه‌ن گه‌وره‌یی، نزیکه‌ی (۳۰) عه‌راوه‌ تۆپ به‌ هه‌موو پیتوستیبه‌کانیه‌وه‌ بۆ شاره‌زور نێردراوه. هه‌ر بۆ ئاگاداریتان عه‌رزم کردن (۴۶) (۴۷).

***

وه‌ک له‌ دووتویی ئه‌م دوو نامه‌یه‌دا ده‌رده‌که‌وی؛ له‌شکری بابان به‌سه‌رکردایه‌تی ئه‌وره‌حمان پاشا، تالان و برۆیان زۆر کردی، که‌ له‌کاتی به‌رپاوه‌نی ئه‌م جوهره‌ رووداوه‌دا شتیکی ئاساییه‌، له‌شکری سه‌رکه‌وتوو، ده‌ست به‌سه‌ر چه‌ک و که‌ره‌سه‌ و سامانی نه‌ختینه‌دا بگرت، به‌تایبه‌تیش بۆ له‌شکریه‌که‌ی ئه‌وره‌حمان پاشا، دوای ئه‌و هه‌موو لیکوژران و زیانه‌ی به‌هۆی ئه‌م شه‌ره‌وه‌ لێیان که‌وتوووه، به‌مافی خۆیان زانیوه‌ ده‌ست به‌سه‌ر تۆپ و خه‌وت و که‌لوپه‌لی به‌رپه‌وه‌یه‌تیبه‌ جیماوه‌که‌ی سلیمان که‌هیه‌ی به‌زبوا بگرن. هه‌رچه‌نده‌ وه‌ک دیاره، نووسه‌رانی ئه‌م دوو نامه‌یه‌ بۆ ئه‌وه‌ی سه‌رانی ئیترانی له‌ ئه‌وره‌حمان

(۴۵، ۴۴): ئه‌و چه‌ند وشه‌یه‌ بۆ دکتۆر (محمد رضا نصیری)ش نه‌خوێندراوه‌ته‌وه.

۴۶- ناویشانی نامه‌که‌ ئاوايه: ره‌شوووسی پارانه‌وه‌یه‌که، که‌ محمهد سادق بۆ خزمه‌تی خاوه‌ن کۆپه‌لی به‌شان و شکۆ، جه‌نابی وه‌زاره‌ت ئاوه‌دان، متمانه‌ پیکراوی ده‌وله‌تی بالایی ئاسه‌فی جیگا: میرزا محمهد شه‌فیع نووسراوه‌ و نێردراوه.

۴۷- ئه‌رشیفی سه‌رۆک وه‌زیرانی ئه‌سته‌مبۆل. خه‌تی هومایۆن. ژماره: ۵۲۴۸۲- نامه‌که‌ مێژووی پێوه‌ نییه‌، به‌لام به‌گوێره‌ی مێژووی کوژرانی سلیمان پاشای به‌غداد، که‌ له: جه‌مادی الآخر- ۱۲۲۵ کۆچیدا کوژراوه؛ ده‌ین نامه‌که‌ له‌ کۆتایی مانگی ناوبراو، یان مانگی (ره‌جه‌ب)ی هه‌مان سالدا نێردراوه‌.. جگه‌له‌وه‌ی که‌ نامه‌ی پیتشوووش هه‌ر به‌و مێژوووه‌ و بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ش نووسراوه.

پاشای بابان توورپه بکهن، زۆریان زیاد پیوه ناوه، بهلام وهک سهراچاوهی ههوالهکانی ئهوه سهردهمه دنووسن: ئهوپرهحمان پاشا (۱۲) توپی بو سلیمانی ناردهتوهه (۴۸).

له دواى كوژرانى (سلیمان كههیه)ى والى، ئهوپرهحمان پاشا له بهغداد مابووهوه. ویلايه تى بهغداديش بى والى مابووهوه. گهوره بهرپرسانى بابيعالیش بو يهکيک دهگهړان، شياوى ئهوهبيت به والى بهغدادى دابنين. که لهوکاته دا (ئهوپرهحمان پاشا، له ناو گهوره پياوانى عیراقدا، له هه موویان به دهسه لاتتر و به ناوبانگتر و رهنکه ليوهشاوهریش بوبيت) (۴۹).

بهلام بابيعالى حهزى له چارهى ئهوپرهحمان پاشا نه ده کرد، چونکه به دوستى ئيرانيان دهزانى و بو ئهوش له پله وپايه ي کهم بکه نه وه، و ايان بلاوده کرده وه، که گوايه ئهوپرهحمان پاشا زورى هه ولداوه بکريته والى بهغداد؛ ته نانه ت ناماده ي نيشانداوه، که باجى سالانه ي ویلايه تى بهغداد، پينچ ئه و نه ده به زياده وه به بابيعالى ده دات... بهلام بابيعالى هه رگيز رازى نه بووه گه و ره پياويکى عه ره ب، يان کورد به والى بهغداد دابنرئ، چونکه له وه ده ترسا عیراق به ره و جيا بو نه وه و سه ره خو يى به نه ... به تايبه تيش له گه و ره کانى بابان، که سه ر و پيوه نديکيان له گه ل ئيراندا هه بووه (۵۰).

بهلام کلوديوس جيمس ريچ، که (۱۰) سال دواى ئه م رووداوه هاتوتته سلیمانی، ئه م دهنگوباسانه ي به م جوړه له بيروه و ره ي روژى (۱۳ى ئايارى ۱۸۲۰ز) دا يادداشت کردوه:

«ئهوپرهحمان پاشا دهيوست کارتيک بکات راسته وخو ولاته که ي باج به بابيعالى بدا، به مه رجتيک سه ره خو بى و سه ر به هيچ واليه کی ده وروپشتى نه بيت. له به رامبه ر ئه مه شدا قايل بووه بابيعالى، سالانه داواى چهندي ليکات، به ريکويکي بيدات و بو ئه مه ش هه ر به ته نيا پابه ندى فرمانه کانى بابيعالى بيت و له کارنه خريت و دوور نه خريته وه و ده ستيش له کاروبارى ناوخو يى ولاته که ي وه رنه دريت، مه گه ر له کاتى سه ريپيچى و ياخيبيوندا نه بيت. بهلام هه رگيز نه يتوانى ئه م شتانه ي بو بيتته دى، چونکه له کاتى ياخيبيونده که ي سلیمان بچووک (سلیمان كههیه)ى والى بهغدادا، له بابيعالييه وه ره ئيس ئه فه ندى «حاله ت» يان نارده بو بو سلیمان بچووک. داوايشى له ئهوپرهحمان پاشا کردبو، له جيبى سلیمان پاشا بيتته والى بهغداد. که چى ئهوپرهحمان پاشا زور مه ردا نه و به توندى داواکه ي ره تکرده بو وه و وتبووى: راسته، من به وه پله ي يه که مى وه زيريم

۴۸- ياسين العمري: غرائب الاثر فى حوادث ربع القرن الثالث عشر- الموصل ۱۹۴۰- ص ۱۲۱.

۴۹- مستهفا، نهوشيروان- ميرايه تى له نيوان - ل ۱۲۷.

۵۰- الدكتور سليمان عبدالعزيز نوار- داود پاشا والى بغداد- القاهرة- ۱۹۶۷- ص ۵۰. ههروهها:

لونگرىک: اربعة قرون من تاريخ العراق الحديث ۱۹۶۸- بغداد - مطبعة البرهان- ص ۲۷۳.

دهدرتتئ؛ بهلام قوميتک له ناوى چياکانى کوردستان، بههه موو تهخت و بهختى دهوله تى عوسمانى ناگوزمه وه. رهنکه چوونيشم بو بهغداد، گوزه رانم زور خوشتتر بکات، بهلام ئه نجامه که ي دهبيتته هو ي له ناوچوونى بنه ماله ي بابان» (۵۱).

دواى گيره وکيشه يه کى زور، به ناچارى «عه بدوللا ئاغا» کرايه والى بهغداد، که کوپله يه کى نازادکراوى سلیمان پاشاى گه و ره بوو، ئه ميش ئه و نه دى نه برد له سه ر هه ندى شت له گه ل ئهوپرهحمان پاشادا ساردى که و ته نيوانيان له لايه ک و له لايه کى تريشه وه ساردى که و ته نيوان محمه د على ميرزا و ئهوپرهحمان پاشاوه، که والى و محمه د على ميرزا له سه ر ئه وه پيکه اتن به هه ردووکيان ئهوپرهحمان پاشا سزابدن... بو ئه مه ش وه زير بوچارى دووم فرمانه واپى بابانى له ئهوپرهحمان پاشا سه نده وه بو دووه مين جار به خاليد پاشاى بابانى سپارد. محمه د على ميرزاى به هيزتيكى (۶۰) هه زار كه سييه وه هيرشى بو سه ر ئهوپرهحمان پاشا برد و له کوپه دا گه مارو ي دا، ئهوپرهحمان پاشا نزىکه ي (۷۰-۸۰) شه رکه رى بابانى له گه لدا بوو. نازايه تيه يه کى زور يان نواند. محمه د على ميرزا له گرتنى ئهوپرهحمان پاشا بى هيو بوو. ناچار له گه لى ريککه وت و فرمانه واپى کوپه و هه ريرى پييه خشى (۱۸۱۱ز)... (۵۲)

بهلام ئهوپرهحمان پاشا به توپزى فرمانه واپى بابانى له خاليد پاشا سه نده وه و به م جوړه ئه م چهنان ئالوگوره خيرا و به روداويه، تا سالى ۱۸۱۲ز، دريژه ي کيشا، که له و ساله دا ديسان والى بهغداد که و ته وه گيچه لکردن به ئهوپرهحمان پاشا و دانانه وه ي جارى سييه مى خاليد پاشا له جتيگه ي ئهوپرهحمان پاشا و هيرش هينانه سه رى... ئهوپرهحمان پاشا خو ي ناماده کرد و هه تا نزىک کفرى به ره و رووى له شکرى والى هات و له وى هه ردوو له شکر به يه کياندا دا و شه رتيكى قورس قه وما و له پيشدا له شکرى ئهوپرهحمان پاشا سه رکه وت. بهلام دوايى له شکره کى والى خو ي گرته وه و هيزه که ي ئهوپرهحمان پاشاى شکاند و خاليد به گى براى ئهوپرهحمان پاشا و زور که سى تريش له مه يدانى شه ره که دا کوژران و هيزه که ي والى مناره يه کى له که لله سه رى کوژراوى کورد دروستکرد.

ئهمجاره ش ئهوپرهحمان پاشا پهنای بو ئيران برده وه. فه تح على شا فرمانى به محمه د على ميرزا کرد يارمه تى گيپانه وه ي ئهوپرهحمان پاشا بدات (۵۳). ئه و يش داواى له والى بهغداد کرد فرمانى شا جتيه جى بکات. والى داواکه يانى به جى نه هيتا. له به ره ئه وه شازاده به له شکره وه هيرشى به ره و عیراق هيتا و که و ته تالان و پرؤ.

۵۱- ريچ- لاپه ره: ۱۱۵.

۵۲- نصيرى، محمد رضا- جلد (۱) ص ۲۵ (مقدمه).

۵۳- نصيرى محمد رضا، اسناد و مکاتبات تاريخى ايران (قاجاريه) ص ۲۵ (مقدمه).

لەم سەرۆه نەدەدا ئاژاوەیەکی ناوڤۆ لە خوارووی عیبراقدار روویدا و والی ناچار بوو بۆ دامرکاندەنەوی ئەو ئاژاوەیە، مل بۆ داواکانی محەمەد عەلی میرزا بدا و ئەو پەرەحمان پاشای بەفرمانیە وای بابان دانایەو... بەلام بەرلەووی والی ئاژاوەکە داڕکینیتەو، بەدیل گیراو کوژرا (۱۸۱۳) و سەعیدی کوری سلیمان پاشای گەورە بوو والی بەغداد.

لەم گیرودارەدا ئەو پەرەحمان پاشا نەخۆش کەوت و شەوی (۲ی مارتی ۱۸۱۳ز)، دوای بەسەربردنی تەمەنیکی پڕ لە رووداوی سەپرو سەمەرە و (۲۴) سالی فرمانیە وای پچرپچر، کە تیایدا (۵) جار دەسلالاتی فرمانیە وایەتی لێ سەندراوەتەو، کۆچی دوایی کرد... تەرمەکەیان لە مزگەوتی سلیمانی بەخاک سپارد.

«ریچ» لە بیرووهری رۆژی (۱۹ی تشرینی یەكەمی ۱۸۲۰)ی خۆیدا، سەبارەت بەساتەوختی سەرەمەرگی ئەو پەرەحمان پاشا، ئاوا نووسیو:

«کاتی ئەو پەرەحمان پاشا لەسەرەمەرگدا لەسەر جی بوو، کە سوکار و خزمەکانی، ئازارێکی زۆریان بە دەست هێمنکردنەو و دامرکاندەنەوێوە چەشتوو، چونکە لە باریکی زۆر خروشاو و هەلچوندا بوو هەر ئەووی دووبارە کردۆتەو، کە: بەزەبوونی و دەستەپاچەیی لە ناو جیگەدا دەمری... لە کاتی کدا حەزی دەکرد لە مەیدانی شەرەفدا بمری...» (۵۴)

۲- مەحمود پاشای بابان (۱۷۸۵ز - ۹)*

سەرەتای هەلتەکاندنی میرنیشینی بابان:

ئەو پەرەحمان پاشای بابان، لە دوای مەرگی خۆی، شەش کۆر: مەحمود بەگ، سلیمان بەگ، عوسمان بەگ، حسین بەگ، یوسف بەگ، عەزیز بەگ و سێ براش: ئەحمەد بەگ، عەبدوڵلا بەگ و عومەر بەگ-ی لێ بەجیما بوون. بەلام بەرلەووی ئەو پەرەحمان پاشا بمریت، سەرانی عەشایەر و پیاوماقولاتان و کۆیخای گوندەکان کۆبوونەو و «مەحمود بەگ»ی کۆرە گەورەیان بەجینیشینی ئەو پەرەحمان پاشا هەلبژاردوو... هەرەها سەعید پاشای والی بەغدادیش لە بەرامبەر ئەو چاکەیدا کە ئەو پەرەحمان پاشای باوکی مەحمود پاشا، لە کاتی یاخیبوونە کەیدا لە ناوچەی مونتەفیک، دوزمنایەتی عەبدوڵلا پاشای والی پیشووی بەغدادی کردوو، فرمانی میرایەتی قەلەمپەوی بابانی بۆ ناردوو و کردوویەتی بە «پاشا»ی بابان و کۆیە و هەریر و سولتان مەحمودی عوسمانی «۱۸۰۸-۱۸۳۹»یشی

۵۴- گەشتی ریچ بۆ کوردستان - ل ۳۲۱

(*) سالی (۱۸۲۰ز)، کە «ریچ» هاتۆتە سلیمانی، تەمەنی مەحمود پاشای بابان، وەک ریچ دەلی: (۳۵) سالی بوو. بەم پێیە سالی لە دایکبونی مەحمود پاشا دەبیته: ۱۷۸۵ز. بناو: گەشتی ریچ بۆ کوردستان، ل. ۹۹

لە چاکە و دلسۆزی مەحمود پاشا ئاگادار کردوو؛ بۆ سولتان مەحمود «بیورلدی» فرمان و خەلاتی بۆ مەحمود پاشا ناردوو.

مەحمود پاشاش لە بەرامبەر ئەم بەسەر کردنەو و ریزلینانەدا، سوپاسنامە یەکی گەرم و پڕ لە ستایش و پیزانینی بۆ سولتان مەحمود ناردوو؛ کە ئەمە دەقی ئەو سوپاسنامە یە مەحمود پاشای بابانە بۆ سولتان مەحمود:

بەلگەنامە ی ژمارە: ۹۰

بابەت: پتی سپاردنی ناوچەکانی بابان و کۆیە بە مەحمود پاشا

میژوو: ۱۲۳۰ کۆچی، ۱۸۱۴ز

سەرچاوە: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)

بەرگی یەكەم. لاپەرە: ۲۰۳

نامە ی مەحمود پاشای بابان بۆ سولتان مەحمودی عوسمانی

لەم نۆکەرە کە مەینە یەو بۆ ئەو پەری خاکی بەندەگانی خاوەن شکۆ و دەسلالاتی زۆر و بەخشینی چاک، ورە بلند، بەخشینی ئاشکرا، وەلی نیعمەتم، ئەفەندم، سولتانم، بەختی هەر بەردەوام بێ، رادەگە یەنی کە:

بەگۆتەری نیاز و تکای ئەم کە مەینە یە و بەپیتی خۆزگە و تکای ئەم نەونەمامە نیشراوە ی لە کەموکۆریی خۆی پەشیمانە و چاکە و چاودیری و سۆزی ئەو وەلی نیعمەتە ی بەسەرەو یە، کە ئاواتی هەر بەخشینە. رەسوول ئاغای جیی متمانە ی خۆی بەرەو دەرباری بەزەیی ئامیتز ناردوو، تا رشتە ی پابەندی و پێوەندی خۆی ل هەر جیگە و رێگە یەکی ترەو دادەبەرم و بەهەردوو دەستی تکا و خۆزگە ی بۆ «حیل المتین»ی دلۆقانیی و سۆزی وەلی نیعمەتم بۆ خزمەتتان درێژ دەکات و گیانبازی دەنوێنی و لەشکر بۆ هاوئاوژەنگیی دەنێری.

بیورلدی شەریفستان کردبوو مەرەمەت و نیشانە ی چاوپۆشین و لیبووردنی ئەم بەندە پڕ لە رابردو هەلە یە، کە بەبێچینە هەر بەندە و گەرد و تەمی هەستی بەخشندەشتان بەرامبەر بەم کە مەینە یە، نیشانە ی بەزەیی و دلنەرمیی گۆر بپوووە و دەسلالاتی ناوچەکانی: بابان و کۆیە و هەریر-تان بەم نۆکەرە گیانبازە بەخشیبوو، لەگەڵ خەلاتی (کورک)ی سمۆرە ی نایاب

و سه‌روهر و نه‌سپیکي پوخته و رازاوه، به‌ته‌داره‌ک و که‌ره‌سه‌ی وه‌زیرانه. که‌ثم جوره لی‌بووردن و به‌خشین و عه‌تا و فرمانه، هه‌ر شایانی خاوه‌ن شکوی وه‌ک ئی‌بوه‌ی وه‌لی نی‌عمه‌ته و له‌گه‌ل برای هیترا. «ئه‌حمه‌د ئاغا» دا نارديووتان و به‌سه‌ر نه‌فرازی نوکهری به‌زیر کردراو و چاکه دیوه‌ی خوتان شه‌رفی ناردن و وه‌رگرتنی په‌سه‌ند کردبوو.

بو‌ثم مژده دل‌که‌روه و گه‌یشتنی‌ثم مزگینیه پر له شادییه، هه‌ر له سه‌ره‌تاوه کردمانه به‌زم و به‌ته‌داره‌کی سه‌روه‌رانه و شادییه‌وه، سه‌رحه‌می خه‌لک و به‌تاییه‌تیش به‌گزاده و ئاغا‌گه‌ل و ناسراوان و ئه‌عیانی ویلایه‌تی بابان به‌پیشواز و به‌روه‌پیری چووین و پیشه‌کی «بیورلدی» ی شه‌ریف و مه‌رحه‌مه‌تکراوم ماچکرد و کردمه تاجی سه‌ره‌رزبی خونیشاندانم و دوای به‌جیه‌تینانی ئادابی شوکرانه‌بژیری، «کورک» ی نایابم کرده به‌ر و پیی گه‌وره بووم و پله‌وپایه‌می پی زیاد بوو. له‌م حاله‌ته‌دا به‌هسته‌تیکي پاکه‌وه، ناوچه‌وانی کویلایه‌تیم له‌توز و گه‌ردی خزمه‌تگوزاری و راستگویی سه‌روه‌رانی نی‌عمه‌ت هه‌لسوو. به‌سواربوونی ئه‌سپه رازاوه‌که‌ش، سه‌ری سه‌ره‌رزبی و خو‌پی گه‌وره بوونم به‌ره‌و قوبه‌ی چه‌رخي به‌رین هه‌لکشا و به‌و فرمانه پر له به‌خشین و نه‌وازش و به‌سه‌رکردنه‌وه‌یه‌ی وه‌لی نی‌عمه‌تیش، که‌دروشمی هه‌ر ده‌ستبلاوی بووه، ده‌وله‌تداریم لای چه‌پی خو‌م و به‌خته‌وه‌ریشم لای راستمه‌وه به‌چاوی خو‌م ده‌بینی و به‌م جوره‌ش ناماده‌ی ناو دیوانی رازاوه‌بووم، که‌به‌زانیان و سادات و ریزدارانی هیترا، به‌گویره‌ی پله‌و پایه‌ی خو‌یان ناماده و ریزبوون؛ بیورلدی شه‌ریفم ئاوه‌لا کرد و خو‌تنده‌وه و که‌ره‌سه و پیوستی شادیانه‌و ته‌داره‌کی سوپاسگویییم پیشکه‌ش کرد و تیکرای ناماده‌بووان و به‌تاییه‌تیش خه‌لکی بابان، به‌دوعای ته‌مه‌ن درژی‌ی و به‌خته‌وه‌ری و پترتری شان و شکوی چه‌زهره‌تی ئه‌ولیا‌ی نی‌عمه‌ت، زمانی پاراومان گیترا... خوای گه‌وره و دل‌وتان و به‌ده‌سه‌لات، ته‌مه‌نی چه‌زهره‌تی ئه‌ولیا‌ی نی‌عمه‌ت، درتیر و هه‌میشه بکات و ده‌وله‌ت و شان و شکوی نه‌مری پی‌یدات و سبیه‌ری هوما‌یانه‌یان به‌سه‌ر هه‌موو خه‌لکی‌ثم ده‌قه‌ره و به‌تاییه‌تیش به‌سه‌ر‌ثم به‌نده راستگویانه‌وه فراوانتر بکات.

سو‌تند به‌حقی‌ثم قسه راستانه، له‌و روانگه‌یه‌وه که‌به‌خشین و خیر و پیزانینی ئی‌بوه، به‌رامبه‌ر‌ثم نوکهره توکمه و قایمانه‌تان کردووتانه، مایه‌ی

به‌خته‌وه‌رییه و ئه‌وه‌ی بو‌ثم نوکهره ساده‌یه‌تان فه‌رمووه، وه‌ک ئه‌وه وایه به‌نده‌یه‌کتان ئازادکردی و غولا‌می‌کتان به‌زیر کریی... واته: ئه‌گه‌ر چاوپوشیتان له‌پیشینه و تاوان و که‌مته‌رخه‌می‌ی‌ثم غولا‌مه‌تان کردبیت و به‌نۆره‌ی پی‌ره‌وا‌بینینی ده‌سه‌لاتی به‌ری‌وه‌بردنی ویلایه‌تی بابان و کۆبه و هه‌ریر، سه‌رفرازتان کردیم، وه‌ک ئه‌وه وایه ته‌وقی کویلایه‌تیتان کردبیته ملی‌ثم نوکهره و به‌قیمه‌تیکیش کریبیتتان.

به‌لام‌ثم نوکهره‌ش له‌به‌رامبه‌ر‌ثم هه‌موو چاودیری و چاکه و به‌خشینه بی‌کوتایی و لوتف نواندنه‌ی ئه‌ولیا‌ی نی‌عمه‌ت‌دا، ئه‌گه‌ر گیانی خو‌بشی بخاته به‌رپی‌ی ئه‌سپی (سه‌مه‌ندی) به‌خته‌وه‌ری چه‌زهره‌تی ئه‌ولیا‌ی نی‌عمه‌ت، هیترا خو‌ی به‌که‌مته‌رخه‌م ده‌زانی و هیترا «یه‌ک» له‌به‌رامبه‌ر ئه‌و هه‌زار و زیاتریش چاکه‌یه‌ی هه‌قی لوتف و به‌سه‌رکردنه‌وه‌یه‌ی، که‌سه‌روه‌رانی به‌رامبه‌ری نواندوو‌یانه؛ نه‌یتوانیوه هیچ بکات و بی‌سته پاشکو... که‌خوا یاربیت بتوانی و ته‌قه‌للا بدات، خو‌ی بگه‌یه‌نیته ریگه‌ی خزمه‌تگوزاری سه‌روه‌ران و چاکه‌ی ئه‌ولیا‌ی نی‌عمه‌تی، به‌ده‌رگای خوای مه‌زن و دل‌وتان بسپی‌ی.

له‌به‌رئه‌وه‌ش که‌پایه‌به‌رز «ئه‌حمه‌د ئاغا» لوتف و سو‌زی سه‌روه‌رانی گه‌یاند و خه‌لکی که‌مه‌ینه‌ی‌ثم ناوچه‌یه‌ی به‌ته‌واوی خسته به‌ر چاودیری و هه‌لسه‌نگاندنی دل‌گه‌وران و دل‌نیای کردین، بو‌یه‌ثم نوکهره‌شتان، سه‌رله‌نو‌ی وه‌فاداری و په‌یمانی نوکهرایه‌تی خو‌نیان به «ره‌سو‌ل ئاغا» دا بو‌ده‌روازه‌ی ده‌ریار «قاپو» نو‌ی کرده‌وه و دیسانیش بو «ئه‌حمه‌د ئاغا» یان سه‌لمانده‌وه و جه‌ختیان له‌سه‌ر کرده‌وه و دواییش به‌ره‌و ده‌روازه‌ی مه‌رحه‌مه‌ت به‌رییان کرده‌وه.

به‌م بو‌نه‌یه‌وه چاوقایی و پرکیشیمیان کرد و نامه‌ی پیوست و به‌ندایه‌تیمان نووسی و به‌نیشاندانی سوپاسگویی و پیزانین و پاسه‌وانیمان بو‌لوتف و مه‌رحه‌مه‌تی زوری چه‌زهره‌تی سه‌روه‌ران، زمان درژی‌یمان کردووه و بی‌هیچ مه‌به‌ستیک، ئه‌م هه‌موو دوعاگویییه‌مان کردووه.

له‌وه زیاتریش بیته‌ده‌یی ناکه‌ین. امره‌الأعلى ارفع رافع.

له‌کوتایی جمادی‌الآخر، ۱۲۳۰ کۆچی
مۆر: أفوض امري الى الله، عبده: محمود

نامه‌ی مه‌حموود پاشای بابان بؤ حاکمی که رکوک

هیژای خاوه‌ن جی و ری، به‌خته‌وه‌ری و چاره‌نووس هاوری، برای سه‌روه و بالا، تان و پۆ به‌رز و نازنا و پیروژ، برایانی ره‌وشت شیرین و پایه‌به‌زان، سه‌روه‌انی ستایش‌کراو، ئیقبال و چاکه و جوامی‌رییان زیاترین و به‌پشتیوانی خوا له خوشیی و شادمانیی نزدیک بن و به‌هه‌موو ئاوات و خۆزگه‌کان بگه‌ن..

دوای دهر‌پرینی دوعای زۆر و نیشانه‌ی وه‌لامدانه‌وه‌ی باوه‌ری‌پیکراو، بیرورای دۆستایه‌تی و خۆشه‌ویستی پیوست ده‌کات، رابگه‌یه‌نی که:

به‌وه‌وه‌ی که ویلایه‌ته‌کانی بابان و که رکوک هه‌میشه به‌کیک بووه و جیا‌وازییه‌ک له نیوانیاندا نه‌بووه، که چی هه‌رچی که‌سانییکی سه‌ر به ویلایه‌تی بابان، که له کارده‌خرین، له په‌نای قه‌لای که رکوکدا دالده ده‌درین! له کاتیکدا ئیمه هه‌رگیز رازی نه‌بووین ده‌ستدریژی بۆ سه‌ر خاکی که رکوک بکه‌ین. به‌لام نه‌ئیه‌و ناماده‌بوون به‌رگری و ریگری له‌وانه بکه‌ن و نه‌ئوانیش ده‌ستبه‌رداری ئه‌م کاره ناله‌باره بوون، به‌تاییه‌تیش له‌م رۆژانه‌دا، که عه‌بدو‌للا به‌گ داوای فرمانه‌وه‌ایه‌تی بابان ده‌کات و ژاوه ژاویکی ناوه‌ته‌وه و ئیه‌وش خۆتان ئاگادارن، که ئه‌وانه چ کاریکی بی سه‌روه‌ریان به‌رامبه‌ر به‌هه‌ژاران و بی‌ده‌سه‌لاتانی ره‌عبه‌ت کردووه و چ جوړه هه‌لسوکه‌وتییکی بی‌هه‌ووده‌ش ده‌کهن و تا ئه‌مانه‌ش له ناو که رکوکدا بن، هه‌رگیز ده‌ست نایانگاتی. بۆیه ناچار ده‌ستکراوه به‌خۆتاماده‌کردن و هه‌یرش کردنه سه‌ر که رکوک و ده‌وره‌به‌ری... چونکه ته‌گه‌ر عه‌بدو‌للا به‌گ مه‌به‌ستی فرمانه‌وه‌ایه‌تییه، به‌هیوای چیه‌ی خۆی له که رکوکدا حه‌شار داوه! ته‌گه‌ریش به‌هیوای شه‌ر و به‌ره‌نگارییه، ته‌وا له‌شکری ئیمه له «بازیان» دایه، ئیستر بۆچی ته‌و خۆی دوا ده‌خات؟ چونکه له‌وه زیاتر به‌به‌رمانه‌وه نه‌ماوه و خۆشتان ئاگادارن، که برای هیژامان «عوسمان» له‌ده‌مه‌یکه‌وه به‌هه‌تیه‌که‌وه له «بازیان» به‌رامبه‌ر عه‌بدو‌للا به‌گ دامه‌زراوه و له‌ملاشه‌وه؛ لای سوپای به‌ده‌سه‌لاته‌وه،^(۵۵) له‌شکریکی وه‌ک می‌رووله و کولله، که‌یشتوته قۆناعی «باریکه» و هۆردووی کردووه... له‌به‌رته‌وه تکای زۆر و

به‌لام له‌وه چووه هه‌لبێژاردنی مه‌حموود پاشا، به‌میری بابان، جیی ره‌زامه‌ندی مام و هه‌ندی له برا و خزمه‌کانی نه‌بووین، یان هه‌ر یه‌که‌یان لای خۆیه‌وه، خۆی بۆ ته‌و پله و جیگه‌یه به‌ره‌واتر زانیی، بۆیه ته‌وه‌نده‌ی نه‌بردووه به‌خۆیان و ده‌ست و پیوه‌نده‌کانیان‌وه، روویان وه‌رگه‌ی‌راوه و چوونه‌ته‌ به‌غداد و مه‌حموود پاشایان به‌جیه‌تشتووه. والی به‌غدادیش وه‌ک نه‌ریتی والیه‌کانی پیش خۆی، ئه‌مانه‌ی بۆ مه‌به‌ستی تایبه‌تی خۆی و نازاوه و ناکوکی ناو بنه‌ماله‌ی بابان، لای خۆی گلداده‌ته‌وه... به‌م پییه هه‌ر له‌سه‌ره‌تای کارکردنی مه‌حموود پاشاوه، زه‌مینه‌ی ناکوکی و پیلانگه‌ی‌ران له ناو سه‌رانی بابان و بنه‌ماله‌ی فرمانه‌وه‌ایه‌تی بابان و له دژی مه‌حموود پاشا له‌کایه‌دابوو... به‌تاییه‌تیش له‌م کاته‌دا که سه‌عبد پاشای والی به‌غداد لاویکی ته‌مه‌ن (۲۲) ساله‌ی که‌م ته‌زموون بوو. به‌گه‌ی‌ره‌ی خواست و دنده‌انی ده‌وره‌به‌ره‌که‌ی بریاری داوه و هه‌لسوکه‌وتی کردووه.

بۆیه سال و نیویک دوای به‌سه‌ربردنی فرمانه‌وه‌ایه‌تی مه‌حموود پاشا، هه‌لوستی والی به‌رامبه‌ر مه‌حموود پاشا گۆردراوه و بریاری داوه عه‌بدو‌للا پاشای مامی له‌جیی دابنخ و بۆ ته‌مه‌ش عه‌بدو‌للا پاشا له‌گه‌ل هه‌تیه‌کی عوسمانیدا، له به‌غداده‌وه هاتوته که رکوک و له‌وی له‌نگه‌ری گرتووه. مه‌حموود پاشاش بریاری داوه ریگه‌ی ئه‌م به‌رنامه‌یه و هاتنه ناو شاری سلیمان لیگری و له‌م پیتامه‌شدا له سه‌ره‌تاوه عوسمان به‌گی برای، به‌هه‌تیه‌که‌وه به‌ره «ده‌به‌ندی بازیان» ناردووه و هاوکاتیش داوای له ئیران کردووه پشتیوانیی لیگه‌ن.

ئیرانیش هه‌تیه‌کی به‌سه‌رکردایه‌تی محه‌مه‌د عه‌لی میرزای نایب سه‌لته‌نه به‌ره‌و شاره‌زوور ناردووه و له ناوچه‌ی «باریکه» ی نزیک چه‌می «تانه‌ه‌ر» هۆردوویان کردووه... به‌ده‌م ته‌مانه‌شوه‌وه نامه‌یه‌کی هه‌ره‌شه‌ نامیزی له ریگه‌ی حاکمی که رکوک‌وه بۆ کاربه‌ده‌ست و گه‌وره‌کانی که رکوک ناردووه، داوای لیگه‌دوون: عه‌بدو‌للا پاشا له که رکوک ده‌ریگه‌ن؛ که ته‌مه ده‌قی ته‌و نامه‌یه‌یه:

به‌لگه‌نامه‌ی ژماره: ۹۲

بابه‌ت: دهر‌کردنی عه‌بدو‌للا پاشا له که رکوک

میژوو: ۲۴ ره‌جه‌ی ۱۲۳۱ کۆچی، ۲۱-۶-۱۸۱۶ز

سه‌رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)

به‌رگی: یه‌که‌م. لاپه‌ره ۲۰۶

مؤلّه‌تی یه‌کجار بییم له‌خاوه‌ن شکۆ، پایه‌به‌رز و سه‌رتۆبێ مه‌زان؛ برام: «محهمهد عه‌لی خان، سوپاسالار» و سه‌رحه‌می سه‌رکرده‌ جوامیهره‌کانی قاجار داواکردوو، که چهند رۆژتیک جله‌و به‌ره‌و دواوه‌ رابکێشن.

بۆ ته‌وه‌ش خوا لییمان رازی بی و به‌رژه‌وه‌ندی خه‌لکیش له‌به‌رچاوبگرین، به‌چاکمان زانی نامه‌تان بۆ بنوسین و ئاگادارتان بکه‌ین، که ده‌بی له‌م دوو کاره، یه‌کیکیان ته‌نجام بده‌ن: یان عه‌بدوڵلا به‌گ بکه‌نه‌ ده‌روه و بۆ جه‌نگی بنیهرن و ته‌م کاره به‌لایه‌کدا بخات؛ یان ره‌وانه‌ی به‌غداد-ی بکه‌نه‌وه و بچیتته‌وه بۆ به‌غداد و ته‌و ژاوه‌ ژاوه‌ی ته‌و له‌ولا یه‌وه و ته‌م له‌شکرکیشییه‌ش له‌م لایه‌وه دوا بی بیت. له‌به‌رته‌وه چهند رۆژتیک چاوه‌رتی ته‌وه‌ین یه‌کیک له‌م دوو کاره ته‌نجام بده‌ن... ته‌گه‌ریش له‌لای ئیوه‌وه یه‌کیک له‌م دوو کاره، به‌رامبه‌ر عه‌بدوڵلا به‌گ ته‌نجام نه‌ده‌ن، سویند به‌خودا، ئیتر له‌وه‌زیاتر خۆمان بی راناگیرئ و به‌ناچاری و بی هیچ چهند و چوونیک، ته‌م به‌لا جۆشا و لافاوه‌ خرۆشاوه‌ ده‌که‌ینه سه‌ر ته‌و ناوچه‌یه‌تان.

ئیتراواتیشمان ته‌وه‌یه، که له‌لایه‌ن ئیوه‌وه گله‌بییمان لینه‌کری، چونکه به‌و خوایه‌ی که‌بی وینه و بیچوونه، به‌زانی عه‌بدوڵلا و به‌تایه‌تیش ئیوه‌ رازی نابین، که مافی دراوستیتان به‌سه‌ره‌وه‌یه. به‌پشتیوانی خوا ده‌بی له‌ چوار رۆژ تینه‌په‌ری، که ته‌م وه‌لامه به‌ئیمه‌ بگاته‌وه.

باقی الدعا والسلام

٢٤ ی ره‌جه‌بی ١٢٣١ کۆچی، ٢١-٦-١٨١٦ ز

مۆر: «أفوض أمری إلى الله، عبده: محمود» (٥٦)

***

هه‌ر له سه‌روپته‌وه‌ندی ته‌م زنجیره‌ رووداوه‌دا (وه‌ک ده‌رده‌که‌وی)، ئیتران له به‌رامبه‌ر ته‌م به‌ده‌نگه‌وه هاتن و ناردنی ته‌م هه‌تزه‌یدا که بۆ پشتیوانی له مه‌حمود پاشا ناردوو به‌تی و بۆ زیاتریش دلنیا بونی له داها تووی ناوچه‌که؛ داوا ی بارمه‌ی له مه‌حمود پاشا کرد بی... له‌لایه‌کی تریشه‌وه له‌سه‌ر ته‌وه‌ی که کاربه‌ده‌ستانی که‌رکوک، عه‌بدوڵلا پاشای مامی مه‌حمود پاشا و هاوکاری والی به‌غدادیان په‌ناو دا‌ده‌ داوه، هه‌ر له ریگه‌ی مه‌حمود پاشاوه داوا یان له‌وانیش کردوو، بارمه‌ی خۆیان بۆ لای: محهمهد حسین خان بنیهرن، که

ته‌م داوا یه‌ی ئیتران، له‌و نامه‌یه‌ی مه‌حمود پاشا دا یه، که (٥) رۆژ داوا ی میژووی نامه‌ی پیشوو، به‌هۆی «سه‌ید مه‌حمود ته‌فه‌ندی موفتی» ی که‌رکوک وه‌ بۆ کاربه‌ده‌ستانی که‌رکوک ی ناردوو:

به‌لگه‌نامه‌ی ژماره: ٩١

بابه‌ت: گه‌یشتی له‌شکری ئیتران بۆ سلیمانی و داوا ی بارمه‌

میژوو: ٢٩ ی ره‌جه‌بی ١٢٣١ کۆچی (٢٦/٦/١٨١٦ ز)

سه‌رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)

به‌رگی: یه‌که‌م. لاپه‌ره: ٢٠٥

نامه‌ی مه‌حمود پاشای بابان

بۆ: سه‌ید مه‌حمود ته‌فه‌ندی- موفتی که‌رکوک

به‌پشتیوانی خوا، هه‌میشه‌ ده‌رگای به‌خته‌وه‌ری و ده‌وله‌ت و به‌ختان به‌کللی چاودیری و به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی خوا ی گه‌وره، به‌ره‌و روی به‌ختی پیروژ و بیبری ته‌و خواوه‌ن لوتفه‌ فراوانتر بی و هه‌ر به‌لوتفی ته‌ویش هۆیه‌کانی خۆزگه و ئاواته‌کان ئاماده‌بکری. داوا ی کردنه‌وه‌ی ده‌رگاکانی پارانه‌وه‌ی پیوست و به‌ده‌نگه‌وه هاتنی ئایاتی فه‌رموده؛ بیبری سوژداری و پیوست ده‌کات هه‌ر کات پیوستی ده‌نگوباس به‌رموون، به‌جۆریکه که هیزی سه‌ربازیان^(٥٧) هاتوته‌ ناو سلیمانی و «سلیمان پاشا» ش^(٥٨) گه‌یشتوته کرمان. له‌م کاته‌شدا محهمهد حسین خان ی نایب سه‌لته‌نه، به‌ هۆی غولامه‌کانی شازاده‌وه، هه‌والی بۆ ته‌م دلسۆزه‌ ناردوو، که که‌سیک بۆ هینانی بارمه‌ دیاری و ده‌ستنیشان ده‌کات. ته‌گه‌ر ده‌یننیرن، وه‌لامان بده‌نه‌وه و ته‌گه‌ریش بیرو بۆ چوونیک تر له‌ دلدا هه‌یه، دیسان هه‌ر وه‌لامان لی بگه‌ردرته‌وه و ئاگادار بکری؛ تا زانیاریمان له‌و باره‌یه‌وه هه‌بیت... پیوست و به‌ئه‌رک زانرا ته‌م هه‌والانه‌تان بۆ بنوسم. ئیتر خۆشتان سه‌رپشکن. رۆژانی جوامیری به‌ته‌نجام بگات.

مۆر: «أفوض امری إلى الله، عبده: محمود» (٥٩)

٥٧- مه‌به‌ست له سوپای ئیتران.

٥٨- مه‌به‌ست له سلیمان پاشای کوری ئیبراهیم پاشا و نامۆزای مه‌حمود پاشایه.

٥٩- ته‌رشیفی سه‌رۆک وه‌زیرانی ته‌سته‌مبۆل- خه‌تی هوما یۆن- ژماره: ٣٧٢٠٠ / N.

وهك سه رنج ده درئ داروباری ئه و رۆژگاره‌ی دهسه‌لاتداریتی بابان، نیشانه و سه‌ره‌تاکانی داهیزران و شیرزه‌یی و بی شیرازه‌ییان تیدا به‌دی ده‌کری. چونکه له‌لایه‌که‌وه: مامه‌کانی مه‌حموود پاشا روویان کردۆته دوژمنه‌کانی و له‌شکری رۆمیان له دژی هیناوه‌ته نزیك که‌رکووک و زۆریه‌ی له‌شکری بابانیش بۆ به‌ره‌نگاری له‌م کاره‌ی عه‌بدو‌للا پاشا و هیزه‌که‌ی؛ له‌ده‌ریه‌ندی بازبان سه‌نگه‌ریان کردووه و دامه‌زاون.

له‌لایه‌کی تریشه‌وه، له‌قۆلی شاره‌زوروه‌وه له‌شکری ئیرانیش هاتۆته ناوجهرگه‌ی قه‌له‌مپه‌وی بابان و ده‌ستی له‌کاروباری میرنشینه‌که وهرداوه و له‌همان کاتیشدا سلیمان پاشای ئامۆزای مه‌حموود پاشا رووی کردۆته ئیران و به‌پشتیوانیی ئیران دژایه‌تی مه‌حموود پاشا ده‌کات.

له‌قه‌له‌مپه‌وی والی به‌غدادیشدا: پشیتیوی و ناکوکی له‌نیوان سه‌عید پاشای والی به‌غداد و داود پاشای زاویدا، له‌سه‌ر ده‌سه‌لات، له‌پتوه‌ندی میرنشینی بابانیشدا ره‌نگیان داوه‌ته‌وه.

چونکه ناکوکیه‌کانی نیوان سه‌عید پاشا و داود پاشا گه‌یشتۆته قۆناغیکی دژوار، داود پاشا میرنشینی بابانی به‌شوینی دالده و په‌ناگه‌ی خۆی زانیوه و له‌ئه‌یلوولی ۱۸۱۶ز، دا چۆته لای مه‌حموود پاشا و ماوه‌ی (۴۰) رۆژیک له‌سلیمانی ماوه‌ته‌وه^(۶۰) و به‌هۆی ئه‌م کاره‌ی داودیشه‌وه هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌و ماوه‌یه‌دا له‌دژی سه‌عید پاشا، په‌نایان بۆ ئیران بردبوو، هاتنه‌ لای داود.

به‌واتایه‌کی تر، له‌و رۆژانه‌دا «سلیمانی» بۆته مه‌له‌به‌ندیکی گه‌وره‌ی دژایه‌تی سه‌عید پاشای والی به‌غداد.

سه‌عید پاشاش له‌م هه‌لاتنه‌ی داود پاشا بۆ سلیمانی و کوپونه‌وه‌ی دوژمنه‌کانی له‌ده‌وری داود، مه‌ترسیی لێ نیشتووه و له‌عه‌بدو‌للا پاشای گپراوه‌ته‌وه که له‌که‌رکووک‌وه بۆ به‌غداد بگه‌ریته‌وه.

هه‌ر له‌و رۆژانه‌دا داود پاشا له‌سلیمانییه‌وه که‌وتۆته راپۆرت و نامه‌ نووسین بۆ بابیعالی له‌دژی سه‌عید پاشا و داوای لابردنی سه‌عید و دانانی خۆی له‌جیتی سه‌عید کردووه و هه‌ر به‌پشتیوانیی مه‌حموود پاشا و عوسمان پاشاش به‌ره‌و که‌رکووک به‌ری که‌وتوووه و له‌و ماوه‌یه‌دا که له‌نزیك که‌رکووک بووه، فرمانی لابردنی سه‌عید و دانانی خۆی به‌ والی به‌غداد، له‌ئه‌سته‌مبۆله‌وه پێگه‌یشتوووه و وینه‌ی فرمانه‌کانی بۆ کاربه‌ده‌ست و گه‌وره‌کانی به‌غداد ناردوووه و داوی کۆمه‌له‌ رووداویکی خیرا و ئالۆز، لایه‌نگرانی داود

۶۰- لۆنگریک- ص ۲۳۶ .

پاشا هیزشیا ن بردۆته سه‌ر سه‌عید پاشا و کوشتویانه و داود پاشا بۆته والی به‌غداد (۱۸۱۸ز)^(۶۱).

داود پاشاش هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی بۆته والی به‌غداد، داوی ماوه‌یه‌کی که‌م، هه‌موو دۆستایه‌تی و پتوه‌ندی و چاکه و یارمه‌تیدانیکی پێشینه‌ی مه‌حموود پاشای له‌یاد کرد و له‌سه‌ر نه‌ریتی والیه‌کانی پێش خۆی، که نه‌یاند هه‌یشت میره‌کانی بابان له‌سه‌ر شوینی خۆیان جیگه‌یرین و به‌دلنیا‌یی میرایه‌تی بکه‌ن؛ ئه‌میش دژی مه‌حموود پاشا که‌وته پیلانگه‌یران و ئاژاوه‌نانه‌وه له‌ ناو بنه‌ماله‌که‌ی مه‌حموود پاشا و لابردنی عوسمان پاشای برای هه‌ره‌ ته‌با و نزیکی مه‌حموود پاشا له‌ فرمانه‌وه‌یایه‌تی کوپه‌وه هه‌ریر و ته‌فره‌دانی حه‌سه‌ن به‌گی برای مه‌حموود پاشا، که له‌گه‌ل (۵۰۰) که‌سدا چۆته به‌غداد (۱۸۱۷) و فرمانه‌وه‌یایه‌تی کوپه‌ و هه‌ریر-یشی پێ به‌خشبووه^(۶۲).

هه‌له‌به‌ته لێره‌دا ده‌بێ ئه‌وه‌ بوتری، که هه‌لویتست گوپینی خیرا خیرای بابیعالی و والیه‌کانی به‌غداد، به‌رامبه‌ر میران و میرایه‌تی بابان و ئاژاوه‌ نانه‌وه‌یان له‌ناو بنه‌ماله‌ی باباندا، هه‌روا بی بۆنه و بی بنچینه‌ نه‌بووه، به‌لکو له‌ ئاکامی ئه‌و مملاتی و شه‌ری ده‌سه‌لاته‌دا بووه، که هه‌ردوو ده‌وله‌تی قاجاری و عوسمانی، بۆ هینانه‌دی به‌رژه‌وه‌ندی و ئامانجه‌کانیان له‌ ناوچه‌که‌دا ده‌یانکرد و ده‌ستیان له‌ کاروباری ناوچه‌کانی یه‌کتر وهرده‌دا، به‌تایبه‌تیش له‌ ناوچه‌کانی سه‌ر سنووری هه‌ردوولا یاندا، که میرنشینی بابان ده‌که‌وته سه‌ر سنووری هه‌ردوکیان و کاتیکیش ئه‌م مملاتی و زۆرانبازییه‌ ده‌گه‌یشته ئاستیک زیان به‌به‌رژه‌وه‌ندی میران و میرانی بابان بگه‌یه‌نیت، ئه‌وسا میرانی بابانیش به‌گوته‌ری دید و به‌رژه‌وه‌ندی خۆیان، بیانویستایه‌، یان نه‌یانویستایه‌، ده‌که‌وتنه‌ تایی ته‌رازووی یه‌کیک له‌و دوو ده‌وله‌ته‌ی قاجاری و عوسمانی و ده‌بوونه ئامرازیک بۆ ئه‌نجامدانی پلان و به‌رنامه‌ی یه‌کیکیان.

له‌ هه‌مان کاتدا به‌رده‌وام له‌ناو خودی بنه‌ماله‌ و میرنشینی بابانیشدا، هۆی بنچینه‌یی بۆ هه‌لویتست وهرگرتن له‌ یه‌کیک له‌م دوو ده‌وله‌ته‌ هه‌بووه؛ وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی شازده و دروستبوونی ده‌وله‌تی سه‌فه‌وییه‌وه، شا ئیسماعیلی یه‌که‌م (۱۴۸۷-۱۵۲۴ز) له‌یه‌که‌مین رۆژی شاهیتی خۆیه‌وه مه‌زه‌به‌ی شیعه‌ی کرده مه‌زه‌به‌ی رسمیی ده‌وله‌ت و که‌وته شه‌ر و قه‌لاجۆکردنی مه‌زه‌به‌ی سوننی، که به‌هۆیه‌وه مه‌زه‌به‌ی سوننی له

۶۱- هه‌مان سه‌رچاوه- ص ۲۳۶-۲۳۷ .

۶۲- ریچ له‌سه‌ردانه درێخایه‌نه‌که‌یدا بۆ میرنشینی بابان، له‌ زۆر شوینی بیره‌وه‌رییه‌کانی خزیدا، به‌وردی باسی پیلانگه‌یری و ده‌ستی‌وه‌رانی عوسمانی و قاجاری، له‌ ناو بنه‌ماله‌ی بابان و سه‌رانی بابان دا ده‌کات. که هه‌روه‌ک غه‌ونه‌ی ئه‌و یاسا‌بانه، بنواژه: گه‌شتی ریچ بۆ کوردستان- لاپه‌ره‌کانی: ۳۱۷، ۳۱۸ . هه‌روه‌ها: لۆنگریک- ص ۲۴۳ .

قه‌له‌م‌ر‌ه‌و‌ی‌ س‌ه‌ف‌ه‌و‌ی‌د‌ا‌ ت‌ه‌ن‌گ‌ی‌ پ‌ی‌ت‌ه‌ل‌چ‌ن‌ر‌ا‌ و‌ ز‌ۆ‌ر‌ه‌ی‌ ک‌ورد‌ان‌ی‌ س‌ون‌ی‌ م‌ه‌ز‌ه‌ب‌،‌ ب‌ه‌ن‌ا‌چ‌اری‌ د‌ای‌ان‌ه‌ پ‌ال‌ د‌ه‌ول‌ه‌ت‌ی‌ ع‌وس‌م‌ان‌ی‌ و‌ ل‌ه‌ ز‌ۆ‌ر‌ ش‌ه‌ر‌ و‌ ک‌ی‌ش‌ه‌ک‌ان‌ی‌ش‌د‌ا‌،‌ ب‌ه‌ر‌گ‌ری‌ و‌ د‌اک‌ۆ‌ک‌ی‌ی‌ان‌ ل‌ه‌ د‌ه‌ول‌ه‌ت‌ی‌ ع‌وس‌م‌ان‌ی‌ ک‌رد‌و‌ ت‌ا‌ چ‌ه‌ن‌د‌ س‌ه‌د‌ه‌ی‌ه‌ک‌ و‌ ت‌ا‌ ه‌ات‌ن‌ی‌ د‌ه‌س‌ه‌ل‌ات‌ی‌ ق‌اج‌ار‌ه‌ک‌ان‌ی‌ش‌ بۆ‌ س‌ه‌ر‌ ئ‌ی‌ران (١٧٩٦ز)،‌ ئ‌ه‌م‌ ه‌ه‌ل‌وم‌ه‌ر‌ج‌ه‌ ه‌ه‌ر‌ ب‌ه‌و‌ جۆ‌ر‌ه‌ م‌ای‌ه‌و‌ه‌؛‌ ب‌ه‌ت‌ای‌ب‌ه‌ی‌ش‌ ک‌ه‌ ل‌ه‌ س‌ه‌ر‌ه‌ت‌ای‌ س‌ه‌د‌ه‌ی‌ نۆ‌ز‌د‌ه‌ و‌ ه‌ه‌ر‌ ل‌ه‌م‌ ر‌وان‌گ‌ه‌ی‌ه‌و‌ه‌،‌ ت‌ه‌ر‌ی‌ق‌ه‌ت‌ی‌ «ق‌اد‌ری‌»‌ ک‌ه‌ ز‌ان‌ای‌ ه‌ی‌ژ‌ا‌ و‌ م‌ه‌ز‌ن‌ی‌ س‌اد‌ات‌ی‌ ب‌ه‌ر‌ز‌ن‌ج‌ه‌: «ش‌ی‌خ‌ م‌ار‌ف‌ی‌ نۆ‌دی‌،‌ ١٧٥٣-١٨٣٨ز»‌ ر‌اب‌ه‌ر‌ای‌ه‌ت‌ی‌ د‌ه‌ک‌رد‌،‌ زۆ‌ر‌ ب‌ه‌گ‌ه‌ر‌م‌ی‌ی‌ و‌ ب‌ه‌ئ‌اش‌ک‌را‌ پ‌ش‌ت‌ی‌وان‌ی‌ی‌ ل‌ه‌ د‌ی‌د‌ و‌ ه‌ه‌ل‌ۆ‌ی‌ت‌س‌ت‌ی‌ د‌ه‌ول‌ه‌ت‌ی‌ ع‌وس‌م‌ان‌ی‌ د‌ه‌ک‌رد‌.

ب‌ه‌لام‌ ک‌ه‌ ز‌ان‌ای‌ ن‌اس‌ر‌ا‌و‌ی‌ ت‌ه‌ر‌ی‌ق‌ه‌ت‌ی‌ ن‌ه‌ق‌ش‌ب‌ه‌ن‌دی‌: «م‌ه‌ول‌ان‌ا‌ خ‌ال‌ی‌د (١٧٧٩-١٨٢٧ز)،‌ ل‌ه‌ د‌و‌ای‌ و‌ه‌ر‌گ‌رت‌ن‌ی‌ ت‌ه‌ر‌ی‌ق‌ه‌ت‌ ل‌ه‌ ه‌ی‌ن‌د‌س‌ت‌ان (١٨١١)»‌ و‌ ل‌ه‌ س‌ه‌ر‌ه‌ت‌ای‌ ه‌ات‌ن‌ه‌ س‌ه‌ر‌ ک‌اری‌ د‌ا‌ود‌ پ‌اش‌اد‌ا‌،‌ ل‌ه‌ س‌ه‌ر‌ ب‌ان‌گ‌ه‌ی‌ش‌ت‌ن‌ی‌ م‌ه‌ح‌م‌و‌د‌ پ‌اش‌ای‌ ب‌اب‌ان‌؛‌ د‌ی‌ت‌ه‌ س‌ل‌ی‌م‌ان‌ی‌ و‌ خ‌ان‌ه‌ق‌ای‌ بۆ‌ د‌ه‌ک‌ر‌ی‌ت‌ه‌و‌ه‌ و‌ ل‌ه‌ م‌ا‌و‌ه‌ی‌ه‌ک‌ی‌ زۆ‌ر‌ ک‌ورد‌ا‌ ت‌ه‌ر‌ی‌ق‌ه‌ت‌ه‌ک‌ه‌ی‌ پ‌ه‌ر‌ه‌ د‌ه‌س‌ی‌ن‌ و‌ ب‌ه‌پ‌ی‌چ‌ه‌و‌ان‌ه‌ی‌ ت‌ه‌ر‌ی‌ق‌ه‌ت‌ی‌ «ق‌اد‌ری‌»‌ ی‌ش‌ه‌و‌ه‌،‌ ن‌اب‌ی‌ت‌ه‌ ل‌ای‌ه‌ن‌گ‌ر‌ و‌ پ‌اش‌کۆ‌ی‌ ه‌ی‌چ‌ ک‌ام‌ ل‌ه‌و‌ د‌و‌و‌ د‌ه‌ول‌ه‌ت‌ه‌ و‌ ه‌ه‌ول‌ی‌ ی‌ه‌ک‌خ‌س‌ت‌ن‌ی‌ م‌ی‌ر‌ه‌ک‌ان‌ی‌ ب‌اب‌ان‌ د‌ه‌د‌ات‌ و‌ ه‌ا‌و‌ک‌ات‌ (٦٣) ت‌ه‌ر‌ی‌ق‌ه‌ت‌ی‌ پ‌ی‌ش‌و‌وش‌ «ق‌اد‌ری‌»‌ زۆ‌ر‌ ز‌و‌و‌ د‌ه‌ک‌ه‌و‌ی‌ت‌ه‌ د‌ژ‌ای‌ه‌ت‌ی‌ و‌ ت‌ه‌ن‌گ‌ پ‌ی‌ت‌ه‌ل‌چ‌ن‌ی‌ن‌ی‌... ئ‌ی‌ت‌ر‌ ب‌ه‌و‌ هۆ‌ی‌ه‌و‌ه‌ ک‌ه‌ ه‌ه‌ر‌ی‌ه‌ک‌ه‌ ل‌ه‌م‌ د‌و‌و‌ ت‌ه‌ر‌ی‌ق‌ه‌ت‌ه‌،‌ ل‌ه‌ ن‌او‌ ت‌و‌ی‌ژ‌ و‌ د‌ه‌س‌ت‌ه‌ و‌ ر‌ی‌ز‌ه‌ک‌ان‌ی‌ کۆ‌م‌ه‌ل‌ان‌ی‌ خ‌ه‌ل‌ک‌ و‌ ب‌ن‌ه‌م‌ال‌ه‌ک‌ان‌ی‌ ب‌اب‌ان‌ی‌ و‌ ر‌و‌ن‌ا‌ک‌ب‌ی‌ر‌ان‌ و‌ د‌ام‌ و‌ د‌ه‌س‌گ‌ا‌ و‌ ت‌ه‌ن‌ان‌ه‌ت‌ ل‌ه‌ ش‌ک‌ری‌ ب‌اب‌ان‌ی‌ش‌د‌ا‌،‌ ل‌ای‌ه‌ن‌گ‌ر‌ و‌ ج‌ه‌م‌ا‌و‌ه‌ر‌ی‌ک‌ی‌ زۆ‌ر‌ی‌ان‌ د‌ه‌ی‌ و‌ ه‌ه‌م‌ان‌ م‌ل‌م‌لان‌ی‌ و‌ د‌ژ‌ای‌ه‌ت‌ی‌،‌ ب‌ه‌ن‌او‌ ر‌ی‌ز‌ه‌ک‌ان‌ی‌ ئ‌ه‌م‌ان‌ه‌ش‌د‌ا‌ د‌ه‌ت‌ه‌ن‌ی‌ت‌ه‌و‌ه‌؛‌ ئ‌ه‌و‌س‌ا‌ ئ‌ی‌ت‌ر‌ کۆ‌م‌ه‌ل‌گ‌ه‌ی‌ ن‌او‌ ق‌ه‌ل‌ه‌م‌ر‌ه‌و‌ی‌ ب‌اب‌ان‌،‌ ئ‌ه‌و‌ه‌ن‌د‌ه‌ی‌ ت‌ر‌ ب‌ه‌ر‌ه‌و‌ ج‌ی‌ا‌و‌از‌ی‌ی‌ و‌ ل‌ه‌ب‌ه‌ر‌ه‌ک‌ ه‌ه‌ل‌و‌ه‌ش‌ان‌ و‌ ل‌ه‌ت‌ و‌ پ‌ه‌ت‌ب‌و‌ون‌ د‌ه‌چ‌ی‌..

بۆ‌ی‌ه‌ س‌ه‌ر‌د‌ه‌م‌ی‌ ف‌ر‌م‌ان‌پ‌ه‌و‌ای‌ه‌ت‌ی‌ د‌ا‌ود‌ پ‌اش‌ا (١٨١٦-١٨٣١)،‌ س‌ه‌ر‌ه‌ت‌ای‌ ه‌ه‌ل‌ت‌ه‌ک‌ان‌د‌ن‌ی‌ ش‌ی‌ر‌از‌ه‌ی‌ کۆ‌م‌ه‌ل‌گ‌ه‌ و‌ د‌ه‌س‌ه‌ل‌ات‌ی‌ ف‌ر‌م‌ان‌پ‌ه‌و‌ای‌ه‌ت‌ی‌ ب‌اب‌ان‌ه‌..

چ‌ون‌ک‌ه‌ ل‌ه‌ کۆ‌ت‌ای‌ی‌ چ‌اره‌ک‌ی‌ ی‌ه‌ک‌ه‌م‌ی‌ س‌ه‌د‌ه‌ی‌ نۆ‌ز‌د‌ه‌و‌ه‌،‌ ئ‌ی‌ت‌ر‌ ک‌ورد‌س‌ت‌ان‌ ئۆ‌ق‌ر‌ه‌ و‌ ئ‌اس‌ای‌ش‌ی‌ ل‌ی‌ د‌ه‌پ‌ر‌ی‌ و‌ د‌ه‌ب‌ی‌ت‌ه‌ م‌ه‌ی‌د‌ان‌ی‌ م‌ل‌م‌لان‌ی‌ و‌ ب‌ه‌ی‌ه‌ک‌د‌ا‌ ه‌ه‌ل‌پ‌ی‌ژ‌ان‌ی‌ ل‌ه‌ ش‌ک‌ر‌ه‌ک‌ان‌ی‌ ع‌وس‌م‌ان‌ی‌ و‌ ق‌اج‌اری‌ و‌ ش‌و‌ی‌ن‌ی‌ زۆ‌ر‌ان‌ب‌از‌ی‌ خ‌و‌ی‌ن‌ا‌و‌ی‌ و‌ ک‌ا‌و‌ل‌ک‌اری‌ی‌ م‌ی‌ر‌ه‌ک‌ان‌ی‌ ب‌اب‌ان‌ و‌ ت‌ه‌ن‌ی‌ن‌ه‌و‌ه‌ی‌ ئ‌از‌ا‌وه‌ و‌ پ‌ش‌ت‌ی‌و‌ی‌ی‌ و‌ ش‌ه‌ر‌ و‌ ت‌ی‌ه‌ه‌ل‌چ‌و‌ن‌ی‌ ب‌ی‌ب‌ر‌ان‌ه‌و‌ه‌ و‌ ن‌ه‌خۆ‌ش‌ی‌ی‌ و‌ ه‌ه‌ژ‌اری‌ی‌..

ه‌ه‌ر‌ ئ‌ه‌م‌ د‌ار‌و‌ب‌اره‌ش‌ ر‌ی‌ی‌ بۆ‌ م‌ی‌ر‌ن‌ش‌ی‌ن‌ی‌ت‌ی‌ ت‌ری‌ د‌را‌وس‌ی‌ی‌ ب‌اب‌ان‌،‌ و‌ات‌ه‌: بۆ‌ م‌ی‌ر‌ م‌ح‌م‌ه‌د‌ی‌

٦٣- م‌ه‌ول‌ان‌ا‌ خ‌ال‌ی‌د‌ ت‌ه‌ق‌ه‌ل‌ل‌ای‌ه‌ک‌ی‌ زۆ‌ری‌ ی‌ه‌ک‌خ‌س‌ت‌ان‌ و‌ ی‌ه‌ک‌ی‌ت‌ی‌ی‌ و‌ ت‌ه‌ب‌ای‌ی‌ م‌ی‌ر‌ه‌ک‌ان‌ی‌ ب‌اب‌ان‌ی‌ د‌ا‌وه‌ و‌ ل‌ه‌ خ‌ان‌ه‌ق‌اک‌ه‌ی‌ خ‌ۆ‌ی‌د‌ا‌ م‌ه‌ح‌م‌و‌د‌ پ‌اش‌ا‌ و‌ م‌ام‌ و‌ ب‌را‌ک‌ان‌ی‌ کۆ‌ک‌رد‌ۆ‌ت‌ه‌و‌ه‌ و‌ س‌و‌ی‌ن‌دی‌ د‌اون‌،‌ ت‌ا‌ خ‌ی‌ان‌ه‌ت‌ ل‌ه‌ ی‌ه‌ک‌ت‌ری‌ ن‌ه‌ک‌ه‌ن‌ و‌ ب‌ه‌ی‌ ئ‌ا‌گ‌اد‌اری‌ ی‌ه‌ک‌ت‌ری‌،‌ پ‌ی‌ت‌ه‌ن‌دی‌ و‌ ن‌ام‌ه‌گۆ‌ر‌ی‌ن‌ه‌و‌ ه‌و‌ ه‌ا‌و‌ک‌اری‌ س‌ه‌ران‌ی‌ ق‌اج‌اری‌ و‌ ع‌وس‌م‌ان‌ی‌ ن‌ه‌ک‌ه‌ن‌. (بۆ‌ ز‌ی‌ات‌ر‌ ز‌ان‌ی‌اری‌ ل‌ه‌م‌ ب‌اره‌ی‌ه‌و‌ه‌،‌ ب‌ن‌ا‌ره‌: گ‌ه‌ش‌ت‌ی‌ ر‌ی‌چ‌ بۆ‌ ک‌ورد‌س‌ت‌ان- ل: ١٥٧، ١٦٠، ٣٢٢).

ر‌ه‌وان‌د‌ز (١٧٧٤-١٨٣٨ز) خۆ‌ش‌ک‌رد‌،‌ (ک‌ه‌ ل‌ه‌م‌ رۆ‌ژ‌گ‌اره‌دا‌ ه‌ه‌ل‌پ‌ه‌ی‌ ف‌را‌وان‌خ‌وا‌ز‌ی‌ی‌ د‌ه‌ک‌رد‌ و‌ ب‌ه‌ر‌ه‌و‌ د‌ره‌و‌ش‌ان‌ه‌و‌ه‌ د‌ه‌چ‌و‌) ت‌ا‌ ئ‌ه‌م‌ لا‌وا‌ز‌ی‌ی‌ و‌ د‌اپ‌ژ‌ا‌و‌ی‌ی‌ه‌ی‌ م‌ی‌ر‌ن‌ش‌ی‌ن‌ی‌ ب‌اب‌ان‌ ب‌ق‌ۆ‌ز‌ی‌ت‌ه‌و‌ه‌ و‌ ل‌ه‌ب‌ه‌ری‌ ب‌اک‌و‌ور‌ و‌ خۆ‌رت‌ا‌و‌ای‌ ق‌ه‌ل‌ه‌م‌ر‌ه‌و‌ی‌ ب‌اب‌ان‌ه‌و‌ه‌،‌ ت‌ه‌ن‌گ‌ ب‌ه‌م‌ی‌ر‌ن‌ش‌ی‌ن‌ی‌ ب‌اب‌ان‌ ه‌ه‌ل‌چ‌ن‌ی‌ و‌ ن‌او‌چ‌ه‌ی‌ه‌ک‌ی‌ ف‌را‌وان‌ی‌ان‌ ل‌ی‌ د‌ا‌گ‌ی‌ر‌ ب‌ک‌ات‌ و‌ س‌ن‌و‌وری‌ د‌ه‌س‌ه‌ل‌ات‌ی‌ ب‌گ‌ه‌ی‌ه‌ن‌ی‌ت‌ه‌ ن‌ز‌ی‌ک‌ «س‌ل‌ی‌م‌ان‌ی‌»‌ ی‌ م‌ه‌ل‌ب‌ه‌ن‌دی‌ م‌ی‌ر‌ن‌ش‌ی‌ن‌ی‌ ب‌اب‌ان‌،‌ ل‌ه‌ ق‌ه‌م‌چ‌و‌غ‌ه‌ و‌ س‌ورد‌اش‌ و‌ ل‌ه‌ ق‌ه‌ش‌قۆ‌ل‌ی‌ ق‌ه‌لا‌ و‌ ب‌ن‌ک‌ه‌ی‌ه‌ک‌ی‌ س‌ه‌ر‌ب‌از‌ی‌ی‌ د‌ام‌ه‌ز‌ر‌ی‌ن‌ی‌ (١٨٢٢). (٦٤)

ب‌ه‌لام‌ ب‌ه‌گۆ‌پ‌ره‌ی‌ ی‌اس‌ای‌ ن‌او‌د‌ه‌ول‌ه‌ت‌ان‌،‌ م‌ی‌ر‌ن‌ش‌ی‌ن‌ی‌ ب‌اب‌ان‌ س‌ه‌ر‌ ب‌ه‌د‌ه‌ول‌ه‌ت‌ی‌ ع‌وس‌م‌ان‌ی‌ ب‌وو‌. ک‌ه‌چ‌ی‌ ئ‌ی‌ران‌ ل‌ه‌ م‌ل‌م‌لان‌ی‌ی‌ خ‌ۆ‌ی‌د‌ا‌ ل‌ه‌گ‌ه‌ل‌ د‌ه‌ول‌ه‌ت‌ی‌ ع‌وس‌م‌ان‌ی‌،‌ د‌ه‌ی‌و‌ی‌س‌ت‌ ب‌ه‌هۆ‌ی‌ پ‌اش‌اک‌ان‌ی‌ ب‌اب‌ان‌ه‌و‌ه‌،‌ ن‌ف‌و‌وز‌ی‌ خۆ‌ی‌ ل‌ه‌ ک‌ورد‌س‌ت‌ان‌دا‌ ب‌ه‌ه‌ی‌ژ‌ ب‌ک‌ات‌ و‌ ت‌ا‌ د‌ه‌ه‌ات‌ گ‌وش‌اری‌ زۆ‌رت‌ری‌ بۆ‌ س‌ه‌ر‌ م‌ی‌ر‌ه‌ک‌ان‌ و‌ م‌ی‌ر‌ن‌ش‌ی‌ن‌ی‌ ب‌اب‌ان‌ د‌ه‌ه‌ی‌ن‌ا‌ و‌ بۆ‌ت‌ه‌و‌ه‌ش‌ ب‌ه‌ر‌د‌ه‌وام‌ م‌ی‌ران‌ی‌ ب‌اب‌ان‌ ن‌ا‌چ‌ار‌ ب‌ک‌ات‌،‌ د‌اخ‌وا‌ز‌ی‌ی‌ه‌ک‌ان‌ی‌ ج‌ی‌ب‌ه‌ج‌ی‌ ب‌ک‌ه‌ن‌،‌ ل‌ه‌و‌ س‌ال‌ان‌ه‌ی‌ ف‌ر‌م‌ان‌پ‌ه‌و‌ای‌ی‌ م‌ه‌ح‌م‌و‌د‌ پ‌اش‌اد‌ا‌ ک‌رد‌ب‌و‌ی‌ه‌ ن‌ه‌ر‌ی‌ت‌ د‌ا‌و‌ای‌ ب‌ار‌م‌ت‌ه‌ی‌ ل‌ی‌د‌ه‌ک‌رد‌ن‌،‌ ک‌ه‌ د‌ه‌ب‌و‌ای‌ه‌ ک‌و‌ر‌ و‌ ب‌را‌ی‌ م‌ی‌ر‌ه‌ک‌ان‌ی‌ ب‌اب‌ان‌ ب‌ن‌ و‌ ل‌ه‌ ک‌ر‌م‌اش‌ان‌ د‌اب‌ن‌ر‌ی‌ن‌،‌ ک‌ه‌ ئ‌ه‌م‌ جۆ‌ر‌ه‌ د‌اخ‌وا‌ز‌ی‌ی‌ان‌ه‌ی‌ ئ‌ی‌ران‌ ل‌ه‌ م‌ی‌ر‌ن‌ش‌ی‌ن‌ی‌ ب‌اب‌ان‌،‌ ل‌ه‌ ن‌مۆ‌ن‌ه‌ی‌ ئ‌ه‌م‌ ب‌ه‌ل‌گ‌ه‌ن‌ام‌ه‌ی‌ی‌ خ‌وار‌ه‌و‌ه‌دا‌ د‌ه‌ر‌د‌ه‌ک‌ه‌و‌ی‌: (٦٥)

ب‌ه‌ل‌گ‌ه‌ن‌ام‌ه‌ی‌ ژ‌مار‌ه‌: ١١١

ب‌ابه‌ت‌: ب‌ار‌م‌ت‌ه‌ی‌ پ‌اش‌ای‌ ب‌اب‌ان‌ و‌ ک‌ی‌ش‌ه‌ک‌ان‌ی‌ س‌ن‌و‌ور

م‌ی‌ژ‌وو‌: ١٢٣٥ کۆ‌چ‌ی‌،‌ ١٨١٩ز

س‌ه‌ر‌چ‌ا‌وه‌: اس‌ناد‌ و‌ م‌ک‌ات‌بات‌ ت‌اری‌خ‌ی‌ ایر‌ان‌ (ق‌اج‌ار‌یه‌)

ب‌ه‌ر‌گ‌ی‌: ی‌ه‌ک‌ه‌م

لا‌پ‌ه‌ر‌ه‌: ٢٣٧

٦٤- مسته‌فا ئ‌ه‌م‌ی‌ن‌،‌ ن‌ه‌وش‌ی‌ر‌وان‌: م‌ی‌ر‌ن‌ش‌ی‌ن‌ی‌ ب‌اب‌ان‌ ل‌ه‌ ن‌ی‌وان‌.. ل ١٤٧ . ه‌ر‌ه‌و‌ه‌ا‌ ل‌ه‌م‌ ب‌اره‌ی‌ه‌و‌ه‌ ب‌ن‌ا‌ره‌: ب‌ه‌ش‌ی‌ (٥) ی‌ ئ‌ه‌م‌ ک‌ت‌ی‌به‌ و‌ ب‌ه‌ل‌گ‌ه‌ن‌ام‌ه‌ک‌ان‌ی‌ ه‌م‌ان‌ ب‌ه‌ش‌.

٦٥- ل‌ه‌ س‌ه‌ر‌د‌ه‌م‌ی‌ ف‌ر‌م‌ان‌پ‌ه‌و‌ای‌ه‌ت‌ی‌ ئ‌ه‌و‌ر‌ه‌ح‌م‌ان‌ پ‌اش‌ای‌ ب‌اب‌ان‌دا‌،‌ م‌ه‌ح‌م‌و‌د‌ پ‌اش‌ا‌ش‌ ل‌ه‌ج‌ی‌ی‌ ب‌او‌ک‌ی‌،‌ ل‌ای‌ ش‌از‌اد‌ه‌ م‌ح‌م‌ه‌د‌ ع‌ه‌ل‌ی‌ م‌ی‌ر‌زا‌ ل‌ه‌ ک‌ر‌م‌اش‌ان‌ ب‌ار‌م‌ت‌ه‌ ب‌وو‌ه‌. ئ‌ه‌و‌ه‌ن‌د‌ه‌ زۆ‌ر‌ ل‌ه‌و‌ی‌ م‌ا‌و‌ه‌ت‌ه‌و‌ه‌،‌ ه‌ه‌ر‌ ل‌ه‌و‌ی‌ ژ‌ن‌ی‌ ه‌ی‌ن‌ا‌وه‌ و‌ ک‌و‌ر‌پ‌ت‌ک‌ی‌ ب‌ه‌ن‌او‌ی‌ «ع‌ه‌ل‌ی‌»‌ ل‌ه‌و‌ ژ‌ن‌ه‌ ب‌ه‌بو‌وه‌. ک‌ه‌ و‌ه‌ک‌ ل‌ه‌م‌ چ‌ه‌ن‌د‌ ب‌ه‌ل‌گ‌ه‌ن‌ام‌ه‌ی‌ه‌دا‌ د‌ه‌ر‌د‌ه‌ک‌ه‌و‌ی‌،‌ ئ‌ه‌و‌ ژ‌ن‌ و‌ م‌ن‌د‌ال‌ه‌ ه‌ه‌ر‌ ل‌ه‌و‌ی‌ م‌ا‌و‌ن‌ه‌ت‌ه‌و‌ه‌. ه‌ه‌ر‌ ل‌ه‌و‌ م‌ا‌و‌ه‌ی‌ه‌دا‌ ک‌ه‌ ل‌ه‌ ک‌ر‌م‌اش‌ان‌ ب‌ار‌م‌ت‌ه‌ ب‌وو‌ه‌،‌ ج‌ار‌ت‌ی‌ک‌ی‌ش‌ی‌ان‌ ک‌ار‌ ب‌ه‌و‌ه‌ گ‌ه‌ب‌ی‌ش‌ت‌و‌ه‌،‌ خ‌ه‌ر‌ی‌ک‌ ب‌وو‌ه‌ ب‌ی‌ک‌و‌ژ‌ن‌. (ر‌ی‌چ‌ - ل ١٦٠ . ه‌ر‌ه‌و‌ه‌ا‌: ن‌ص‌ی‌ر‌ی‌- ج‌لد (١) ص ٢٣٧).. د‌ی‌س‌ان‌ ه‌ه‌ر‌ ر‌ی‌چ‌ ئ‌ه‌و‌ک‌ات‌ه‌ی‌ ل‌ه‌ س‌ل‌ی‌م‌ان‌ی‌ م‌ی‌وان‌ی‌ م‌ه‌ح‌م‌و‌د‌ پ‌اش‌ا‌ ب‌وو‌ه‌،‌ ل‌ه‌ ب‌ی‌ر‌ه‌و‌ه‌ری‌ رۆ‌ژ‌ی‌ (٧ ت‌ش‌ر‌ی‌ن‌ی‌ ی‌ه‌ک‌ه‌م‌ی‌ ١٨٢٠د‌ا‌،‌ ن‌و‌س‌ی‌و‌ی‌ت‌ی‌: «س‌ۆ‌ رۆ‌ژ‌ ل‌ه‌م‌ه‌و‌ی‌ه‌ر‌،‌ و‌ات‌ه‌: ع‌ی‌ ه‌م‌ان‌ م‌ان‌گ‌- ئ‌ه‌و‌ر‌ه‌ح‌م‌ان‌ ب‌ه‌گ‌ی‌ ک‌و‌ری‌ م‌ه‌ح‌م‌و‌د‌ پ‌اش‌ا‌،‌ ک‌ه‌ ت‌ه‌م‌ه‌ن‌ی‌ (٧) س‌ال‌ان‌ ب‌وو‌ه‌،‌ ب‌ه‌ب‌ار‌م‌ت‌ه‌ بۆ‌ ک‌ر‌م‌اش‌ان‌ی‌ ن‌ارد‌وو‌ه‌ (گ‌ه‌ش‌ت‌ی‌ ر‌ی‌چ‌ بۆ‌ ک‌ورد‌س‌ت‌ان- ل ٣٠٤).

نامه‌ی محمەد علی میرزا
بۆ: سلیمان ئەفەندی- بالۆیزی دەولەتی عوسمانی

«چو خور شُد ز فَتْحِ عَلی
منجلی مَهْ بُرَجِ شَاهِی مُحَمَّدِ عَلی»
«وہکو خۆرھەلات لە سەرکەوتن و لە فەتھی علی
مانگی ئاسمانی سوڵتانیی و شاھی محمەد علی»

بەرپرسی پایەبەرز، خاوەن گەورەیی و سەرورەیی و ئازایەتی و دلیری و
هوشیاری، جەنابی سلیمان ئەفەندی بالۆیزی خۆش راویزی دەولەتی هەتا
هەتایی و راوەستاوی بەشان و شکۆی عوسمانی، ساغ و سەلامەت و
شادمان بێت. دواي نووسینی پەيامی خۆشەوێستی، تێتان دەگە بەنم:
کاتی لە رێکوپێک کردنی کێشەکانی سنوور بووینەو و لە سەردانی
ناوچەکانی عەرەبستان گەڕاینەو و پێوەبووین بچینە بارەگای بەرز و
بەشکۆی خاوەن شکۆ (خوا تەمەنی پاشایەتی درێژ بکات)، وتیان ئیوهی
بەرپرز و هوشیار، شەرەفی ئەوەتان پێدراو بەچنە خزمەت پاشای دادگەر و
دادپەرور و ئیزنی گەڕانەوێ لێ وەرگرن. هەر لە هەمان کاتدا، بەرپرز:
کەریم خانی ئەفشاریش کە وەک خانەخوێ و میوانداری قۆناغەکانی ناو
رێ، بۆ هاوڕێیەتی جەنابت دیاریکراو؛ هات و ئەو نامەبەیی کە بەناوی
ئەووە، لەبارە یارمەتی پاشای بابانەو نووسراو، لەگەڵ هەموو
نوسراوەکانی دەولەتی دەسەلاتدار و بەرپرسیانی گەورە بەشان و شکۆ و
ناسراوی وەرگرت و زۆر پێی سەرپەررز و شادمان بوو.

یەکەم ئەوهی کە نوابی ئیمە، بۆ دیداری ئەو بەرپرز زۆر بە تاسەو بوو.
لەبەر ئەوهی نوابی ئیمە لە کاتی چوون و گەڕانەوێ ئەو بەرپرز، لەوێ
نەبوو و نەمانتوانیوه لە نووسین و قسە و راویزیان ئاگاداریین.

بەلام لەبابەت یارمەتی پاشای بابانەو، کە لە فرمانی شاهەنشادا
نوسراو و ئامارە پێکراو... با ئەو لە ئیوهی بەرپرز شاراو نەبێ، کە
لە رابردوودا رێ و رەسمی سنوور بەجۆریک بوو، چونکە هەموو سالتی
ئازۆل و پاتالی بابان بۆ هاوینەخۆری و گەرمیان و کویتستان هاتوونەتە
ئەمبەر و ئازۆل و خیلەکانی ئەملاش لەبەر گەرمیتەکانی بەغدادا هاتوچۆی

ئەودوو دەکەن. بەم هۆیەو و پێویستی کردوو هەموو کاتی لەلایەن
پاشایانی کوردەو، کە سێکیان لێرە بێت، تا لە کاتی رووداو گەرنگ و
بەرچاوەکانی سەر سنووردا، پرس و رای پێبکەین.

لە سالانی پێشوودا، کە ئەوێرەحمان پاشای بابان مابوو، مەحموود
پاشای کوری خۆی وەک یارمەتێ لێرە داناو... شاهەنشای خاوەن ریز «خوا
مولک و مالی بپارێزی» کچی کەلب علی خانی فەیلی بۆ مەحموود پاشا
خواستبوو و ئەویش لێرە ئەم ژنە هەبوو. ئیتر کە ئەوێرەحمان پاشا مرد و
مەحموود پاشا بوو بەوالی سلیمانی، ئەو کچە لە مالی باوکی بەجیمما.
ئەو ژنە، کورپکی کورپشی بوو. لە دوایدا نە مەحموود پاشا ئەو ژنە
ویست و نە ئەو ژنەش دلی بەووە بوو. زۆر دەمیکە ئەو ژنە بەرەللا کراو
و لە مالی باوکی دانیشستوو و ئەو کورپش (وێک باسکرا)، بەر رق و
بێزاری کەوتوو... پاشایانی تر و کەسوکاریان هیچ یارمەتە و شتیکی
تریان لەم ولاتە نەماو... کوردستان هەر وەک جاران لە ژێر دەسەلاتی داود
پاشای وەزیری دلپاکی دارولسەلامی بەغدادیە. نوابی ئیمەش چونکە خۆی
بەخزمەتکاری هەردوو دەولەتی هەتا هەتایی و بەرەوام دەزانی، بەهیچ
جۆری جیاوازی و جیایی لە نیوانیاندا دانانی و ئەوهی پێویستی
دۆستایەتی و لایەنگری بێ، بەجیمی هیناوه و بەجیمی دەهینین. بۆ
سەرپەرزی و پێشکەوتنی کارەکانی، ئەو پەری هاوکاری لەگەڵ دەکەین.

ئیتر ئەگەر لەم ماوێدا هەندێ قسەو باسی چکۆلە و گێرە و کێشە
ورد قەوما بێ؛ کە ئەویش لە پێویستیەکانی سروشتی سەر سنوور، ئەوا
جاروبار رووداوگەلیک دینە پێش و ئەمانەش هەر چارەیان بۆ دەدۆزینەو
و چاکی دەکەینەو و ئەمانەش ئەوێرە گەرنگ نین بێنە مایە دڵگیری و
زویر بوونتان. بۆیە ئەگەر بەرپرزتان بۆ بابەتیکی تر و بچینەکانی پێوەندی
دوو دەولەتی بالا راسپێردرا بێ، کە لە پێویستیەکانی پاشایەتی
دەسەلاتدارتییە، کە دیارە هەر وێش بێ و زۆریش بەجیمی، ئەوا لەم کات و
ساتەدا نیوانی پاشایانی بابان و وەزیری دلپاک، لەو پەری تەباییە و
کوردەکان زۆر لە جاران زیاتر لە خزمەتدان و ئەوهی پێویستی خزمەت
بێت، بەجیمی دین... هەرکاتیکیش سەرکێشیی و سەررەزی و ایان لێ
روودات، کە دژی پێوەندیەکانی هەردوو دەولەت بوو بێت، ئەوا دەبێ
لەلایەن هەردوو لایە تەمێ بکری و گوتیان رابکێشری..

ئىمەش خوانە خواستە، هیچ كاتى لەبىرى ئەودا نەبووین پاشايانى كورد سەرپیتىچى و خراپەيەك بەرامبەر وەزىرەكانى بەغداد بکەن، بەتایبەتیش لەگەڵ جەنابى وەزىرى گەورە و گران «داود پاشا»ى حاکمى بەغداد، كە هەمیشە هەولمان داووە سەرەخۆبى بپارێزى و کاروبارىشى دامەزراوتر بىت... ئىستاش ئەگەر بەرێز، تا گەرانهوى نوابى ئىمە، لە تارانى پايتهخت، دەتوانى لە دارولسەلامى بەغداد راوەستى، ئەوا لەگەرانهودا ئەودى لەبابەتى چكۆلە و گەورە و ئەوئەندەى پێوهندى بەنوابى ئىمەوه هەبى، خوا يارىيە هەمووى بەگوتى دلى ئىتو پەسەنديان دەكەين و هەرگىز درىغى ناکەين... ئەگەرىش هات و لەبەر هەر هۆبەك، بۆى نەگونجى لە بەغداد راگىریت، ئەوسا هەرچۆنى خۆتان پیتان چاک بى و بۆ سەرخستنى کارەكانتان پىوست بىت، بەوالى بەغدادى بسپىرن، خواياری ئىمەش درىغى ناکەين، چونكە سەرەراى ئەودى نوابى ئىمە، هەموو كاتى خۆى بەخزمەتكارى هەردوو دەولەتى بالا زانیو و رووداوىكى واش نەقەوماو، كە بەناچارى نوینهرى بۆ بنىردى و ئەمەش بۆ ئەو دەولەتە بالاى دەربەكەوى كە هیچ كاتى كیش لە خزمەتگوزارىیدا جیاوازییەكى لە نىوانى دوو دەولەتدا دانەناو و داینانى و لەمەودا واش بەو پەرى تىكۆشان و تەقەللاى خۆبەو، بۆ خزمەتكارى ئەو دوو دەولەتە درىغى ناکات... بۆ راگەياندى ئەم قسانەش، بەرێز: محەمەد عەلى خانى غولامى پيشخزمەتمان كرده بەرپرس، تا ئەو چەند وشە راستى بنوسى.

بەكورتى، باسەكە سەبارەت بە بارمتهى محەمەد پاشاى حاکمى بابان بەوجۆرە بوو، كە نووسیمان... لەبارەى ئەو ئافەرەتەشەو، كە بە بەرێز: كەرىم خانىيان سپاردوو و ناردوو، چۆنىتیبەكەمان بە بەرێز محەمەد عەلى خانى نىردراوى جەنابت و توو و لە هاتنتاندا، تیتان دەگەيەنیت.

پاشان ئەگەر لەبارەى بارمتهى دیکەو، كە لێرە بىت و قسەوباستان هەبى، هەر كاتى كە سىكتان بۆ ناردنەو یان ناردىت، بەبى هیچ تەنگوچەلەمە دروستکردنىك بۆتان دەنێردیتەو. بەپشتىوانى خوا و هەر بەم جۆرە، بۆ ئەم شتە بچووكانە و لەپیناوى چەسپاندنى يەكیتى نىوان هەردوو دەولەتەكە، لەلایەن ئىمەو، هیچ كاتىك درىغى ناکەين. جگە لەمانەش، هەمیشە هەر رووداوىكى گرنگ و هەر پىوستىبەكەتان هەبوو، بۆمان بنوسن. رۆژانى داهاوتوتان بەخێر و خوشى و سەلامەتییى بىت (٦٦).

بەلام وەك بەلگە و رووداوەكان دەرى دەخەن، محەمەد پاشا نەك هەر وەلامى ئەم داخوازییانەى ئىترانى نەداوئەو و خۆى لى نەبان كرددوو؛ بەلكو هەر بۆ ئەو بەپىر پەلپ و گىچەلى دەربارى قاجارەو نەچىت، خۆى لە و ژن و مندالەى كرماشانىشى نەگەياندوو و داوايان ناکاتەو؛ كە ئىران بۆ ئەو دەستى بەسەرداگرتون، تا محەمەد پاشا ناچار بکەن گوپراپەلى داواكانیان بىت...

بۆبە دواى ئەم نامەيەش، شازادەى كرماشان: محەمەد عەلى مىرزا، نوینهرىكى تايبەتى خۆى بۆ هەمان مەبەست و بۆ داواکردنى چەردەيەك پارەش، بۆ لای محەمەد پاشا ناردوو، كە ناوى (باقرخان) بوو و محەمەد پاشاش لە باتى ئەودى داواكەى (محەمەد عەلى مىرزا) جىبەجى بكات؛ باقرخانى لە سلیمانى گلداوئەو.

ئەوكاتەى (رىچ) لە بەهار و هاوینى (١٨٢٠ز)دا، لە سلیمانى میوانى محەمەد پاشا بوو، چەند جارێك ئەم (باقرخان)ەى دیو و ئاخاوتنىان كرددوو، كە وەك (رىچ) دەلى: باقرخان خۆى كورد بوو و لە هۆزى (مافى)یە، كە بەشێكىان لە كرماشان و بەشێكىشان لە خۆراسان نىشتهجین (*).

بەلام دەربارى قاجارى كە بۆى دەرکەوتوو محەمەد پاشا بەدەنگ داواكانیانەو ناچى؛ سازشيان لەگەڵ (داوود پاشا)ى والى بەغدا كرددوو و داوود پاشاش كە لەم كاتەدا (حەسەن بەگ)ى براى بچكۆلەى محەمەد پاشاى تەفرە داو و بۆ بەغداى بانگهێشتن كرددوو و لە محەمەد پاشاى هەلگىراوئەو، بۆ جىبەجىکردنى داواكەى دەربارى قاجارى، دەستبەردارى (حەسەن بەگ) بوو و داواى لە محەمەد پاشا كرددوو، تا (باقرخان) نازاد بکەن...

كە (رىچ) لەم بارەيەو، لە بىرەوهرى رۆژى (١٥ ئایارى ١٨٢٠ز)دا، ناواى نووسىو:

(دوینى شەو تەتەرێك لە بەغداو هاتبوو... بۆ ئەو هاتبوو «مىر» لەو ناگادار بكات، كە والى بەغدا زۆر بەجوانى پيشوازیی لە داىكى محەمەد پاشا كرددوو... حەسەن بەگىشى داوئەو و بەلێنى داو بىكات بە فەرماندارى هەولێر و ئالتون كوپرى؛ بەمەرجى: باقرخان نازاد بکەن، كە نىردراوى شازادەى كرماشانە و ماو بەكە لە سلیمانى هیلراوئەو و كاتى خۆى بۆ ئەو نىردراو، تا (٣٠،٠٠٠) قەنى بەدەنى (**).

(* گەشتى «رىچ» بۆ كوردستان ١٢٧ .
(** گەشتى «رىچ» بۆ كوردستان ١٢٦ .

به‌لام پهلپ و بیانوی ده‌رباری قاجاری، به‌میرنشینی بابان، هه‌ر دوایی نه‌هاتووه و به‌رده‌وام ته‌نگوچه‌له‌مه‌یان بۆ دروست‌کردوون، که دیسان ته‌مه‌ش نموونه‌یه‌کی تری گپچه‌ل پیکردنی سه‌رانی قاجاره، به‌میرنشینی بابان، که له‌م به‌لگه‌نامه‌یه‌دا: شازاده محهمه‌د عه‌لی میرزا بۆ ته‌حمه‌د پاشای والی مووسلی نووسیوه و تیایدا کورانی ته‌وره‌حمان پاشا به‌وه تاوانبار ده‌کات، که ئاژاوه له‌نیوان هه‌ردوو ده‌وله‌تی قاجاری و عوسمانیدا ده‌گپرن:

به‌لگه‌نامه‌ی ژماره: ۱۲۱

بابه‌ت: ئیلی بابان و سه‌رکوتکردنی ده‌ستدریژکاران

میژوو: ۱۲۳۷ کۆچی، ۱۸۲۱ز

سه‌رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)

به‌رگی: یه‌که‌م. لاپه‌ره: ۲۵۳

نامه‌ی محهمه‌دی عه‌لی میرزا بۆ: ته‌حمه‌د پاشای والی مووسل

«چو خورشید ز فتح علی منجلی

مه‌ برج شاهی محمد علی»

«وه‌کو خۆره‌ه‌لات له‌ سه‌رکه‌وتن و له‌ فه‌تخی عه‌لی

مانگی ئاسمانی سولتانیی و شاهی محهمه‌د عه‌لی»

جه‌نابی تان و پۆ می‌رخاسی و به‌شان و شکۆ و هیژا، دلیر و ئازا،
خاوه‌ن گه‌وره‌یی و جوامیری، بیروباوه‌ر چه‌سپاو، پاشای خاوه‌ن به‌رزیتی
و دره‌وشاوه، ته‌حمه‌د پاشای والی مووسل، سه‌رکه‌وتوویتی و بزانیته‌ که:

به‌له‌به‌رچا و گرتنی پیوه‌ندی نزیك و ئاگاداریوونی ته‌و به‌ریزه‌ له‌ چۆنیته‌ی
کاروباری وه‌زیرانی پیتشوی به‌غداد و باوه‌ر و متمانه‌ی له‌ میژینه‌ی
به‌رپرسیانی ده‌وله‌تی بالایی عوسمانی، به‌وه‌زیره‌کانی مووسل و کار راستی
و خزمه‌تگوزاری ته‌وانیش به‌رامبه‌ر به‌ده‌وله‌تی ئیوه، به‌پیتویستمان زانی
چهند راستییه‌ک به‌جه‌نابت رابگه‌یه‌نین. چونکه‌ جه‌نابت به‌پیاویکی راست
و لایه‌نگری ده‌وله‌ت ده‌زانی و بنه‌ره‌ت و بنچینه‌ی باسه‌که‌ت لی
ناشارینه‌وه.

به‌کورتی ته‌و بابته‌ روون و ئاشکرایه، که هه‌ر له‌ رابردوووه‌ هه‌تا
ئیتستا داروده‌سته‌ی بابان، به‌وه‌هۆیه‌وه‌ که هاوینه‌ خۆریان (گه‌رمیان و
کویتستانیان) له‌سه‌ر سنووره‌کانی ئیران بووه، له‌ به‌رامبه‌ر ته‌مه‌دا هه‌میشه
جۆره‌ خزمه‌تیکیان به‌پاشایانی ئیران کردوو و له‌ وه‌رزنی زستانیشدا که
بوره‌و گژوگیان له‌ گه‌رمینه‌کانی عه‌ره‌بدا بووه، له‌گه‌ل وه‌زیره‌کانی
به‌غدادیشدا هه‌مان هاوکارییان کردوو و ته‌م داب و نه‌ریته‌ش له
ده‌میکه‌وه‌ بۆته‌ یاسا و هه‌تا ئیتستا راسته‌و خۆ و بی ته‌ملا و نه‌ولا جیبه‌جیبیان
کردوو. جاروباره‌ش که ترستیکیان له‌ وه‌زیره‌کانی به‌غداد بوویته‌، به‌هۆ
له‌ ریخ به‌رپرسیانی ده‌وله‌تی ئیرانه‌وه‌ کاروباریان به‌ریه‌چوو. جاروباریش
که به‌رامبه‌ر به‌دانیشتوانی سنووری ئیران خراپه‌یه‌کیان کردیته‌، به‌ویست و
تکای وه‌زیره‌کانی به‌غداد لییان خۆش ده‌بوون و کیشه‌که‌ جیبه‌جی ده‌بوو...
تا ته‌م چند سالی دوایی، که ته‌وره‌حمان پاشای بابان ترسی له‌ عه‌لی
پاشای وه‌زیری پیتشوی لی نیشته‌ و رووی هاواری بۆ شای خاوه‌ن شکۆ و
سپه‌ری خوا هیئا، رۆحم به‌قوریانی بیته‌. عه‌لی پاشای ناوبراویش به‌هۆ
نه‌زانیته‌ خۆیه‌وه‌، داروده‌سته‌یه‌ک کۆده‌کاته‌وه‌ و روو له‌ سنووره‌کانی ئیران
ده‌کات. له‌و کاته‌وه‌ هه‌تا ئیتستا، هه‌ر وه‌زیری که له‌سه‌ر ته‌ختی به‌غداد
دانیشتی، له‌ سه‌رده‌می ژبانی ته‌و ته‌وره‌حمانه‌ خراپکار و به‌دغه‌ره‌وه‌ و
دوای مردنی ته‌ویش، کوره‌کانی هه‌لیان قۆستۆته‌وه‌ و جاروبار خۆیان
به‌وه‌زیره‌کانی به‌غداد هه‌لواسیوه‌و بوونه‌ته‌ هۆی خراپه‌ و ئاژاوه‌ و
جارچاره‌ش خۆیان له‌ ده‌وله‌تی ئیمه‌ نزیك کردۆته‌وه‌ و بوونه‌ته‌ هۆی
دلشیشان و ناکۆکی. هه‌تا سه‌رده‌می وه‌زاره‌تی داود پاشا، که له‌ لایه‌ن
ده‌وله‌تی بالایی عوسمانیی هه‌رمانی به‌وه‌زیرایه‌تی پیتراوه‌. نوایی ئیمه‌ش
له‌ به‌رامبه‌ر هه‌ردوو ده‌وله‌تدا، که له‌ راستیدا ده‌وله‌تی ئیسلام، ته‌نیا هه‌ر
ته‌وانه‌ن و به‌یه‌ک ده‌وله‌تیان ده‌زانی و وه‌ک باوک و فرزه‌ندی و به‌ریه‌بردنی
فرمانی پاشایه‌تیدا جیاوازی دانانی، هه‌تا ته‌و راده‌یه‌ی که داود پاشا له
عیراقی عه‌ره‌بیدا یاوه‌ر و پشتیوانیکی نه‌دی و له‌گه‌ل سنی که سدا له‌به
غداوه‌ رایانکرد و روویان له‌م لایه‌ کرد. لیژنه‌یه‌کمان بۆ به‌ریه‌بردنی
کار و فرمانه‌کانی دیاریکرد و نزیکه‌ی شه‌ش مانگی پیتوه‌ی ماندوو
بووین، تا دارولسه‌لامی به‌غدادی گرت و له‌سه‌ر ته‌ختی وه‌زاره‌ت
دانیشت... دوای ته‌وه‌ی بووه‌ به‌وه‌زیر، نوایی ئیمه‌ پیتیان و ابوو ئیترا له‌مه‌و

به دواوه، له ددهست کاره چوهوت و ناله باره کانی وه زیرانی به غداد دهحه سینه وه. چونکه نه گهر وه زیره کانی پیشوو، به هوی نه زانینه وه، نیاز و مه به سستیکی خرابیان بوو بی؛ به لام ناویراو، که هاو کار بیمان کردوو و یارمه تیمان دواوه و فرمانیمان جینه جتی کردوو و به رپوه مان بردوو، که چی:

یه گم: له به رامهر هه قیکدا که له نه ستویدایه.

دووهم: وهک وه زیره خویریه کانی پیشوو بوی ناروانین. بویه پیمان و ابوو کاری چاک دهکات و گوئی ناداته قسه بهد و شه رخاوزه کانی بابان و کورانی نه وره حمان و ده بیته خیرخواز و چاکه کاری نیوان هه ردوو لا و بیروهوشمان له کاروباری سنوور و که له بهر دروستکردن دهحه سینه وه!

به لام نه وه ندهی نه یرد و به گویره ی پهنی: «هزار نقش برورد زمانه ونشود یکی = رۆژگار هه زار رنگی هینا، که چی هه مووی نه بوو به دانه یهک»، نه میش هه به و شیوه یه له تاوینه ی خه یالی تیمه دا بوو، به هه مان ری و شوینی وه زیرانی پیشوو دا چوو، به لکو له وانیش خرابتری کرد و که وته هاندانی کورانی شه رخاوی نه وره حمان بابان و دهستیان دایه خراپه و جاریک لای دهوله تی عوسمانی گله یی و گازنده یان ده کرد و جارو باریش له گه ل خراپه کاران و ئاژاوه گپیرانی بابان یه کیان ده گرت و دهستی له کاروباری ولات به رپوه بردن هه لده گرت و خه ریکی شه رو شوو و خراپه و گپچه ل ده بوو.

نهو پهنه و ئامۆژگاری به شه که پیوست بوو، کردمان. نه وه ندهی بوو راگرتنی ریز و حورمه تی هه ردوو دهوله تی بالا، پیوست و نه رکی سه رشانمان بوو، له گه ل بالتیزانی خیرخواز، به قسه وه به نووسین دهرمان برپوه، چونکه نه شه هه دو بیلا، نه دوو دهوله ته خاوه ن شکو و گه وره یه، له بهر چه ن دین هو، ده بی یه کتیبیان هه بی و بو هه ردوو دهوله تیش تاوانه، نه گهر به پیر خراپه کاری و ئاژاوه گپیریه کانی بابان و کورانی نه وره حمانه وه بچن. له بهر نه وه ی بنچینه ی نه م داروده سته یه، بو به رژه وه ندهی خویشیان هه ر ئاژاوه گپیران و خراپه یه و وهک ده لئین: «برسیه حال چه سود گفتن پند- پهنه و ئامۆژگاری بوو دل رهش، چ که لکتیکی هه یه!»، بویه کاری لئ نه کردو له م ساله پیرۆزه دا، هیزتکی به توپخانه و که ره سه ی شه ره وه کو کردو ته وه و که هیا- که ی خوی کردو ته فرمانده و ماوه ی چوار مانگه سنووری ئیرانی کردو ته مه یدانی رمبازین و زوره ی ناوچه و گهرمینه کانی کرمانشانی تیک

و پیک دواوه و هه موو جو ره خراپه و به دفه رپی و ئاژاوه گپیریه کی نواندوو هه. بویه هیتا: میرزا عه بدوللا، که کار به ده سستیکی جپی پروا و دیار بکراوی تیمه بوو، له لایه ن نوابه وه راسپتر درایه لای جه نابی وه زیر و پتی راگه یاند، تیمه نه وه هه مووه تووشی زیان و ده ستر تیکاری بووین، هه تا که نگی دهست له و خراپه و ئاژاوه یه هه لئاگرت! سوپا که ی خو تان بکیشنه دواوه برۆن. چونکه نه م دهوله ته به هیزه، له وه زیاتر تان لئ رانا وه سستی.

نه م قسانه ش هه چ دادتکی نه دا و نوینه ره که شیان نه ک هه ر گلد او ته وه و وه لا میشیان نه نار دو ته وه، به لکو ئاگره که شیان پتر خو شتر کردوو هه.

دوای شیواندن و تیکدانی نه م سنووران، به هاندانی خراپکارانی بابان، لای شاره زو وریشه وه دهستیان به تیکدانی نه و سنووران هه ته ویش کردوو هه و له ئاکامدا ناچار بووین (گه دا) ده ریکه یین... له کرمانشانه وه به ری که وتین و چه ند رۆژ تیک له و سه ر سنووره له نگه رمان گرت، به هیوا ی نه وه ی به لکو خو یان له کرده ی خو یان په شیمان بینه وه و بگه رینه وه؛ یان وه زیری به غداد دهست له به دکاری هه لگر و که هیا و داروده سته که ی بگپیرینه وه دواوه... به لام سه روه یه که له هه چ لایه کیانه وه هه لئ نه کرد، به لکو رۆژ دوای رۆژ پرکیشیی و هه مه جو ره دکارییان زیاتر لئ ده وه شایه وه... هه رچیمان کرد و کو شاین، به لکو نه م ئاگره ی داود پاشا و که هیا و ئاژاوه گپیرانی بابان دابگر کینه وه؛ بپه وو ده بوو...

ئیتیر چارمان نه ما و له سنووره وه که وتینه ری. که بی وچان له رۆژ تیکدا هه ر دوو سی سه عات ده رۆژ شتین. هه تا نه و رۆژه ش که به ره کانی شه ر و به یه کدادان دامه زرینان، هه ر چاوه چاوی نه وه بووین به لکو پهنه و ئامۆژگاری به کافان کاری لئ کرد بیتن و په سه نده ی بکه ن و دهست له شه ر و ئاژاوه هه لبگرن و بگه رینه وه. به لام هه ر نه هاتنه سه ر هو ش. یه که م جاریش نه وان دهستیان به توپ هاویشتن و ئاگر هه لگیر ساندن کرد و ئیتیر نه م لایه ش، بو نه هیشتنی شه ر، به نه رک و پیوستی سه رشانی زانی له گه لئاندا تیک هه لچن.

دوای نه وه ی که هیا و هیزه که ی هه لاتن و پشتیان کرده مه یدانی شه ر، فرمانم دا هه چ که سیک شو تیبیان نه که وی و کاری پتیبان نه بی و بهر به که س نه گیر.

هه‌لبه‌ت خه‌لکی لای خۆتان، یان نزیک و ده‌وره‌رتان له‌وه‌ل‌لایه‌دا بوون و دیویانه و ئاگاداری رووداوه‌که بوون، که دوا‌ی شه‌رکه، هیچ‌کهس نه‌کوژرا و به‌که‌سیش نه‌وتراوه شوونیان بکه‌وئیت... ئیستاش وه‌ک ده‌رکه‌وتوو مه‌حموود پاشای به‌دکار، دوا‌ی هه‌لاتن له‌مه‌یدانی شه‌ر، روه‌ی کردۆته‌وه‌ لایه. له‌به‌رته‌وه‌ش که له‌ناوبردنی ئاژاوه‌کانی ئەم به‌دکاره، پیتوسته؛ ئیستاش ته‌گه‌ر جه‌نابت له‌سه‌رکو‌تکردنیدا، به‌لگه‌ و بیانوویه‌ک ده‌هینیته‌وه، ئەوا هه‌ر هیچ‌نه‌بی، مه‌هیله‌بیته‌مه‌ل‌به‌ند و ناوچه‌ی ئیوه و له‌وئ ده‌ری بکه‌ن، چونکه هه‌ر مانه‌وه و بوونی، مایه و ماکی شیواندن و ناخۆشیی نیوان هه‌ردوو ده‌وله‌تی بالا‌یه.

یه‌کی‌کیش له‌وه‌داخوازییانه‌ی، که ئیمه هه‌میشه پیمان خۆش بووه و نوایی ئیمه جه‌ختی له‌سه‌ر کردوو و وه‌زیره‌کانی به‌ع‌داد لیتی تۆقیون ته‌وه‌یه: که نوایی ئیمه، له‌م سه‌ر سنوورانه‌دا خۆیان به‌رۆله، یان به‌خه‌رخوازی هه‌ردوو ده‌وله‌تی بالا‌ ده‌زانن، پیتوه‌ندی و هاتوچۆی نێردراو و نامه‌گۆڕینه‌وه‌مان له‌گه‌ل ده‌وله‌تی مه‌زندای بووه، تا له‌فرمانه‌کانی سه‌ره‌وه‌مان ئاگاداریین.

به‌لام ته‌گه‌ر وه‌زیره‌کانی به‌ع‌داد، له‌پیناوی مه‌به‌ستی خۆیاندا ده‌ینه هۆی هه‌ل‌فریواندنی شه‌یتانه‌کانی بابان و گه‌ره‌کیشیان بیت رووداوه‌کان به‌ر ئاو‌ه‌ژوو بگه‌ڕینه‌وه، ئەوا کاره‌که هه‌ر ئاشکرا ده‌بی و لیمان شاراوه نامیتین... بۆیه ته‌وان هه‌میشه له‌م بابته‌هه‌لاتوون و رازی نه‌بوون داواکه‌مان به‌پینه‌دی و به‌رده‌وام به‌هه‌له، په‌کی کاره‌که‌یان خستوو و خراپتریان کردوو، چونکه له‌لایه‌که‌وه هاوکاری له‌گه‌ل شه‌رخوازی بابان ده‌کات، له‌لایه‌کی دیکه‌وه ده‌ستدریژی بۆ سه‌ر خه‌لکی عیراق ده‌کات و به‌ره‌به‌ره سه‌رۆک و زانیانی به‌ع‌دادی کوشتوو و ته‌وه‌ی به‌کاربیت، نه‌یه‌ه‌یشتوو و له‌ناوی بردوو... له‌به‌ر چاوچنۆکی و ته‌ماعی زۆر، ده‌ستدریژی بۆ سه‌ر مال و سامانی خه‌لک ده‌کات، لای هه‌ر که‌سیک دیناریکی پت شک بردین، به‌چاوچنۆکی له‌ده‌ستی ده‌ره‌یتاوه. تاقه‌عه‌ره‌بیکه‌ی هاوده‌نگ و به‌ده‌وری خۆیه‌وه نه‌ه‌یشتوو و تاقه‌که‌سیکیش له‌دانیشتوانی به‌ع‌داد، هاوده‌نگ و هاو‌نیشنی نییه... پرس و راو‌پێشی به‌ده‌سته‌یه‌کی نه‌زان و تینه‌گه‌ه‌یشتوو گورجستانییه... له‌هه‌ر جیگه‌یه‌کی ئەو باره‌گا و زیاره‌تگا پیرۆزانه‌ی ئیمامگه‌لی پاک و بێگه‌رد (سلاوی

خوایان لی بیت)، که له‌عیراقن و هه‌ندیک ئامرازی که‌ره‌سه‌ی رازینه‌روه‌ه و جوان نه‌زکراویان تیدابوو، به‌هۆی ئەوانه‌وه تالان کراون. دابونه‌ریتی قه‌ده‌غه‌کردوو و تازار و سزای ئەو که‌سانه‌یان داوه‌که بۆ زیاره‌ت و گه‌ران، هاتونه‌ته‌وه‌ و باجیکی زۆریان لی سه‌نده‌وون... نه‌زانه‌کانی به‌ع‌داد و هیچ و پووچه‌کانی گورجستانی، له‌کاتی هاتوچۆی زیاره‌تکاران و هاتوچۆکاران، قسه‌ی بێ تامی وا ده‌که‌ن، که هیچ گوتیه‌ک تاقه‌تی بیستنی نییه... هه‌لبه‌ت جه‌نابیش ئاگادارییه‌کت له‌م داروباره‌ ده‌بیت. به‌لام مه‌به‌ستی ئیمه‌ی نواب، له‌دریژه‌پیدانی ئەم نامه‌یه، ئەوه‌بوو راستیه‌که‌کان ده‌ریکه‌ون و ئاماره‌یان پت بکری، چونکه جه‌نابت به‌خه‌رخوازی ده‌وله‌ت ده‌زانین و هه‌ر له‌م روانگه‌یه‌شه‌وه بۆ ئاگاداریتان باسی ئەم کاروباره‌مان کرد و هه‌ر رۆژیکیش چی روو ده‌دات، ده‌بی بنووسرتین و راو‌بۆچونه‌کانی له‌سه‌ر ده‌ربردین. رۆژانی داها‌توشتان به‌دلی خۆتان بیت (٦٧).

وه‌ک له‌دوو توپی ئەم به‌لگه‌نامه‌دا ده‌رده‌که‌وی، شازاده محهمه‌د عه‌لی میرزا په‌لپ و بیانوی قورسی به‌مه‌حموود پاشا گرتوو و له‌سه‌روو ئەم داوا‌یانه‌شه‌وه گه‌چه‌لی پاره‌یه‌کی زۆری به‌مه‌حموود پاشا گرتوو و ته‌ویش پیتی هه‌ل‌نه‌سووراوه. له‌به‌ر ئەمه‌ شازاده ده‌یویست مه‌حموود پاشا له‌فرمانه‌وايه‌تی بابان لیبخات و عه‌بدو‌للا پاشای مامی له‌جیگه‌ی دابن. بۆ ته‌مه‌ش له‌بیانووه‌گه‌را و چه‌ند جارێک له‌شکر و هه‌یزی گه‌وره‌ی له‌چه‌ند قۆلیکه‌وه بۆ سه‌ر ناوچه‌جیاجیاکانی کوردستان و عیراق ده‌نارد و ئاژاوه‌ی ده‌نایه‌وه و مه‌حموود پاشا و داود پاشای پت ده‌ترساندن و مه‌رجی به‌سه‌ردا ده‌سه‌پاندن و... له‌هه‌ر یه‌کی‌کیش له‌م هه‌رش و ده‌ستیه‌رداناندا، یه‌کی‌ک له‌برا و ئامۆزاکانی مه‌حموود پاشا و عه‌بدو‌للا پاشای مامی مه‌حموود پاشای له‌جیگه‌ی مه‌حموود پاشا، له‌سلیتمانی و کۆیه و هه‌ریر داده‌نا و لاده‌برد و به‌مه‌ش دۆژمنایه‌تی نیوان ئەندامانی بنه‌ماله‌ی بابانی قوولتەر ده‌کرده‌وه... که خودی شازاده له‌دوایین هه‌رشیدا، که سالی (١٨٢٢) بۆ سه‌ر عیراق کردی، نه‌خۆشیی (کۆلیرا)ی گرت و له‌نزیك (قزابات) مرد.

به‌لام به‌مردنی شازاده (که به‌هه‌موو جۆرێک و ته‌وه‌په‌ری توانای هه‌ولیدا میرنشینی بابان بکاته به‌شیکێ ئێران)، ئێران ده‌سته‌به‌رداری میرنشینی بابان و عیراق نه‌بوو... به‌واتایه‌کی تر: کیشه‌ و ته‌نگه‌چه‌له‌مه‌کانی میرنشینی بابان و مه‌حموود پاشا، له‌به‌رامبه‌ر گوشار و گه‌چه‌لی ئێران و داود پاشادا که‌م نه‌بۆته‌وه... چونکه هه‌زه‌کانی ئێران

٦٧- ئه‌رشیفی سه‌رۆک وه‌زیرانی ئەسته‌مبۆل- خه‌تی هوما‌یۆن- ژماره: ٣٧٤٠٥ .

نامه‌ی عه‌بباس میرزا بۆ فه‌نخ عه‌لی شا

نامه‌ی یه‌که‌م:

«به‌خاکی پیتی فه‌له‌ک فه‌رسای سویند ده‌خۆم و دوژمنی خوینده‌ی خۆری بامحه‌کی شاهه‌نشاهی بم، نه‌گه‌ر هه‌رگیز له‌باره‌ی پیتی سپاردنی خزمه‌تی شاره‌زور و بابان خه‌یالی ته‌وه‌م هه‌بوویت، بۆ ئاره‌زووی نه‌فس، ته‌ماعیکم له‌ویدا هه‌بووی، ویستبیتم سنووری ده‌سه‌لاتی خۆم فراوان بکه‌م، چونکه‌ نه‌مبووه و نیمه. ته‌م خۆتیه‌ه‌لقورتانندن و پرکیشیه‌شم به‌رامبه‌ر به‌نوکه‌رایه‌تی و به‌ندایه‌تی، هه‌رگیز نه‌ده‌کرد و به‌شیاویم نه‌ده‌زانی، که به‌بیتی پرس و ئیشاره‌ت فه‌رموون، له‌خۆمه‌وه ده‌ستپیتشکه‌ری عه‌رزکردنی ته‌م جوړه‌ باسانه‌ بکه‌م. خوا ده‌یزانی که هیچ شتیک نه‌بوته هۆی ده‌رپرینی ته‌م عه‌رز و پرکیشیه‌، جگه‌ له‌وه‌ی له‌م دوو ساله‌دا، که جه‌نگی ده‌وله‌تی عوسمانی له‌ ئارادابوو، هه‌ر جارێ که من به‌خزمه‌ت و سه‌فه‌ر ده‌رۆیشتم، له‌ کویتستانه‌کان و ناوچه‌کانی کوردستانی سنووری ورمی و سابلآخدا، ده‌ستدریژی زۆر ده‌کرایه‌ سه‌ر ره‌عیه‌ت و ویلایه‌ته‌کانی شاهه‌نشاهی. به‌هاری ته‌مسال و ئیرانییه‌کی زۆر تووشی گوند و به‌روبوومی هه‌ندی له‌ ئیل و ناوچه‌کان بوو، که منی ناچار و وا لیکرد بۆ ریگه‌نه‌دانی و ئیرانبوونی ته‌م هه‌ریمه، به‌عه‌رزێ خاکی پیتی پیرۆز، پرکیشیه‌ بکه‌م و له‌ پیناوی ریکخستنی کاروباری **سلیمانی** و **باباندا**، به‌خۆ بکه‌وین، بۆته‌وه‌ی هه‌رکاتی لای ته‌رزه‌رۆم و مووش و قارسه‌وه‌ بکه‌وینه‌ ری و خزمه‌تیک بکریت، له‌م پشته‌وه‌ سه‌ری دلنیایی و سه‌ره‌رژانی ته‌واو، له‌ (تصدقی فرقی) شاهه‌نشاهی، بۆ نوکه‌ریک که له‌وه‌ریمه‌وه بۆ خزمه‌ت و سه‌فه‌ر ده‌چیت. ئیسته‌ش که قیبه‌لی عاله‌م، رۆحی دنیای به‌قوربان بیت، خزمه‌تی ریکخستنی ته‌و لایه‌ی به‌من سپاردوه، ته‌و مه‌سه‌له‌یه‌ دیاره‌ که ته‌و جوړه‌ کارانه‌ بۆ من، که سه‌رقال و خه‌ریکی چه‌ندین کارم، ده‌توانم بۆ پیشه‌وه‌به‌م، یان شتیکی تره، که خزمه‌تی گه‌وره‌ی هه‌مان به‌ک کاربیت» (٧١).

به‌رله‌وه‌ی بکشینه‌وه، عه‌بدوللا پاشایان به‌هه‌تیه‌کی ئیرانییه‌وه له‌ سلیمانی کرده «پاشا» ی بابان! (٦٨) به‌واتایه‌کی تر: جه‌نگی سولتانی عوسمانی و شای قاجار، دوایی پتی نه‌هینرا و دوای مه‌رگی شازاده‌ محمه‌د عه‌لی میرزا، محمه‌د حسین میرزای کوری له‌جیتی باوکی دانرا؛ که ته‌گه‌رچی ته‌میش حه‌زی ده‌کرد به‌پتی و شوینی به‌رنامه‌کانی باوکیدا پروات و هه‌له‌په‌ی تۆله‌ و داگیرکردن و چاوپرینه‌ کوردستانی بابانی هه‌بوو، به‌لام ته‌م وه‌کو باوکی پینه‌ده‌کرا. له‌به‌رته‌وه فه‌نخ عه‌لی شا بریاری دا کاروباری کوردستان و عبیراتی عه‌ره‌بی، به‌عه‌بباس میرزا (١٧٨٩-١٨٣٣ز) بسپیری (٦٩).

ته‌میش له‌م ته‌رکه‌یدا پرۆزه و به‌رنامه‌ی تاییه‌تی خۆی هه‌بوو، که له‌ ناوه‌رۆکدا خۆکو‌کردنه‌وه بوو بۆ خولیکی تری جه‌نگ، له‌و ناوچه‌یه‌ی که پیتی سپیدردا بوو. به‌لام له‌ هه‌مان کاتیشدا هه‌ردوو ده‌وله‌تی قاجاری و عوسمانی، له‌م شه‌رانه‌دا ماندوو بوون و پیتوستیبیان به‌حه‌سانه‌وه و پشویه‌کی پیش ته‌و خۆکو‌کردنه‌وه‌یه هه‌بوو. چونکه‌ له‌پال ته‌م شه‌ره‌ لابه‌لایانه‌ی هه‌ردووکیاندا، له‌دژی یه‌کتر، هاوکات شه‌ری سه‌ره‌کی و به‌رده‌وامیشیان له‌گه‌ل رووسیا و هه‌ره‌شه‌ی گه‌وره‌تری رووسیا یان به‌سه‌ره‌وه بوو، جگه‌له‌وه‌ی که به‌هۆی ته‌م شه‌رانه‌ی ئیرانه‌وه، دوو مه‌ترسیی به‌ره‌و رووی بابیعالی ده‌بوونه‌وه:

١- ده‌سه‌لات و سبیه‌ری ئیران له‌ ناوچه‌که‌دا و به‌تاییه‌تیش له‌ ناوچه‌ی باباندا، له‌ زیاد بووندا بوو. به‌جو‌ریک وه‌ک «لۆنگریک» ده‌لی: به‌دریژی می‌ترووی ناوچه‌که، ته‌وه‌نده‌ی ته‌م کاته، سبیه‌ری ئیرانی به‌سه‌ره‌وه نه‌بووه (٧٠).

٢- به‌هۆی سه‌رقالیی و نه‌په‌رژانی بابیعالیه‌وه به‌کاروباری تره‌وه، داود پاشا به‌هه‌تیه‌ ببوو، که مه‌تر گوتی له‌ فرمانه‌کانی بابیعالی ده‌گرت. بۆیه‌ هه‌ردوولا پیتوستیبیان به‌ به‌خۆداچوونه‌وه‌یه‌ک هه‌بوو؛ که له‌م بواره‌دا لایه‌نی قاجاری، واته: عه‌بباس میرزا، ده‌یویست سیاسه‌تی ده‌رباری قاجاری، به‌جو‌ریک دا‌پریتیت، که کیشه‌ی بابان و میره‌کانیان بکاته بنچینه‌ی ته‌نجامدانی به‌رنامه‌کانی ئیران و بۆ ته‌مه‌ش له‌ سه‌ره‌تای ره‌نگریشتنی به‌رنامه‌که‌یه‌وه، که وته‌ تازه‌کردنه‌وه‌ی پیتوه‌ندی و دروستکردنه‌وه‌ی پرده‌کانه‌وه له‌گه‌ل میره‌کانی بابان و هاوکات پوخته‌ی بیرو بۆچوونه‌کانی خۆشی له‌م باره‌یه‌وه، له‌م دوو نامه‌یه‌دا ده‌ربریه‌وه، که وه‌ک ده‌رده‌که‌وئ به‌گیانیتی زۆر ئاگاداران له‌ کاروباری کورد و ناوچه‌که، بۆ فه‌نخ عه‌لی شای نووسیوه، که ته‌مه‌ ده‌قه‌کانیانه:

٦٨- هه‌له‌به‌ته‌ دواتر مه‌حموود پاشا چووه سه‌ریان و «سلیمانی» گرتوه، به‌لام به‌هۆی بلا‌بوونه‌وه‌ی نه‌خۆشی (کو‌لیرا) وه‌ نه‌یتوانی تیا‌یدا میتینه‌وه، عه‌بدوللا پاشا ده‌رفه‌تی هیتا و سلیمانی گرتوه. به‌م جوړه «سلیمانی» چه‌ند جارێک ده‌ست‌اوده‌ستی کردوه (دنبلی - ص ٣٧١).

٦٩- پیشتر کاروباری نازه‌ربایجانی پتی سپیدردابوو، به‌لام به‌دریژی جه‌نگی (٩) ساله‌ی ئیران و رووسیا (١٨٠٤-١٨١٣ز) هه‌مه‌کاره‌ بوو.

٧٠- لۆنگریک- ص ٢٥٠.

٧١- نفیسی، دکتر سعید- تاریخ اجتماعی و سیاسی ایران در دوره معاصر- چاپ دهم- تهران ١٣٧٦ ش- جلد (٢٢) ص ٣٠٥.

نامه‌ی دووه‌م:

عهرزی جیگری نایب سه‌لته‌نه،

رۆژانی شکۆی ههر به‌رده‌وام بیت، ئەمه‌یه‌ که:

له‌به‌رئ‌ه‌وی له‌م سه‌رده‌مه‌دا هه‌موو ده‌وله‌تانی کافر خه‌ریکی ناشتی و سازانن، منی‌ش هه‌ول و ته‌قه‌للامه و کۆشش و ره‌نجم له‌و بو‌اره‌دا بو‌ئه‌وه بو‌وه، که ناکۆکی له‌نیوان ده‌وله‌تی ئیسلامدا نه‌می‌تی. تا سالی پار؛ کار له‌ناشتی و پیکهاتن ترازا و ماوه‌ی سازان نه‌ما. دوا‌ی پێش‌ه‌ویش له‌ مووش و با‌یه‌زید و ئەرجیش، که گه‌را‌ینه‌وه ته‌وریز، له‌لای خۆمه‌وه قایقامم به‌نیازی سازان نارد. ئەوان وه‌لامی راستیان نه‌دا‌یه‌وه. چەند جارێک له‌ په‌نا و په‌ساره‌وه له‌ ده‌رگای ناشتیمان دا، به‌لام هه‌یچ نه‌کرا. تا ئەمسال، به‌خواستی خوا و به‌ختی شاهه‌نشا «گیانی هه‌موومان به‌قوربانی بی» ئەوه بوو تووشی ئەو تیشکانه‌ بوون. ئەوه‌بوو ده‌ستبه‌جێ خه‌لکمان نارد و له‌لای خۆمانه‌وه، به‌ناشکرا داوا‌ی ریکه‌وتنمان کرد و دواتریش «میرزا ته‌قی» مان نارد و ئەو ئه‌رکه‌ پیرۆزه‌مان پێ سپارد، ئەویان نارد‌وه و به‌لێنیشیان پێدا‌بوو، که له‌ ماوه‌ی (٤٠) رۆژدا وه‌لام بده‌نه‌وه. به‌لام به‌لێنه‌که‌یان به‌جێ نه‌هێنا.

سه‌ره‌رای ئەوه‌ش، دیسانه‌وه چەند جارێک له‌ رینگه‌ی ئینگلیزه‌کانه‌وه، به‌هۆی بالۆتیزانه‌وه له‌ ئەسته‌مبۆل ئەوه‌مان ده‌رپه‌وه، به‌لام تا ئێسته‌ش به‌هه‌یچ جو‌ریک ئەوان وه‌لامیان نه‌دا‌وه‌ته‌وه. به‌لکو له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه خه‌ریکی ئەوه‌ن خۆیان بو‌ جه‌نگ ساز ده‌دن و هه‌یچ نیشانه‌یه‌کی ناشتی و ریکه‌وتن دیار نییه، له‌گه‌ل ئەمه‌دا، ئیمه‌ش که نو‌که‌رانی ئەم ده‌وله‌ته‌ و سنوورداری ئەم مه‌مله‌که‌ته‌ین و ئەمانه‌ش ده‌زانین، ئەگه‌ر به‌هیوا‌ی ناشتی پالی لیبده‌ینه‌وه و خۆ ئاماده‌کردن پش‌تگۆی بخه‌ین، ئەوه پێچه‌وانه‌ی به‌رژه‌وه‌ندی ده‌وله‌ته‌ بو‌یره‌که‌مانه. بۆیه له‌ رووی شاره‌زایی دلسۆزییه‌وه، ناشکرا ئەم مه‌سه‌له‌یه‌ عه‌رز ده‌که‌م:

ئەگه‌ر لای خۆمانه‌وه ده‌ستپێش‌خه‌ریکی نه‌که‌ین و مانگی دووه‌می به‌هار نه‌چینه ناو خاکی دوژمنه‌وه، ئەوه‌نده دوابکه‌وین تا (جه‌وزا) و (سه‌ره‌طان) بگات و له‌شکر و توپخانه و هه‌یز و خواره‌مه‌نی عوسمانی له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه کۆبیته‌وه و کورده‌کان مال و خه‌یزان و مێگه‌ل و که‌لوپه‌له‌کانی

خۆیان له‌ کویستان و هه‌واره‌کان دا‌به‌زرتین و سواره و سه‌ربازیان وه‌کو می‌رووله و کولله له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه هه‌رش به‌ین، ئەوسا ئەگه‌ر بمانه‌وی جه‌نگ بکه‌ین، یان ناشتی بکه‌ین، کاره‌که‌ گران و چاره‌ دژوارتر ده‌بی. لووتبه‌رزبێ و له‌خۆباییبوونی عوسمانی له‌ ناشتیدا و هه‌یز و توانایان له‌ جه‌نگدا زۆر زیاد ده‌بی.

به‌لام ئەگه‌ر ئیمه‌ لێره‌وه زوو به‌ری بکه‌وین، تا کویستانه‌کان به‌فریان لێ نه‌چۆته‌وه و ئەوان ناتوانن له‌ که‌لینه‌کانیدا، به‌حه‌وتینه‌وه بچینه ناو خاکی دوژمنه‌وه و له‌پیش ئەوه‌دا له‌شکری عوسمانی کۆبیته‌وه، شه‌راره‌تی کورد، که مایه‌ی هه‌موو شه‌ر و فه‌سادیک هه‌ر ئەوانن، به‌پشتیوانی خوا و به‌ختی سه‌رکه‌وتووی شاهه‌نشا‌هی، له‌به‌ریه‌ک هه‌لبه‌شه‌ینین و به‌یاریده‌ی خوا له‌ مووش به‌ره‌ خوار راویان بنه‌ین، ئەوسا ئیتر ئەگه‌ر بمانه‌وی جه‌نگ، یان ناشتی بکه‌ین، به‌یارمه‌تی خوی مه‌زن، ئاسان ده‌بی و به‌سانایی جیه‌جی ده‌بی. لووتبه‌رزبێ و له‌ خۆباییبوونی رۆمی ده‌بیته‌ خۆشروویی و زه‌بر و زۆریشیان ده‌بیته‌ کزی و لاوازی.

له‌به‌رئ‌ه‌و هه‌یانه، ئەگه‌ر بیری پیرۆزی شاهه‌نشایی هاته سه‌رئ‌ه‌وی که ده‌ستپێش‌خه‌ریکی بکری، ئەوا هه‌یزی سواره، که مه‌ئموور و ته‌رخان ده‌کرتین، ده‌بی کاتی له‌وێهه‌ بکه‌ونه‌ری، که له‌ کۆتایی (حه‌مل)، یان ئەگه‌ر زۆر دوابکه‌ون، له‌ سه‌ره‌تای (ئه‌ور) دا بگه‌نه ته‌وریز، تا قشووونی ئیره‌ش دوا نه‌که‌وی، به‌جێ چاوه‌روانی به‌وه‌په‌ری پشت ئەستوریه‌وه، خوا یار بیت، هه‌ر له‌و کاتانه‌دا بگه‌نه خزمه‌ت. به‌م پێیه‌ ئەگه‌ر له‌ سه‌ره‌تای ئه‌وره‌وه ده‌ست به‌کاری ئەم لایه‌ بکرت، هیوادارین تا سه‌ره‌تای (میزان)، به‌ناشتی بیت، یان به‌جه‌نگ، بتوانی له‌ملایه‌وه دنیایی ده‌سته‌به‌ر بکرت.

کاتی له‌شکرکێشیش بو‌ سه‌ر به‌غداد، هه‌ر له‌و کاتانه‌دا‌یه. کام نیعمه‌ت له‌وه باشتر و بالاتره، که له‌م عه‌زمه‌تی شاهانه‌یه‌دا، په‌روانه‌ی ئاماده‌کردنی ئیمه‌ش بگات!، له‌م سه‌فه‌رده‌دا هاوئاوزه‌نگی فه‌له‌ک فه‌رسام و گیانبا‌زانه له‌ خزمه‌تی میردا ده‌ریکه‌وین.

له‌باره‌ی جوولانی که‌ژاوه‌ی جیهانگیره‌وه، فرمان فرماني ته‌شه‌رفی هۆم‌ایۆنه: به‌لام له‌به‌رئ‌ه‌وی له‌رووی ئه‌وه‌په‌ری عاتیفه‌ته‌وه، پرسبیری ئیمه‌تان فه‌رمو‌بوو، به‌پێی فرمانی بالا‌یان عه‌رز ده‌کرت، که هه‌رچی زووتر که‌ژاوه‌ی پیرۆز له‌ سو‌لتانییه‌وه؛ بو‌ سازدانی سو‌پا و کۆکردنه‌وه‌ی

سه‌ریازانی سه‌رکه‌وتوو بکه‌ویتته‌ری، په‌نا بۆ‌ئیح‌تیسایی رووس و رۆم و دلنیاایی ویلایه‌ته‌کانی سنوور باشتر و خۆشتره. به‌لام دیاره له‌ دواى مانگی (شه‌وال) دا زۆر زوو و ئەم کاتانه زۆر زۆر پیرۆزه و له‌ هیچ جیگه‌یه‌که‌وه‌ کۆسپ و چه‌له‌مه‌ی نابێ، بگره‌ پێشکە‌وتنی هه‌موو کاره‌کان به‌جۆرتیک که‌ چه‌ندین جار تاقی‌کراوه‌ته‌وه، تالعی هوما‌یونی له‌ زیادبوونی شاهه‌نشاهییه، که‌ له‌ سایه و پشتیوانی خواوه، تیشکی چاودێری سولتانیی، له‌ هه‌ر که‌ستیک بدات و رووی جوولانی پیرۆزی بکاته هه‌ر لایه‌ک و هه‌ر کاتیک بێته‌ پێشه‌وه، به‌ئاسانی و به‌بێ شله‌ژان بۆ پێشه‌وه ده‌روات. له‌ به‌رئه‌وه‌ی پریار وایه، هه‌ر بریاریک ده‌ریاره‌ی ئه‌ولایه‌ بدریت، به‌دریژی عه‌رزى خاکی پێی پیرۆز بکری، ئه‌وه‌نده نه‌خه‌رتیه به‌رچاو، که‌ حکومه‌تی شاره‌زوور و بابان و ده‌وروپشته‌کانی به‌گۆڕه‌ی رێگه‌پێدانی پیرۆز، دراوته: محمه‌د پاشا (مه‌به‌ستی مه‌حموود پاشای کوری ئه‌وره‌حمان پاشایه)، دلنیاایی له‌ راستیی باوه‌ر و خزمه‌تگوزاری ئه‌ودا، که‌ ده‌بێ ئیسته و داوژ به‌دی بیت، به‌چه‌ند شتیک ده‌هێرتیه‌وه، که‌وا یه‌که‌یه‌که‌ عه‌رز ده‌کرتین:

یه‌که‌م: گلدانه‌وه‌ی بارمته: له‌ به‌رئه‌وه‌ی کورپه‌ باشه‌کانی ئه‌و و عوسمان به‌گ، که‌ هه‌ردووکیان له‌ کرماشان بوون، له‌ گه‌ل ئه‌وه‌شدا له‌م یه‌ک دوو ساڵه‌دا، ئەم سه‌رپێچییه‌یان کرد، گلدانه‌وه‌ی ئەم جۆره بارمته‌یه‌م به‌مایه‌ی دلنیاایی نه‌زانیی و بریاری ئه‌وهم دا له‌ کاتی سه‌فه‌ری شوینه‌وار خێردا، عوسمان به‌گ خۆی له‌ گه‌ل هه‌زار سوار، یان زیاتر له‌ ئه‌عیان و گه‌وره و گه‌وره‌زاده‌کانی بابان، به‌پشتیوانی خوا له‌ گه‌ل بخات و له‌ پیشه‌وه‌یی سوپای سه‌رکه‌وتوودا، به‌راشکاووی و ئاشکرا، دژی سوپا و سه‌رله‌شکری عوسمانی بجه‌نگن.

دووه‌م: به‌هاموشۆی محمه‌د پاشا و عوسمان به‌گی برای، که‌ ماوه‌یه‌ک به‌ر له‌ ئیستا عوسمان هاته‌ ته‌وریز و مانگیک مایه‌وه و شه‌وی جه‌ژن، پاشا خۆی تکای کردووه، به‌پشتیوانی خوا دیت و که‌ ئه‌ویش گه‌رایه‌وه، خوا یاریت عوسمان دیته‌وه و له‌ گه‌رانه‌وه‌شدا به‌و مه‌رحه‌ی مێنم، دیسان به‌هه‌مان ری و شوین نایه‌لم له‌ هاتوچۆ سارد بێته‌وه (٧٢).

سێهه‌م: سه‌ره‌رای هه‌بوونی له‌شکر و ئاماده‌بوونی ده‌وله‌تی بویر له‌ هه‌رتیمی باباندا، که‌ تا ئیستا ئیبراهیم خانی سه‌رتیب له‌ و شوینانه‌دا بووه و له‌چاو تاقم و سوپای باباندا چه‌ند جار زۆتر و زالتیه‌، له‌ رۆژانی سه‌فه‌ریشدا باوه‌رپێکراویک له‌وئ دانیم و ئه‌وه‌نده‌ی له‌شکر، که‌ له‌ غازیبانی سه‌ریاز و سوپای هاوئاوزه‌نگی به‌ساخلو له‌وئ دانیم، له‌ بانی ئه‌وان: سواری بابان و بلباس و هی تر، بۆ سه‌فه‌ر ده‌به‌م و له‌ راستیدا خه‌لکی کوردستان و ئه‌رده‌لان و سابلاخی موکری، سه‌رله‌به‌ریان پشتگرو یارمه‌تیده‌ر ده‌بن و سه‌بارت به‌ یارمه‌تیدانیش ته‌گه‌ر به‌قازانجی ده‌وله‌تی بزائن، له‌ کاتی پێویستدا ئیشاره‌تی خدیویانه ده‌فه‌رموون.

چواره‌م: هۆی سه‌ره‌کی ئه‌و په‌ژاره‌یه‌ی که‌سانی وه‌ک محمه‌د پاشا هه‌یانه، له‌وه‌دایه که‌ باری قورسی دراو و که‌لوپه‌ل و ته‌ماع و ته‌وه‌قوع به‌خه‌رتیه ئه‌ستۆیان و ده‌ره‌قه‌تی نه‌یه‌ن و به‌لێن و بریاریک بدهن و دوا‌بیش پێیان جێبه‌جێ نه‌کری و له‌ هه‌ردوولاوه‌ بێته‌ جێی ترس. ئیمه‌ش له‌سایه‌ی خواوه، نه‌بارتیکمان خسته‌ته‌ ئه‌ستۆی ئه‌و و نه‌ته‌مع ته‌وقیکمان هه‌یه. ئاسان ئاسان پێشکە‌شیی سه‌رکاری پیرۆزیش، که‌ له‌ چه‌زرتی هوما‌یوندا نه‌خه‌تینه‌مان گرتۆته‌ خۆ، به‌پشتیوانی خوا ده‌یده‌ین. بۆ ئیبراهیم خان-یشمان نووسیوه له‌و میگه‌ل و گا و قاتر و یابوو و ئه‌و جۆره شتانه‌مان لێ وه‌رگیری و به‌له‌شکری فرمان پێدراوی بدات به‌یاریده‌ی خوا، حسابی ئه‌وه‌ش؛ بریتیه‌یه‌که‌ی هه‌رچۆتیک بیت، له‌ که‌لوپه‌لی بێ که‌لک و دراوی بێ به‌و، تا خۆمان بۆ سه‌فه‌ر نه‌رۆشستووین، ده‌یده‌ین. بێگومان هه‌ر که‌ ئه‌و بریتیه‌یه‌یدا و خزمه‌تی باشی کرد، ئەم خزمه‌ته‌ به‌فیرۆ نادا و دوا‌ی پاره‌ دانه‌که، پێچه‌وانه‌ی رێوشوینیک ناجوولیته‌وه، که‌ بێته‌ مایه‌ی نا‌ره‌حه‌تی بیری هوما‌یون.

پێنجه‌م: ویلایه‌تی شاره‌زوور و کۆیه و هه‌ریر له‌ سێ لاوه‌ به‌سابلاخ و ئه‌رده‌لان و سنوره‌کانی کوردستان و کرماشانه‌وه‌ لکان، که‌ مه‌مله‌که‌تی پارێزراوی سه‌رکاری شاهه‌نشایه‌ و لایه‌کیشی به‌قه‌له‌مه‌ری ده‌سه‌لانی وه‌زیری به‌غداوه‌ لکاوه، له‌هه‌ر رێگه‌یه‌که‌وه‌ ئاژاوه و فه‌سادیک له‌و ویلایه‌ته و ئەم تابه‌فه‌یه‌وه‌ بگات، ته‌نیا له‌ لایه‌وه‌یه و به‌س. ئه‌و لایه‌ش که‌ له‌م کاته‌دا ئیبراهیم خانی سه‌رتیب و محمه‌د پاشا تا مووسل رۆشستوون و که‌رکووک و هه‌ولێر و پردی سوور-یش غاشیه‌ی دلسۆزی و

٧٢- ئەمه‌ش خۆی جۆرتیکی سه‌ختتری گلدانه‌وه‌ی بارمته‌یه.

گوته‌په‌لێبان دهرپه‌پوه، وه‌زیری به‌غدادیش به‌جوته‌یک خزمه‌ت و ئاماده‌یی خۆی نیشان داوه، که تا ئێستا دوو سنج جار پیاوی ناردۆته لای سه‌رتیپ و محمه‌د پاشا و به‌گوته‌ی نامه‌یه‌ک که نووسیبوو، به‌شێوه‌یه‌کی گشتی کاره‌کانی ئه‌وێ دهراته‌ پێش. ئه‌گه‌ر له‌پێش چوونی ئیمه‌دا، خوا یاریت، به‌شێوه‌یه‌ک که مه‌به‌ستی ئه‌ولیا‌ی ده‌وله‌تی بوته‌، کاری به‌غداد و وه‌زیریش به‌ره‌ و پێشه‌وه‌ چوو، ئه‌وا له‌ لایه‌شه‌وه‌ دلێاده‌بین و ئه‌وسا ئه‌ویش له‌ حوکمی ولایاتی پارێزراوی شاهه‌نشاه‌دا ده‌بێ و هه‌رکاتی پێشکه‌وتنی پێکهات، عه‌زمی‌ک که له‌ کاری به‌غدادا مه‌به‌ستی هه‌مه‌تی به‌رزی سوڵتانییه، له‌و به‌هار و هاوینه‌دا کاروباری ئه‌وێ به‌کلایی ده‌کاته‌وه‌ و ئه‌گه‌ر ناته‌واو بیه‌ک مینێ و ئه‌گه‌ر تا ئه‌و کاته‌ بژین، له‌ وه‌رزی پایز و له‌کاتی گه‌رانه‌وه‌ماندا، به‌یاریده‌ی خوا، زستان له‌ گه‌رمیانی عێراقی عه‌ره‌دا، به‌سه‌ر ده‌به‌ین و ئێستا له‌سایه‌ی سه‌ری هوما‌یۆنه‌وه‌ به‌غدادیش ئه‌و توانایه‌ی نه‌ماوه، که به‌رگه‌ی هه‌لمه‌تی له‌شکری جیه‌هان‌شوو‌بی شاهه‌نشاه‌ بگریت.

شه‌شم: عه‌بدوڵلا پاشا، که گه‌وره‌ترین و به‌سال‌چووترین پاشایانی بابانه، له‌گه‌ڵ هه‌زار مائی باباندا، که زۆریه‌یان له‌ پیاوی ناسراو و ئاغا و گه‌وره‌کانیان، لێره‌ن، به‌وپه‌ری ریز و به‌رزییه‌وه‌ گلمان داونه‌ته‌وه‌ و به‌هه‌یوان له‌م رۆژانه‌دا له‌ ده‌وره‌یه‌ری سابلان، به‌ش و تیولی بده‌ینی، چونکه‌ ده‌بێ هه‌رکه‌سه‌یک له‌ ئه‌هلی رۆژگار به‌ترس و هه‌یواوه‌ گل بدرێته‌وه‌، بۆیه‌ ئه‌م رێگه‌یه‌ش ترسی مه‌حمود پاشا ده‌بیت.

به‌پیتی ئه‌و رێوشوێن و شێوه‌یه، که به‌دریژی خرابه‌ به‌رجاو، هه‌وادارم له‌ کاتی نه‌بوونی ئیمه‌دا، هه‌یج راستی و که‌موکورییه‌ک له‌ کاروباری ئه‌م لایه‌دا روونه‌دات. به‌پشتیوانی خوا و هه‌مه‌تی ئیمامه‌ پاکه‌کان پشت ئه‌ستورین به‌ئیمدادی به‌ختی پیرۆزی هوما‌یۆنیش مه‌وه‌سه‌یلین، ئه‌و ته‌گبیره‌ی به‌بیری ئیمه‌دا هاته‌وه‌ و به‌م وردییه‌ روونمان کردۆته‌وه‌ و روونی ده‌که‌ینه‌وه‌، خوا یاریت له‌گه‌ڵ ته‌قدیر جووت ده‌بێ و تکام وایه‌ که هه‌ریه‌کیک له‌و برگانه‌ بگاته‌ به‌ر خاتری عه‌رش مه‌زاهیری وه‌حی و ته‌نزیل به‌ئامۆژگاری و رێوشوێنی به‌رمسور و نامه‌ی پیرۆزیش زووتر بگات، تا هه‌یج کاریک بێ ئاگاداری عه‌ززی شه‌ه‌ریاری نه‌کرت» (٧٣).

٧٣- سه‌رچاوه‌ی پێشو- جلد (٢) ص ٣٠٥-٣١٠.

وه‌ک دهرده‌که‌وه‌ی فه‌تح عه‌لی شا باری سه‌رنج و پێشیاره‌کانی عه‌بباس میرزای پێ په‌سه‌ند بووبیت، بۆیه‌ بۆ ئه‌نجامدانی بۆچونه‌کانی عه‌بباس میرزا، خولێکی تری شه‌ر و له‌شکرکێشیی قاجاری بۆسه‌ر عێراق و ناوچه‌کانی بابان ده‌ستی پێکردۆته‌وه‌؛ که له‌م جاره‌یاندا (٤٠ هه‌زار) سه‌ربازی ئێرانی، له‌ چه‌ند قۆلێکه‌وه‌ هه‌رشیان بۆ سه‌ر ناوچه‌کانی کوردستان و ناوه‌راستی عێراق کردوه‌ و دوا‌ی شه‌ر و تیه‌هه‌لچوونی سه‌خت له‌گه‌ڵ له‌شکری عوسمانیدا (که ئه‌وانیش پێشتر خۆیان بۆ ئه‌م شه‌ر و له‌شکرکێشیه‌ ته‌بار کردبوو) (٧٤) و دوا‌ی کوشته‌ر و زیانیکی زۆر له‌ هه‌ردوو لای و دانیشتوانی ئه‌و ناوچه‌کانی شه‌ریان تیدا کرابوو؛ دیسانه‌وه‌ نه‌خۆشیی (کوڵپه‌را) له‌ ناو ریزه‌کانی له‌شکری قاجاریدا بلا‌بووته‌وه‌ و ناچاربوون پاشه‌کشی بکه‌ن و به‌ره‌ ناوچه‌کانی خۆیان بگه‌رێنه‌وه‌.

له‌م خولی شه‌رانه‌دا (ئه‌وه‌ندی پێوه‌ندی به‌کێشه‌ی بابانه‌وه‌ هه‌بیت)، ناکۆکی و دوژمنایه‌تی نێوان ئه‌ندامانی بنه‌مائه‌ی بابان و میره‌کانیان، قوولتر و دژوارتر بووه‌وه‌... ئه‌وه‌نده‌ش پێوه‌ندی به‌ده‌وله‌تی قاجاری و عوسمانییه‌وه‌ هه‌بیت، هه‌ردوو له‌شکره‌کانیان ماندوو‌بوون و وه‌ک ئه‌وه‌ی ئیتر کاتی ئه‌وه‌ هاتبێ سنووریک و رێگه‌چاره‌یه‌ک بۆ ئه‌م باری گرژی و ئاساییه‌یه‌یه‌یان دا‌بنین، به‌ریاریان دا نزیک‌بوونه‌وه‌ و ئاشت بوونه‌وه‌یه‌ک له‌ نێوانیاندا روودات، که ئه‌م نزیک‌بوونه‌وه‌یه‌ له‌ (١٨/٧/١٨٢٣ ز) دا سازدرا و (رێکه‌وتنامه‌ی یه‌که‌می ئه‌رزه‌پۆم) ی لێکه‌وته‌وه‌ و نوێنه‌رانی هه‌ردوو لای، کێشه‌کانی: سنوور، بازرگانی، حه‌ج و زیاره‌تگه‌ پیرۆزه‌کانی عێراق، دیاریکردنی رێوشوێنی کۆچی گه‌رمیان و کویتستان و هه‌لسۆکه‌وت له‌گه‌ڵ راکردوه‌کانی هه‌ردوو لایان باسکرد و چاره‌سه‌ری سه‌ره‌تاییان بۆ پێشیارکرا.

به‌لام به‌ندی یه‌که‌می ئه‌م رێکه‌وتنامه‌یه، (٧٥) تابه‌ت بوو به‌کێشه‌ی بابانه‌وه، که:

«هه‌ردوو ده‌وله‌تی به‌رز، ده‌بێ ده‌ست له‌ کاروباری ناوخۆی یه‌کتر وه‌رنه‌ده‌ن. له‌مه‌ودواش خۆتیه‌هه‌لقورتان‌دن له‌ کاری به‌غداد و کوردستانه‌وه‌ نه‌شیاوه. له‌وانه:

مه‌لێبه‌نده‌کانی سه‌ر به‌سنجاقه‌کانی کوردستان، که ده‌وله‌تی به‌رزی ئێران به‌هه‌یج به‌هانه‌ و له‌ هه‌یج روویه‌که‌وه‌ نابێ رێ به‌خۆتیه‌هه‌لقورتان‌دن و ده‌ستدریژی و په‌لاماریات و دا‌لده‌ی موته‌سه‌رپه‌که‌کانی پێشینه‌ و له‌مه‌ودواشیان بدات.

٧٤- جگه‌ له‌ هه‌یزانی له‌گه‌ڵ والیه‌کانی دیاره‌که‌ر و مووسلدا بۆ ئه‌م شه‌ره‌ ئاماده‌کرابوو، له‌ به‌غدادیشه‌وه‌ (١٠) هه‌زار سه‌رباز به‌سه‌رکردایه‌تی حاجی تالبی که‌هه‌یه، به‌ره‌و قه‌زابات جوولابوو. (لۆنگریک- ص: ٢٤٦-٢٤٧).

٧٥- هه‌موو به‌نده‌کانی رێکه‌وتنامه‌که‌ (٧) ماده‌ده‌بوون.

لهو شویتانانهدا که ناوراون، له بابهت رهسمی ناسایی گهرمیان و کویتستانکردن و ههر کیشسهیهکی تر، بۆئوهی نهبیته هۆی ناخوشی ههر دوو دهولت، دهبی له لایهن ئەمیر و وهلیعههدی دهولته تییران و والی بهغداوه بهلادا بخری» (۷۶).

بهم پتیه دهبوایه ئیران دهسلات و سبهری بهسهر ههریمی بابانهوه نهمیئی!.. بهلام بهو هۆیهوه که له دهمیکهوه دهرباری قاجاری بهچندان شیوه و بهتاییهتیش له ریگهی میرهکانی بابانهوه، جی پتی خۆی له کوردستاندا کردبووه؛ بۆیه له لایهکهوه بۆ ئیران گران بوو قایل بیت نفووزی له کوردستاندا پاوان بگری و له لایهکی تریشهوه ئەم پریاره، بۆ خودی ئەو سهردار و میرانهی بابانیش سهخت بوو، که له دهمیکهوه سهروپتوهندیکیان له گهه دهرباری قاجاریدا دامهزراندوو و لهم ریکهوتننامهیه پهشوکان و سکالا و هاواریان بۆ فتهتج عهلی شا بردییت؛ که چۆن ئیران ههروا بهناسانی پشتیان تیدهکا و دهستبهرداریان دهبییت! (۷۷)... که ئەم دوو هۆیه وای له فتهتج عهلی شا کردوو، دواي وردبوونهوه له دهقی ریکهوتننامهکه و پیشبینی کردنی داهاووی ناوچهکه؛ رهخنه لهو بهندهی تایبهت به بابان، له ریکهوتننامهکه بگری و رهخنهکهیشی لهم نامهیهی خوارهویدا ناراستهی عهیباس میرزای کوری کردوو، که لهو ریکهوتننامهیهدا نوینهری ئیران بووه:

بهلگهنامهی ژماره: ۹

بابهت: پهیماننامهی ئهزرهپۆم (ی یهکهم)

تاریخی ایران، جلد (۲) ص ۴۲

میژوو: صهفهری ۱۲۳۹ کۆچی، تشرینی (۲) و ۱۸۲۳ز

سهرحاوه: اسناد ومکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه) جلد (۲) ل ۴۲، ههروهها:

گزیده اسناد سیاسی ایران و عثمانی، جلد (۱) ص ۱۴۳

فرمانی فتهتج عهلی شا

بۆ عهیباس میرزا

کلیلی دهرگهی سههرکهوتن، چرای گیان، وهلیعههدی دهولته تی پایهداری ههتا ههتا، رۆلهی گهوره و بهختهوهی بی هاوتا، نایب سهلتهنهی

۷۶- نفیسی - ص ۳۰۳ .

۷۷- گرمانی ئهوهش دهکریت فتهتج عهلی شا و دهرباری قاجار، خۆیان داوایان له میرانی کورد کردییت، نامه ی ناوا بنوسن.

سههرهزری بالا، عهباس میرزا، که بهیارمهتی خودا، سههرکهوتوو و له سۆزی بی برانهوهی بهشداربووه؛ بزانتیت، که: دهقی ههموو بهندهکانی ریکهوتننامه پیروژهکه، که رهوانهی دهرباری ناسمان مهدارت کردبوو، له سههرهتاوه تا دوايي پیشکهشی بییری ههتاوی رۆشنی کرا. ناوهپۆک و مهبهستهکانی، کهوته بهرچاوی دلی ههتاوی پرشنگدار. هههرچهنده زۆربهی بهشهکانی بریارنامهی ناوبراو، بهپتی خواست و داخوازیی دهولته تی سههرهزری عوسمانی و بهدلی ئەوان دارپژراوه و لهپریتک شویتندا بهرژهوهندی دهولته تی بهدهسهلاتی سولتانیی له بهرچاو نهگیراوه...

بهلام چونکه جیگری هومایۆنانهی ئیمه بهتاییهتی، مهبهست و نیازی له جیگیربونی ناسایشی ولات و ژیر دهستان و خۆیاراستنه له خۆینرپژی و خراپهکاریی... بۆیه ئیمهش له بناغه دارپشتنی ئەم پهیماننامهیه و بریاردانی ئەم ناشتییه پیروژهدا، دهسهلاتی تهواومان له ههموو روویهکهوه بهم رۆلهیهمان داوو. له بهرئهوه ههموو ئەو خواست و مهرجانهی له دووتی بهلگهنامهی ناوبراوا، ههبوون، به ههموو لایه نیکییهوه، پهسهند و ئیمزیمان کردوو.

له بنچینهی پیکهاتن و ناشتبوونهوهی دوو دهولته تی ئیسلامدا، ئەوپهیری سهرو دلخۆشین و بهگوتیهی یهکیتی پیشتر و یهکدل بوونهوهی باشتیش، بهرژهوهندی یهکیتی ئەم دوو دهولته ته نهمره، که فرمانیان یهکه و له خیر و شه ریشدا بههاویشه و هاوکاریان دهزانین، ههست بهجیاوازییهک ناکه بین و قسهیهکمان له سههر ئه مهیان نییه، ته نیا دهرباری خیتلی «بابان» نه بییت، که سالانیکی زۆره پشتیان بهم دهولته ته هه میسه زیندوو بهستوووه دهستی تکایان بۆ داوینی نوکه رانی دهرگای ئیمه درپژ کردوو... له بهرئهوه ئەگه بهگوتیهی فرمان و بی چهند و چوون، بهوهزیری بهغداد بسپیتردینهوه و له دهروازهی دهولته تی پایه دار دوور بخرینهوه؛ شکانی شان و شکۆی دهولته ته و به پیچه وانهی غیره تی سهلته نه تییه .

له بهرئهوهی ئەو رۆلهیه مان تکای دهولته تی سههرهزری عوسمانی، سهبارهت به ئیلهکانی: «حهیده رانلو» (۷۸) و «سیپهکی» به دیهیتاوه، که

۷۸- هۆزی حهیده رانلو، له ناچهی مووش، بایه زید، قهره کلیسا، وان و چالدریان دهژین و سههر به پارێزگهی (خۆی) بوون، ئەم هۆزه ئیستا کهوتونه ته شار و گونده کانه وه. تیرهکانی ئەم ئیله بریتییه له: جهنگه لانوو، باشیمان، لاجیکان، تهرتویان، سۆران، ناقوییان، ناسیان، سۆ چارهکیان و پینج حهستان. «بنواره: راسخ، شاپور- جمعیت وگروه های نژادی در ایران- ایرانشهر- ج (۱) ص ۱۱۹».

له میژوهه ههر سهر به دهوله تی همهیشهیی ئیران و دانیشتوی مهلبه ندهکانی «خوی» و «ئیرهوان»^(۷۹) بوون... نهگه رچیش سهبارت بهو دوو ئیله، بههیج جوریک ریگهی قسه، بوئهوان نهبوو، بهلام بوئهوهی سووکایه تی بهو دهوله ته نه کریت و تووشی کیشنه نه بن؛ ئەمه مان به توندی نهگرت و پیمان زور دانهگرت و له م جوړه مه بهسته وردانه شدا، چاکه و هیمنایه تی نیوان موسلمانانمان له بهرچاو گرتوه و ئه کرهکانی دهوله ت و دینمان به لاره گرتگر بووه..

بهلام له باره ی ئیلی «بابان» هوه؛ ده بی گفستوگۆیه کی وا بکریت، بهرژه ونده تی تیدا بیت... تا به وجوړه ی که چون لای ئیمه وه، شان و شکوی دهوله ت و غیره تی سه لته نه ت له بهرچاو گیراوه، لای ئه وانیشه وه هه مان شت له بهرچاو بگریت... ههروهک لای ئیمه وه چاوپوشی دۆستانه و بی دریغی شاهانه له باره ی «حه یده رانلوو و سیپه کی»^(۸۰) یه وه کرابوو، لای ئه وانیشه وه بی جیاوازی ئیره یی کردن، هه مان شت له باره ی ئیلی «بابان» و پیوه نده دارانیا نه وه بکریت...

ئیسشاش سوپاس بو خوی میری مه زن، که بنچینه ی یه کیتی و یه کدلی دوو دهوله تی ئیسلامی پته و و پایه دار کردوه؛ له هه ر پایه تی که وه وهک یهک و به ئه ندازه ی یهک ریکه وتن بییت و دژایه تی و کرداری نابه جی له هیج لایه نیکه وه روونه دات... ئەم کورته فه رمایشانه ش، که له ئاستانه ی پاک و پیروزی ئیمه وه، بهو رۆله پایه بهرزه خو شه و بیسته راگه یانداراوه، له بهرام بهر چاکه و ئاکار تیکدا بووه، که له لایه ن ئەم دهوله ته

۷۹- ئیرهوان: پایته ختی ئه رمه نستان و له سه ر رۆخی رووباری (زهنگا) یه.. ئەم شاره که له سالی (۱۲۶۳ز) دروستکراوه، سه دان سال بو له نیوان ئیران و عوسمانیدا ده ستا و دهستی ده کرد. له سه رده می شاعه باسی یه که مدا، که وه ده ست ئیران و له سه رده می فه تی عه لی شادا، به گوتیه ی په یماننامه ی (تورکمان چای) بهر روسیا که وت.

۸۰- له بهشی سیپه می ریکه و تننامه ی یه که می ئه رزه رۆمدا هاتوه، که هۆزی سیپه کی و حه یده رانلوو ده که وتنه نیوان هه ردوو دهوله ته وه، که کیشیه ان له سه ریه ان هه بووه؛ بهلام ئیستا که له خاکی عوسمانیدا؛ ده بی ئه گه ر هاتنه سنوری ئیرانه وه و زیانیان گه یاند، پیوسته سنورداری عوسمانی، له قه دهغه کردن و رینویتی کردنیاندا وردیه بن... ئەگه ریش هه ر ده ست بهرداری زیان گه یاندن نه بوون و سنوردارانیش نه یان تنوانی به ره له ستیان بکن، ئەوا دهوله تی عوسمانی پشتیوانیه ان لئ نه کات. چونکه ئەوانه به خواست و ئاره زووی خویان تیپه ر ده بن و دهوله تی عوسمانی ده ست نه هیتیه ریه ان و دوا ی ئه وه ش که هاتنه خاکی ئیرانه وه، ئەگه ر دووباره بچنه وه خاکی عوسمانی، ریه ان نه درئ و دا کوکیشیه ان لئ نه کرئ.. که له خاکی ئیرانیشدا بن، نابی زبان به خاکی عوسمانی بگه یه بن و ده بی سنورداری ئیرانی له ئاستیه اندا وردیه بن و چا وکراوه بن. (بنواړه: کۆمه له په یمانگه لی ده وله تی پایه بهرزی ئیران، له گه ل و لاتانی بیانیدا - ص ۱۹۸).

پایه بهرزه وه و له بابته و هه رگرتنه وه ی ولاته گیراوه کاندا، یه کجار که م و بی پایه خه... ده بی ئەو رۆله یه شمان دوا ی به جیه تیانی ئەم فرمانه، ئیمزای مۆری هه تا و ئاسایی، جیهان ئارای پاک، به موپاره کیی و خو شیه وه دابنئ... قه لا و ولاته کان به ده سه ته وه بدات، بناغه ی دۆستی و یه کیتی به هردوو دهوله ت، رۆژ دوا ی رۆژ ئاشکرتر بکات و له ئه ستوی بگریت^(۸۱).

***

له بهر رۆشنایی ئەم فرمانه ی **فه تی عه لی شادا**، عه بیاس میرزاش نامه یه کی بو «محهمه د ره ئووف پاشا» ی والی ئه رزه رۆم ناردوه، تیایدا دوا ی کردوه: وهک چون ئیران له دوا ی گیرانه وه ی ئیلهکانی سیپه کی و حه یده رانلوودا، ده ستی هه لگرتوه، ده وله تی عوسمانیش ده ست له دوا ی گیرانه وه ی ئیلی بابان هه لگرت؛ که ئەمه ئەو نامه یه ی عه بیاس میرزایه:

به لگه نامه ی ژماره: ۱۱

بابته: بریارنامه ی ئه رزه رۆم

میژوو: ره بیع ئه وه لی ۱۲۳۹ کۆچی

(تشرینی دووه م/ کانونی یه که می ۱۸۲۳ز)

سه رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)

به رگی: دووه م. لاپه ره: ۴۹

نامه ی عه بیاس میرزا

بو: محهمه د ئه مین ره ئووف پاشا- والی ئه رزه رۆم

جه نابی جوامیتر و باوان مه زن، له خانه دانی و به رزییدا پایه دار، له گه وره یی و شکۆدا به هه ردار، ده ره تانی خه لک، به راو تیژ و بییری تیژ، ریکه ره وه ی کاروبار، به بییری چاک، ته گبییری بییری به خشنده، وه زییری بی وینه ی پایه بهرز، سه رۆکی یه که م... محهمه د ره ئووف پاشا، فرمانده ی سوپای قو لی خو ره لات و والی ولاتی ئه رزه رۆم، به ناگادار کردنه وه ی جگه ر سۆزانه و تاییه تیپه وه راده گه یه نین، که:

۸۱- ئه رشیفی سه رۆک وه زیرائی ئه سه تمبو ل- خه تی هوما یۆن- ژماره: ۳۷.۹۴.

عەباس میرزا (۱۷۸۹ - ۱۸۳۳)

پرسیار و وەلامتیکیش بۆ سەرانی هەمیشە پایەداری دەولەتی سۆلتانیی نەماوەتەوه، جگە لەیەک بەند نەبێ، کە لە دوو تووتیی ریکەوتننامە پیرۆزەکەدایە و سەبارەت بەئێلەکانی «سیپەکی و حەیدەرانیلو»... بەمەش ریز لە شان و شکۆی دەولەتی سەرلەندی عوسمانی گیراوه... لە کاتی کەدا دەبوابە بەرابەری و ریککەوتن لە نیوان دوو دەولەتی ئیسلامدا، بەگوێرە هاشانی و چوون یەکی ببوابە... کەچی ئەمە، نەلای ئەو جەنابە و نەلای نوێنەر و کاربەدەستانی ئیمەش لەبەر چاوەگیراوه.

لەم رووهوه تا رادەیهک ئیمەیان بەر رەخنە شահانە خستوو... ئیمەش بەو جەنابە کارزان و وردبینه، هەر ئەوەندە ناماژە دەکەین و دەلێین: چونکە ئەم دوو دەولەتە هەمیشەییە، لە بناغەدا یەکن؛ لە بەرامبەر سەرانی دەولەتی پیرۆزیشدا بەرپرسیارن... بۆیە ریککەوتنی باش و یەکیتیی نیوان هەردوو دەولەت، پێوەندی بە لەبەرچاوەگرتنی یەکسانی و وەک یەکبوونی هەردوو پیشگاوهیە و دەبێ ئەم جۆرە وردبیینانە رەچاوە بکریت..

ئێستاش کە تا رادەیهک کەمەتەر خەمی کراوه؛ چارهە کەمیەک بایەخ پێدانه لای ئەو جەنابەوه... ئەم کارە خێرەش، کە بەهاوبەشیی نوێنەرانی ئیمە و هەولەکانی ئەو جەنابە پیکهاتوو و بەیارمەتی خۆی گەورەش، خالە گەرنەکانی بەرەو تەواوبوون دەچێ، زۆر حەیفە لە پێناوی مەبەستیکی بچووک و کورتەبایکدا (خوا نەخواستە) یەکی بکەوێت. خواش ئاگادارە لەو رۆژەوه تا ئێستا، کە هەوالی ئەم پەیمانی ناشتبوونەوهیە گەیشتوو، بۆ برانەوه و تەواکردنی ئەم کارە، تەقەللامان زۆر داوه و دەقیقە یەکیشت گۆتیمان نەخستوو و درتعیمان نەکردوو... ئەوەندەش کە توانیومانە داکۆکیمان لیکردوو و دەیکەین... لە ماوهی ئەم دوو سەلەشدا، کە ئەو جەنابە پایە بەرزە، لەم قۆڵەوه راسپێردراوه، بەپێچەوانە ئەوانیترەوه، هەموو کاروبارەکانی بەدلی هەمووان بووه و ئەو ترسە خەلکی تر، خستوو یانە نیوان هەردوو دەولەتی ئیسلامەوه، ئەو جەنابە کردوو یەتی بەدۆستا یەتی... ئەو ئاژاوەیەش کە لە ئیسلام ئالاه، کردوو یەتی بەخێرخوایی و ناشتی و لە راستیدا بووه بەهۆی چاکە ی زۆر، کە بەیادگار لێی بەجێدەمێنیت و لەوه دنیاش بۆی دەبێتە دەستمایە ی رزگاری.

لەبەر ئەوه بەباشمان نەزانی ئەم کارە خێرە، ئەرکی چاکی خۆی تەواو نەکات و ناویکی باشی لەدوا بەجێ نەمێنێ. بۆیە دەبێ ئەو جەنابە، خۆی

بەو هۆیەوه کە ئەو جەنابە لە کاری ناشتبوونەوهی هەردوو دەولەتدا دەستیکی بالای هەبووه و دەبێ لە هەموو رووداویکی ئاگاداری بکەین... بۆیە لەم کاتەدا، کە فرمانی لەگشت سەرورتری پیرۆزی شا، دوا ی چاوپیکەوتنی ریکەوتننامە ی پیرۆز، ئەوهی کە لە (دارالخلافە) ی تارانەوه گەیشتوو، بەشاناوی و سەرفرازییەوه هاتۆتە گۆرێ و پەیرەو کراوه... هەلگری ئەم نامە خۆشهویستی ئامێزەمان بەنامە بەردا نارد و ئەو جەنابەش لە سەرنج و بۆچوونی جیهان رازینەری شاهەنشاهی ئاگادار دەکەین، کە لە سایە ی خۆی گەورەوه، بنچینهکانی ئەم ناشتییە پیرۆزە، کە بەرچاوی هەتاو ئاسای پاشا کەوتوو؛ لە رادەبەدەر لە رووداوی ناشتبوونەوه و سارپێژ بوونەوه ی نیوان دەولەتی ئیسلامدا، زۆر سەرودلخۆش بوون... سەرجهمی مەرج و برگە گەرنەکانی بەتەواوی سەلماندن و پەسەندی فەرموون..

لە بەدەستهوه دانەوهی ولاتە گیراوهکان و قەلا داگیرکراوهکان و بریارەکانی تریشدا، بەهیچ شێوهیەک پێداگری نەفەرموووه و هیچ رەخنە و

ویشدانی بجزوئیت؛ تا هرکاتی به پرتوه به رانی هم دوله ته، له بواری به کیتیدا چاوه نواری نه وه بکه بن بگریدانی هم مه به سته، به هه موو لایه نیکیسه وه، چ له بابهت نه و به ریزانه ی هاتوو چوون ده کهن و هه لسه وکتی کاسب و تاجر و به ده سته وه دانی قه لاگیراوه کان و گرتنه وه ی داراییه ده ست به سهر داگیرکراوه کان و دانه وه ی هه ریمه کان و نه دانه وه ی ئیله کان... تا گه وره پیاوانی نه و دوله ته، له گه ل یه کدلی و دلپاکیدا، له ریگه ی وه ک یه کبون و به راهه ریدا کار بکه ن... تا به شی لیپرسینه وه و وه لامدان وه مان له به رامبه ر یه کتردا مینتی... راستیه که هه شه وه یه: هرکاتی (خوا نه خواسته) دؤستایه تی له نیواندا نه بیت، پارانه وه ی که سیک و چنه د که سیک و نووسینه وه ی خه تیک و پیتیک، دروست نییه... به لام هرکاتی دؤستایه تی که وته نیوان و بیانه یی بوو به یه کیتی و هه را و هه لالی جیایی و دوولایه نی له ئارادابوو، هم چه شنه لالانه وه و نووسینه وه ی هم نامه، له داب و باسی دؤستایه تی و یاسای یه کلا یه نیدا ریگه ی پیده درئی و باوه و دژ به شیوه ی ئاکاری پاشایانی دیرین و گه وره و بیرچاکان نییه و نه گه ر جوانیش شی بکه یه وه، تکایه ک له مه بچوو کتر نابیت، که گه وره پیاوانی ده ولته تی پایه به رزی عوسمانی، نه وه ی به سووکایه تی کردن به خویانی ده زانن، به سووکایه تی کردن به ده ولته ته شی بزنانن و له به رده م پیاده کردن و نه مر پیکردنیدا، جیسا وازیه ک له نیوان هه ردوو ده ولته تدا دانه نین؛ که به یه که وه یه کدل و دلپاکن.

بویه ده بی نه و جه نابه، هم کاره به نه رکی سهرشانی خوی بزانی. نه گه ر خوی میهره بانیش بیه ویت، زور زوو نه نجامی بدات و به گورجی وه لامه که ی عه رز بکات و به نه رکی خوی بزانیته (۸۲).

دیسان عه بیاس میرزا له نامه یه کی تریدا، که هه ر بؤ «ره ئووف پاشا» ی نووسیه، سه باره ت به هه مان کیشه ئاگاداری کردۆته وه، که «حسین خانی بیتگلره گی نه ریوان» راسپیدراوه هم کاره نه نجام بدات و سهر نه نجامه که یشی وه ریگریته وه، که هم ده قی نه نامه یه ی عه بیاس میرزایه:

به لگه نامه ی ژماره: ۱۲
 بابهت: گورین و ده ستکاری بریک له په یما نامه که
 میژوو: ۱۲۳۹ کۆچی، ۱۸۲۳ ز
 سه رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)
 به رگی: دووه م. لاپه ره: ۵۱

نامه ی عه بیاس میرزا

بؤ: محمه د نه مین ره ئووف- والی نه رزه روم

... (۸۳) نه گه رچی هه سستی هوما یوزانه ی خاوه ن شکۆ، له حاند ریکه و تننامه پیروزه که دا له و په ری سه رودلخوشبیدایه و به ره زامه ندییه وه به نده کانی هه موو ریکه و تننامه که ی، به ئیمزای شیرینی سه روه راندوو... به لام له مه ر ئیلی «بابان» و بریک شتی بچووکی تردا، که له ئاستی شان و شکۆی ده ولته تی به ریزدا نییه، چنه د ره خنه یه کی سه روه رانه ی فه رموه و میری میرانی مه زن و هیتزای پایه به رز و... (۸۴) سه رداری زور به ریز و بویر: حسین خانی بیتگلره گی ئیره وان، که به چاوپاکی و هزرقانی ناسراوه و به ئیسوه نریکه؛ له لایه ن ده ولته تی پایه به رزه وه، بؤ روونکردنه وه ی هم مه به سته و به نه نجام گه یاندنی هم کاره خیره، فرمان پیکردوو.

هه روه ها پایه به رز، شکۆمه ند و به خته وهر، پالاوته ی نه عیان و شیران: ئاغا مسته فای وه قانیه نیگاری پیشووشمان بؤ گه یاندنی هم نامه یه و ورده کارییه کانی هم کاره، ده ستنیشان کردوو.

ئاشکرایه نه و به ریزه، له نه نجامدانی سه رله به ری کاره باشه کاند هه موو بایه خ و تین و هه سستی چاکه خوازیی خوی، له پیناوی خیری هه ردوو ده ولته تدا ته رخان کردوو و به هوی نه و نیازه خیره و چاکه ی که له ودا شک ده بریت؛ له و شته بچووکانه دا، که له به رامبه ر پته و بوونی هه ردوو ده ولته تدا، زور بچووک و لاوه کین و له پیناوی یه کیتی و یه کخستی دوو

۸۳- کۆمه لیک رسته ی فش و فۆلی باوی نامه کاری نیوان شا و سولتان و سه رانی ده رباری ده ولته تانی نه و سه رده مه یه.

۸۴- نه میش هه ر کۆمه لیک رسته ی پر له ستایشی پیش ناوه ی نانی که سیک ناو نامه که یه.

۸۲- نه رشیفی سه رۆک وه زیرانی نه سته میۆل- خه تی هوما یوزن- ژماره: E- ۳۷۰۹۴.

نامه‌ی محمدهد حسین خان^(۸۶) - سهررداری ئیرهوان

بۆ: رهئووف پاشای والی ئهرزهرۆم

... دواى پته وکردنى بنه ماكانى دۆستايه تى و پاكييتى، له سهر لا په رهى به كلابى بوونه وه دهنوسريت، كه:

ئه گهرچى له به دبه پىنانى ريكه و تننامه موباره كه كه دا، ههستى سۆزدارىيى رووناكى هومايۆنانه‌ى شاهه نشاهى (گيانم به قوربانى بى) زۆر ئاسووده و سه روودلخۆش بووه و هه موو به نده كانى ريكه و تننامه كه‌ى ئيمزا كردووه؛ به لام له مه ر ئىلى «بابان» و پرېك شتى بچووكى ديكه دا، كه له ئاستى شان و شكۆى دهو له تى پايه داردا نين، ره خه يه كى شاهانه يان له حه زره تى نايب سه لته نه‌ى مه زن فه رمووه، چونكه ئه عىانى ئىلى بابان تكا و داخو از بىيان له شاهه نشا كردووه، كه سپاردنه وه‌ى ئيمه، به قۆل به سترابوى، به دهو له تى عوسمانى، له مروه ت دوور و پىچه وانه‌ى غيره تى شاهانه يه . له به رئه مه، سه باره ت به وه لبعه هديش قسه يه ك كراوه، كه ئه گه ر له به رامبه ر ئيله كانى سىپه كى و حه يده رانلوو- شدا پيدا گر بيه ك نه كراوه، له به رئه وه بووه كه ئه وان خۆيان په نايان بۆ دهو له تى پايه به رزى عوسمانى بردووه، بۆيه به وئى دراونه ته وه... له به رامبه ر ئه مه دا ئىلى بابان پيش كه په نايان بۆ دهو له تى بوئيرمان هينابوو، ده بووايه، ئه وان پيش (دهو له تى عوسمانى) له م رووه وه پيدا گر بىيان نه كردبايه ..

به م هۆيه وه، هيتا، پايه بالا، جوامير و هاوړتې به خته وه رى، پالاوته ي هه موو ئه عىانه كان: ئاغا مسته فائى وه قائىع نيگارى حه زره تى گه وره، كراوه ته نوئينه ر و بۆگه ياندى نامه ي موباره ك و روونكر دنه وه ي ورده كار بيه كانى ئه م باسه، ده ستنيشان و ره وانه ي لاي ئه و جه نابه كراوه. دياره ئه و جه نابه ش له ئه نجامدانى هه موو كار تىكى خيهر و ره چاو كردنى چا كه ي هه ردوو دهو له تى مه زندا، كارى ئاشكرا و به رجه سته ي دياره و هه ر

۸۶- حسين خان (۱۷۰۳-۱۸۲۹ز) كورى محمدهد خانى قاجار، بىگلره به گى ئيره وان-ه. له سه ره تادا لاي فه تح عه لى شا، له شيراز و دواتر له رۆژگارى سه لته نه تى فه تح عه لى شادا، كرايه حاكمى خۆزاسان و سالى ۱۸۰۶ز- كرايه سوپاسالارى هه موو ئيران و سه ره ئه نجام بووه سهردارى ئيره وان. سالى ۱۸۲۸ز- دواى تىكشكانى ئيران له به رامبه ر رووسىادا و داگير كردنى ئيره وان له لايهن رووسىاوه ها ته وه ئيران و سه ره له نوئى بۆ خوراسان نيردرايه وه و دواتر هيترايه وه تاران و له ته مه نى (۹۰) سالىدا مرد.

دهو له تى شكۆداردا، ته قه للا و ره نجى زۆرى كيشاوه و چونكه له ده ستپىكى ئه م كاره خيهر به ته قه للاى ئه و جه نابه ها تۆته دى، ده بى دوايى پته پىنانه كه بيشى ديسان هه ر له به رده ست خۆيدا بىته ئه نجامدان و په له بكات و هه ر به م زووانه ش ئيمزاي په يماننامه موباره كه كه، له ته ك بالۆيزدا، له لايهن ئه م دهو له ته وه بۆ ده ربارى ئه و گه و ره جىگايه، به رى ده كرته .

بۆ سه ره له به رى دنياش روون و ئاشكرايه، كه له باس كردنى ئه م به نده نه ي ريكه و تننامه كه دا، جگه له له به رچاو گرتنى چا كه ي دهو له تى پايه به رز، مه به ستيكى ترى تيدا نيبه و په يمانى دۆستايه تى كردنى هه ردوو دهو له ت ده چه سپى... به يار بيه دى خوا له مه وه دواش به رده وام له دارو بار ئاگادارمان ده كاته وه. الخاتمه بالعافيه^(۸۵).

***

پي ده چى عه بباس ميرزا بۆ خۆ ده رباز كردن له و گله يى و ره خه يه ي سه باره ت به به ندى به كه مى ريكه و تننامه ي ناو براو، له لايهن فه تح عه لى شاوه لى گيراوه، زۆر ته نگه تاوى كر دى و داواى له هه ندئى له گه و ره به رپرسانى ترى ده ربارى قاجارى كر دى، تا ئه وان پيش بۆ هه مان مه به ست و گوشارى زياتر و چاو پيدا گيرانه وه و چا ك كردنه وه ئه و به نده؛ نامه بۆ سه رانى ده ربارى عوسمانى بنوسن، وه ك ئه م دوو نامه يه ي كه «محه مه د حسين خان» ي سهردارى ئيره وان، بۆ «رهئووف پاشا» ي والى ئهرزهرۆم و والى قارس نووسيون:

نامه‌ى يه كه م:

به لگه نامه‌ى ژماره: ۱۳
بابه ت: گۆزىنى پرېك له به شه كانى ريكه و تننامه كه
ميژوو: ۱۲۳۹ كۆچى ۱۸۲۳ز
سه رچاوه: اسناد و مكاتبات تاريخى ايران (قاجاريه)
به رگى: دووهم. لا په ره: ۵۲

لهشک بردنی نه و گیانی چاکه خوازبیهش که تیدایهتی، لهم کاره بچووک و لاهه کیبانه دا، گیانی دۆستایه تی و یه کیتیبه ههردوو دهوله تی شکۆدار دهنوتینی و نهوپه ری تهقه لالی خۆی دهدات... دلنیا این دوا یه گه یشتنی پایه بهرز و گه یاندنی فرمانه کانی و له یعه هدی گه وره و په یامه کانی نه دۆسته ش، شیلگی رانه تر تیهه لده چن و بو به نه نجام گه یاندنی نه کارانه، گورجوگۆلیی زیاتر دهنوتینی؛ تا به خیرایی بگه رپته وه و ریککه و تننامه موباره که کهش له باره گای گه وره وه رهوانه ده کری و رۆژانهش هه وائی ته ندروستی شهریفتان و کارگپران ریککه و تننامه ده پرسین^(۸۷).

نامه ی دووه:

به لگه نامه ی ژماره: ۱۴

بابهت: ئیلی بابان و دهستکاری کردنه وهی هندی خالی ریککه و تننامه ی نه رزهرۆم

سه رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران

به رگی: دووه م. لاپه ره: ۵۴

میژوو: ۱۲۳۹ کۆچی، ۱۸۲۳ز

نامه ی محمه د حسین خان- سهرداری ئیره وان

بو: حسین پاشای پارێزگاری قارس

هه میسه نه سستی ره ی ته من و دهوله تی نه و جه نابه جوامیره، هه بهرز و دره وشاوه بیت... خاوه نی جیگه ی بهرز، هاو رپی سه ره ری و شکۆ و هاوده می سه رکه و تن. خوا هه ره گه وره یی به رده وام بکات.

... دوا ی به چه پک کردنی بۆن و به رامه ی دوعا و دوا ی پارا و بوونی چیمه نی ته نیایی و پایه بلندی، له سه ره لاپه ره ی داخوازی دهنوسریت، که: له باشتین و شیرینترین کات و ساته کاندای خه ریکی خوتنده وه ی نامه دۆستانه و دلشادانه که ی هیژا و به رپن: بورهان ئاغا تاتار بووم، که تیایدا له درهنگ گه یشتنی نیردراوی دهوله تی بویره وه هاتبوو، که ته ره که یان له شاری ئیره وان راگیر کردوه و ته ره ریکیشیان بو پرسیار و لیکۆلینه وه ی نه م راگیر کردنه، بو دارولسه لته نه مان نار دووه... له م کاتانه دا

که گه راونه ته وه و پرسیار و وه لام و نامه کاریبان له و باره یه وه کردوه، نیردراوی کیش لای دۆستداره وه گه یشتوه و ئاگاداری چۆنیتی رووداوه که بووه. شته کهش به جۆرێکه، که حه زره تی خاوه ن ده سه لات و وه لی نیعه تم، وه له یعه هدی گه وره ی سه لته نه ت، لوتفنامه یه کی کردۆته شانازی نه و برا شیرینه و فرمانیان به پایه بهرز: «میرزا نه حمه د» فه رموه، تا نه وانیش بینه داوه ر و بابه ته ده ستنیشان کراوه کان، هه قی خۆیان بدریتی، که وه ک چۆن بی ری گه ش و دره وشاوه ی به رزیان بو ی چوه.

له راستیدا له لایه ن پایه به رزی خیرخواز و قیبله ی عاله مه وه، پریک داخوازی فرمانیان له باره ی ئیلی «بابان» وه فه رموه، که به گوێره ی نه وه، حه زره تی وه لی نیعه تم: وه له یعه هدی زه مان به و برا به رپنیه ی راگه یاندوه... نه و برا به رپنیه ش ده بی نه و په ری ته قه لالی بدات، تا نه و داخوازی به بچوکه دیاریکراوه، به باشی گوئی پی بدری و ریکه ی دل رازیکردن و نه نجامدانی بگریته بهر و هه ر ریکه چاره یه ک، که سه لته نه ت بریاری له سه رداوه؛ به نه نجام بگه یه نریت.

له باره ی ریککه و تننامه پیرۆزه که شه وه، که مۆری شه ریفانه ی خاوه ن شکۆ، شوینه واری شه ره ف و گه وره یی له سه ره زیاد کردوه، گه یشتۆته دارولسه لته نه ی ته ورپن و هه ر له م رۆژانه شدا له وتیه وه بو ئیره وان چوه و به لام له وی راگیراوه و چاوه نواری وه لامنامه ی جه نابت ده کری. له دنیای دۆستایه تیشماندا چاوه نواری ته وه ت لیده که یین زۆر به زوییه ته ته ره که په شیمان و رهوانه بکه نه وه؛ که به گوێره ی خۆزگه و خواستی لایه نگرانی هه ردوو ده وله تی مه زن، پته و کردنی بنچینه ی دۆستایه تی و زیاتر له یه کتر نزیک خسته وه یانه. نه م خواسته ش به وه دیته دی، که رۆژانه، نامه ی خیرخوازی و گپران وه ی هه ر جۆره (...)^(۸۸) داوا و رۆژ و رۆژگاریشتان به دلی خۆتان بیت^(۸۹).

وهک له میژوو نووسینی نه م نامانه وه ده رده که وی، نه م نامه و نامه کاریبه ی نیوان درباری قاجاری و عوسمانی، له سه ره به ندی یه که می ریکه و تننامه ی یه که می نه رزهرۆم که تاییه ت بوو به کیشه ی بابانه وه، له میژوو ئیمزکردنی ریکه و تننامه که وه تا دوا یین نامه کانی نه م چهنه به لگه نامه یه؛ ماوه ی سالیکی ته وایان خایاندوه... واته: له ماوه ی

۸۸- نه و چهنه وشه یه نه خوتندراونه ته وه.

۸۹- نه رشیفی سه رۆک وه زیرانی نه سه مپۆل- خه تی هوما یۆن- ژماره: ۳۷۰۹۴ / B.

۸۷- نه رشیفی سه رۆک وه زیرانی نه سه مپۆل- خه تی هوما یۆن- ژماره: ۳۷۰۹۴ - D.

نهو ساله‌دا دهرباری قاجاری بهره‌وام داوا له دهرباری عوسمانی دهکات، تا چاو گپړانه‌وه‌یهک به‌بندی ناوبراودا بکاته‌وه... به‌لام وهک دیاره دهرباری عوسمانی، سووره له‌سهر مانه‌وه و ده‌ستکاری نه‌کردنی هه‌موو بنده‌کانی په‌مانامه‌که و به‌هیچ شپوه‌یهک رازی نه‌بووه هیچ نالوگوتیک له داریشتنی ماده‌کانی ریککه‌وتننامه‌که‌دا بکات... تا له دواییدا تیرانیش به‌هه‌مان شیوه و داریشتنی بنده‌کانی ریککه‌وتننامه‌که، رازی بووه و دهریه‌ستی چاره‌نوس و گله‌یی میره‌کانی بابان نه‌بووه... به‌لام دهریه‌ستی نه‌وه بووه، به‌شپوه‌یه‌کی تر به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی له کوردستاندا بیاریزی و دریژه به‌ئه‌نجامدانی سیاسه‌تی پیشینه‌ی خوی بدات.. له‌م هه‌لومه‌رجه‌دا «مه‌حمود پاشا»، که له‌هه‌موو میره‌کانی تری بابانی سه‌روپتوه‌ندی پته‌وی له‌گه‌ل دهرباری قاجاریدا هه‌بووه و له‌م کاته‌شدا خوی له‌ تیران بووه (۱۸۲۴ز) و (ره‌نگه‌ که‌م و ژورتیکیش ده‌نگویاسی نه‌م نامه‌ گوژینه‌وانه‌ی بیستی)، تووشی په‌ژاره و دل‌ه‌راوکی و بی‌هیوایی بووه به‌رامبهر دهرباری قاجاری و به‌رامبهر چاره‌نوسوی خوی، بویه‌نامه‌یه‌کی پارانه‌وه‌ نامیزی، به‌ خالید به‌گی ناموزایدا بو‌داود پاشای والی به‌غداد ناردووه، تا لیبی بیووری و رابردوی له‌ بیر بکات، که نه‌مه ده‌قی نه‌و نامه‌یه‌یه:

به‌لگه‌نامه‌ی ژماره: ۲۵

بابه‌ت: داوای لیبورردن و به‌خشین

میژوو: ۱۰ ربیع الاول ۱۲۴۰ کۆچی،

(۱۸۲۴/۱۱/۳ز)

سه‌رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)

به‌رگی: دووه. لاپه‌ره: ۶۶

نامه‌ی مه‌حمود پاشای بابان

بو‌داود پاشای والی به‌غداد

جیتی هیوای نۆکه‌ران، دالده و په‌ناگه

مه‌به‌ست له ناردنی هیژایان: سه‌بیید مه‌حمود و سه‌بیید محمه‌د به‌ره‌و دهر‌وازه، به‌دابی نه‌و شیفاعه‌ته‌ بو، که دهر‌وازه‌ی مه‌رحمه‌ت و چاودیری حه‌زهره‌تی نه‌ولییای نیعمه‌ت، به‌رووی نۆکه‌راندا بکرتته‌وه... له‌و روانگه‌یه‌شه‌وه که لیبورردن و چاوپوشیی، له‌ تاوان و کاری چه‌وتی نۆکه‌ران، هه‌ر لای نه‌ولییای نیعمه‌تانه‌وه‌ بووه. بویه‌ده‌رگای لیبورردن

کرایه‌وه. سوپاسیش بو‌خوا، که (أذهب عنا الحزن) (۹۰) و سلب من المحن. سه‌رئه‌نجامیش راستگویی له‌سهر نه‌م نۆکه‌ره‌ی پتوبست کرد، تا به‌کینک له‌ نزیکان و خزمانی خوی (که ده‌سه‌لاتی ژبان و مردنی نه‌م نۆکه‌ره‌ی هه‌یه)، به‌دابی ده‌خاله‌ت، به‌ره‌و دهر‌گای لیبورردن و به‌خشین پیشه‌ی حه‌زهره‌تی وه‌لی نیعمه‌ت ناردووه. بویه‌ پایه‌به‌رز: خالید به‌گی ناموزای خوی و له‌باتی خوی، به‌ناوی ده‌خاله‌ته‌وه، ره‌وانه‌ی دهر‌وازه‌ی لیبورردن و به‌خشینی بی‌پرانه‌وه؛ حه‌زهره‌تی وه‌لی نیعمه‌ت کردووه و سکا‌لانامه‌یه‌کی راستگویانه‌ییشی به‌نیازی لالانه‌وه و پارانه‌وه‌وه بو‌بهر باره‌گای سه‌رچاوه‌ی رووناکیی نووسیوه:

(از ابتدای دور آدم، تا به‌عهد پادشاه

از بزرگان عفو بوده است، از فرودستان گناه) (۹۱)

له سه‌ره‌تای روژگاری ناده‌مه‌وه تا سه‌رده‌می سولتان

له گه‌وره و مه‌زنان لیبورردن بووه، له‌ژیر ده‌ستانیش تاوان

سکا‌لا و ئومید و تکا و هانای نه‌م نۆکه‌ره، له به‌رپیتی مه‌رحمه‌ت نامیزی وه‌لی نیعمه‌تدا، بو‌ته‌وه‌یه: که به‌راستی و به‌یه‌کجاری، سه‌باره‌ت به‌م نۆکه‌ره‌ دیرینه و کۆیله راستگۆیه، به‌جۆرتیک به‌روون و به‌ناشکراییی بیفه‌رمسون، که قه‌له‌می چاوپوشیی و لیبورردن و به‌خشینی یه‌کجاره‌کیستان، به‌سه‌ر لاپه‌ره‌ی تاوانه‌کانی نه‌م نۆکه‌ره‌ دل‌سۆزه‌تاندا بکیشری و نه‌م نۆکه‌ره‌ به‌شپوه‌یه‌کی وا بکه‌وتته‌ به‌ر فرمانی به‌خشین و لیبورردنتان، تا بو‌دوور و نزیکان و تورک و تاجیک-یش روون و ناشکراییت، که حه‌زهره‌تی نه‌ولییای نیعمه‌ت، له به‌رامبهر گونا‌حکار و خه‌تا‌کار و تاوانبارتیکي وادا، چاوپوشیی و لیبورردنیکي وای نیشان داوه، که بیسته‌ ویردی سه‌ر زمانی نه‌م روژگاره و بو‌داهاتووش بیسته‌ داستان و په‌ند.

له‌وه زیاتر بی‌ته‌ده‌بیی ناکه‌م و نه‌مری خوا به‌جی ده‌هینم.

مۆر: أفوض امري الى الله، عبده: محمود (۹۲).

۹۰- سوره‌تی «فاطر»، نایه‌تی ۳۴.

۹۱- به‌یتیک شیعری مه‌وله‌وی رۆمبیه.

۹۲- نهرشیفی سه‌رۆک ده‌زیرانی نه‌سته‌مبۆل- خه‌تی هوماپۆن- ژماره: E-۳۷۲۲۰۲.

به‌لام (۴) سال دواى ئەم نامەبەى مەحمود پاشا و دواى ریکەوتننامەى یەکەمى ئەرزەپۆمیش، کە دەبوایە ئیتران دەست لە کاروبارى بابان هەلبگرئ و پتوهندی لەگەڵ میرانی باباندا نەمیتئ؛ کەچی وەک بەلگەنامەکان دەری دەخەن، پتوهندی نیوان دەربارى قاجارى و میرنشینهکانى بابان، وەک خۆبەتى و لەشکر و سوارەى بابان لەدوا جەنگى ئیرانى، رووسى (۱۸۲۶-۱۸۲۸ز) دا بۆ پشستىوانیى لە ئیران، بەشدارى جەنگە کە بوون و بەپتئ بەلگەنامەیک دەبوایە مەحمود پاشا، بەگوێرەى بەلئیتیک کە پشستر بە «عەبباس میرزا» ی داو، هەندئ سوارەى تری بابانى، بۆ بەرەکانى جەنگە کە و یارمەتیدانى ئیران بنیرئ؛ کە عەبباس میرزا لەم بەلگەنامەبەدا، داواى بەجیهیتىانى بەلئینەکەى مەحمود پاشا و داواى ناردنى سوارەکانى بابان دەکات، کە ئەمە دەقى ئەو نامەبەى عەبباس میرزایە، بۆ مەحمود پاشای بابان:

بەلگەنامەى ژمارە: ۳۴

بابەت: نەگەبشتنى سوارەى بابان

میتوو: ۶ى ذیقەعدەى ۱۲۴۲کۆچى (۱/۶/۱۸۲۷ز)

سەرچاوه: اسناد ومکاتبات تاريخى ايران (قاجاریه)

بەرگی: دووهم

لاپەرە: ۸۶

فرمانى عەبباس میرزا

بۆ: مەحمود پاشای حاکمى سلیمانى

فرمان بەو گەبشتوو، کە: لە شکۆ و بەرزى بەهردار، گەورە و مەزن نەژاد، دلیر و رەگەز پاک، سەربەرز و بێباک، یەکرەنگ و دەسەلات چاک، میرى میرانى گەورە، جەنابى مەحمود پاشای حاکمى سلیمانى و شارەزور و کۆبە و هەریرو... کە لەژیر چاودیرى خاوەن شکۆ بەشدار بوو... بزانیئ کە:

بربارى ئەو پایەبەرزە، خۆشەویستە ئەو بوو؛ کە سوارەى «بابان» بەجۆرێک بەرئ بکات، تا لە (دووهمى مانگى شەوالدا، ۲۹/۴/۱۸۲۷ز بەگەنە هاوتاو زەنگیانی خاوەن شکۆ بەختەوهر... بەلام تا ئیستا. کە رۆژى هەینی، شەشەمى ذیقەعدەبە، سوارگەلى ناویراو، نەک هەر

نەگەبشتوون، بەلکو هیچ شۆتینەواریکیش لە هاتنیان دیار نییە... بۆ پایەبەرزیکیش کە لافى یەکرەنگی و یەکدلیى لئیدەدا... خۆى بەپاک و راست دادەنئ... لە کاتیکی وەها دا، شتى وای لئ ناوەشیتەو؛ کە تا ئیستا سوارەکانى خۆى، وەک چۆن بریاربوو؛ نەناردیئ!!..

بۆبە پیمان وایە ئەو بەرپزە، لە رایەراندى کارەکه دا، ئەو بەرپى خۆ نەبانکردنى نواندوو... بۆچى دەبئ ئەو پایەبەرزە، لەم کاتەدا لە بەجیهیتىانى ئەم خزمەتەدا، کە قازانجى دنیاىى تیدایە و هۆى زیادبوون و پتەبوونى دینیتى؛ خۆى ببویرئ؟! (۹۳)

بەگورتى بەیاریدەى خوا، رۆژى هەشتمەى ئەم مانگە، سوارەى پیرۆزى بەرپز، لە تەوریزەو بەرئ دەکەوئ... قشسوونى هەموولا یەک، بۆ هاوتاو زەنگیى هەمیشە سەرکەوتوو هاتوون؛ جگە لە سوارەى (بابان)، کە هیتستا نیشانەیک لە هاتنیان دیارنییە..

هەلگری نامە، کە ئەم فرمانە بەرزەى پتیبە، رەوانەمان فەرموو. لای ئەو پایەبەرزەو رادەگەبەن، کە ئەگەر ئەو پایەبەلندە، سوارگەلى بریاردرایى خۆى دەنیرتئ؛ بەگەبشتنى ئەم فرمانەى ئیمە، رەوانەیان بکات و وا ئەمربان پتیبکات، کە بەگورجى و بەپەلە رى بکەون و بەگەنە هاوتاو زەنگیى خاوەن شکۆ... خۆ ئەگەر لەلایەن ئەو پایەبەرزەو، هۆبەک هەبیت، دیارە پایە بالا: مەمەد حەسەن بەگى غولام، پشخزمەتەکەى لای جەنابتان لەو زیاتر راگیرنەکات و رەوانەى ریکابى خاوەن شکۆى بکاتەو و بەئەرکى خۆى بزانیئ (۹۴).

***

دواى برانەوئ دوا جەنگى ئیرانى- رووسى (۱۸۲۶-۱۸۲۸)، کە لە (۲۲/۲/۱۸۲۸) دا بەرئیکەوتننامەى (تورکمانچای) دواى پتیبئرا، هەمان شەوى دواى ئیمزا کردنى ئەو ریکەوتننامەبە، عەبباس میرزا نامەبەکى بۆ مەحمود پاشای بابان نووسىو، تبایدا ئاگادارى دەکات کە ریکەوتننامەى لەگەل رووسدا ئەنجام داو و داواى لئیدەکات هەوالئ ریکەوتننامەکە بەخەلک رابگەبەنئ:

۹۳- ئەمە نیشانەکانى ئاشکرای ئەو بە، کە مەحمود پاشا لە بەرامبەر ئەم داواى عەبباس میرزادا، نەبوستوو سوارەى کورد بۆ ئەو جەنگە بنیرئ.
۹۴- ئەرشیفى سەرۆک وەزیرانى ئەستەمبۆل- خەتى هوماپۆن- ژمارە: ۱۸/ج.

به‌لگه‌نامه‌ی ژماره: ۴۰

بابهت: ریکه‌وتننامه‌ی ناشتبونوه‌ه له‌گه‌ل رروسدا
میژوو: ۶ی شه‌عبانی ۱۲۴۳کۆچی (۱۸۲۷/۲/۲۲ز)
سه‌رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)

به‌رگی: دووهم. لاپه‌رپه: ۹۶

فرمانی عه‌بباس میرزا

بۆ: مه‌حموود پاشای حاکمی سلیمانی

حوکمی خاوه‌ن شکۆ به‌وه‌ه گه‌یشتوو، که: پایه‌به‌رزی جیگه‌ بالا، مه‌زن
و سه‌ریلند و په‌ناگا، ره‌گه‌ز جوامیر و زانا، له‌ مه‌به‌ست و تامانج به‌ناگا،
میری گه‌وره‌ی میران، حاکمی شاره‌زور و بابان، به‌لوتفی بی‌ری پیروزی
سامدار و هیژا، ئومیده‌واربیت و بزانتیت، که:

له‌ قوناغه‌رپی «تورکمانچای»^(۹۵) دا، سه‌رکرده‌ی رروس، به‌خزمه‌تمان
گه‌یشت و کۆبوونه‌وه‌ی ناشتی پیکهات و کاری «ریکه‌وتن»، به‌مویاره‌کیی
به‌رپوه‌ چوو... ناشتینامه‌ له‌لایه‌ن نوینه‌رانی هه‌ردوو لاهه‌ مۆرکرا...
ئه‌مسه‌ویش که شه‌وی هه‌ینی: ۶ی مانگه، گه‌یشتووینه‌ته ئه‌نجام.

ده‌بویه‌ ئه‌م مژده‌به‌مان بۆ دانیشتیوانی ئه‌و ناوچانه‌ بناردایه... له‌به‌رئه‌وه
پایه‌به‌رز: فه‌روخ خان-ی پیش‌خزمه‌تمان راسپارد و ئه‌و ناوچانه‌مان
به‌روونکردنه‌وه‌یه‌کی جوامیرانه سه‌ره‌به‌رز کرده‌وه..

ئه‌و مه‌ل‌به‌نده‌ش ئه‌م هه‌والی خیره، به‌هه‌موو خاکی ئه‌و ولاتانه
رابه‌گه‌یه‌نی و هه‌موو که‌س له‌ دلۆقانیی و میه‌ره‌بانیمان ئاگادار و دل‌خۆش
بکات... دلنه‌وازییمان به‌لتیوریتی و ئه‌رکی خۆی بزانتیت.^(۹۶)

***

۹۵- تورکمانچای: گوندیکه له نزیك ته‌وریتز.

۹۶- مه‌به‌ست له: باسکۆچیج-ه.

سه‌رنج: له‌ سالی ۱۸۲۸ز-دا، سه‌رکرده‌ی رروسی «باسکۆچیج» له‌ رووباری (ئاراس) په‌رپیه‌وه‌ه هاته‌ ناو خاکی
نازه‌ریایچانه‌وه.. له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا «ته‌وریتز»ی داگیرکرد و داگیرکردنی ته‌وریتزیش بووه‌ هۆی لیک پچراپی
هینله‌کانی پتوهندی عه‌بباس میرزا و پایته‌خت و مه‌ل‌به‌ندی شاره‌کان.

بۆیه‌ به‌ره‌و پایته‌خت کشانی هیتزی رروس، عه‌بباس میرزای ناچارکرد مه‌رجه‌کانی ناشتی قبول بکات. بۆ =

مه‌حموود پاشای بابانیش به‌پیتی فرمانه‌که‌ی عه‌بباس میرزا، بابته و ناوه‌رۆکی
نامه‌که‌ی عه‌بباس میرزا، ده‌کاته‌ نامه‌یه‌کی خۆی بۆ «سه‌یبید مه‌حموود، موفتی
که‌رکووک»، تا له‌ ریگه‌ی ئه‌وه‌وه هه‌والی ریکه‌وتننامه‌که، به‌کاربه‌ده‌ستانی به‌غدادیش
بگات:

به‌لگه‌نامه‌ی ژماره: ۴۲

بابته: ریککه‌وتنی ئیران و رروس

میژوو: ۲۴ی شه‌وال ۱۲۴۳کۆچی، ۱۰/۵/۱۸۲۸ز

سه‌رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)

به‌رگی: دووهم. لاپه‌رپه: ۹۸

نامه‌ی مه‌حموود پاشای بابان

بۆ: سه‌یبید مه‌حموود ئه‌فه‌ندی- موفتی که‌رکووک

جه‌نابی پایه‌به‌رزی نازنا و پیروزی، سه‌رتۆپی زنجیره‌ی ساداتی مه‌زن و
به‌رپیز... برام سه‌یبید مه‌حموود ئه‌فه‌ندی، خوا ده‌وامی بدات.

دوای پیت‌شکه‌شکردنی سه‌لامی بێ ئه‌ندازه و بێ برانه‌وه،
راده‌گه‌یه‌نریت، که: پیشتر بۆ ئه‌و جه‌نابه‌م نووسیبوو: ناویه‌ناویک هه‌والی
وتوویتی ناشتبونوه‌ی نیوان رروس و ئیران، تازه‌ ده‌بیتته‌وه... پیامان
ناردبوو، پوخته‌ی هه‌واله‌کامان بۆ به‌یتنی... هه‌ر کاتیکیش هه‌والی راست
گه‌یشت، عه‌رزی ده‌رگای پایه‌به‌رز ده‌کرتیت.

ئه‌وانه‌ی بۆ ده‌ستخستنی هه‌واله‌کان رۆیبیون، هیتشتا نه‌گه‌راونه‌ته‌وه.

به‌لام «فه‌روخ خانی موکری»، که له‌لایه‌ن نایب سه‌لته‌نه‌وه هه‌والی
ناشتبوونه‌وه‌ی بۆ هیناوین؛ له‌ رۆژی دووهمی مانگی ره‌مه‌زانی پیروزی
(۱۹/۳/۱۸۲۸ز) گه‌یشتوو و نامه‌یه‌کیی پیکه‌یاندووین، که باس له
ناشتبوونه‌وه و ریککه‌وتنی تیدا نووسراوه... له‌ نامه‌که‌ی ناوبراودا وا

=ئه‌مه‌ش: «ماکدۆنالد»ی بالۆتری ئینگلیز بووه‌ ناو‌بژیکار و له‌ گوندی «تورکمانچای»، که له‌سه‌ر ریگه‌ی
(میان-ته‌وریتز)دایه، به‌ناماده‌بوونی عه‌بباس میرزا و قایمقام: میرزا ئه‌بو‌لحه‌سه‌ن خان و ئاسف ده‌وله
پیکهات.. سه‌رئه‌نجام نوینه‌رانی هه‌ردوو ده‌ولته‌ی ئیران و رروس، له‌ (۵ی شه‌عبانی ۱۲۴۳ کۆچی-
۲۲/۲/۱۸۲۸ز)دا، په‌ماننامه‌ی تورکمانچای-یان ئیمزاکرد... به‌گوتیه‌ی ئه‌م په‌ماننامه‌یه‌ش، ئیران به‌شیک
زۆری له‌ خاکی خۆی له‌ده‌ست دا.

دهرده که وی که له (۲۷ی شه‌عبانی ۱۲۴۳ کۆچی، ۱۷/۳/۱۸۲۸ز) دا، سه‌رکرده‌ی رووسی^(۹۷)، شاری ته‌وریزی به‌جیه‌پشتتوو و رویشتوو... نایب سه‌لته‌نه‌ش بۆ «مه‌راغه» چوو و له‌ویوه‌هه‌والی‌ئو مال و خانووانه‌ی بۆ ته‌وریز ناردوو، که هیزه‌کانی رووس تیکیان داوون... دوا‌ی ته‌واوبوونی مانگی ره‌مه‌زانیش بۆ ته‌وریز ده‌چیت... بناغه‌ی کاری ناشتبوونه‌وه‌که‌ش له‌سه‌ر ئو ریوشوتینه دانراوه، که ئه‌وبه‌ری ئاوی ئاراس، هه‌مووی بکه‌ووتته ژیر ده‌سه‌لاتی رووس و ئه‌مه‌بریشی له‌ژیر ده‌سه‌لاتی نایب سه‌لته‌نه‌دا بیت.

نووسراوه‌که‌ی فه‌رۆخ خان ده‌لێت: جه‌عفه‌ر قولیخانی کوری ئه‌حمه‌د خانی مه‌راغه، له‌گه‌ل سه‌رکرده‌ی رووسدا رو‌ییسه... هه‌روه‌ها میر ئه‌بولفه‌تح^(۹۸)، که پیشنوژ و راه‌ری ئایینی خه‌لکی ته‌وریزه، ئه‌و جه‌نابه‌ش دیوتیتی و ده‌یناسیت. ئه‌ویش رو‌یشتوو. پیوست بوو ئه‌م هه‌واله‌ عه‌رزى ده‌رگای پایه‌به‌رز بکریت.

به‌م جو‌ره‌ چۆنیتی بارودۆخ به‌و جه‌نابه‌ راگه‌یه‌ندرا و ئه‌و نووسراوه‌ش، که هاتبوو، ره‌وانه‌کرا... تا بگاته پیشگای نوورپه‌رژینی ئاسمان ئاسا، سایه‌ی سه‌رم (که خوا ته‌مه‌ن و به‌ختی درێژکات). هه‌ر کات تیکیش پیاوه‌کانی خۆمان هاتنه‌وه و هه‌والی زۆرتریان هینایه‌وه، عه‌رزى ده‌رگا ده‌کریت، چونکه هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌و به‌لینه، که دراوه، پایه‌بلند «قادر ئاغا» دیته‌ ده‌رگا و پاره‌ دینیت. بۆیه له‌وه زیاتر کات به‌زایه‌ ناده‌م و باسی رووداوه‌کان به‌دوور درێژی به‌و ده‌سپیرم؛ که ئه‌گه‌ر خوا بیه‌ویت، دیت و عه‌رزى ده‌کات.

ئیترا داوا له‌ ئیوه‌ش ئه‌وه‌یه که چۆنایه‌تی کاروبار بنووسنه‌وه. باقی دوعا و سه‌لام^(۹۹).

***

له‌م قۆناغه به‌دواوه، ئیترا مملاتی و دوژمنایه‌تی و شه‌ر و تیهه‌لچوونی نه‌پساوه‌ی ئیوان مه‌حمود پاشا و سلیمان پاشای برای له‌سه‌ر ده‌سه‌لات، ده‌ست پیده‌کات؛ که له‌ زۆریه‌ی ئه‌م شه‌ر و تیهه‌لچوونانه‌یاندا سلیمان پاشا به‌پشتیوانیی له‌شکری عوسمانی و

۹۷- مه‌به‌ست له‌ ژه‌نرال باسکۆفچ-ی سه‌رکرده‌ی رووسه.

۹۸- مه‌به‌ست له‌ میر ئه‌بولفه‌تح، ئاغاز میر فه‌تاحی موخته‌هیده، که پیشه‌ه‌وای ئایینی شاری ته‌وریز و لایه‌نگریکی سه‌ره‌ختی رووسه‌کان بوو.

۹۹- ئه‌رشیفی سه‌رۆک وه‌زیرانی ئه‌سته‌میۆل-خه‌تی هومایۆن- ژماره: ۳-۳۶۸۰ .

مه‌حمود پاشا به‌پشتیوانیی له‌شکری قاجاری شه‌ر و دوژمنایه‌تی به‌کتریان کردوو و له‌شکری قاجاری و عوسمانییان بردۆته سه‌ر به‌کتر و چه‌ندان جاریش «سلیمانی» یان به‌یه‌کتر چۆلکردوو... وه‌ک ئه‌و شه‌ره‌ی که له‌ سالی (۱۸۳۰ز) دا کردیان و مه‌حمود پاشا له‌ ته‌وریزه‌وه «قه‌هره‌مان میرزا» ی کوری عه‌بباس میرزای له‌گه‌ل خۆی، بۆ داگیرکردنه‌وه‌ی سلیمانی هینابوو. له‌ گه‌رمه‌ی شه‌ر و تیهه‌لچوونه‌کانیدا، داود پاشای والی به‌غداد له‌ والیتی خرا و له‌ ئه‌یلوولی ۱۸۳۱ز، دا «عه‌لی ره‌زا کرایه‌ والی به‌غداد».

به‌لام شه‌ر و کاولکاری ئه‌م دوو برایه، جگه له‌وه‌ی ولاته‌که‌ی له‌ هه‌موو روویه‌که‌وه په‌ریشانکردبوو، له‌ هه‌مان کاتیشدا ئه‌وه‌نده‌ی تر زه‌مینیه‌ی بۆ زیاترکردنی ده‌سه‌لاتی قاجاری، له‌ میرنشینی باباندا ئاماده‌تر کرد. که به‌ درێژی ئه‌و شه‌ر و زۆرانبازییه، تا مه‌رگی فه‌تح عه‌لی شا (۱۸۳۴ز)، هیزه‌کانی ئیران «سه‌ربازگه‌- پادگان» یکی هه‌میشه‌ییان له‌ سلیمانیدا داناه^(۱۰۰).

سالیکیش به‌ر له‌ مه‌رگی فه‌تح عه‌لی شا، عه‌بباس میرزا له (۱۸۳۳ز) دا مرد و به‌مردنی عه‌بباس میرزاش، پشتیوانیتی به‌هیت له‌ ده‌ست مه‌حمود پاشا چوو. چونکه عه‌بباس میرزا، کار و هیوای زۆری به‌کوردستان مابوو، تا به‌نامه‌کانی خۆی تیدا پیاده بکات.

له‌ دوا‌ی مه‌رگی فه‌تح عه‌لی شا «سه‌ربازگه‌» ی ئیرانی له‌ سلیمانیدا نه‌ما و «سلیمان پاشا» سلیمانی گرتوه و مه‌حمود پاشاش ئه‌م هه‌لومه‌رجه‌ی وا هه‌لسه‌نگاند، که له‌گه‌ل سلیمان پاشای برابرا ئاشت بیته‌وه و له‌ سلیمانیدا به‌گۆشه‌گیری و دوور له‌ سیاسه‌ت برژی... به‌لام که‌لکه‌له‌ی ده‌سه‌لات هه‌ر له‌ سه‌ریداوو.

له‌م سه‌روبه‌نده‌دا عه‌لی ره‌زای والی به‌غداد، به‌ ناوی یارمه‌تیدانی والی مووسله‌وه مه‌حمود پاشای بۆ مووسل نارد و له‌ویش خۆی به‌ ته‌نیا ده‌سته‌سه‌ر گیرا و ره‌وانه‌ی ئه‌سته‌میۆل کرا و بلاوه‌شیان به‌نۆکه‌ره‌کانی کرد (۱۸۳۴) (۱۰۱).

۱۰۰- لۆنگریک- ص. ۲۵۰

۱۰۱- بابانی، عبدالقادر- تاریخ و جغرافیای کردستان (سیر الاکراد)- ص. ۱۵۱

تا نه گریا ناسمان و تهم ولاتی دانه گرت،
 گول چه من تارا نه بوو، هم لیتی خونچه وانه بوو
 تا چه من پیرا له سهر، نه سالی دره ختی لانه دا
 فهرعی تازه، خورهم و بهرز و بولند بالا نه بوو
 تا «سوله یمانان» نه بوونه صه دری ته ختی ناخیره ت
 «نه حمه دی موختار» ی ئیمه، شاهی تهخت تاران نه بوو

نه حمه د پاشاش ههر دواي ده سته کاربوونی، به په له که وتوته ته قه لالا و کاری
 همه لایه نه، بو تاوه دانگردنه وهی ناوچه که و چه سپاندنی ناسایش و هاندانی خوتنده واری
 و کردنه وهی مزگه وت و پوخته کردنه وه و مه شق پیگردن و ریکه خستنه وهی سوپای بابان،
 له سهر شیوهی نوی و (٤) تیپی هه زار که سیی پیکه تیناوه و پلهی سوپایی بو
 دیار کردون، که دیسان ههر «نالی» شیعی ستایشی بو تهم سوپایه ی نه حمه د پاشا
 نووسیوه و تهمه سهره تا که یه تی:

تهم تاقمه مومتازه، که وا خاصه یی شاهن
 ئاشوویی دلی مه مله که ت و قه لبی سوپاهن
 سه ف سه ف که ده وستن، به نه زهر خه تی شو عاعن
 حه لقه که ده وستن، وه کو خه رمانه یی ماهن^(١)

(١) هه روه ها «شیخ ره زای تاله بانی» یش شیعی ستایشی بو نه حمه د پاشا نووسیوه:
 یه عنی هم نامی نه بی، حه زره تی نه حمه د پادشا
 فه خری دین، کانی حه یا، به حری که رهم، کوهی و یقار
 مه دحی ئیحسانی بکه م، عیلمی بکه م، فه زلی بکه م!
 به خودا خار بجه نه و صافی حه می ده ی له شمار
 که فی زهر به خشی که وا مه نبه عی دور و گه وه هره
 میسلی به حر بکه، نه ساحیلی بیت و نه که نار
 ته بی جه واد و که رمی هه روه کو (قائانی) ده تی:
 «زر به قنطار همی بخششد واشتتر به قطار»
 تاوه کو ده وره بکات و بگه ری چهرخ و فه له ک
 تاوه کو دیت و ده چن، بیت و بچن له یل و نه هار
 به مورادی بگه ری شه مس و قه مه ر، چهرخ و فه له ک
 ظه فه ر و فه تخی قه رین، به ختی مو عین، طالعی یار
 ره ئیی نه و با عیسی ته نزمی ئوموراته، وه لب
 بو کوره یی عالم ئیمکان بووه ته قوطبی مه دار

تهمه، به لگی نه وه به که شاعیرانی نه و روزگاره له نه حمه د پاشا رازی و نریک بوون؛ بو به که دواتر و دواي =

میرنشینی بابان و نه رده لان هاوکاری یه کتری، بو له ناوبردنی یه کتری

سالی ١٨٣٤ ز، که مه حمود پاشا به ده سته سهری بو نه سته مبول دور خرایه وه؛
 سلیمان پاشای برای به رتیه بردنی میرنشینی بابانی له نه ستوگرت.

پیده چن مه رگی به رودواي فه تح عه لی شا و عه بباس میرزای کوری، تا راده یه ک و بو
 ماوه یه کی کورتی چند ساله، ده سته یه وردانی ده ولته تی ئیرانی له کاروباری ناوختی
 میرنشینی بابان که متر کردیته وه و به و بو نه یه شه وه شه پو شو و دووژمنایه تی نه ندامانی
 به مالیه ی بابانیش خاوبوویته وه... بو به له و چند ساله که مه ی که «سلیمان پاشا»
 فه رمانه وای میرنشینی بابان بووه، کاروباری کومه لایه تی و تابووری و فه ره نگی
 به گشتی و به تاییه تیش شیعی کوردی و شاعیرانی وه ک «نالی»، له م سهرده مانه دا له
 سلیمان پاشا و ده رباری بابان نریک و رازی بووین... چونکه دواي نه و ماوه کورته ی که
 سلیمان پاشا فه رمانه وایه تی میرنشینی بابانی کرد، له سالی ١٨٣٨ ز، دا کوچی دواي
 ده کات و «نه حمه د پاشا» ی کوری ده بیته جیشینی، نالی شیعی ریکی جوان و ستایش
 ئامیزی بو هه ردو وکیان نووسیوه، که تیایدا جگه له وهی سالی مه رگی سلیمان پاشا و
 هاتنه سه رکاری نه حمه د پاشا (١٨٣٨ ز) به حسابی نه بجه د دیاری ده کات، له هه مان
 کاتیشدا لاواندنه وه و هه لسه نگاندنی هیزایانه ی سلیمان پاشایه و ستایشی شه بو نه حمه د
 پاشای کوری، که تهمه سهره تای شیعه که ی نالیبه:

تا فه له ک ده وهی نه دا- سه د که وکه بی ئاوانه بوو-

که وکه به ی میه ری موباره ک ته لعه تی په یدا نه بوو

به‌لام ئەو ماوه کورته‌ی ئەحمەد پاشا تیایدا هه‌لپه‌ی بووژاندنه‌وه و هه‌لسانه‌وه‌ی میرنشینه‌که‌ی داوه، لای سهران و دهریاری قاجاری و عوسمانیییه‌وه بۆته جیتی سهرنج و مه‌ترسیی، بۆیه خیرا بیریان له زیندووکردنه‌وه‌ی دوژمنایه‌تی دیرینه‌ی ناو بنه‌ماله‌ی بابان کردۆته‌وه و عه‌لی ره‌زای والی به‌غدا، بیرری له هه‌ینانه‌وه‌ی «مه‌حموود پاشا»‌ی مامی ئەحمەد پاشا کردۆته‌وه، که له‌و رۆژانه‌دا بۆ تورکیا دوورخرا‌بووه‌وه.

ئه‌وه‌بوو ساڵی ۱۸۴۰ز. هه‌ینایانه‌وه سلیمانی و له‌جیتی ئەحمەد پاشا کردیانه‌وه به‌پاشای بابان و ئەحمەد پاشایان بۆ به‌غداد کیشایه‌وه‌وه دیسانه‌وه‌وه دوا‌ی نزیکه‌ی ساڵیک مه‌حموود پاشایان لابرده‌وه و ئەحمەد پاشایان له‌جیتی دانایه‌وه‌وه.

مه‌حموود پاشا له‌مه‌ ره‌نجا و په‌نای بۆ ئێران، بۆ لای «ره‌زا قولیخان»‌ی والی ئەرده‌لان برد (سه‌ره‌تای ساڵی ۱۲۵۷ کۆچی، سه‌ره‌تای مارتی ۱۸۴۱ز).

دهریاری قاجاریش رقی زۆری له ئەحمەد پاشا بوو. چونکه له ئاکامی ریککه‌وتننامه‌ی یه‌که‌می ئەره‌زه‌رۆمدا، که ده‌بوا‌یه سنووره‌کانی مه‌مله‌که‌تی قاجار و عوسمانی سه‌ره‌له‌نوێ دیاری بکریته‌وه و بۆ ئەمه‌ش لیژنه‌یه‌کی چوارقۆلایی: ئێرانی، تورکی، روسی، ئینگلیزی بۆ ده‌ستنیشانکردنی سنووره‌کانیان پیکهاتبوو؛ هه‌ردوو ده‌وله‌تی قاجاری و عوسمانی ئەم ده‌رفه‌ته‌یان بۆ دروستکردنی کیشه، بۆ سنووره‌کانی یه‌کتری به‌هه‌ل زانی و هه‌ریه‌که‌یان لای خۆیه‌وه گوشاریان بۆ دانیشتوانی سه‌ر سنووره‌کان ده‌برد، تا خۆیان به‌هاوولاتی ئەو ولاته‌ حساب بکه‌ن.

به‌لام ئەحمەد پاشا له‌م کاتانه‌دا ته‌قه‌للای شیلگیرانه‌ی ده‌دا، تا دانیشتوانی سه‌ر سنووره‌کانی قه‌له‌مه‌رپه‌وه‌که‌ی، خۆیان به‌هاوولاتی عوسمانی بزانه‌... بۆیه لیپرسراوانی ئێرانی قینیان لێ هه‌لگرتبوو، خه‌ریکی گێچه‌ل و شه‌ر پێ فرۆشتنی بوون و چه‌ند جاریکیش له سنووری ئێرانه‌وه هه‌یرش و ده‌ستدرێژی و تالان و برۆیان بۆ سه‌ر ناوچه‌ی بابان ده‌کرد و بۆ ناوچه‌ی هه‌ورامان ده‌گه‌رانه‌وه‌وه.

ئەحمەد پاشاش بۆ ته‌میکردنیان، هه‌یرشی ده‌برده سه‌ریان و زبانی زۆری لێده‌دان.

ئێران ئەمانه‌ی کردبووه به‌هانه و چه‌ند جاریک لای دهریاری عوسمانی سکالایان له‌ده‌ست کرد و داوا‌ی لابرده‌ی و دوورخستنه‌وه‌یان ده‌کرد.

=له‌ناوچوونی میرنشینی بابان، کوردناسیکی وه‌ک «ئا.خۆ.دزکۆ» له‌ ساڵی ۱۸۵۳ز، دا، که ده‌یه‌وی زانیاریی له‌ باری زمان و فه‌ره‌نگی کوردیه‌وه کۆیکاته‌وه، شاره‌زایانی ئەو کاته، ناویشانی ئەحمەدپاشای ده‌ده‌ن، که ئەو کاته له‌پاریس بووه. ئەحمەد پاشاش ریتوتینی (ئا. خۆ.دزکۆ) ده‌کات؛ تا بۆ ئەو کاره «نالی» ببینی؛ که له‌و ساڵه‌دا له (شام) بووه.

دهریاری عوسمانیش له‌بیانووه‌گه‌را، تا میران و ده‌سه‌لاتی میرنشینی بابان به‌یه‌کجاریی نغرو بکات وله‌ناووبات. بۆیه گازنده‌ی ئێرانییه‌کانی کرده‌ به‌لگه‌ی ئەوه‌ی گوايه ئەحمەد پاشا ده‌ستدرێژی کردۆته سه‌ر ناوچه‌یه‌ک، که له‌ژێر رکیفی ئەودا نییه و به‌م به‌هانه‌یه‌وه له‌ مانگی مارتی (۱۸۴۱ز)دا، بۆ به‌غدا بانگیان کرد و عه‌بدوللا به‌گی برابان بۆ سه‌ره‌رشتی میرنشینی بابان له‌جی دانا.

***

که مه‌حموود پاشا له سه‌ره‌تای ساڵی ۱۲۵۷ کۆچی، ۱۸۴۱ز، دا، ره‌نجا و په‌نای بۆ ئێران، بۆ لای ره‌زا قولیخانی والی ئەرده‌لان برد دهریاری قاجار و مه‌حمەد پاشا (۱۸۳۴- ۱۸۴۷ز) له په‌ناهه‌ینانی مه‌حموود پاشا ئاگادارکران. دهریاری قاجار ئەمه‌یان قۆسته‌وه و بۆ ئەوه‌ی شه‌ری میرانی بنه‌ماله‌ی بابان تازه بکه‌نه‌وه، فرمانیان به‌ ره‌زا قولیخان کرد پشتیوانیی و هاوکاریی گه‌یرانه‌وه‌ی مه‌حموود پاشا بکات، بۆ ئەوه‌ی له‌جیتی ئەحمەد پاشای برا‌زای، به‌پاشای بابانی دا‌بنیته‌وه... که دباره‌ دانانه‌وه‌ی مه‌حوودپاشاش له‌سلیمانی، به‌ له‌شکرکیشیی و شه‌رکردن له‌گه‌ل له‌شکری میرنشینی باباندا ده‌بیت. بۆیه ئەم شه‌ره‌ی له‌م به‌لگه‌نامه‌دا باسکراوه و له‌ ئاکامدا بۆته هۆی هه‌لته‌کاندن لایه‌لاو راسته‌وخۆی هه‌ردوو میرنشینی ئەرده‌لان و بابان، شه‌ری چاره‌نووسساز و یه‌کلایی کردنه‌وه‌ی زۆرکیشه‌ی دیرینه‌ی نیوان هه‌ردوو ده‌وله‌تی قاجاری و عوسمانیییه، به‌شیتیه‌یه‌کی کاتیی و له‌هه‌مان کاتیشدا زه‌مینه‌ خۆشکردنه بۆ ریککه‌وتننامه‌ی دواتری هه‌ردوو ده‌وله‌ت.

هه‌ر له‌به‌رته‌مه‌شه زۆریه‌ی میژوونووسه‌کانی ئەرده‌لان، پشینیانه‌کانی ئەم رووداوه‌یان به‌وردی و گرنگییه‌وه باسکردووه، که بۆ زیاتر ئاگاداربوونی دواتر له‌ ناوه‌رۆکی ئەو به‌لگه‌نامه‌ی پیتوه‌ندییان به‌م رووداوه‌وه هه‌یه، به‌چاکی ده‌زانین هه‌ندێ له‌و ورده‌ ده‌نگویاسانه، له‌ ده‌قی ئەو میژووانه، بۆ ئێره‌ بگوتینه‌وه؛ که ئەمه پوخته‌که‌یانه:

«... مه‌حموود پاشا له‌ مانگی سه‌فه‌ری ساڵی ۱۲۵۷ کۆچی، حوزه‌یرانی ۱۸۴۱ز، دا، به‌دوو هه‌زار مال و خه‌یزانه‌وه. په‌نای بۆ «ره‌زا قولیخان»‌ی والی ئەرده‌لان برد. ره‌زا قولیخان و سه‌رانی ئەرده‌لان زۆریان ریز لیتا و له‌ زستانه‌ی ئەو ساڵه‌دا، به‌نیازی رزگارکردنی مه‌ل‌به‌ندی بابان و یارمه‌تیه‌خوازیی له‌ پاشای قاجار، چوونه تاران. له‌وێ شای قاجار «مه‌حمەد شا»، ریزی زۆری لێنان و پشتیوانیی گه‌یرانه‌وه‌ی مه‌حموود پاشای کرد و فرمانی کرد: له‌شکری ئەرده‌لانییش یارمه‌تی سه‌ندنه‌وه‌ی (سلیمانی) و گه‌یرانه‌وه‌ی مه‌حموود پاشا بده‌ن.

به‌لام له‌و سه‌فه‌ره‌ی تاراندا، به‌هۆی هه‌ندێ ژنانه‌ی سه‌ر به‌ده‌ربار، نیوانی ره‌زا قولیخانی والی له‌گه‌ل (حوسن جیهان)‌ی دایکی و «غولام شاخان»‌ی برابرا تیکچوو. به‌م

بۆنەبەھەرەدە سەفەرەدا بەرەنجایىيى لە تاران ماپەو. ھۆيەكەش ئەو ھەبوو؛ كە رەزا قولپەخان لەم كاتەدا ھەرزەكارىكى كەم ئەزمومون بوو. تەمەنى ھەر (۱۷-۱۸) سالان دەبوو. داكىشى لە ئاكامەكانى ئەم كارە گەورەبە دەترسا و دەيزانى لە كيشى كورەلاو كەيدا نىبە و دەبىتە ماپەي لە دەستدانى مېرنشەينە كەيان.

رەزا قولپەخان كە گەيشتەو (سەنە)، فرمانى لەشكر كۆكردنەو دەركرد و لە ماو بەھەي كەمدا نزيكەي (۱۰) ھەزار سوارە، بەھەموو پېويستىيەكى جەنگەو، لە ناوچەي (مەريوان) كۆبوونەو و مەحمود پاشاش سوارە و ھىزەكەي خۆي خستە تەكيان.

لەم كاتەدا ميانەي (والى) و ھەندى لەو ھەيران و ئەھالى كوردستان بەشاراوبى ناكۆك بوو. ئەم كۆمەلەيە، كە (ميرزا ھىدايە توللا) سەرۆك و ھەيرانى ئەردەلان سەردەستەيان بوو، ئارەزووي تيشكانى (والى) يان دەخواست. چونكە (ھەندىك) لە ھۆيەكانى ئەم ناكۆكيە ئەو بوو، گواپە لەو سەفەرەي تاراندا، لەناو كۆمەلەيەكە نيارانى ميرزا ھىدايە توللا و ميرزا جەعفەر «أمين الدولة» ي كورپدا، والى (رەزا قولپەخان) سوتىدى گەورەي بەدەمدا ھاتبوو، كە ھەر بەگەرەنەو ھەي كوردستان، دەبى (ھەردوو كيان)، واتە: (ميرزا ھىدايە توللا و ميرزا جەعفەرى كورى) بەكوشتن بەرى... لەمەو ھەردوو ھىدايە توللا ترسى ئەو ھەي لى نىشت، كە ئەگەر والى لەم كارەيدا بەسەر كەوتووبى بەگەرەنەو، ئەو خۆي و ميرزا جەعفەرى كورى، گيان دەرنابەن... بۆيە بەنيازي تيشكانى والى، كەوتە پىلانگىرپى و فرت و فېتل و بۆ دامالين و بلاو پىكردنى لەشكرەكەي والى، بەرنامەي ئەم لەشكر كيشىيەي بەجۆرىك رىكخست، كە مەحمود پاشا و ئەمانوللا بەگى و ھەكىل و ژمارەيەكى زۆرى لەشكرەكەي والى، لەگەل خۆيان بەرەو سلىتمانى بىەن و ژمارەيەكى كەمبەش لەگەل (والى) لە مەريوان بىتەنەو... ھاوكات لەژىرەو ھەش نامەي بۆ عەبدووللا پاشاي حاكىمى سلىتمانى نارد و تىيگەياندا كە: ھىزەكەي والى، لە ناوچەي مەريوان، لە دلاو ھەران و جوامىران چۆل بوو و بەرگەي ئەو ناكىت؛ ئەگەر ئىو ھىرشىيەكىيان بەكەنە سەر. . عەبدووللا پاشاش كە ترسى ھىرشى لەشكرى ئەردەلان و مەحمود پاشاي ھەبوو، چاوەنوارپى ئەو ھەي نەدەكرد ئەم مژدە خوئەي بەدەنى. بۆيە دەستبەجى بەھەزار سەرباز و (۲) ھەزار سوارە و (۴) عەرپادە تۆپەو، بەچەند قوناغىك گەيشتە سنوورى مەريوان و لە ناكاوتىكدا كە ھىزەكەي والى، خەرىكى حەسانەو بوون، لە سەعات دووى رۆژى چوارشەمە: ۱۴ مانگى رەبىع ئەو ھەللى ۱۲۵۷ كۆچى، ۶/۵/۱۸۴۲ (ز) دا گەيشتە نىو قوناغى ھۆردووي والى و گرمەي گوللەتۆپ دەستى پىكرد.

ميرزا ھىدايە توللاش كە لەو شەو و رۆژەدا پىش قەرەولان و بەراپى لەشكر و ھەندى لە خىزما و داروودەستەي خۆي راسپاردبوو: ھەر كاتى دەنگى كەرەنەي جەنگ لەناو

ھۆردووي عەبدووللا پاشاوە بىسترا، ھەلبىت و بەرەو داو ھە ناو ھۆردووي بەگەرەنەو... بەلام سەردەپاي ئەمەش ھەندى پىاوي جوامىر، لە لەشكرى (والى) دا، كە زۆرەشيان خەرىكى حەسانەو بوون، گوتيان نەدايە ميرزا ھىدايە توللا و بوونە پىش قەرەول و روويان لە ھۆردووي عەبدووللا پاشا كەرد و دەستيان بەگيانبازىي كەرد... بەلام سەرباز بەسستى و بى ھىزىي سوياكەي والى، كە لە بنەرەتەو تووشى ھاتبوون، تا دەھات بەرەو كزىي و تيشكان دەچوو. دەستى خىانەت و ناپاكىشى تىكەوتبوو. پىش قەرەولانى خزم و خۆشى و ھەزىرپىش، بەبى چاوەنوارپى ھەلاتن.

(والى) پىش كە لەم كارە بەئاگاھات، وىستى خۆي لە فېتلى و ھەزىر دەرباز بەكات. قوباد بەگى لەگەل عەبدوولخەمىد سولتانى بانەيدا بەھەزار تەنگچى بانەي و سەقزى (ھەورامى) يەو راسپارد، تا (دەربەندى) بەگىرپى و خۆشى بەكۆمەلەيەكى كەمەو، كە لە ھۆردووكە مابوونەو، بەگورجى سوارى ئەسپەكەي بوو، بەرەو شەرەكە چوو، بەلام تواناي شەرى ئەما و بەدوای لەشكردا رەوي.

ميرزا ھىدايە توللاش بەپەنامەكى و پىش ئەو ھەي عەبدوولخەمىد بەگاتە جىي مەبەست، ئاگادارى كەردبوو، كەچوونە مەيدانى جەنگ و خۆبەختەردن لە پىناوى والىدا، خۆ شىت كەردنە. لەولاشەو زۆرى لەوالى كەرد، كە ھەلبىت.

بەكورتى سەرلەبەرى پىش قەرەولان لەم شەرەدا كۆژران و لەشكرى بابانىش پەلامارى ھۆردووي (والى) يان دا و لەم پەلامارەشدا كۆمەلەيەك كۆژران و دوای ئەو ھۆردووكەيان تالان كەرد، نزيكەي شەش قوناغىكيش لەشكرە راکردووەكەي ئەردەلانيان راونا... بەھەر كەسىك گەيشتن كوشتيان... عەبدووللا پاشا لە بارەگاكەي والى دا بەزى ... لەم شەرەدا خەلكى بابان نزيكەي (۱۰۰) ھەزار تەنيان دەستكەوتبوو... بەسەر كەوتووبى گەرەنەو.

لە سەرىكى دىكەو، مەحمود پاشا و ئەمانوللا بەگى و ھەكىل و ئەو ھىزەي لەگەلئاندا بەرەو سلىتمانى چووبوون، بەبى بەرگى و شەرپوشۆر، چوو بوونە ناوشارى سلىتمانى و چەند رۆژىكيشى تىدا مابوونەو... بەلام ھەر كە لە ناكاوتىكدا ھەوالى تيشكانى (والى) و ھىزەكەيان بىستبوو، دەستبەجى يەكسەر، بەپەرت و بلاويى و شىرەزىي، بەرەو مەريوان گەرەنەو و لە نزيك (ھەلبەجە) تووشى پىش قەرەولانى ھىزە سەر كەوتووەكەي عەبدووللا پاشا بىبون... ھەرچەندە عەبدووللا پاشا، مەحمود پاشاي بۆ شەر ھان دابوو، بەلام مەحمود پاشا خۆي لى پاراستبوو. بەكۆرە رىياندا لەگەل سوارەكانى خۆي و ئەمانوللا خانى و ھەكىلدا، بەرەو مەريوان و لەوئىو بۆ (سەنە) چوون... (۲) چەند رۆژىكيش

دوای رووداوه که، ئەم تیشکانه بەرگوتیی «محەمەد شا قاجار» کەوتەو... ئەویش زۆریە ی سەرانی لەشکر و بەرپۆتەبەرانی میرنشینی ئێردەلانی بەو سزا دان، کە (سەرزنەشتانە) ی لێ وەرگرتن و لە زبندانی خستن و هەندیکیشیانی کوشت و کاروباری میرنشینیە کەش بەجۆرێک شیوا، رەزاقولیکخان^(۳) ناچاربوو بۆ چارەسەری بچیتتە تاران. بەلام لەوێ سەرزنەشت کرا و لە فرمانرەوایی خرا و دوای چەندان پشێویی و ئالۆزیی و هەرایی نیوان ئەندامانی بنەمالە ی ئێردەلان، «غولامشاخان- ئەمانوللا خان ی بچووک» برای بچووک ی رەزاقولیکخان بە (والی) ئێردەلان دانرا و سەرەنجام محەمەد شای قاجار بیری لەوێ کردەو کە دوایی بەدەسەلاتی بنەمالە ی ئێردەلان بەینتی و کەسانی دیکە، لە دەرەوێ ئەم بنەمالە یە بکاتە فرمانرەوایی کوردستان و بەدانرا نی «خەسەرەو خان ی ئەرمانی»، بەفەرمانرەوایی ئێردەلان، ئیتر کاروباری میرنشینیە کە، بەرەو رووی «فەرهاد میرزا» ی مامی ناسرەدین شا و لەهەمان کاتیشدا سیازدەهەمین کوری عەبباس میرزا، کرایەو (۱۸۶۷-۱۸۶۸ ز) و کۆتایی بەدەسەلاتی میرنشینی ئێردەلان هینرا.

***

بەلام ئەم تیشکانە، هەر بەتەنیا تیشکانی والی ئێردەلان نەبوو؛ بەلکە تیشکانی مەحمود پاشا و فرمانرەوایی بابانیش بوو. چونکە هەر دوای ئەم شەرە، نەجیب پاشای والی بەغداد، کە تا ئەو کاتە ئەحمەد پاشای بابانی بەدەسەتەسەری لای خۆی راگرتبوو، رینگە ی دا بۆ کوردستان بگەریتەو و کۆیە و هەربریشی خستە ژێر دەسەلاتی و تا سەرەختی ریکەوتننامە ی دووێ ئێرزەرۆم-یش هەر فرمانرەوایی بابان بوو... بەلام کە کیشەکانی سنووری نیوان هەر دوو دەولەتی قاجاری و عوسمانی، لە ریکەوتننامە ی یەکەمی ئێرزەرۆمدا بەتەواوی چارەسەری بنەپریان بۆ نەکرابوو، بۆیە سالی (۱۸۴۷ ز) هەر دوو دەولەت و بەناوێژی و بەشداریی رووسیا و ئینگلستان، ریکەوتننامە ی دووێ ئێرزەرۆم بەسترا و لەم ریکەوتننامە یەدا جەختیان لەمەر بەندەگرنگەکانی ریکەوتننامە ی یەکەمی ئێرزەرۆم کردەو؛ کە لە باسی مەسەلە ی کوردستاندا دان و سەندنیکیان کرد و مادە ی دووێ ئەم ریکەوتننامە یە ی دوایی، بۆ ئەم مەبەستە تەرخانکرابوو.

بۆ ئەوێ سەرئیشە ی فەرمانرەواییەتی بابان، بەیە کجاریی لە کۆل هەر دوو دەولەت

(۳) رەزا قولیکخان: کورە گەورە ی خەسەرەو خان ی کوری ئەمانوللاخان ی گەورە ی ئێردەلانە. کاتێ خەسەرەو خان کۆچی دوایی کرد (۱۸۳۴ ز)، دوو کوری لێ بەجیمان: رەزا قولیکخان و غولامشاخان، کە رەزا قولیکخان لە کاتی مردنی باوکیدا تەمەنی (۱۰) سالان بوو. لەجینی باوکی بوو بە والی ئێردەلان. بەلام لەبەر مندالی، دایکی: «حوسن جیهان» کاروباری میرنشینیە کە ی بەرپۆتە دەبرد. (حوسن جیهان) یش کچی فەتەح علی شای قاجار و (تویا خانم) ی هاوسەرە کە ی رەزا قولیکخانیش کچی عەبباس میرزا و خوشکی محەمەد شا بوو.

بکەنەو؛ نەجیب پاشای والی بەغداد، لەشکرێکی (۳) هەزار کەسی بۆ سەر ئەحمەد پاشای بابان ساز دا و لە نزیک (کۆیە) بارەگای خست.

ئەحمەد پاشاش هیزی خۆی ئامادە کرد و بەرەو رووی بۆ کۆیە چوو و لە بەرامبەر لەشکرگاکە ی نەجیب پاشا، هۆردووی خست.

سەرەنجام هیزە کە ی ئەحمەد پاشا بێ ئەوێ تووشی شەر و بەرەنگاریی لەشکرێ نەجیب پاشا بین، بەهۆی رەشەبا و زریانیک ی زۆرەو، شپرزە دەبن و لەخۆیانەو دەست بەتەقە دەکەن و ئەحمەد پاشاش تەقەلای زۆر دەدات ئارامیان بکاتەو و تەقە رابگرن، بێهۆو دەبێ و لەشکر شپرزە و پەرتەوازه دەبن... ئەحمەد پاشاش ناچار بەنائۆمییدی بۆ سلیمانی دەگەریتەو و لەشکرە کە ی بۆ کۆناکریتەو.

نەجیب پاشا هیزێکی (۲) هەزار کەسی بەفەرماندەیی عەبدوڵلا پاشای برای ئەحمەد پاشا (کە لەوکاتەدا پشتی کردۆتە ئەحمەد پاشای برای و هاوکاریی نەجیب پاشا دەکات)، دەنێریتە سەر ئەحمەد پاشا. ئەحمەد پاشاش بەپەله پروزی، خیزان و دەستوپیۆندە کە ی خۆی بەرەو مەریوان دەرباز دەکات و لەوێ چوو لای والی ئێردەلان و! عەبدوڵلا پاشاش کرایە قائمقامی سلیمانی... بەم جۆرە بۆ هەمیشە، کۆتایی بەدەسەلاتی فرمانرەواییەتی (بابان) یش هینرا...^(۴).

***

هەرگرنگیی ئەم شەر و رووداوه، کاریکی کردووه لە ئەدەبی کوردیشدا رەنگی داوێتەو؛ کە بەداخەو ئەم لایەنە تا ئیستاش لای لیکۆلەرانی مێژووی ئەدەبی کوردییەو و نامازە ی پینەکراوه..

بۆ وێنە: شاعیری گەورە: سالم (۱۸۰۰-۱۸۶۶ ز) لە قەسیدە یەکی درێژدا، کە بۆ بەخیر هاتنەوێ (عەبدوڵلا پاشا) ی ناو ئەم بەلگە نامە یە ی نووسیوه؛ تیایدا نامازە بۆ ئەوێ دەکا کە (پاشا) ی ناوبراو، دوای ئەوێ ماوێهەکی زۆر لە ئەستەمبۆل دەستبەسەر بووه، بۆ (سلیمانی) گەراوێتەو و کراوێتەو بەفەرمانرەوایی و... لە دووتۆتی قەسیدە کە یدا،

(۴) بۆنوسینی ئەو پوختە یە، سەیری ئەم سەرچاوانە کراوه:

- مەستورە: مێژووی ئێردەلان، ل ۲۱۰-۲۲۳
  - عبدالقادر روستم بابانی، تاریخ و جغرافیای کوردستان (سیر الاکراد)، ص ۱۵۶-۱۵۹
  - علی اکبر وقائع نگار کردستانی، حدیقه ناصریه در تاریخ و جغرافیای کردستان، ص ۱۸۱-۱۸۳
  - میرزا شکرالله سنندجی، تحفه ناصری در تاریخ و جغرافیای کردستان، ص ۲۱۸-۲۲۳
- سەرئێ: ئەم شەرە لەگەڵیک سەرچاوه ی تری مێژوویییدا باسکراوه، وەک: تاریخ کرد و کردستان، آیه الله مردوخ و «حدیقه امان الاهی» و «تاریخ ایران سایکس» و... هتد.

نهلپوومی رابردووی عهبدو لالا پاشا هه لده داته وه و بیره وه دری ئەم شه رهی عهبدو لالا پاشای ناو ئەم به لگه نامانه ناو ده بات و ده لئی:

رهنگه ئەمجا بیته (گارن) (۵) سه رحه دی مو لکی (سنه)
رم وه شینی مه عره که ی ده شتی (مه ریوان) (۶) هاته وه
که رو فه ر با که م بکات (والی) (۷) به فه وجی (چیش که رو) (۸)
پشت به ندی له شکری وه ندات و جافان هاته وه (۹)

***

شاعیری ناسراویش: شیخ ره زای تاله بانی (۱۸۳۸-۱۹۱۰ز) له شیعری کدا که یادی سه ربه خوئی (سلیمانی) و (بابان) هکان ده کاته وه، ناماژه به کی کورت و جوان بو ئەم شه ر و رووداوه ده کات، که له م به لگه نامانه دا هاتوه... ته نانه ت میژووی رووداوه که ده کات به نیشانه یه ک بو سالی هاتنه دنیای خوئی و ده لئی:

له بیرم دیت (سلیمانی)، که دارو لولکی بابان بو،
نهمه حکوومی عه جه م، نه سوخره کیشی ئالی عوسمان بو.

(۵) گاران: ناوی چیا و دۆل و چه مپکه، که ده که ویتنه (۱۵) کم خوژه لاتی شاری مه ریوانه وه. نه ک (کاران) وه ک دکتۆر که مال فوناد و نه وشیروان مسته فا، له په راویزی ئەم قه سیده یه دا لیکیان داوه ته وه و (گارن) یان به (کاران) لیکدا وه ته وه.

چونکه (سالم) له م قه سیده یه دا باسی (سنور) و فراوانبوونی سنووری بابان ده کات (بنواژه: نووسه ری کوردستان، ژماره (۲) ل (۵۰) و (میرایه تی بابان له نیتوان به رداشی روژ و عه جه م دا، ل (۲۴۱).

(۶) مه ریوان: مه به ست له شوینی شه ری ناو ئەم به لگه نامه یه یه.

(۷) والی: مه به ست له والی ئه رده لان، ره زا قولیخانه.

(۸) چیش که رو: واژه یه کی هه ورامییه، که به مانای (چی بکه م!) دیت. به لام سالم لیره دا به لاقرتیبه وه رووداویکی میژووی به نمونه و به یاد دینیتنه وه، که له روژگاری (ته میوری له نگ) دا، ئاوا رویداوه: «ده لئین کاتی ته میوری له نگ ئابلوقه ی هه ولیری داوه و چاده که ی تیدا هه لدا بو. شیخیکی ئایینی هه ولیریش ترس و له رز له ناو سوپاکه ی ته میوردا بلاو ده کاته وه و سوپاکه ی بلاوه ی لیده کات؛ ئیتر ته میوری له نگیش له و کاته دا به فارسی هاواری کردوه: (چه کمن؟)، واته: (چی بکه م؟) (بنواژه: گه شتی ریچ بو کوردستان، ل (۳۴۳). ئەم رووداوه بو نمونه ی شله ژان و ترسی زۆر، به رامه ر به که سانی ترسنۆک به کاربراه و واژه ی: (چیش که رو؟) ش، که هه ر به مانای (چی بکه م؟) دیت؛ مه به ست گالته و لاقرتی کردنه به له شکره که ی ئەو سه رده مه ی (والی سنه: ره زا قولیخان)، که زۆریه یان (هه ورامی) بوون، و له و شه ردا کاتی هیرشیان له لایه ن له شکری عهبدو لالا پاشا وه کراوته سه ر، شله ژان و به هه ورامی وتویانه: (چیش که رو؟)!

(۹) ئەم شیعره ی سالم له دیوانه چهن جار چاپکراوه که یه دا نییه و بو یه که م جار له گوژاری (چریکه ی کوردستان، له ندن) و دواتر له ژماره (۲) ی گوژاری «نووسه ری کوردستان، تشرینی دووه می ۱۹۸۱ز، ل (۴۰-۵۲) دا بلاویۆته وه، که دکتۆر که مال فوناد پیتشه کی و په راویزی بو نووسیوه.

تا له دواییدا، به م به یته باسی رووداوه که ده کات:

که (عهبدو لالا پاشا) له شکری (والی سنه) ی شر کرد
(ره زا) ئەو وه خته عومری پیتنج و شه ش، تیفلێ ده بوستان بو.

***

دیسان شاعیریکی تری سنه یی: حسین قولی خانی کورێ ئەمانو لالاخانی ئه رده لان و مامی «ره زا قولیخان» ی «والی»، ئەم رووداوه ی کردۆته شیعریکی (۱۱) به یتی، که ئەمه (۳) به یتی سه ره تای ئەو شیعره یه:

نطع بازی تا قضا در تخته کیهان گشاد
مه رهء بدنامی اندر طاس کردستان فتاد
حیف کردستان که تا نامی بدر از رشد و غی
غی او مهر نمایان چون سها پنهان رشاد
معذرت پس مدعا گویم، که از (بابان) زمین
کهنه پاشای مفتن رخ به کردستان نهاد^(۱۰)

***

ئهمه ش ئەو به لگه نامانه ن، که سه باره ت به م رووداوه ن:

به لگه نامه ی ژماره: ۹۰

بابه ت: کیشه ی سنور

میژوو: ۵ی جمادی الآخر، ۱۲۵۸ کۆچی، (۱۴/۷/۱۸۴۲ز)

سه رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)

به رگی: دووه م، لاپه ره: ۱۸۴-۱۸۶

(۱۰) فخر الکتاب (میرزا شکرالله سنندجی) ص ۵۱۲.

نامه‌ی عه‌بدوئلا پاشای مونه‌سهریفی سلیمانی بۆ خه‌لیل کامیل پاشای والی ئه‌رزهرۆم

پایه‌ی به‌نده و ئومید

پیشتر ئه‌وهم عه‌رزى ده‌رگای نوورپه‌رژینی جه‌نابی پاشا کردبوو، که
(والی سنه) و (مه‌حمود پاشا) چون چاویان برپه‌ته سنوره‌کانی
مه‌لبه‌ندی (شاره‌زور) و ده‌ستدریژیان بۆ سه‌ر ئه‌و ناوچه‌نه (...)^(۱۱)
کردوو، درێژهی باسه‌که‌ش به‌م جو‌ره‌یه:

(ره‌زاقولیخان، والی سنه)، بۆ دانانه‌وه‌ی (مه‌حمود پاشا) له
(سلیمانی)، له (سنه) وه‌ به‌له‌شکرێکی زۆره‌وه به‌رێ کوه‌ت، تا قۆناغ
به‌قۆناغ گه‌یشته سه‌ر سنووری (شاره‌زور). له هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌ستی
به‌پشینی و ئاژاوه‌نانه‌وه کرد. له قۆلی گۆل عه‌نبه‌ره‌وه، که له بنه‌ره‌تا
ناوه‌ندی حاکمه‌کانی شاره‌زور، له شکرێ هه‌ورامانیان بۆ نارد، ده‌ستی
به‌سه‌ر (گۆل عه‌نبه‌ر) و هه‌له‌به‌جده‌دا گرت. له لایه‌کی تره‌وه هه‌ردوو ناوچه‌ی
(قزلجه) و (ته‌ره‌ته‌وه‌ن) ی داگیرکرد، که دیارترین و به‌رزترین ناوچه‌ی
شاره‌زورن، هه‌ریمی (سیوه‌یل) و (ئالان) یشی داگیرکرد و کاربه‌ده‌ستانی
خۆیان به‌حوکمپانیی له ناوچه‌ داگیرکراوه‌کان دانا..

له‌به‌رئه‌وه کاتێ کار گه‌یشته ئه‌م راده‌یه و بیانی پیتی نایه‌ موئکی
شاهانه‌وه؛ به‌نده به‌نیازی به‌رگریکردن له سنوره‌کان، ناچار بووم له شاری
(سلیمانی) یه‌وه به‌ره‌و شاره‌زور به‌رێ بکه‌وم. حسین ئاغای ئه‌نده‌روونی
و حاجی محمه‌د ئاغامیر ناخوری پیشووم نارد له لای (والی) ناوبراو، که
ئه‌م جو‌ره هه‌لسوکه‌وت و ئاکارانه‌ی له خاکی ژێر ده‌سه‌لاتی شاهانه‌دا
ده‌یکه‌ن، به‌ته‌واوی دژی مه‌رج و یاسای بریاردرای نیوان هه‌ردوو
ده‌وله‌ته‌... بۆ یه‌ ئه‌گه‌ر به‌راستی له‌لایه‌ن کاربه‌ده‌ستانی ده‌وله‌تی خۆبانه‌وه،
به‌هانه و به‌لگه‌یه‌کیان به‌ده‌سته‌وه‌یه، با تاشکرای بکه‌ن، تا ئیمه‌ش بۆ
چاره‌سه‌ری، هه‌ولێک به‌یه‌ین. ئه‌گینا ده‌بی ده‌ست له‌م کاره هه‌لبه‌گرن و
شوئنه‌ داگیرکراوه‌کان به‌جێ به‌یلتن و بگه‌رپینه‌وه.

(والی) ناوبراو گوئی بۆ قسه‌ی هه‌ق نه‌گرت و جه‌ربه‌زانه‌تر، به‌فراوانیی

له‌شکره‌که‌ی خۆیه‌وه ده‌نازی و به‌قسه‌ی خۆیان پێیان وابوو له ده‌سه‌لات و
زۆری له‌شکره‌که‌یان ده‌ترسین... بۆیه دوو قۆناغی تریش هاتنه‌ پێشه‌وه، تا
گه‌یشته (پینجوتین)^(۱۲)، که یه‌کێکه له ناوچه‌کانی شاره‌زور و له‌وی
چادریان هه‌لدا. ئاگای له‌وه نه‌بوو، که به‌نده له لیپه‌رسینه‌وه‌ی پادشا و رق
و تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ی پێشگای خوا، خۆم ده‌پارێزم، نه‌ک له فره‌یی و
زیاده‌بوونی ئه‌وان. بۆیه دیسه‌انه‌وه زۆر به‌وردی و به‌وه‌په‌ری پارێز و
دووربینیه‌وه، هه‌یواش هه‌یواش و له‌سه‌رخۆ، قۆناغێکم به‌دوو قۆناغ و سی
قۆناغ بری، تا گه‌یشته‌ینه یه‌که‌مین ناوچه‌ی (قزلجه)، به‌هه‌یوای ئه‌وه‌ی
به‌لکو ده‌سته‌بهرداری موئکی پادشا به‌ن و بکشینه‌وه و شوئنه
داگیرکراوه‌کان به‌رده‌ن و بگه‌رپینه‌وه... به‌لام پێکه‌لک و بێهه‌وده بوو..

ئه‌و رۆژه‌ی به‌نده گه‌یشته قزلجه، بۆ شه‌وی، والی ناوبراو (۱۰۰۰)
سواری به‌سه‌رۆکایه‌تی (ئهمانوللاخان) ی کوره‌زای (محمه‌د ره‌شید
به‌گ) ناردبوو، که یه‌کێکه له بنه‌ماله‌ گه‌وره‌کانی کوردستان^(۱۳)، بۆ
دانانی مه‌حمود پاشا له سلیمانی، له‌گه‌ل پاشای ناوبراودا (مه‌حمود
پاشا). (۷۰۰) تفه‌نگچی به‌سه‌رۆکایه‌تی (قویاده‌گ) ی فه‌راشباشی،
یه‌که‌ی خۆی، له رینگه‌ی شاخه‌وه، بۆ (ده‌ره‌ندی)^(۱۴) ناردبوو، که پشته
سه‌ری هۆردووی به‌نده و شوئینیکی یه‌که‌جار سه‌خت و ته‌لانه؛ پیش
به‌له‌شکرێ به‌نده به‌گرن، چونکه ئه‌وه ته‌نیا رینگه‌ی هاتووچووی ئیمه‌ بوو...
خۆبشی که به‌نده‌ی به‌هیچ و هه‌یه‌که‌شمانی به‌که‌م زانیبوو، به‌هه‌یزێکی
گه‌وره‌ی (۵ تا ۶) هه‌زار سواره و تابوورێکی سوپاوه، دایان به‌سه‌ر
هۆردووی به‌نده‌دا... هه‌موو ئه‌مانه‌ش هه‌ر بۆ ئه‌وه بوون له‌شکرێ ئیمه‌ شه‌په‌زه
و بلاوه‌پێبکات و کاره‌که‌یان؛ که دامه‌زراندنه‌وه‌ی مه‌حمود پاشایه،
به‌ئاسانی جێبه‌جێ بکریت...

بۆیه شه‌رێکی ناچاربیان به‌سه‌رماندا سه‌پاند... ئیمه‌ش پشت به‌خوا،
که‌وتینه شه‌رکردن و به‌ره‌نگاریبوونه‌وه و هه‌ردوو له‌شکر له ئاقاری
ئوردووگاکی ئیمه‌، یه‌کانگیربوون و دوا نیوسه‌عات، سی چاره‌ک
شه‌رکردنی هه‌ردوولا، له‌سه‌ر ئایه‌ی موباره‌که‌ی: «گم من فته‌ قلیله‌ عکبت

(۱۲) له ده‌قه‌که‌دا به (پینجهمین) نووسراوو.

(۱۳) مه‌به‌ست له (کوردستان)، که له چهند جیغه‌و به‌لگه‌کانی دیکه‌ی ناو ئه‌م وتاره‌یه، شار و ناوچه‌ی میرنشینی
ئه‌رده‌لانه، که شاری سنه ناوه‌نده‌که‌یه‌تی.

(۱۴) ده‌ره‌ندی: نه‌مزانی مه‌به‌ست له‌کام ده‌ره‌نده.

(۱۱) وشه‌یه‌ک له‌ویدا نه‌خوئیندراوه‌ته‌وه.

فئة كثيرة بأذن الله»^(۱۵)، به یارمه تی خوا و روحانیه تی پیشگای پیغمبر و بهره که تی هه ناسه ی عیسه وی ناسایی ده رگای خواوه ندی و دل و چاوی پاکی پیروزی گه وره م، که هه تا دنیا دنیا به پیمان بیتی، سهره رای که می تیمه و زوری نه وانه، توانای بهره نستییان نه ما و مهیدانیان جیهیشت و بهره هه لدری له ناوچوون هه لاتن.

نزیکه ی نیو سه عاتیک دوايان که وتین و گه راینه وه. هه رچه نده مهیدان و جهرگه ی شه ره که ش خاکی عیراق بوو، به لام هه ر نیو سه عاتیک زیاتر راومان نه نان و بهره دواوه گه راینه وه، نه ک له سنوور تیپه رین. له پیش شه ره که شدا هه موو سه ربازه کاتمان له وه گه یاندبوو، که به هیچ جوژی له سنوور تیپه پهرن. نه و شه وهش هه ر له شوینی شه ره که دا ماینه وه و به یانی زوو، به نیازی سه نده وهی (سلیمانی) له ده ست (نه مانوللاخان) و مه حموود پاشا، جله وی نه سپمان رووه و سلیمانی وه رگتیرا.

قویاد به گی ناویراو، که سه ر ریگه ی تیمه ی گرتبوو، به بیستنی هه والی تیشکانی (والی) هه لات و مه حموود پاشا و نه مانوللاخانیش، که چوو بوونه سلیمانی؛ هه ر که هه والی گه رانه وهی من و تیشکانی (والی) یان بیستبوو، (شار) یان به کاسب و ره عیه ت و خزمه تکار و هاوولاتیان و گونده کانی نزیک (سلیمانی) به وه تالانکردبوو. چهند که سیکیشیان به نارپه وا کوشتبوو. تالانییه کانیشیان به ولاخی ناغایان و نوکه ران و به کاروانی قه تارچییه کان بارکردبوون و گواستبوویاننه وه.

پشت به خوا له سه ر فرمانی شا، خویمان پاراست و بو سه نده وهی نه م تالانییه، دوايان نه که وتین. چونکه ده بوویه ناو دیوی سنووری نه وان بیوینایه و نه مهش به بی فرمانی شا نه ده کرا. له به ره نه وه ده ستان له وه هموو مال و سامان و هیستر و مایین و ره وه گه له یه هه لگرت و دوايان نه که وتین. نه و ناوچانه ی شه ره زوریش که داگیریان کردبوون، هه موویان تالانکردوو و چندان ژن و پیاویان کوشتوو و (۳۰۰) مالیشیان بولای (بانه) وه راگواستوو.

به نده که گه یستمه وه سلیمانی، سه یرم کرد: ولات و یران و تالانکراوه و جگه له کاروانسه رای چول و هول، هیچی ترم به رچا و نه که وت... نازار و

زیانیک، که نه مجاره (ره زا قولیخان) ی والی سنه، به سلیمانی و مه لبه ندی شه ره زووری گه یاندوو، باس ناکریت و به بیردا نایه ت... رووداوکی دلته زین و ناخوشه... ناماری زیانه کان له راده به ده ره... نه وهی مابیته وه، فرمان به ده سه لاتنی پیشگای به رز و به خشنده ی تیویه^(۱۶).

***

به لگه نامه ی ژماره: ۱۳۲

سه رچاوه: گزیده اسناد سیاسی ایران و عثمانی (دوره قاجاریه)

به رگی: به که م

لاپه ره: ۵۴۶-۵۵۰

بابه ت: سنووره کان و بازرگانی

میژوو: ۴ جمادی الاول ۱۲۵۸ کوزچی

(۱۸۴۲/۶/۳۱ ز)

وه رگتیراوی نامه ی مه زن: کرنل شیل

له وه لامی وه زیری ده ره وه (ی ئیران) دا و نه سللی نامه یه ک که له ئینگلستان نووسراوه

نامه ی نه و جه نابه، له سه ر ده ستدریژی نه م دوا بییه ی کوردانی (سلیمانی)، که سه ره ولاتی (عوسمانی) ن، بو سه ر (نه رده لان) ده کانی سه ر به ولاتی ئیرانی مه زن نووسی بووتان، و یرای نامه یه کیش که بو بالوتیزی گه وهی به ریتانیای مه زنتان ناردبوو، که له نه سه ته مبول نیشته جییه؛ تیایدا داواتان کردبوو نامه که تان وه رگتیردریته وه و له گه ل وه رگتیراوی نه و نامه یه ی بو خویمتان نووسیوه و ته رجه مه ی لیکدانه وه یه کیش که (میرزا هیدایه ت: میرزا هیدایه توللای وه زیر) له سه ر چونیسه تی رووداوه که نووسیوتی بو خزمه ت بالوتیزی گه وره ره وانه بکریت؛ به ده سه تم گه یشتن.

له یه که م ده رفه تدا داخوازی ده ولته تی مه زنی ئیران به جی ده هیتریت و ته رجه مه ی هه موو نامه کانیش بو خزمه ت: (لارد-ئیرون) ی وه زیری ده ره وهی به ریتانیا به ری ده کری.

(۱۶) نه رشیفی سه رۆک وه زیرانی نه سه ته مبول، کیشه گرنه گه کانی ئیران، ژماره: ۱۰۶۲، به رگی (۵).

هه‌لته‌ت به‌پیتوستی ده‌زانم چهند باب‌ه‌تیک له‌م بواره‌دا به‌ئاگاداریی ده‌سه‌لاتدارانی ئی‌یران رابگه‌یه‌نم: وه‌ک به‌روالته‌ت به‌رچاو ده‌که‌وئ، ئەم قه‌وماوه‌ی که له‌خاکی ئی‌یرانه‌وه‌ ده‌ستپیشکهری بۆ‌کراوه، ده‌وله‌تی عوسمانی هیچ ده‌ستیکی تیدا نییه. به‌تایبه‌تی له‌هه‌لومه‌رجیکی ئاوادا، که نوینه‌ریکی خویان بۆ‌توئینه‌وه‌ سه‌بارته‌ت به‌سنوره‌کانی ئی‌یران و رۆم (عوسمانی)، پیتسپیری ده‌کات بۆ‌ناو‌بژی، بالوتیری ولاتیکی فه‌ره‌نگیش دیاری ده‌که‌ن... که‌وابوو پتیم وانیه‌ته‌وه‌ ده‌وله‌ته‌ خۆی (واته: ده‌وله‌تی عوسمانی)، ئەو میره (واته: والی ئه‌رده‌لان)، بۆ‌سه‌رپیتی هان بدات. ئەمه‌ش نابیتته‌ به‌لگه. له‌به‌رته‌وه‌ی هه‌رکات ئەم کاره، بی‌ئاگاداریی ده‌وله‌تی عوسمانی بکرتیت، زۆر به‌ئاسانی به‌ری پتیده‌گیری.

به‌کورتی، هه‌رچه‌نده‌ زیانی ئەم‌جاره، له‌رابردوو قورستره، به‌لام له‌ راستیدا جیا‌وازییه‌کی زۆریشی نییه و جه‌نابیشتان له‌قره و کیشه‌ی هه‌میشه‌ی نیوان ئیلاتی کورد، به‌جوانی ئاگادارن و ده‌زانن که ئەو به‌شه، «واته: ناوچه‌ی کورده‌واری» وه‌ک به‌شه‌کانی تری ولاتی ئی‌یران و رۆم نییه... هه‌روه‌ک شاره‌زاشن که ئیلاتی موکری و ئه‌رده‌لانی و به‌به و بلباس و... هتد. ئەوه‌ته‌ی هه‌ن، هه‌ر به‌کتربی‌ان رووتاندۆته‌وه‌ و که‌س‌یش سه‌رکۆنه‌ی نه‌کردوون و لیتی نه‌پرسی‌ونه‌ته‌وه... بۆ‌به ئەم‌جاره‌یان ده‌سه‌لاتدارانی ئی‌یران، به‌هۆی ئەو زیانه‌گه‌وره‌یه‌وه‌ که پتیبان گه‌یشتووه، چاوپۆشییان نه‌کردووه... دیاره‌ ده‌بێ ئەوه‌ش ره‌چاو بکری، که له‌کاتی ئاوادا، راسپێردراوه‌کانی هه‌ردوولا، هه‌م زیانه‌که‌ فراوانتر ده‌نوین و هه‌م ئاکاریشیان له‌ نامه‌که‌ی وه‌زیر (واته: میرزا هیدایه‌توللا) به‌دتر ده‌بی.

ئه‌گه‌ر مه‌سه‌له‌که‌ش جوان لیک بده‌ینه‌وه، ده‌رده‌که‌وئ که مه‌حموود پاشای کۆنه‌ حاکمی سلیمانی؛ که‌به‌ره‌و ئی‌یران هه‌لاتبوو، جه‌ماوه‌ریکی له‌ (ئه‌رده‌لان) کۆکردۆته‌وه‌ و بۆ‌سه‌ر (سلیمانی) نارده‌وه. بۆ‌به ئەگه‌ر به‌راستیش ئاوابی، ئەوا حاکمانی (ئه‌رده‌لان)، له‌هاتنه‌که‌یان بۆ‌خاکی رۆم، ئاگاداربوون و چاوپۆشییان کردووه... له‌به‌رته‌وه‌ ده‌بێ جه‌نابیشتان بیسه‌لمین. که شتیکی سه‌یر نییه، ئەگه‌ر حاکمی (سلیمانی) یش ده‌ستی خۆی پیش خستبێ و جه‌ماوه‌ریکی کردبیتته‌ سه‌ر (ئه‌رده‌لان).

وه‌ک ده‌شلین هه‌رکه‌سیکی تربیش بووایه، هه‌ر وای ده‌کرد، جگه‌ له‌ خراپی (مُحَمَّرَة) نه‌بی؛ که به‌ئیزن و ئاگاداریی (پاشای به‌غداد) بووه.

سالانیکی زۆریشه‌ که حاکمانی سه‌ر سنووری ئی‌یران و رۆم، له‌وه‌دان هه‌لیان بۆ‌هه‌لکه‌وئ و هه‌لمه‌ت بۆ‌سه‌ر به‌کتری بیه‌ن، که ئاکامی ئەم جۆره ئاکاره‌ش، زیانی بۆ‌هه‌ردوو ده‌وله‌ت و به‌تایبه‌تیش بۆ‌ئی‌یران بووه. جگه‌له‌وه‌ش له‌باتی ته‌بابی و نیوان خۆشیی، که چهند قازانجیکی بۆ‌ هه‌ردوو لا پتیه‌یه، که‌چی به‌پتیه‌وانه‌وه، بۆ‌ته‌ سۆنگه‌ی دل‌ئیشانی هه‌ردوولا.

وه‌ک ده‌لین ئەم راو و رووته، له (۹) سال له‌مه‌وه‌یه‌وه؛ له‌ سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتداریتی (جه‌هانگیر میزرا) وه‌ په‌ره‌ی سه‌ندوو... ده‌وله‌تی مه‌زنی ئی‌یران چهند گازنده‌یه‌کی له‌ ده‌وله‌تی عوسمانی هه‌یه:

یه‌که‌میان: ئەوه‌یه‌ که (میری ره‌واندز)، (مه‌رگه‌وه‌)ی و ئی‌ران‌کردووه.

دووه‌میان: خراپی (مُحَمَّرَة) یه، که زیانیکی قورسی به‌ئابووری ده‌وله‌تی ئی‌یران گه‌یاندوووه.

سێیه‌میان: ئەم رووتانکاریی و شه‌خۆرییه‌ تازه‌یه (واته: باب‌ه‌تی سه‌ره‌کی ناو ئەم سن به‌لگه‌نامه‌یه)، له‌گه‌ل چهند مه‌سه‌له‌یه‌کی بچووکی دیکه.

له‌ به‌رامبه‌ر ئەمانه‌دا ده‌وله‌تی (عوسمانی) یش چهند گازنده‌یه‌کی هه‌یه: یه‌کیکیان: ئەوه‌یه‌ ده‌لین ماوه‌یه‌کی زۆره‌ ده‌وله‌تی ئی‌یران، ناوچه‌ی (زه‌هاو)ی داگیرکردووه، که سه‌ر به‌خاکی رۆمه و نیازی چۆل‌کردنیشیان نییه. ئەمه‌ش له‌ هه‌لومه‌رجیکدا، که ده‌وله‌تی ئی‌یران، بۆ‌خۆشیان دان به‌و مه‌سه‌له‌یه‌دا ده‌نین.

یه‌کیکی تر: ئەوه‌یه‌ که ده‌وله‌تی ئی‌یران ده‌یه‌وئ له (سلیمانی) دا، که خاکی رۆمه، (پاشا) دابنێ. له‌کاتی‌که‌دا که ده‌وله‌تی رۆم، به‌م مه‌سه‌له‌یه‌ رازی نابێ! که ئەمه‌ بۆ‌خۆی به‌جۆرتیک به‌خۆ تیسسه‌پاندن و خۆ تپه‌لقورتاندن له‌ کاروباری ده‌وله‌تی رۆمدا ره‌چاوده‌کری.

له‌لایه‌کی تریشه‌وه: سوپای تازه‌ریایجان به‌پتی فرمانی (حسین پاشا خان) به‌تۆرخانه‌وه‌ کردوویانه‌ته‌ سه‌ر (سلیمانی) و یه‌ک دوو جاریان تالان‌کردووه.

هه‌رچه‌نده‌ مافی ئەوه‌شم نییه‌ بلتیم هه‌ق به‌ کام لایه. به‌لام ئەم باسانه‌م بۆ‌ئوه‌ هینایه‌ گۆری، تا بزانی، که هه‌ردوو لا گازنده‌یان له‌ یه‌کتر هه‌یه.

هه‌لتهت وهك رۆژيش روونه، كه دابى قهره‌بوو كردنه‌وه، قازانجى بۆ هه‌يچ لايهك نيبه. ته‌گه‌ر به‌راستى نيازتان وايه كۆتايى به‌م ناكوكيابانه به‌يترى، ده‌بى هه‌ندى له داخوازيبه‌كان چاوپۆشيبان لى بگرى. تا ئه‌م سكاللا و گازنده‌كاريبانه‌ى نيوان هه‌ردوو ده‌ولته‌ت دوايى پى به‌يترى.

ئيبستاش به‌راي من، چاكتى وايه ده‌ولته‌تى ئيران كه‌سپىك بۆ ته‌سته‌مبۆل ره‌وانه بكات، بۆ ته‌وه‌ى سه‌باره‌ت به‌م كاره‌ساتانه و داخوازي زيانىك، كه تووشى (ئه‌رده‌لان) بووه، له‌گه‌ل عوسمانىيه‌كان و توووتز بگرى و هه‌ول به‌دن ئه‌م ناكوكيابانه چاره‌سه‌رتىكى يه‌كجاريى بكه‌ن.

بۆ ته‌وه‌ش زووتر به‌ئه‌نجام بگه‌ن، وا چاكه ده‌ولته‌تى ئيران داوا له ده‌ولته‌تىكى فه‌ره‌نگىيى بكات، تا گه‌وره‌ه‌ر به‌لوتيزى خويان له ته‌سته‌مبۆل راسپيرن، ريگه چاره‌ى مه‌سه‌له‌كه خۆش بكات، كه قازانجى هه‌ردوو لا له به‌رچاو بگيرى.

ناشكراشه ده‌بى ده‌ولته‌تى ئيران، كه‌سپىك بۆ ئه‌م كاره راباسپيرى، كه جگه له ژيرى و وربايى، ئه‌مىن و يه‌كه‌ره‌نگيش بيت. چونكه ته‌گه‌ر داواى بژاردنى زيانى فره بكات، يان قسه‌يه‌ك بكات، دوور له راستىيى بيت، ده‌بته هۆى دواكه‌وتنى چاره‌سه‌رى كيشه‌كه و بگره بيزار بوونيش لى. بۆيه ته‌گه‌ر به‌و جوهرى باسكرا، ده‌ولته‌تى ئيران راست بپوا و ئينساف له‌به‌رچاو بگرى، دلبام سكاللاى نيوان هه‌ردوو ده‌ولته‌ت دوايى پى ديت، يان هه‌يچ نه‌بى بۆ ده‌ولته‌تانى دنيا ده‌رده‌كه‌وى، كه ده‌ولته‌تى ئيران ده‌به‌وى مه‌سه‌له‌كه به‌ناشتى چاره‌سه‌ر بگرى.

هيوادارم ده‌سه‌لاتدارانى ده‌ولته‌تى ئيران دلبابىن، كه مه‌به‌ستم له‌م قسانه، ته‌نبا به‌جيه‌پينانى تكاى ده‌ولته‌تى مه‌زنى ئينگليزه، كه نيازى دۆستايه‌تى و يه‌كيتىيى نيوان هه‌ردوو ده‌ولته‌تى ئيران و رۆمه. جوان نيبه دوو ده‌ولته‌تى گه‌وره‌ى ئيسلامى و دراوسى، ناكوكى و شه‌روشه‌زيان له نيواندا هه‌بى. بيتگومان ته‌گه‌ر كه‌لينه‌كه گه‌وره‌تر بيته‌وه، جگه له‌وه‌ى هه‌يچ قازانجىكى بۆ ئيران و بۆ رۆم نيبه، به‌پيچه‌وانه‌وه دوژمنانى پى خۆش ده‌بن و ده‌بى چاوهارى زبان و مه‌ترسىيى گه‌وره‌تر بن.

سه‌باره‌ت به‌كيشه‌ه‌ بچوو‌كه‌كانى تر، كه باستان كردبوو، وهك شتى ده‌ولته‌تى ئيران له‌وه وه‌رسه، كه ده‌ولته‌تى رۆم پتر له ٤٪ى باج (بارانه) له

ئيرانىيه‌كان وه‌ر بگرى، به‌لام چه‌ند رۆژ پيشتر، له خودى جه‌نابى (حاجى ميرزا ئاقاسى) م بيست، كه (سه‌رۆك وه‌زيران)ى ده‌ولته‌تى رۆم، بۆى نووسيووه كه ده‌ولته‌تى رۆم به‌هه‌يچ شيوه‌يه‌ك نيازى نه‌وه‌ى نيبه له ٤٪ زياتر له بازرگانانى ئيرانى وه‌ر بگرى.

له‌لايه‌كى تر يشه‌وه، به‌گوته‌ى قسه‌ى هه‌ندى له بازرگانانى ئيرانى: بپار وايه ده‌ولته‌تى رۆم، له‌به‌رته‌وه‌ى نرخه‌كان له چاو بپارنامه‌ى پيشوودا جياوازيه‌كى زۆريان هه‌يه، نرخى (بارانه)، به‌پيى نرخى ته‌سلى شتومه‌كه‌كان ده‌ستنيشان بكات.

هۆى راگيرانى (مال التجاره)ى ئيرانىيه‌كانيش له ته‌زه‌رۆم، كه باستان كردبوو، هى ته‌وه‌يه كه بازرگانانى ئيرانى ويستبوويان باره‌كانيان به‌دزيبه‌وه به‌رى بكه‌ن. كه دياره وهك جه‌نابيشستان تاگادارن، بپيك له بازرگانانى ئيرانى، زۆر جىگه‌ى متمانه‌نين.

زۆرم پيخۆش بوو بمتوانيايه به‌ده‌ولته‌تى ئينگليزم راگه‌ياندا، كه ده‌ولته‌تى ئيران ده‌به‌وى كيشه‌كان به‌ئارامى و ناشتى چاره‌سه‌ر بكات... ته‌وسا هيوادارم ده‌ولته‌تى (عوسمانى) يش بپير له‌وه بكاته‌وه، كه ته‌و زيانانه‌ى له ئيران كه‌وتوووه، عاديلانه قهره‌بوو بكه‌نه‌وه، به‌مه‌رجى له هه‌موو جوهره پى ئينسافىيه‌ك پارتيز بگرى.

***

به‌لگه‌نامه‌ى ژماره: ٩٣

بابه‌ت: پيوه‌ندى ئيران و عوسمانى

ميژوو: ١٧ى جمادى الآخر: ١٢٥٨ كۆچى، ١٨٤٢/٧/٢٦ ز

سه‌رچاوه: اسناد و مكاتبات تاريخى ايران (قاجاريه)

به‌رگى: دووه‌م - لا په‌ره: ١٩٤-١٩٥

نامه‌ی به‌کرخان-ی حاکمی کویه بۆ: والی مووسل

په‌نای به‌نده، دهره‌تانی نوکهران: جیتی هیوام، سیتیبه‌ری سهرسه‌رم
هه‌روه‌ک فرمانتان کردبوو: ئه‌و هه‌واله‌ تازانه‌ی له‌ ولاتی عه‌جه‌مه‌وه؛ له‌
سنه و سابلاخ و ته‌وریزه‌وه، به‌ده‌سه‌ستمان ده‌گه‌ن، به‌خزمه‌ت ئیسه‌وی
رابگه‌یه‌نم؛ ئه‌وا به‌گوێره‌ی فرمانتان و گوێرا‌یه‌لییمان عه‌رزتان ده‌که‌م و به‌م
جۆره‌یه:

یه‌که‌م: له‌ (سنه) وه‌ که‌سه‌تیک هاتوه، ده‌لتی:

دوای هاتنی ته‌مبوورخانی توپچی باشی، پرس و رای کردوه، که‌ ناخۆ
شه‌ری (بابان) و (والی سنه) له‌ سنووری عه‌جه‌م دا، بیان (...)^(۱۷)
روویداوه؟ و به‌ره‌و (تاران) گه‌راوه‌ته‌وه. له‌ دوای گه‌رانه‌وه‌ی ئه‌وه‌وه، تا
ئیه‌ستا شتیک دهرنه‌که‌وتوه. (سنه) ش‌ه‌شام‌تیک‌ی زۆری تیدا نییه.
(مه‌حمود پاشا) خۆی له‌ (سنه) یه‌ و ده‌ستوپیه‌نده‌که‌یشی له‌ ناوچه‌ی
(باشماخ) ی سهر به‌ (سنه)، له‌ مالتی (مه‌حه‌مه‌د به‌گی قادر به‌گی
جاف) دان^(۱۸). دایکی (والی سنه) ش، کچی (فه‌تح‌علی‌شا) یه، دوای
تیشکانی (والی)، به‌نیازی سکالا له‌ ده‌ست (بابان) و پیاوماقوولانی
سنه؛ چۆته‌ ده‌رگای (شا) و هیشتا نه‌هاتۆته‌وه و سکالا‌که‌ی هیچ
ئه‌نجام‌یک‌ی نه‌بووه. (گه‌وره‌م) ...^(۱۹) له‌ جیگه‌یه‌کی تری ئه‌م
به‌لگه‌نامه‌یه‌دا، دیسانه‌وه ئاوا باسی میرنشینی (بابان) ده‌کاته‌وه: ...
دیسان له‌لایه‌ن (عه‌بدووللا به‌گ) ی حاکمی بابانه‌وه، (عه‌بدوولعه‌زیز‌ئاغای
مه‌حمود مه‌سره‌ف)^(۲۰)، خۆی ئاماده‌کردوه به‌م زووانه، به‌ره‌و ده‌رگای
میهره‌بانیه‌ی ئامیزتان به‌ری بکه‌ویت و مه‌رجی به‌نده‌گی له‌ خزمه‌ت
(سیتیبه‌ری سهرم و وه‌لی نیعمه‌تم)، والی به‌غداد: (حاجی مه‌حه‌مه‌د نه‌جیب

(۱۷) ئه‌و وشه‌یه له‌ویدا نه‌خویندرا‌یه‌وه.

(۱۸) مه‌به‌ست له: (مه‌حه‌مه‌د به‌گی قادر به‌گی که‌یخه‌سه‌ره‌به‌گی جاف) ه، که‌ پشتیوانتیک‌ی گه‌وره‌ی میرنشینی
(بابان) بوو.

(۱۹) چهند په‌ره‌گرافیک له‌و نێوانه‌دا هه‌ن، ده‌نگوباسی لاره‌کی تریان تیدا‌یه.

(۲۰) عه‌بدوولعه‌زیز‌ئاغای مه‌حمود مه‌سره‌ف: هه‌ر ئه‌و که‌سه‌یه که‌ (سال‌م) ی شاعیر، وه‌ک قاره‌مانتیک‌ی به‌رگری
باسی ده‌کا و، له‌ شه‌ری نێوان له‌شکری بابان و عوسمانیدا، جوامیری نواندوه و (مه‌حمود مه‌سره‌ف) ی
باوکیشی له‌ سه‌رده‌می (ئه‌وره‌حمان پاشا) و دوای ئه‌ویش له‌ سه‌رده‌می (مه‌حمود پاشا) دا سه‌رۆک وه‌زیران بووه.

پاشا) به‌جی به‌ینت... وه‌ک بۆشمان ده‌رکه‌وتوه (عه‌جه‌م) خه‌ریکی
خۆسازدانن. ته‌گه‌ر خوا بیه‌وی، په‌شیمان ده‌بنه‌وه. فه‌رمانتان به‌رزو بالا‌تره.

به‌لگه‌نامه‌ی ژماره: (۱۳۱)

بابه‌ت: ناکوکی نیوان والی ئه‌رده‌لان و سلیمانی

میتروو: ۲۴ جمادی الثاني ۱۲۵۸ کۆچی ۱۸۴۲/۸/۲

سه‌رچاوه: گزیده اسناد سیاسی ایران و عثمان (دوره قاجاریه)

به‌رگی: یه‌که‌م. لاپه‌ره: ۵۴۴

نامه‌ی وه‌زیر موختاری ئینگلیس

بۆ: وه‌زاره‌تی کاروباری دهره‌وه، حاجی میرزا ئه‌بولعه‌سه‌ن خان

جه‌نابی خاوه‌ن شکۆ.

دوو رۆژ له‌مه‌وه‌به‌ر، ئه‌و نامانه‌م پیگه‌یشتن، که‌ «عه‌بدووللا به‌گ»
سه‌باره‌ت به‌چۆنتی تیکه‌ه‌لچوون له‌گه‌ل (والی ئه‌رده‌لان) دا بۆ (ئه‌حمه‌د
پاشا) ی ناردبوون و ئه‌ویش بۆ سه‌رله‌شکری (ئه‌ره‌زه‌رۆم) ی ناردبوون.

به‌گوێره‌ی ناوه‌رۆکی ئه‌و نامانه، جه‌نابی (والی ئه‌رده‌لان) چۆته‌ خاکی
(سلیمانی) و به‌م بۆنه‌یه‌وه شه‌ر هه‌لگیرساوه. هاوکات مه‌حمود پاشاش له
(ئه‌رده‌لان) هوه‌ چۆته (سلیمانی) و گونده‌کانی ده‌وربه‌ری تالان‌کردوه و
رووه‌و (ئه‌رده‌لان) گه‌راوه‌ته‌وه.

نموونه‌ی دوو نامه‌شم بۆ هاتوون، که‌ یه‌کیکیان هی جه‌نابی (والی)
خۆبه‌تی، بۆ خه‌لکی (سلیمانی) نووسیبوو و ئه‌و بێتریان که‌ له‌لایه‌ن
(برای والی) یه‌وه، سه‌باره‌ت به‌سازدانی له‌شکر، بۆ ریش سپیبه‌کانی خۆی
نووسیه‌وه تیایدا ئامازه‌ بۆ سه‌ره‌خۆیی مه‌حمود پاشا، له‌ سلیمانییدا
کراوه. ته‌گه‌رچی له‌ درۆ و راستیی باه‌ته‌کانیان ئاگادارنیم، به‌لام به‌نیازی
ئاگاداری جه‌نابتان، نموونه‌کانیانتان بۆ ده‌نیرم.

له‌وه زیاتریش زه‌حمه‌تتان ناده‌م^(۲۱).

(۲۱) هه‌روه‌ها جگه‌ له‌م به‌لگه‌نامانه، ئه‌م چهند به‌لگه‌نامه‌یه‌ش هه‌ر سه‌باره‌ت به‌م رووداوه، ده‌نگوباسی
لاوه‌کییان تیدا‌یه:

- نامه‌ی مه‌حه‌مه‌د خانی کارگێری ئێران له‌ ئه‌سته‌مبۆل، بۆ میرزا ئه‌بولعه‌سه‌ن خانی وه‌زیری کاروباری دهره‌وه‌ی ئێران=

به لّام ئه وهی له ناوه‌ڕۆکی به لّگه نامه کانی ئه م شهر و هیرشه‌ی نێوان عه‌بدو لّلا پاشا و والی ئه‌رده‌لاندا جیتی سه‌رنجه، ئه‌و جیاوازییه زه‌ق و ئاشکراییه، که له دوو توتی نامه‌که‌ی عه‌بدو لّلا پاشای بابان و هه‌لسه‌نگاندنه‌که‌ی بالۆیزی ئینگلستان (کرنل شیل) و ههر دوو نمونه‌ی شیعه‌که‌ی (سالم) و (شیخ ره‌زای تاله‌بانی) و دواتریش گیتیرانه‌وه‌کانی میژوونووسانی ئه‌رده‌لاندا هه‌یه... چونکه وه‌ک له خوتنده‌وه‌ی ئه‌م به‌لّگه‌نامه‌دا به‌راورد و ئه‌نجامگیری ده‌کریت، هه‌ست به‌دوو جوړ گیتیرانه‌وه‌ی جیاواز له‌سه‌ر چۆنیتی شه‌ره‌که ده‌کری:

۱- گیتیرانه‌وه‌که‌ی عه‌بدو لّلا پاشا ده‌لّ له ده‌شتی (قرلجه) ی ناو خاکی عوسمانیدا، واته: له‌ناو قه‌له‌مه‌وه‌ی میرنشینی باباندا، په‌لاماری هۆردوگاکی والی ئه‌رده‌لان (ره‌زا قولیخان) ی داوه و بو ئه‌وه‌ش پشتیوانی له‌م قسه‌یه‌ی بکات، له‌نامه‌که‌یدا لابه‌لا و زۆرکه‌م، باسی جوړی تیشکان و زیانه‌گیانییه‌کانی له‌شکری والی ده‌کات، به‌لّکو به‌دریژی باسی ئه‌و زیانه‌زۆره‌ ده‌کات، که (والی ئه‌رده‌لان) به‌ (سلیمانی) و (شاره‌زوری) گه‌یاندووه: «نازار و زیانیک که ئه‌مجاره ره‌زا قولیخان والی سنه، به‌ سلیمانی و مه‌لّبه‌ندی شاره‌زوری گه‌یاندووه، باس ناکریت و به‌بیردا نایه‌ت، رووداویکی دلته‌زین و ناخۆشه، ئاماری زیانه‌کان له‌ راده‌ به‌ده‌ره...».

۲- گیتیرانه‌وه‌کانی میژوونووسانی ئه‌رده‌لان و هه‌لسه‌نگاندنه‌که‌ی بالۆیزی ئینگلستان و هه‌ردوو نمونه شیعه‌که‌ی (سالم) و (شیخ ره‌زای تاله‌بانی) ی، ههر جه‌خت له‌سه‌ر ئه‌وه ده‌که‌نه‌وه که شه‌ره‌که له (مه‌ریوان) دا قه‌ومه‌وه... ته‌نانه‌ت له شیعه‌که‌ی سالما، جگه‌له‌وه‌ی که ناوی (مه‌ریوان) ئاوا ده‌بات: «رم و هشتینی مه‌عه‌که‌ی ده‌شتی مه‌ریوان هاته‌وه»؛ له‌پالیشیدا بو دلّیایی زیاتری ئه‌وه‌ی شه‌ره‌که له مه‌ریوان بووه، ده‌لّ: «ره‌نگه ئه‌مجا بیته گاران سه‌ر هه‌ددی موّلکی سنه»، که وه‌ک زانیمان (گاران) ییش ده‌که‌ویته (۱۵) کم خۆره‌ه‌لاتی شاری مه‌ریوانه‌وه.

دیسان شیخ ره‌زا کاتێ ده‌لّ: «که عه‌بدو لّلا پاشا، له‌شکری والی، سنه‌ی کرد»، ههر مه‌به‌ست له له‌شکریه‌که‌ی خودی (والی) ی ئه‌رده‌لان، که باره‌گاکی له مه‌ریوان بووه؛ نه‌ک

= بابه‌ت: سلیمانی و ته‌داره‌کی خۆسازکردنی عوسمانییه‌کان
میژوو: ۷ی جمادی الآخر ۱۲۵۸ کۆچی، ۱۸۴۲ز
سه‌رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)، به‌رگی دووه‌م، ل ۱۸۹-۱۹۳، به‌لّگه‌ی ژماره (۹۱)
- نامه‌ی میرزا ئاقاسی بو صاوم ئه‌فه‌ندی، بالۆیزی عوسمانی
بابه‌ت: گازنده له میری بابان، که ده‌ستدریژی بو سه‌رخاکی ئێران کردووه.
میژوو: ۱۲۵۸ کۆچی، ۱۸۴۲ز

سه‌رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه) به‌رگی دووه‌م، ۱۹۷-۱۹۸، به‌لّگه‌ی ژماره (۹۵)

ئه‌و دوو هیزه‌ی له‌گه‌ل مه‌حموود پاشا و ئه‌مانو لّلا به‌گی وه‌کیلدا، که هاتوونه‌ته‌ ناو سلیمانییه‌وه. بۆیه ده‌کری له‌م جیاوازییه، ئه‌م چه‌ند ئه‌نجامگیری به‌که‌ین:

۱- له چه‌ندین شه‌رو هیرشی له‌م جوړه‌ی ده‌یان سالی پیتشووتری نێوان میرانی باباندا، که میرانی بابان لیخراون و بوگرتنه‌وه ده‌ستی میرایه‌تی، به‌له‌شکری خۆیان، یان به‌پشتیوانی له‌شکری عوسمانی و ئێرانه‌وه، هاتوونه‌ته‌وه (قه‌لاچولان) و یان دواتر (سلیمانی) یان گرتۆته‌وه... که چی له‌م جارهدا، که مه‌حموود پاشا له‌کارخراوه و بوگیتیرانه‌وه‌ی، له‌شکری ئه‌رده‌لان کۆکراوه‌ته‌وه و سازدراوه و زۆریه‌ی ناوچه‌ گرنگه‌کانی سلیمانیسیان گرتۆته‌وه و کاربه‌ده‌ستی خۆیان یان لیخراون و ته‌نیا ههر (سلیمانی) ی مه‌لّبه‌ندی میرنشینه‌که‌ ماوه، که نه‌گیرای و بو ئه‌ویش خۆیان بو هه‌لمه‌تی گرتنه‌وه‌ی ئاماده‌کردووه، که له‌و کاته‌دا لاویکی که‌م ئه‌زمونی وه‌ک (عه‌بدو لّلا پاشا) ی برا بچووکێ ئه‌حمه‌د پاشای تیدایه؛ ئه‌گه‌ر نامه نه‌یتنی و ژیر به‌ژیره‌که‌ی میرزا هیدایه‌تو لّالی سه‌رۆک وه‌زیرانی میرنشینی ئه‌رده‌لان نه‌بیت؛ چۆن عه‌بدو لّلا پاشا پرکیشیی ئه‌وه ده‌کات، دژه هیرشیکێ ئاوا غافلگیرانه بکاته سه‌ر هۆردووه‌که‌ی (والی سنه) !؟

۲- عه‌بدو لّلا پاشا بو هه‌لّانی خۆی لای کاربه‌ده‌ستانی عوسمانی، ده‌بی شوینه‌ گومبی نامه‌که‌ی میرزا هیدایه‌تو لّلا بکات. چونکه خو ناکریت نرخی سه‌رکه‌وتنه‌که‌ی خۆی به‌وه که‌م بکاته‌وه، که بلّ: به‌پشتیوانی و ریتوتی و ئامازه‌ی میرزا هیدایه‌تو لّلا، ئه‌م سه‌رکه‌وتنه‌م به‌ده‌سته‌یتناوه.

۳- بیگومان دوا‌ی ته‌واو بوونی شه‌رو و هیرشه‌که، سه‌رانی ده‌رباری قاجاری، له‌ریگه‌ی پیاوان و سیخوورانی خۆبانه‌وه (به‌تایبه‌تیش له‌ریگه‌ی ژنانی بنه‌ماله‌ی فرمانه‌وه‌ی ئه‌رده‌لان، که خزمایه‌تی و سه‌روکاریان له‌گه‌ل ده‌ربارا هه‌بوو)، حه‌قیقه‌تی کاره‌که‌یان بو ده‌رکه‌وتوو و زانیویشیانه عه‌بدو لّلا پاشا چۆن ئه‌م پرکیشییه‌ی کردووه. به‌لّام وه‌ک ئه‌وه‌ی ئیتر لای ئه‌وانیشه‌وه، کاتی ئه‌وه هاتبێ میرنشینی ئه‌رده‌لان له‌ناو بیریت، بۆیه خیانه‌ته‌که‌ی هیدایه‌تو لّالیان زۆریه‌لاوه‌ گرنگ نه‌بووه و هه‌یج جوړه پاکانه‌یه‌کیشیان له‌ ره‌زا قولیخان وه‌رنه‌گرتوو و لیتی خۆش نه‌بوون.

۴- هه‌روه‌ک ده‌رباری قاجار، دواتر حه‌قیقه‌تی هیرشه‌که‌ی عه‌بدو لّلا پاشایان بو ده‌رکه‌وتوو؛ ده‌بی سه‌رانی ده‌رباری عوسمانیش به‌هه‌مان شتیه‌ ئاگادار بووینته‌وه. به‌لّام وه‌ک دیاره لای ئه‌وانیشه‌وه، له‌ناو بردنی میرنشینی بابان کاتی هاتوو... بۆیه له‌م سه‌ودایه‌ی قاجاری و عوسمانیدا، که بالۆیزانی ئینگلستان و روسیا، که وتیوونه نێوانیان هه‌وه، هه‌ردوو ده‌وله‌تی قاجاری و عوسمانی، پیتیان خۆش بووه، ئه‌م شه‌رو

پشتیویی و ناژوانه، بکه نه به هانه و ههردوو میرنشینه کوردییه که ی پی له ناوبه رن...

به م بۆنه یه وه، له م نه نجامگیر بیه دا، گرمانی ئه وه ده کربت که هه ر له بنه ر ته وه ئه م له شکرکی شیی و شه ره ی نیوان میرنشینی ئه ر ده لان و بابان، نه خشه یه کی پیشتر ناماده کراوی نیوان ده رباری قا جاری و عوسمانی بووی و میرزا هیدایه تولای سه رۆک وه زیرانی ئه ر ده لان و عه بدوللا پاشای بابانیش، هه ر ته نیا دوو ئه کته ر و ئامیری سازکردنی ئه م شانۆنامه یه بووین!. چونکه وه ک پیشتر ئه وه مان زانی، که ئه حمه د پاشای برای عه بدوللا پاشای بابان، له م کاته دا بۆ به غداد بانگکراوه و له وئ ده سته سه ر دانراوه و ئه وه نده شی نه خایاندوو (هه ر دوا ی ئه م شه ره) بۆ سلیمانی هینراوه ته وه و هه ر به هو ی عه بدوللا پاشای برایشیه وه، میرنشینی بابان بۆ یه کجاری له ناو براوه... که به هه موو ئه م کارانه ش، هه ر زه مینه خۆشکردن بوو، بۆ ریکه و تننامه ی دووه می ئه ر زه رۆم (١٨٤٧ ز).

میرنشینی سۆران

محمد پاشا

(۱۷۸۸ - ۱۸۳۸ز)

درهوشانه وهی میرنشینی (سۆران) لهو کاته وه دهست پیده کات که جله وهی میرابه تی که وتوته دهست (میر محمه مد بهگ: میری گه وره، یان پاشای کۆره). ئەو سه رچاوانه ی له سه ر سالی هاتنه دنیا و مردنی ئەم میره یان نووسیوه، جیاوازی له نیتوانیاندایه. هه ندیک پیتیان وایه له سالی ۱۷۷۴ز، دا هاتوته دنیا و هه ندیکی تریش پیتیان وایه سالی ۱۷۸۳ز^(۱)، هاتوته دنیا، به لام دکتۆر «رۆس» ی پزیشکی نشینگه یی به ریتانی له به غداد، که خۆی له سالی ۱۸۳۳ز- دا سه ردان و دیدنه ی محمه مد پاشای کردوه، ده لئ: ته مه نی محمه مد پاشا لهو کاته دا «۴۵» سال بووه.^(۲) دیسان بو سالی له دنیا ده رچوونیشی هه ر جیاوازی هه یه، که هه ندیک سالی ۱۸۳۷ز، یان نووسیوه... که چی له یه کتیک له به لگه نامه کانی سه رده می قاجاریدا، که له ته ک ئەم به لگه نامه نه دایه و سالی ۱۸۳۸ز، ی پپوهیه، ئەوه نیشان ده دات که له سالی ناوبراودا، میری ره واندر، له ژیاندا بیته... هه ره ها میژووی دروستبوونی میرنشینه که ش هیشتا نادیار و نااشکرایه^(۳). ره نگه ئەمه ش له به ره وه بی که هه لکه وتی تۆپوگرافی میرنشینه که له شویتیکی چه په ک و ته ربیک و زۆزان و سه ختدا بووه و له هه مان کاتیشدا ده شی تا دره نگانیک رۆلئیکی گرنگی له رووداوه کانی ناوچه که دا نه بووی..

ئوه ی له سه ره تا کانی ئەم میرنشینه له به ر ده ستدایه، ئەو بریاره ی سولتان (سلیمانی قانونی - ۱۵۳۰ز- ۱۵۶۶ز) یه، که له (۱۵۳۴ز) دا له دوا ی گرته ی شاری (به غدا) و ریکه خسته وهی ده قه ره تازه گیراوه کاندا، (عیزه دین) ی میری (سۆران) ی گوشت و کاروباری میرنشینی (سۆران) ی به سنجاقی (هه ولیتر) هه لکاند و به (حسین به گی داسنی) ی سپارد، که میریکی (یه زیدی) بوو... به لام میریکی تری (سۆران)، به ناوی (میر سه یفه دین) هه لکه وت و خیله کانی هه رتیمه که ی له دهوری خۆی کۆکرده وه و که وته سه ر که لکه له ی سه ندنه وهی ده سه لاتی میرنشینه که له (حسین به گی داسنی).

یه که مین هه نگاوی (میر سه یفه دین) په لاماردانی ده سه لاتی (داسنی) یه کان بوو له (قه لای هه ولیتر) و دوا بیتر ده ستی به سه ر ناوچه که شدا گرت. ئەم کاره ی (میر سه یفه دین) بووه مایه ی نیگه رانی (بابیعالی) له ئەسته مبول و پیتی و ابووه ده بی (حسین به گی داسنی)، به ری لئ بگیری. بو به که (حسین به گ) نه یتوانی زه وتی میری (سۆران)

(۱) عه لانه دین سه جادی، شۆرشه کانی کورد، لاپه ره ۶۴.

(۲) رحله فریزر الی به غداد، فی ۱۸۳۴، لاپه ره ۱۸

(۳) میژوونووسه کانی ئه رده لان هه موویان له سه ر ئەوه یه کن که: بارام به گی کوری سورخاب به گی ئه رده لان، له وکاته دا که به فرمانی باوکی بو ته حاکی ره واندر، باپیری زنجیره ی بنه ماله ی میرانی سۆزانه و هه موویان جه خت له سه ر ئەوه ده کن که میر محمه دی میری ره واندر، نه وه ی بارام به گی کوری سورخاب به گی ئه رده لانه.

بکات، (حسین بهگ) یان بانگ کرده دهه ئهسته مبول و له ووی له ناویان برد. میر سه بفه دین ماوه بهک بهو جوړه سه ره خوی مه لبه ندی (سۆران) ی به پیره برد. له ماوه بهدا چهند جاریک هیزی عوسمانی هیرشیان برده سه ری؛ به لام چاریان نه کرد. تا له دواییدا خوی بو دهر پربی پاکانه و به ئومیدی پی رهوا بینینی خاکی باوک و باپیری، هانای بو ئاستانه ی سولتان سلیمان برد، ئه ویش هیچی بو نه هاته دی و ههر له ووی کوژرا... ئه وسا سولتان له سه ر تکای میری (ئامیدی)، میرایه تی (سۆران) یان به (قولی بهگ) سپارد، که به کیتک بو له سه رانی هه مان بنه ماله. له و کاته شدا مه لبه ندی میرنشین له (ههریر) بو.

داروباری میرنشینی سۆران، دهیان سال بهو جوړه مایه وه، تا سه رده می (ئوغوز بهگ)؛ که ناوچه ی میرنشینه که ی به سه ر (٦) کوره کهیدا دابهش کردبوو، به لام له ناو ئه م (٦) کورهیدا (مسته فا بهگ) کوره گه وری بوو، که ناوچه کانی (ره واندز) و (ئاکوژیان) و (باله کان) ی پی برابوو، به لام سالی ١٨٠٣ز، که (ئوغوز بهگ) مرد، کوره کانی له سه ر ده سه لاتی زیاتری میرنشینه که، لییان بوو به گرژی و ئاژاوه... ئه م دوژمنایه تیه به گیشه راده به کی ئه وهنده ناخوش؛ مسته فا بهگی برا گه وریان، له تاو بیزاربی، سالی ١٨١٣ز، وازی له به رپه وهردی ئه و ناوچانه هینا و له گوندی (ئاکوژیان) سه ری خوی کز کرد و به گوشه گیری مایه وه، تا له سالی ١٨٣٥ز، دا مرد... (محمه مه د بهگ)، یان (میر محمه د) که دواتر به: «پاشا کوژه: کویر» ناویانگی ده رکرد، کوره گه وری ئه م «مسته فا بهگ» هیه.

میر محمه مه د له سه ره تادا لای زانی به ناویانگ (مه لا یه حیای ئاده م) ده رسی ئایینی خویندوو و دواتریش له سه رده می ده سه لاتیدا، باوه ری به ئایینی ئیسلام ههر پته و بووه و ریز و پله و پایه ی بالای بو خوینده واران و مه لاکان و زانیانی ئایینی ناوچه که داناوه... ههر له سه ر فتوای (مه لا یه حیای مزووری) ش چوو سه ر ناوچه ی به زیدی نشینه کان و ره شه کوژی زۆر بی به زه بیبانه ی له گه لدا کردن، که ره نگه له م شالاوهیدا تۆله ی میژینه یی له دلدا که له که بووی؛ که وهک پیشتر وتمان (حسین بهگی داسن) ی، که له بنه چه دا «به زیدی» بووه و ماوه بهک به فرمانی سولتانی عوسمانی، ده سه لاتی میرنشینه که ی لی زه وت کردبوون...

میر محمه مه د به رله وه ی بیته (میر)، ماوه به کیش سه ره رشتی دۆلی (هه رووتیان) ی کردوو و له نزیکه وه و به چاوی خوی مملاتی و ناکۆکی و ئاژاوه ی ناجوامیرانه ی نیوان مام و خزمه کانی خوی دیبوو... بۆیه کاتی که بووه «میر» و باره گای برده (ره واندز)، به ر له هه موو شتییک که وته سه ر بیری یه که خسته وه ی ریزه کانی ناوخی میرنشینه که و له سه ره تاوه مام و خزم و ئاموزاکانی خوی سه رکوت کردن و تیکرای ئه وانه ی سه رپیچیان

ده کرد، یان به کوشتن له ناوی بردن، یان به توپزی سه ری پیدانه واندن... به م جوړه دووبه ره کی و مملاتی ی له ناو سه رانی میرنشینه که ی خویدا نه هیشت.

ئه وسا که وته قایم کردنی مه لبه ندی میرنشینه که ی، که له (ره واندز) بوو. بو ئه مه ش چهن دین قه لا و بورجی له ناو شار و ده ورو به ریدا دروست کرد و به ده وری ئه مانیشدا شووره به کی قایمی بو پاراستنیان دامه زراند. دوا ئه مانه ش به رنامه ی بووژانه وه ی باری ئابووری قه له مپه وه که ی ریکخست و باج و زه وویانه ی پرپیه وه... له سه رله به ری میرنشینه کهیدا بایه خی به ئاسایش دا، تا ئاسایشی گونجاو، بو کاروباری بازرگانی و کاروانی و کشتوکال دابین بکا. بو ئه مه ش به رپرس و داروفا و خه زینه داری بو ریکخستنی جوړی به رپه وهرایه تی و دام و ده زگاکانی میرنشینه که ی دیاری کرد...

دوا ئه مانه له شکرکی گه وری له سواری و پیاده ی خیله کانی هه ریمه که پیکهینا، که شپه ی ریکخسته وه ی نوپی له بهر چاوگرت و چه کی چاکتری بو دابین کردن و ریزه کانی ئه م له شکره یی به جوړیک ریکخسته وه، که پله وپایه ی تیدا دیاری و ده ستیشان کرد، بودجه ی تایبه تیشی له خه زینه ی میرنشینه که ی بو ئه م له شکره ته رخانکرد... جگه له مانه ش و بو زیاتر به هیترکردنی ئه م له شکره، میر محمه د له سالی ١٨١٧ز، به دواوه، بو یه که م جار له ناو تیکرای میرنشینه کانی کوردا کارگه ی دروستکردنی چه کی هه مه جوړه ی وهک: خه نجه ر، ده مانچه، تفه نگ، بارووت و دارشتنی لووله توپی دامه زراند؛ که به سه دان له م چه کانه ی دروستکرد و هیشتا له هه ریمی (سۆران) دا و به تایبه تیش نمونه ی لووله توپه کانی له شاری (ره واندز) دا هه ر ماون... به ده م ئه م کارانه شه وه، کاروباری ئاوه دانکردنه وه ی قه له مپه وه که ی به ره و پیشتر برد و دهیان پردی له سه ر چه م و زتیبه کانی سنووری میرنشینه که ی هه لبه ست و دهیان مزگه وتی له شارۆچکه و گونده کاندای دروستکرد... قه لا و مه ته ریز و بنکه ی قایمی جهنگی له شوینه گرنه کانی میرنشینه کهیدا دامه زراند.

دوا ئه م خوقایم کردنانه، میر محمه مه د له سالی ١٨١٨ز، به دواوه که وته سه ر بیری فراوانترکردنی سنووری میرنشینی سۆران، که تا پیش هاتنی (میر محمه مه د)، بریتی بوو له ناوچه ی نیوان هه رده و زتی گه وره و بچووک. ئه م سنوره ش له لایه که وه له گه ل میرنشینی «بابان» و له لایه کی تریشه وه له گه ل میرنشینی «بادینان» دا، هاوسنور بوو، که ئه م سنووری قه له مپه وه، به پیی ئالوگۆری رووداوه کانی ناوچه که و به هیزی و بی هیزی میرانی سۆرانه وه، جارچاره تنگ و جارچاره فراوان ده بووه... به لام (میر محمه مه د) له هه موو لایه کی میرنشینه که یه وه که وته په لهاویشتن و هه نگا و هه لگرتنی فراوانخوایی... له م رووه وه به بی ئه وه ی گوئی بداته ده سه لاتی (عوسمانی)، یان

(قاجاری)، هندی له ناوچه‌کانی بادینان و بابان و بری جینگه‌ی له ویلایه‌ته‌کانی: به‌غدا، مووسل، دیاربه‌کر، وان، حه‌له‌بی له ده‌سه‌لاتداریتی (عوسمانی) و بری ناوچه‌ی کوردنشینه‌کانی «نازه‌ربایجان» و (موکریان)ی، له ده‌سه‌لاتداریتی «قاجاری» داگیر کرد... ئەم فراوانخوازییانه‌ی «میر محهمه‌د»، که له رووی سیاسیییه‌وه به‌ره‌وه سهره‌خۆبی ته‌واو هه‌نگاوی هه‌لنده‌گرت و بایه‌خی به‌ده‌سه‌لاتی (عوسمانی) و (قاجاری) نه‌ده‌دا. بووه هۆی ئه‌وه‌ی فرمان‌په‌وایان و کاربه‌ده‌ستانی هه‌ردوو ده‌وله‌تی قاجاری و عوسمانی، بێر له هه‌ره‌شه و مه‌ترسیی فراوانبوونی میرنشینی سۆران بکه‌نه‌وه، به‌تایبه‌تیش که هه‌ستیان کرد (میر محهمه‌د) که‌وتۆته‌ په‌یوه‌ندی دروستکردن و نامه‌گۆڕینه‌وه له‌گه‌ڵ (محهمه‌د عه‌لی پاشا)ی میسر و «ئیبراهیم پاشا»ی کوری، که له‌وه سهرده‌مه‌دا هه‌ردووکیان له سولتانی عوسمانی هه‌لگه‌راپه‌وه‌وه و ئیبراهیم پاشا له‌شکرکێشی بۆ سه‌ر (شام) و (ئه‌نادۆڵ)ی ده‌ست پێک‌کردبوو... بۆیه‌ جموجۆلی خێرا و چالاکانه‌ی له‌شکرکێشی و سیاسی (میر محهمه‌د)، مه‌ترسی (بابی‌عالی) و ده‌رباری (قاجاری) زیاتر کرد و هه‌ردووکیان ئەم کرده‌وانه‌یان به‌هه‌ره‌شه و مه‌ترسیی بۆ سهرخۆیان ده‌زانی، که له راستیشدا ئه‌و به‌رنامه‌یه‌ی (میر محهمه‌د) بۆ داها‌توویه‌کی نزیکی میرنشینه‌که‌ی دارشتبوو، ده‌یتوانی بیته‌ بنه‌ما بۆ پێکهاتنی ده‌وله‌تی سهره‌خۆی کوردستان، که هه‌ردوو ده‌وله‌تی عوسمانی و قاجاری بخاته مه‌ترسییه‌وه... چونکه به‌گۆره‌ی ئه‌و ئاماره‌ی میژوونوسان بۆ ژماره‌ی له‌شکره‌که‌ی (محهمه‌د پاشای ره‌واندزی) داده‌نێن، ژماره‌که‌ی له (٦٠٠٠٠) شه‌ست هه‌زار که‌س پتر بووه...

بۆیه «محهمه‌د ره‌شید پاشا»ی سه‌رۆک وه‌زیرانی عوسمانی به‌له‌شکرکێکی گه‌وره‌ی پتر له (١١٠٠٠٠) سه‌د و ده‌ هه‌زار که‌سه‌وه، که هه‌شتا هه‌زاری پیاده و سی (٣٠) هه‌زار سواره‌وه، رووه ناوچه‌کانی میرنشینی «ره‌واندز» به‌رێ که‌وت.

له قۆلی لای قاجاریشه‌وه: شازاده قاره‌مان میرزا-ی حوکمرانی نازه‌ربایجان و «محهمه‌د خانی زه‌نگه‌نه ئه‌میر نیزام» بۆ سنووری لاجان هاتن، که ئه‌مانیش به‌ هه‌ردوو هه‌تزه‌که‌یانه‌وه نزیکه‌ی بیست هه‌زار که‌سیان له‌گه‌ڵ بوون.

«میر محهمه‌د» که ئاگاداری ئەم هه‌موو له‌شکرکێشییه‌ بوو، بۆ به‌رگری که‌وته خۆ. به‌لام له‌م سه‌روه‌یه‌نده‌دا «محهمه‌د باس»ی سه‌رداری گشتی له‌شکری میرنشینی «ره‌واندز»، له بنه‌وه له‌گه‌ڵ «ره‌شید پاشای سه‌رۆک وه‌زیران» رێک که‌وتبوو، له‌به‌ره‌وه «میر محهمه‌د» هه‌رچه‌ند له‌شکری خۆی بۆ شه‌ر هان دا، که‌س وه‌لامی نه‌دایه‌وه... ناچار «میر محهمه‌د» ملی بۆ فرمانی «ره‌شید پاشا» دانه‌واند و ره‌شید پاشاش ده‌ستی به‌سه‌ر خه‌زینه و سامان و دارایی میر محهمه‌ددا گرت و له‌شکره‌که‌ی میرنشینی سۆران بلاوه‌ی لێکرد.

میر محهمه‌د له‌گه‌ڵ ئه‌و هه‌موو سامانه‌ بۆ ئه‌سته‌مبۆل برا و ناوچه‌کانی ژێر ده‌سه‌لاتی ئه‌ویان سپارده حاکمێکی عوسمانی و «ره‌سوول پاشا»ی برای میر محهمه‌دیش که داوای په‌نای له‌ ده‌وله‌تی عوسمانی کردبوو، به‌ مال و منداله‌وه له‌ شاری به‌غداد نیشته‌جێ کرا. میر محهمه‌د، له‌سه‌ر فرمانی سولتانی عوسمانی، نزیکه‌ی دوو ساڵ به‌ مووجه و به‌راته‌وه له‌ ئه‌سته‌مبۆل راگیرا و دوایی داوای لێبووردنی له‌ سولتان کرد و ئه‌ویش جبه‌یه‌کی ئالتوون درووی پێ خه‌لات کرد و بۆ ناوچه‌که‌ی خۆی گێرایه‌وه...

به‌لام یارانی «عه‌لی ره‌زا»ی والی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی به‌غدا، ئەم هه‌واله‌یان به «عه‌لی ره‌زا» گه‌یاند، که ئه‌ویش له‌ ده‌مێکه‌وه رقیکی خه‌ستی له «میر محهمه‌د» بوو. بۆیه به‌بیستنی هه‌واله‌که‌ په‌ژاره و بێزار بوو... گورج نامه‌یه‌کی به‌په‌له‌ی بۆ «ره‌شید پاشا»ی سه‌دری ئه‌عزه‌م و کاربه‌ده‌ستانی عوسمانی نووسی و پێی راگه‌یانده‌بوون که هه‌ر دوای گه‌یشتنه‌وه‌ی «میر محهمه‌د»، من له‌سه‌ر کاروباری عێراق لابه‌رن، چونکه ئه‌گه‌ر جاری پێشوو پێویست بوو خودی سه‌دری ئه‌عزه‌م بکرتته‌ به‌رپرسی سه‌رکو‌تکردنی «میر محهمه‌د»، ئه‌مجاره‌ مه‌گه‌ر جه‌نابی سولتان خۆی، ئاگری ئەم فیتنه‌یه‌ بکوژێنیتته‌وه...

که ئەم نامه‌یه‌یان گه‌یاند سولتان، سولتان وتی: عه‌لی ره‌زا له‌ کۆنه‌وه قینی له «میر محهمه‌د» ه و قسه‌کانی عه‌لی ره‌زا، له‌م باره‌یه‌وه جیبی پشت پێهه‌ستن نین. سه‌دری ئه‌عزه‌م داکوکی له‌ عه‌لی ره‌زا کرد و له‌ سولتانی گه‌یاند که عه‌لی ره‌زا پیاویکی گه‌وره‌یه و والی عێراقه و میرنشینه‌که‌ی «میر محهمه‌د» ده‌که‌وتته ژێر ده‌سه‌لاتی ویلایه‌ته‌که‌ی ئه‌وه‌وه، له‌به‌ره‌وه ئه‌گه‌ر «میر محهمه‌د» ریزی لێ نه‌گرێ و سه‌ری بۆ دانه‌نه‌وینی، بێگومان زنجیره‌ی رێکخه‌ستی ئه‌یاله‌تی عێراق تێکده‌چێ... بۆیه ئیستا وا باشه به‌رله‌وه‌ی (میر محهمه‌د) بجیتته‌وه شوینی خۆی، بجیتته‌ به‌غدا و پۆرش بۆ عه‌لی ره‌زا بێنیتته‌وه و ناشت بینه‌وه.

سولتان ئەم پێشنیاره‌ی په‌سه‌ندکرد و فرمانی کرد نامه‌یه‌ک بۆ «میر محهمه‌د بنووسن، که هه‌شتا به‌ره‌وه میرنشینه‌که‌ی به‌رپه‌وه، تا ته‌واوکردنی کاری میرنشینه‌که‌ی خۆی، له «عه‌لی ره‌زا» بخوازی...

که ئەم فرمانه‌ی سولتانیان به «میر محهمه‌د» گه‌یاند، وتی: به‌رله‌وه‌ش بچمه‌ خزه‌مت سولتان، رینگه‌م به‌خۆم نه‌ده‌دا، خۆم به‌بچوکی وه‌زیری «والی» به‌غدا بزانه‌م، ئیستا ئیتر دوای ئه‌وه‌ی چومه‌ته دیدنه‌ی سولتان و ده‌سه‌لاته‌م دراوه‌ته ده‌ست بیه‌وه به‌میری سۆران، چۆن ئه‌و عه‌یبه‌ دینمه سه‌ر شانم!؟

وه‌لامی سولتانیشی هه‌ر به‌م جوژه‌ دایه‌وه ده‌ست ته‌ته‌ره‌که... سولتان نامه‌که‌ی گه‌بشتی و هه‌مدیسان فرمانی ده‌رکرد نامه‌ی تری بۆ بنووسن و بلێن: وه‌لی نیعمه‌تی تۆ

تکات لیدهکات تا پیش گه‌بشتنه‌وهی به‌ولاتی خۆی، بچیتته سهردانی «عه‌لی ره‌زا» و پاشان بۆ ولاتی خۆی بگه‌پیتته‌وه...

که نامه‌ی دووه‌میان نووسیه‌وه، له‌بنه‌وه‌ش فرمان به‌کاربه‌دهستانی سهر ریگا درا، له‌هه‌ر شوپنێ نامه‌ی سولتان بگاته‌دهستی «میر محمه‌ده» و له‌سهر بیروپرای خۆی مابیتته‌وه، هه‌ر له‌و شاره‌ رایبگرن، تا فرمانی ترتان پیده‌گاته‌وه.

به‌کورتی ته‌ته‌ر به‌په‌له‌ که‌وته‌ ری، له‌ شاری «سیواس» گه‌بشتته «میری ره‌واندن»، فرمانی سولتانی پتگه‌یاند. میر محمه‌ده پیتی وتنه‌وه که له‌سهر قسه‌ی پیشوو هه‌ر ماوه و نایه‌وئ بچیتته‌کن (عه‌لی ره‌زا) و به‌هیچی نازانی... و هه‌ر به‌هه‌مان ناوه‌پۆکیش نامه‌ی تازه‌ی بۆ سولتان نارده‌وه...

که نامه‌که‌ی له‌ لایه‌ن کاربه‌دهستانی ده‌باره‌وه به‌ سولتان گه‌به‌ندرا، سولتان فرمانی به‌سه‌دری ته‌عه‌زم کرد: ده‌ستبه‌جی «میر محمه‌ده» له‌ جه‌والتیک بدروئ و بیخه‌نه‌ زه‌ریاوه... هه‌ر ته‌و روژه ته‌ته‌ر که‌وته‌ ری و دوا‌ی سی روژ گه‌بشتته «سیواس» نامه‌ی سولتانی به‌حاکمی سیواس گه‌یاند. هه‌ر ته‌و شه‌وه هه‌لمه‌تیان برده‌ سهر «میر محمه‌ده» و زنجیریان کرد و له‌ جه‌والتیکیان کرد و سه‌ریان دروو و خستیانه‌ ناوه‌وه...

به‌لام له‌ گه‌رمه‌ی چالاکی و له‌شکرکیشیی فراوانخوایی «میر محمه‌ده» دا، سه‌رانی قاجاری و عوسمانی و جارجاره‌ش ده‌وله‌تی به‌ریتانیا (بۆ ناو‌پژی)، نامه‌یان بۆ یه‌کتری نووسیوه و به‌ناشکرا ئامازه‌ بۆ مه‌ترسی چاوه‌نو‌پکراوی «میر محمه‌ده» ده‌کن و هه‌ردووکیان دا‌وای ها‌وکاری و کاری ها‌ویه‌ش له‌ یه‌کتر ده‌کن، تا «میر محمه‌ده» و جوولانه‌وه‌که‌ی له‌ ناوه‌رن... ته‌نانه‌ت «عه‌بیاس میرزا» نایب سه‌لته‌نه‌ی ئیران، به‌مانه‌شه‌وه ناوه‌ستیت، به‌لکو وه‌ک له‌م چه‌ند به‌لگه‌نامه‌یه‌ی خواره‌وه‌دا ده‌رده‌که‌وئ، په‌نا و ها‌واری بۆ به‌ر کۆنسۆلی ئینگلیز برده‌وه.

سه‌رنج:

بۆ نووسینی ئەم پیتشه‌کییه، که‌لک له‌م سه‌رچاوانه‌ وه‌رگیراوه:

۱- میژووی میرانی سۆران، نووسینی حوسین حوزنی، جلدی دووهم، هه‌ولتیر ۱۹۶۳ز.

۲- میژووی کورد و کوردستان، نووسینی: محمه‌ده ئەمین زه‌کی، جلدی ۳، ل ۴۰۱، ۴۰۴.

۳- شو‌رشه‌کانی کورد و کورد و کۆماری عی‌راق، عه‌لته‌دین سه‌جادی، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی مه‌عارف، به‌غداد، ۱۹۵۹.

۴- کورده‌کانی ئیمپراتۆریه‌تی عوسمانی، نووسینی دوکتۆر جه‌لیلی جه‌لیل، وه‌رگێرانی بۆ کوردی: دوکتۆر کاوس قه‌فتان

۵- کورد و عه‌جه‌م، نووسینی: س‌الح محمه‌ده ئەمین، چاپخانه‌ی هه‌ولتیر، چاپی یه‌که‌م ۱۹۹۳ز، ل ۱۱۹-۱۳۷.

۶- سیر الاکراد، یا: تاریخ و جغرافیای کردستان، تالیف: عبدالقادر بن رستم بابانی، باهت‌مام: محمد رئوف توکلی چاپخانه‌ی ارژنک، چاپ اول، تهران = ۱۳۶۶ خورشیدی.

۷- رحله‌ فریز الی بغداد فی ۱۸۳۴، جیمس بیلی فریزر، نقلها الی العربیة جعفر الخیاط، الطبعة الأولى، مطبعة المعارف، بغداد ۱۹۶۴.

***

به‌لگه‌نامه‌ی : ژماره ۵۹

بابه‌ت: کیشی‌سهر سنور

میژووی: ۱۲۴۵ هجری - ۱۸۲۹ زاین

سهرچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران «قاجاریه»

بهرگی دووهم. لاپره ۱۲۷

کیشی‌سهری: میری ره‌اندز

نامه‌ی محمهد خان‌ی زهنگه‌نه ئەمیر نیزام^(۱)

بۆ: محمهد ره‌شید پاشا^(۲)

همه‌میشه بوونتان سهره‌ری پهروره‌ر، جه‌نابی به‌شان و شکۆ، له‌خانه‌دانیدا بالا و له‌مه‌زنایه‌تیدا به‌هره‌ور، له‌نازایه‌تی و سهر‌بلندیدا به‌شدار، باوان هیترا و نه‌ترس ره‌نگرتیژی یاسا و کار، شیرینکاری دهره‌تانی جه‌ماوهر، شکۆدار و به‌خته‌وهر و به‌رز ره‌فتار، کارسازی خاوه‌ن ته‌گبیر، راویژکاری رووناکبیر، وه‌زیری چاره‌پیرۆز، به‌خشنده بو دۆستان، گه‌وره‌ی دلنه‌وازی خوشه‌ویستان، به‌شدار بی له‌هممو نیعمه‌تیکی جیهان، پاریزراو بی له‌فیتلی رۆژگارن.

دوای دهر‌پرینی ئادابی تاسه، له‌سهر به‌رگی یه‌کدلیدا ده‌نووس، که له‌سایه‌ی خواوه‌پیشه‌ندی دۆستایه‌تی و یه‌کیتی له‌نیوان هه‌ردوو ده‌وله‌تی بناغه‌پته‌ودا، له‌هممو باریکه‌وه ته‌واوه، بنچینه‌ی یه‌کروویی و ناشتی له‌هممو سهریکه‌وه دانراوه... بو ئەم نیعمه‌ته‌گه‌وره و به‌خششه‌مه‌زنه‌ش، سوپاسی سهرۆکانی هه‌ردوو ده‌وله‌ت و گه‌وره‌پیاوانی هه‌ردوو لا، له‌هممو کاتیکا له‌سهرمان پتیبسته.

به‌گوتیه‌ی ئەو یه‌کیتی‌یه‌ی له‌نیوان هه‌ردوو جه‌زه‌تدایه و به‌پیتی ئەو سوۆز و

۱- میرزا محمهد خان‌ی زهنگه‌نه «ئەمیر نیزام-؟ - ۱۸۴۱ز» له‌پیاوه‌ناسراوه ده‌سه‌لانداره‌کانی دهر‌باری قاجاری بو، (عه‌لی‌خان‌ی باوکیشی له‌سهرده‌می (فه‌تخ‌عه‌لی‌شا) دا، یه‌ک له‌پیاوه‌ناسراوه‌کانی دهر‌بار بو. کاتی (گریبایدۆف)‌ی سه‌فیری روسی له‌تاران کوژرا (۱۸۳۸ز)، (عه‌بباس میرزا) له‌به‌ر لیته‌توویی. محمهد خان‌ی به‌پیشکاری (خه‌سه‌ره‌میرزا)‌ی کوپی، بو عوزرخوایی ناره‌ (په‌تروس بورگ) له‌وی دیدنه‌ی (نیکۆلای یه‌که‌م)‌ی ئیمپراتۆری روسی کرد. له‌ئهرکه‌دا پیتی سه‌پیردا بو، به‌سه‌رکه‌وتوویی گه‌رایه‌وه. له‌پاش کوژرانی (میرزا قاسم قانمقام، ۱۸۳۵ز) زۆر که‌س پیتیان وابوو (محمهد خان) ده‌کرتیه‌سه‌ره‌ک وه‌زیران، به‌لام (شا) به‌ناویشانی (پیشکاری قه‌هرمان میرزا)، بو (نازه‌ربایجان)‌ی نارد.

۲- محمهد ره‌شید پاشا: له‌ ۲۲‌ی ره‌جه‌بی ۱۲۴۴ کۆچی، تا ۲۰‌مه‌زانی ۱۲۴۸ کۆچی، ۱۸ شوباتی ۱۸۳۳ ز، بو‌ماوه‌ی چوار سال و بیست و یه‌ک رۆژ، سه‌رۆک وه‌زیرانی ده‌وله‌تی عوسمانی بووه.

خۆشه‌ویستی‌یه‌ی له‌نیواندایه، دۆستدار به‌پتیبستی ده‌زانی، ئەو جه‌نابه، که به‌حوکمی ده‌وله‌تی عوسمانی، ریک‌خستنه‌وه‌ی کاروباری ویلایه‌ته‌کانی کوردستانی بی سه‌پیرداوه، ناگادر و له‌رووداوه‌کان شاره‌زا بکات. ئەو جه‌نابه خۆی ده‌زانی که محمهد به‌گ (میر محمهد) له‌تابیعانی پاشایانی بابان و هه‌ر ته‌نیا پیاویکی کوپخا ره‌وشت بووه و هیچ جوهره‌ناویانگیکی نه‌بووه، به‌لام به‌هۆی رقه‌به‌ری نیوان پاشایانی بابانه‌وه، هه‌لی ده‌ست که‌وت و یاخ‌ی بووه... ژماره‌یه‌کی زۆریشی له‌خۆی کوژکردۆته‌وه، «کۆبه و پردی سوور و هه‌ولتیر» و بریک له‌ناوچه‌کانی (هه‌ریر و شاره‌زوور) و ژماره‌یه‌کی زۆر له‌گونده‌کانی «لاجان»‌ی^(۳) موکری داگیر کردووه... به‌وه‌هۆیه‌شه‌وه که که‌س پیتی پینه‌گرتووه، ورده‌ورده‌ ناویانگی دهر‌کردو به‌فیل و ته‌له‌که و زۆزانی، چۆته‌سه‌ر «ئامیدی» و^(۴) داگیری کردووه. سی سال له‌مه‌و به‌ریش، که دۆستدار له‌نازه‌ربایجاندا نه‌بوو، به‌حوکمی خاقانی به‌هه‌شتیی، له‌سه‌فه‌ری (عیراق: عیراقی عه‌جه‌م)‌دا بوو؛ هیتیشی کرده‌سه‌ر «ساوجبلاغ»‌ی^(۵) موکری و زیانیکی بیئه‌ندازی پتیه‌یاند... ناوچه‌ی (سهرده‌شت)^(۶) یشی داگیر کرد... دوای گه‌رانه‌وه له‌عیراق، له‌شکرکی بو ته‌میکردنی دیاری کرد، کۆمه‌له‌که‌ی ئەوی به‌شهر و شوپ له‌وه‌مه‌ل‌به‌نده دهر‌په‌راند و چوونه‌ناو شوپنه‌داگیرکراوه‌کانی ئەوه‌وه، قه‌لای به‌ناویانگی (دهر‌بند) و چهند قه‌لایه‌کی تریشیان ویران و کاول کرد. بریاریشی وابوو کاره‌که‌ی بنه‌پر بکری، به‌لام سه‌رما و سوۆله‌ی سه‌خت و چهند رووداویکی تر، که له‌وه‌ساله‌دا روویان دا، په‌کی کاره‌که‌ی خست... له‌شکری راسپیرداو، به‌فرمان و ئیشاره‌ی دۆستدار گه‌رانه‌وه.

سالی پاریش که دۆستدار ماوه‌یه‌ک له‌عیراق هاو‌رکیفی شاهه‌نشاهی جه‌م جادا بوو «گیانمان به‌قوربانی بیت» حه‌وت هه‌شت هه‌زار که‌سی ناره‌سه‌ر ناوچه‌ی «مه‌رگه‌وه‌ی»^(۷) و نزیکه‌ی (۴۰) هه‌زار تمه‌ن مالی تالانکردووه و (۴۰۰) که‌سی له‌ژن و پیاوی به‌ریتی موسلمانان کوشتووه. چهند که‌سی «ئایرملو»‌ش که له‌ئاواره‌کانی «ئیره‌وان»‌ن و دانیشتووی «مه‌رگه‌وه‌ی»‌ن، بو «ره‌واندن»‌ی^(۸) بردوون، له‌وی ئەسیرن و له‌تازار دان.

۳- لاجان: ناوی دپه‌تگه‌لیکی سه‌ر به‌ناوچه‌ی (مه‌هاباد)‌ه.

۴- ئامیدی: ده‌که‌وتیه (۸۰) کیلۆمه‌تری باکووری موسوله‌وه، عیماده‌دینی زهنگی دروستی کردووه، که دامه‌زرتیه‌ری ده‌وله‌تی (ئه‌تا به‌گی) بووه.

۵- ساوجبلاغ: ناوی پیتشوی (مه‌هاباد) بووه.

۶- سهرده‌شت: ده‌که‌وتیه خواروی مه‌هاباد-هوه.

۷- مه‌رگه‌وه‌ی: له‌گونده‌کانی ناوچه‌ی (سلیقانه)‌یه. که سه‌ر به‌پاریزگی (ورمن) و له‌سه‌ر سنووری ئیران و عیراق و تورکیایه.

۸- ره‌واندن: ده‌که‌وتیه (۱۳۵) کیلۆمه‌تری باکووری خۆره‌لاتی موسول-هوه.

هندیک له ژن و مندالی نه وانه یشی کوشتووه، که ئیستا له هاوئاوزهنگی پیرۆزدان. که ئەم ههوا لانه عهززی شاهه نشاهی ئیسلام پهنا کرا، یه کجار تووره و دلتهنگ بوون، ناگری رق و تووره بی له کوانووی و یژدانی موباره کیانه وه بلتسه ی سه ند، سه رکوتکردن و سزای نه و کارانه ی کردووه تی. خوینخواهی موسلمانانی به ئه ستوی دۆستدار سپاردووه.

دوای گه یشتنه نازه ریا بجان، نه ده کرا به و خیراییه ده م و ده ست نه نجامدانی ئەم کاره، تیکه لی کارگه لیک ی تر بگریت... ئیستا که نه و کارانه جیبه جی کراون و پشویه کمان داوه، ده رفه تی هه موو کاریک و چوون بۆ هه موو شوینیکمان له ده سه لاتدایه... هه موو که ره سه و پیویستییه که له ژیر چاودیری خاوه ن شکۆ «سیبه ری یه زدان، خوا ده ست به گه وره یییه وه بگریت»، ناماده و له به رده ستدایه. دۆستدار بۆ ریک خسته وه ی کاروباره کان به ره و سنوره کانی نازه ریا بجان ده چی... نه و نه رکه شی پیم سپیردراوه و پیویسته.

خوا یار بی و به یارمه تی و خواستی نه و «که ناوی خوشه ویست و پیرۆزه» بریتیه له تیکدانی بناغه ی شه ر و خراپه ی نه و و چاری کرده وه کانی و لاواکردن و له ناو بردنی خائینی دین و ده ولته تیش، له سه ر نوکه رانی هه ردوو ده ولته پیویسته... نه و به ریزه که ئەم فرمانه ی پی سپیردراوه و له و قوله وه ته شریفی هیناوه، دۆستداریش له م قوله وه هه نگاو بنی، تا به هاوکاری یه کتر نه م هۆی خراپه کارییه به ته واوی به نه بر بگری... لیره ش به دووه، ناوی نه م کابراهه، له ناو ناوانی نه م دوو ده ولته ته دا نه بری و هاوولا تیانی هه ردوو ده ولته تیش، له زیان و به دکارییه کانی ناسووده و دلنیا بن.

هه رکاتی نه و به ریزه ناردنی قشونی له م لایه وه، به قازانجی ده ولته تی مه زن نه زانی و خویان به ته نیا که وتنه له ناو بردنی، به گویره ی یه کیتی نیوان هه ردوو ده ولته ت، ده بی دۆستدار له م چهند لایه نه وه دلنیا بگری:

یه که م: به له ناو بردن و له ریشه ده رهینانی یه کجاره کی نه و (میر محمد).

دووه م: له پاراستنی هینا یه تی سه ر سنوره کان، که له مه ودوا رووداوی وا نه قه ومی و ده ستدریزی بۆ ژیرده ستانی ده ولته تی پایه به رز نه کریت.

سییه م: له گه یشتنی (۴) هه زار قه نی خوینی موسلمانان.

چواره م: له رزگارکردنی نه و گیراوانه ی و ئیستا له «ره واندز» ن

پینجه م: برینی ده ستی داگیرکاری نه و «میر محمه ده». له ئاوییه کانی «لاجان» ی موکری و شوینه کانی تر... به لگه ی موکراو و باوه رپیکراوی ده ولته تییمان به نه تی که هه ر پینج مه سه له ی باسکراویان تیدا بی و له لایه ن هه ردوو ده ولته تی به رزه وه به ده ست

دۆستداروه بیت و نه بیته جیکه ی قسه و یاس و ره خه... به هه ر جو ریکیش نه و به ریزه به چاکی ده زانی. جه نابی به ریزی له جوامیری به هه دار، له مه زنا یه تیدا به شدار، په یکی نازیزی به ریزی ده ولته تی خاوه ن شکۆی عوسمانی؛ ته شریفی بۆ: دار السلطنه له «ته وریز» هینابوو. چهند جاریک و توو یژمان کرد. له خیرخوازی و چاره زانی و خزمه تگوزارییان به هه ردوو ده ولته تی پایه دار، یه کجار زۆر به هه ره وه ر و شاد بوو، تا کو ئیستاش سه فیریکی وا ره وشت به رز و ریکوییک بۆ ده سه لاتی ئیران ره وانه نه کراوه. به م بۆنه یه وه له سه ر نه و مه به سه قسه و یاسی فراوان کرا. نه م نامه خوشه ویست نامیزه ش به ناگاداری نه وان نووسراوه. به په ره شه وه داخوازی نه وم، نه م کاره به دللی هه ردوولا ته واو بیت و سه رگریت. نه وی راستی بیت خزمه تیکه به هه ردوو ده ولته ت و تیکۆشان له پیناویدا، له لایه ن سه رانی هه ردوو لا، په سه ند و ریز لیگیراوه، داها تووی چاک و سه لامه تیتان.

***

به لگه نامه ی ژماره: ۱۵۱

بابه ت: کیشه ی میری ره واندز

میژووی: ربیع الثانی ۱۲۴۸ کۆچی

(ئاب/ ئه یلولی ۱۸۳۲ز)

سه رچاوه: اُسناد رسمی در روابط سیاسی ایران با انگلیس و روس و عثمانی

به رگی دووه م:

لا په ره: ۱۴۳ - ۱۴۴

نامه ی: کامبل / بالویزی ئینگلیز، لای ده رباری قاجار

بۆ: محمه ده خانی زهنگه نه نه میر نیزام

... له م ماوه یه دا که نه میر فه ره بدوون میرزا به نیازی ته میگردنی میری ره واندز به ره و (مه راعه) و (سلدوز) جوولا وه. سه باره ت به یه کیتی هه ردوو ده ولته تی مه زن، به رژه و ندیی نه و دل سوژه له وه دایه: هه رکاتی نه میری ناوبراو، له گه ل خودی نه و جه نابه، به مه به سستی ته میگردنی میری ره واندز بزوتن، دوا ی نه وه ی که ته میی کرد و سزای دا و خۆی و له شکره که ی له خاکی نازه ریا بجان و نه و شوینانه ده رکرد و راونا... ئیستر سوپای سه رکه وتوو، له خاکی ده ولته تی مه زنی ئیران، زیاتر تینه په ری و زیاده ره ویی به ره وانه ببینی، چونکه نه م دل سوژه بۆ بالویزی ده ولته تی خۆی،

له ئەسته مپۆل نووسیبوه که درێژایی ئەم جوولانه ناله بارهی «میر»، عهززی سولتان بکات، تا فرمانی رێگرتن له جوولانهوهی ناله باری (میر) دهربکات. ههه کاتیکیش ئەم مهسه لانه، بهگوتیی شهرفی گه بشت و دواي ئەوهش ههه رییان لینهگرت و ته مپیان نهفه رموو، ئەوسا ئیتر بیانوی قسه و گلهیی و گازنده، له م دهوله ته نامینێ، که دیاره ئەگه ریش ئەمیری بهرز ته شریفیان بردوو، پاش خوتندنهوهی نامه که، به لیدوانیکی خوتانهوه، بۆ ئەوی بنین.

به لگه نامه ی ژماره: ۱۵۳

بابهت: کیشه ی میری رهواندز

میژووی: ۱۲۴۸ ههجر، ۱۸۳۲ ز

سه رچاوه: اسناد رسمی روابط سیاسی ایران با انگلیس و روس و عثمانی

به رگی دووهم. لاپه ره ۱۴۵-۱۴۶

نامه ی محمه دد خانی زهنگه نه (ئه میر نیزام)

بۆ: کامبل / بالۆیزی ئینگلیز، لای ده رباری قاجار

... نامه دۆست نامیزانه که ی ئەو پایه بهرز و دۆسته به خشندهیه گه بشت و له ناوه رۆکی ئەو نامه یه له سه ره تاوه تا کوتایی، ئاگادار بووم.

بهو جوړه ی سه بارهت کاروباری رهواندز-هوه نووسیبووتان و ده رتان خستبوو که له شکر «مه بهستی له شکری ئیرانه» نه چیتته ناوخاکی رهواندزهوه، نهوهک بییتته مایه ی باسکردنی له لایه ن کاربه ده ستانی دهوله وتی عوسمانییه وه.

له راستیدا کاری محمه دد «بهگی رهواندز» به جوړیکه که ناوبراو چه ند سالتیکه رووی له دهوله تی عوسمانی وه رگیتراوه. له سه ره ده می (داود پاشا) شدا، له دارولسه لامی به غداد، به توپیزی و به پیچه وانه ی رای ئەوه وه، (پردی سوور)، که مه لبه ندیکی گه وره یه، له گه ل تاژاوه یه ک روویدا، ئەو به هه لی زانی و هه یزه که ی خۆی نارد و (هه ولیر) بشی گرت (*). هه ره هه ها زۆره ی ناوچه کانی (نامیدی) و ئەو شوینانه ی زه وتکردوو، به وه پری

(* مه بهستی روودای ناو به لگه نامه ی ژماره (۱) ی به لگه نامه کانی ئەم به شه یه، که ده که ویتته کوتایی ئەم به شه وه.

پیچه وانه ی داب و نه ریته وه له گه ل جه نایی ئاکاری نواندوو و بی حورمه تی به رامبه ره ده وله ته که ی خۆی کردوو... له م رۆژانه شدا وای زانیوه هه ریمی نازه ربایجان، له شکری جه ره زه ی نیزام و توپخانه ی تیدانییه، هه یزتیکی (۳) هه زار که سی ناردۆته سه ر (سه ره ده شت). (مووسا خان) ی حاکی ئه وی؛ له بهر بی هه یزی نه یه توانیوه به ره له ستی بکات. قه لاکه ی ئه وی گرتوو... هه رکه ئەم هه واله گه بشت، ئەمیرزاده ی هه یژا، (۳) فه وچی ئەفشار و هه یزتیکی تری (موکری)؛ که (۳) هه زار که سه ده بوون، بۆ ته مپکردنیان نارد.

دیسان پیتشتریش بۆ (ئاسه ف ده وله) م نووسیبوو... پاش گه بشتنی له شکری سه رکه وتوو و توپخانه ی پیروژ به وی، یه که م جار هه لیان کوتایه سه ر خیله کورده کانی (بلباس) و (پیران)، که له خیله گه وره کانی ئەو بوون، تالانیان کردن. دواي ئەوه چوونه سه ر قه لای (سه ره ده شت). ماوه ی (۱۰) رۆژ قه لاکه یان گه مارۆدا و توپ بارانیان کرد. شه وی (۱۱) هه م هه لمه تیان کرده سه ری و داگیریان کرد. هه ندی له وانه ی ره واندز، کوژران و هه ندیکیان گیران و هه ندیکی تریشیان هه لاتن. دواي ئەوهش پایه به رزی نزیکه چه زه رته ی بالا: محمه دد خانی سه رتیپ، بهو هه یزه و سه ربازانی (خۆی) یی و دوو دهسته له فه وچی به هادوران و سه ربازانی قه راداخه ی و سواری کورد و هه ی تر، به (۸) عه راده توپ و گوله توپه وه نیه ردرانه سه ر ره واندز. له و لاشه وه وه زیری به غدایی، سی چوار عه راده توپ و (۲) هه زار که سه له زا بیته و هه ی تری، به سه رکردایه تی (سلیمان پاشا) ناردۆته سه ری، بۆ ئەوه ی ناوبراو ته مه ی بکه ن. ئەگه ر ئەمیرزاده ی مه زن، ئەو (میر محمه د) یان به نه یار و یاخی له ده وله تی عوسمانی، نه زانیایه، له شکریان بۆ ناو خاکی رۆم نه ده فه رموو. به لام ئەم کابرا چه وته، له هه ردوو ده وله ت هه لگه راوه ته وه... ئەوهش که ئیوه بۆ بالۆیزی خوتان له (ئهسته موول) نووسیبوه، که قسه له گه ل کاربه ده ستانی عوسمانی بکه ن؛ کاریکی زۆر باشتان کردوو. به لام ئەگه ر له م ماوه یه دا کارگوزارانی چه زه ته وه لی نیعمه تمان، کرده وه کانی ئەو (میر محمه د) یان پشت گوئی به خستبایه؛ سه به ینی که (ئه و) له و لاهه بیپه رژایه پرکیشییه کی له ناوبردنی ده ویست. بۆیه له م رووه وه، باشتروا بوو که له م کاته دا چاری کر...

***

بابهت: کیشهی میری رهواندز
میژووی: مانگی شهوالی ۱۲۴۸ هیجری
(شویات/نازار ۱۸۳۳ز)
سه‌رچاوه: منشآت قائم مقام فراهانی
لاپه‌ره: ۸۹

نامه‌ی عه‌بباس میرزا بۆ: محهمه‌دخانی زه‌نگنه‌ ئه‌میر نیزام

... نووسراوه‌کانی محهمه‌د صالح به‌گی ته‌تر، هینابوونی گه‌یشتن، له
هه‌واله‌کانی کوردستان ناگاداریبووین. ته‌گبیری باشی ئه‌و پایه‌به‌رز و زه‌بری
شمشیری سه‌رتیپ، بۆ هه‌موو دنیا ئاشکرایه و ناشاردیته‌وه. به‌لام برینی
ده‌ست؛ به‌لکو ملی (میر) وه‌ختی ده‌بی، خویاریبی، (کۆبه) به‌ده‌ست بیت،
یان (ره‌واندز) بگیری...

***

به‌لگه‌نامه‌ی ژماره: ۱۲۵
بابهت: ته‌می‌کردنی میری ره‌واندز
میژووی: ۱۲۵۰ هیجری، ۱۸۳۴، ز
سه‌رچاوه: گزیده اسناد سیاسی ایران و عثمانی
به‌رگی یه‌که‌م/ لاپه‌ره ۵۲۹-۵۳۰

نامه‌ی وه‌زیری موختاری ئینگلیز

بۆ: میرزا مه‌سعوود خانی وه‌زیری کاروباری ده‌ره‌وه‌ی ئیران

دۆستی هیتا:

لای ئه‌و جه‌نابه ئاشکرایه، که کاربه‌ده‌ستانی ده‌وله‌تی مه‌زنی ئینگلیز
زۆر به‌په‌ره‌وشه‌وه‌ن ئه‌و کاروبارانه‌ی پتیه‌ندییان به‌سنوره‌کانی ئیران و
رۆمه‌وه هه‌بی، به‌یه‌گرتووویی و ته‌بایی چاره‌بکرتین و هه‌رکاتی
له‌شکرکیشی بۆ ته‌می‌کردنی خراپه‌کار و رتگر، پتیه‌بست بی،

کاربه‌ده‌ستانی هه‌ردوو ده‌وله‌ت، بۆ له‌ناوبردنی ئه‌و خراپه‌یه، پتیه‌که‌وه رتیک
بکه‌ون. قیبله‌ی عالهم (مه‌به‌ستی شای ئیرانه)، له رووی زانیی و
ئاگاییه‌وه به‌م جوژه فه‌رمانی به‌ ئه‌میر نیزام و کاربه‌ده‌ستانی ده‌وله‌تی
به‌ده‌سه‌لات داوه، جه‌نابی ئه‌میر نیزام-یش به‌گوتیه‌ی فه‌رمانی قیبله‌ی
عالهم، له‌م باره‌یه‌وه نامه‌ی بۆ جه‌نابی ره‌شید پاشا و سه‌رله‌شکری ئه‌رزه‌رۆم
و پاشای به‌غداد ناردوو؛ تا پتیه‌که‌وه تپیه جه‌ریه‌زه‌کانی هه‌ردوو ده‌وله‌ت،
(میری ره‌واندز) که سه‌رکرده‌ی خراپه‌کاران و رتگرانه و مه‌مله‌که‌تی
هه‌ردوو پاشای به‌توانا و مه‌زنی کاول و شیواندوو؛ به‌ته‌واوی له
ره‌گوریشه هه‌لکیشری و له‌سه‌ر رووی زه‌وی نه‌یه‌یتلن.

به‌گوتیه‌ی هه‌والتیک که جیگری بالیۆزی ده‌وله‌تی مه‌زنی ئینگلیز، له
ئه‌رزه‌رۆم ناردوو، جه‌نابی ره‌شید پاشا (ئامیدی) ی گرتوووه ئه‌و چاره
ره‌شه (میر محهمه‌د) به (۳۰۰) که‌سه‌وه رووه و ره‌واندز رایکردوو. به‌م
زووانه‌ش به‌ئاسانی له‌ناوده‌بری. پاش گه‌یشتنی ئه‌م هه‌واله، دۆستدار
به‌پتیه‌ستی ده‌زانی خاوه‌نی پایه کاپیتان (شیل ساحیب) ره‌وانه‌ی
له‌شکری (ره‌شید پاشا) بکا، بۆ (۳) مه‌به‌ست:

یه‌که‌م: پیروزیایی گرتنی (ئامیدی) له ره‌شید پاشا بکا.

دووهم: ناگاداری کاروباری ئه‌و قۆله بیت.

سپیه‌م: له‌به‌رئه‌وه‌ی خاوه‌ن پایه‌ی ناویرا، له‌گه‌ل فه‌وجی (ورمی)
خه‌ریکی تارانندی ئه‌و زالمه‌ بوو، ناگاداره له‌و تالان و کوشتاره‌ی له
مه‌مله‌که‌تی قیبله‌ی عالهمدا کردبووی؛ بۆ ئه‌وه‌ی ره‌شید پاشا له‌و شتانه
ناگادار بکا.

***

به‌لگه‌نامه‌ی ژماره: ۶۵

بابهت: کیشهی ته‌می‌کردنی میری ره‌واندز

میژووی: ۱۲۵۴ هیجری، ۱۸۳۸ز

سه‌رچاوه: گزیده اسناد سیاسی ایران و عثمانی

به‌رگی: یه‌که‌م، لاپه‌ره ۲۶۲-۲۶۳

ده‌شنووسی نامه‌ی وه‌زیری دهره‌وه‌ی ئییران - میرزا مه‌سه‌وود خان بۆ: چاودییی کاروباری دهره‌وه‌ی ده‌ولته‌تی رۆم

لهم چهند ساله‌دا، چهندین جار له لایهن (میری ره‌واندز) هوه؛ که له کن ده‌ولته‌تی پایه‌به‌رزنی خۆتانه‌وه، به‌ره‌عیه‌تی یاخی ناوبانگی دهرچووه، ده‌ستدریژی کراوه‌ته سه‌ر خاکی ئەم ده‌ولته‌ته خاوه‌ن ده‌سه‌لاته و زیانی گه‌وره‌یشتی پێگه‌یانده‌وه... کاربه‌ده‌ستانی ده‌ولته‌تی هه‌میشه‌ نه‌مر و به‌توانای ئیتمه، به‌له‌به‌رچا و گرتنی پاراستنی هه‌رتیمی دۆستانه‌ی دوو لایه‌نه، له‌ته‌میکردن و به‌ره‌به‌رچاوه‌وه‌ی ئەو یاخییه، که له‌و ده‌ولته‌ته پایه‌بالایه‌دا سه‌ری هه‌لداوه، ده‌ستیان پاراستووه؛ تا به‌هاری ئەمسال، به‌هۆی په‌ره‌سه‌ندنی ده‌ستدریژی زۆرییه‌وه، بۆ سه‌ر سنوره‌کانی هه‌ردوو لا، بووه هۆی زیادکردنی ئالوگۆرکردنی کاربه‌ده‌ستانی هه‌ردوو ده‌ولته‌ت... بۆیه له هه‌ردوو لاوه فه‌رمان دهرچوو، تا له‌شکری سه‌رکه‌وتوو‌ی هه‌ردوو ده‌ولته‌ت، ئەو یاخییه سه‌رکوت بکه‌ن... دوا‌ی ئەوه له‌شکری هه‌میشه سه‌رکه‌وتوو، له‌سه‌ر سنووری ئازهر بایجان، به‌نیازی له‌ناوبردنی خراپه‌کاری، ئاماده‌ی سه‌فه‌ر کرا و پێوه‌ندیش له‌نیوان جه‌نابی هیژا و جوامتیر، موقه‌رریب ئەلخاقان، فه‌رمانده‌ی له‌شکری سه‌رکه‌وتوو، له‌گه‌ڵ وه‌زیری نواب (وه‌لیعه‌هد)، که خوا له هه‌موو ته‌مه‌نیا به‌خته‌وه‌ر و پایه‌دارتری بکات و جه‌نابی پایه‌به‌رز (حاجی ره‌شید پاشا) و سه‌ره‌فه‌رمانده‌ی له‌شکری ئەرزهرۆم و وه‌زیری به‌غداد-یشدا سازدا، بۆ ده‌سته‌به‌رکردنی مۆلته‌ت و دهرفه‌تی په‌یوه‌ندی و نامه‌گۆرینه‌وه‌ش، په‌یمان به‌سترا... که‌چی کاتێ سوپای ئەم ده‌ولته‌ته مه‌زنه، شه‌ر و به‌ره‌نگاری ئەو یاخییه و له‌ره‌گورپه‌شه دهره‌یتانی مایه‌ی خراپه‌ی له‌ئسته‌وی خۆی گرت، هیچ لایه‌ک رازی نه‌بوو... بۆیه وا پێویست بوو که دۆستدار، راپۆرتی ئەم په‌یمانه، بۆ ئاماده‌بوونی جه‌نابی سامی و تۆمارکردنی رابگه‌یه‌نی، چونکه ئەم مه‌به‌سته پێویستی به‌ده‌رخستنی ئەوه هه‌یه که هه‌ردوو ده‌ولته‌ت، له‌ئسته‌ویانه، پاراستنی ره‌عیه‌ت و مه‌مله‌که‌تی خۆیان له شه‌ری یاخیگه‌ران بپارێزن... له‌به‌رئه‌وه ده‌بی سه‌رانی هه‌ردوو ده‌ولته‌تی مه‌زن، بۆ پارێزگاری له‌که‌لتینی خۆیان، له‌شکرتیک بۆ له‌ناوبردنی ئەو به‌ده، بنیترنه سه‌ر سنوور... به‌لام چونکه مه‌سروفاتی ئیتمه، به‌هۆی ره‌عیه‌تی ئەو ده‌ولته‌ته پایه‌به‌رزوه‌یه، که رێگریان ده‌کات بۆ له‌ناوبردنی و به‌گۆتیه‌ی یاسای گشتی ده‌ولته‌تانیشت، که

له‌سه‌ر بناغه‌ی داد و ئینساف دارپێژراوه، له‌سه‌ر لێپرسراوانی ئەو ده‌ولته‌ته پێویسته که: یان رێگه‌ بدات سوپای ئەم ده‌ولته‌ته، خۆی ئەو یاخییه ته‌می بکات و هه‌قی ئەو زیانگه‌له‌ی لێ بسینیتته‌وه، که بۆته هۆی، یان ده‌بی چی مه‌سروفاتی ئەم سوپایه‌یه، که له‌و سنوورانه جێگیر بووه؛ به‌ئسته‌وی بگرن... به‌له‌به‌رچا و گرتنی ئەوه‌ش که دۆستایه‌تی نیوان هه‌ردوو ده‌ولته‌ت له‌ویه‌ری پته‌وی و ته‌باییدایه، چاوه‌روانی ئەوه له جه‌نابتان ده‌کری، بۆ به‌رژه‌وه‌ندی یه‌کیتی و دۆستایه‌تی نیوان هه‌ردوو ده‌ولته‌ت، لهم رووه‌وه به‌گۆتیه‌ی داد و ئینساف، وه‌لام بده‌نه‌وه. پایه‌بالا و مه‌زن جێگا و سه‌روه‌ر و شکۆپه‌نا، یاری خاوه‌ن شکۆی هیژا، خودادخان، له‌لایهن ئەم ده‌ولته‌ته به‌رزه‌شه‌وه راسپێردرا، تا درێژای ئەم باسانه، له‌گه‌ڵ جه‌نابی سامی دا، به‌قسه و نامه‌گۆرینه‌وه، له‌ئسته‌وی بگری و له هه‌ریه‌کیک له‌و بابه‌تانه‌ش، هه‌ر گومان و دوو‌لێبیه‌ک شک برا، به‌روونی و ئاشکرا، نه‌یشاریتته‌وه.

هه‌روه‌ها ئەم به‌لگه‌نامه‌یه‌ش تاییه‌ته به‌و په‌لامار و هێرشه فراوانخوازییه‌ی که «میر محمه‌د» له سالی ۱۸۲۳ زدا، به‌هه‌موو لایه‌کی میرنشینه‌که‌یدا ده‌ستی پێک‌دبوو. لهم هێرشانه‌ی میری سۆزاند، که رۆژگاری لاوازی و شه‌ری ناوخۆی میرانی بابانی به‌ده‌رفه‌ت زانیبوو، لای خۆرئاوا‌ی زێی بچووک، قه‌له‌مه‌ر‌ه‌وی بابانی هه‌موو گرت و ده‌سه‌لاتی گه‌یشته (قه‌مه‌چوغه) و (سورداش) و له (قه‌شقۆلی) بنکه‌یه‌کی جه‌نگی دامه‌زاند... له‌به‌ری خۆره‌لاتی میرنشینی سۆرانیسه‌وه، واته: له قۆلی موکریانه‌وه، هێرش و پێشپه‌وه‌یی زۆری کرد و (شنۆ) و (سه‌رده‌شت) ی گرت... دووریش نییه ئەم هێرشه فراوانخوازییه‌ی میر محمه‌د، کاردانه‌وه‌ی رێکه‌وتنه‌نامه‌ی یه‌که‌می ئەرزهرۆم (۱۸۲۳ ز)، بێت. لهم به‌لگه‌نامه‌یه‌دا «عه‌باس میرزا» داوا‌ی هاوکاری له (داود پاشا) ی والی به‌غدا ده‌کات، بۆ سه‌رکوت و له‌ناوبردنی میری سۆزان و له هه‌مان کاتیشدا هه‌ره‌شه‌ی ئەوه له داود پاشا ده‌کات، که ئەگه‌ر هاوکاری بۆ له‌ناوبردنی میری سۆزان نه‌کات، ئەوا ئیترانیش له قۆلیکی تره‌وه، هێرش بۆ سه‌ر قه‌له‌مه‌ر‌ه‌وی داود پاشا ده‌بات؛ که وه‌ک لهم به‌لگه‌نامه‌یه‌دا باسکراوه، پێشتر هێرشیان بۆ سه‌ر (مه‌نده‌لی - مه‌نده‌لجین) بردووه.

به‌لگه‌ی ژماره: ۱

بابه‌ت: کێشه‌گه‌لی سنوور

میژوو: موچه‌ر‌ه‌می ۱۲۳۹ هه‌جری، ئەیلوول / تشرینی یه‌که‌می ۱۸۲۳ ز

سه‌رچاوه: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران (قاجاریه)

به‌رگی: دووهم. لاپه‌ره: ۲۹

نامه‌ی عه‌بباس میرزا بۆ: داود پاشای والی به‌غداد

جه‌نابی سه‌روه‌ر، جیتی هانا، بالا و خانه‌دان ناوا، باوان پرشکو و هیژا، ده‌نگرچی کار و یاسا، شیرین کاری خه‌لک و خوا، راویژکاری موشته‌ری ئاسا، سه‌رگولی میرانی هیژا، هه‌لبژارده‌ی وه‌زیرانی دانا، داود پاشا، وه‌زیری دارولسه‌لامی به‌غداد، به‌سۆزی تاییه‌مه‌ندییه‌وه راده‌گه‌یه‌نین، که:

پیشتر به‌نامه‌به‌ردا، مه‌رجه‌کانی ناشتی نیوان هه‌ردوو ده‌وله‌تمان بۆ به‌ریژتان نووسیوو: که خوشه‌ویستی بلندپایه‌ی خاقان: میرزا محهمه‌د عه‌لی - مان بۆ برانده‌وه‌ی مه‌رجه‌کانی ناشتی نیوان هه‌ردوو ده‌وله‌ت ناردبوو... ئەو به‌ریژده‌ش به‌هه‌لبژارده‌ی زانیان: جه‌نابی مه‌لا عه‌بدولعه‌زه‌یزی راگه‌یاندبوو، که پایه‌به‌رز: محهمه‌د ئاغای باش موحاسیب ره‌وانه ده‌کات.

ئێستا که هیشتا پایه‌به‌رز: محهمه‌د عه‌لی میرزا، نه‌گه‌یشتۆته ئەوی و محهمه‌د ئاغاش نه‌گه‌راوه‌ته‌وه... وایان عه‌رز کردووین، که له‌شکری (هه‌ولیر) و ده‌وره‌به‌ری و عه‌ره‌ب، به‌هانای محهمه‌د پاشاوه چوووه و مه‌به‌ستیان ئه‌وه‌یه ده‌ستدریژی بکه‌نه سه‌ر (کوچه) و (هه‌ریر)... هه‌رچه‌نده لای ئیمه‌وه شاره‌زایی و لیها‌تویی ئه‌و زاته، ئاشکرا و دیاره و ئەم جو‌ره کار و هه‌والانه‌شمان به‌لاوه‌گران و جیتی باوه‌ر نه‌بوون... به‌لام بۆ پته‌وکردنی کار و زیاتر دنیایی، پایه‌به‌رز و هیژا: سه‌عید به‌گ (غولامه‌که‌ی سه‌رکارمان)، به‌نامه‌یه‌که‌وه نارد، که ئیمه‌ دوای ناشتبوونه‌وه، لای خو‌مانه‌وه بریارمان داوه، شه‌رو ئاژاوه بخه‌ینه ئه‌ولاوه... ئەو به‌ریژده‌ش لای خو‌به‌وه بریار بدات. تا گه‌یشتنه‌وه‌ی میرزا محهمه‌د عه‌لی، هیچ که‌سیک له جیتی خو‌ی نه‌بزوئ و له هیچ لایه‌که‌وه ئالای خراپه و شه‌ر هه‌لنه‌کات... تا ئه‌وکاته‌ش پایه‌به‌رز ناویراو «سه‌عید به‌گ» ده‌گاته لای ئه‌و جه‌نابه و راسپی‌رییه‌کانی خو‌ی ده‌گه‌یه‌نیت... دوای ئه‌مانه و هه‌رچی به‌فه‌رمان و هیمای ئیمه و مۆله‌تی هه‌ردوو ده‌وله‌تی سه‌ریه‌رز، له‌نیوان جه‌نابتان و پایه‌به‌رز ناویراودا، گفتوگۆی له‌سه‌رکرا و له‌لایه‌ن هه‌ردوو ده‌وله‌تی بلند پایه‌وه ئیمزای له‌سه‌ر کرا، سنوورداری هه‌ردوو لا په‌یره‌وی ئه‌و بریارنامه‌یه ده‌که‌ن... که‌سیش زاتی ئه‌وه ناکات له بریاریتک لابتات. که له نیوان هه‌ر دوو ده‌وله‌تی مه‌زندای به‌ستراو و مۆر و ئیمزاکراوه... ئەو

جه‌نابه‌ش ده‌بی هه‌ر په‌یره‌وی ئەم بریاره بکات و به‌گه‌یشتنی ئەم نامه میه‌ره‌بانی ئامیژه، به‌هه‌موو لایه‌ک را‌بگه‌یه‌نیت، که هیچ که‌س دژی ئەم بریارنامه چاکه نه‌جوولیته‌وه و خراپه‌یه‌کی لی نه‌وه‌شیته‌وه...

دوای گه‌یشتنی ئەم فه‌رمانی ره‌حمه‌ت نبشانه‌ش، کو‌تایی به‌م چه‌شنه کارانه به‌یئنج، که سه‌رچاوه‌ی خراپه و شه‌رو شو‌ره و ئەگه‌ر له‌لایه‌ن ئیوه‌وه تیه‌ه‌لچوون و بی په‌رواییه‌یک سه‌ره‌له‌بدات، ئەوا بۆ سه‌رانی ده‌وله‌تان و هه‌موو خه‌لکی خو‌ره‌له‌لات و خو‌رتاوا ده‌رده‌که‌ویت و ئاشکرا ده‌ییت، که خراپه‌کاری له‌ولاوه بووه... ئەوسا به‌یارمه‌تی و چاودێری خودایی له ده‌وله‌تی به‌ده‌سه‌لات و به‌شه‌ره‌فی سه‌رکه‌وتووی سو‌لتانییه‌وه، ئەوه‌ی له ده‌سه‌لاتداریتی، چاره‌نووس کرابنج، ئاشکرا ده‌کریت و ئاکامی په‌له‌کردن و ده‌ستدریژیش، ئەگه‌ر له‌ولاوه روویدات، چاره‌نووسه‌که‌ی وه‌ک ئه‌وه ده‌ییت، که له (مه‌نده‌لجین - مه‌نده‌لی)^(۹) روویدا^(۱۰).

مانگی موحه‌ره‌می سالی ۱۲۳۹ هه‌جری

ئه‌یلوول / تشرینی یه‌که‌می ۱۸۲۳ ز

۹- مه‌نده‌لجین: یان، مه‌نده‌لی مه‌به‌ست له شاری (به‌عقوبه)یه که ناوی نراوه: پارێزگی به‌عقوبه ده‌که‌وتیه (۱۱۵) کیلۆمه‌تری باکووری خو‌ره‌له‌اتی به‌غداده‌وه.

۱۰- ئه‌رشیفی سه‌رۆک وه‌زیرانی ئه‌سته‌موول، خه‌تی هوما‌یۆن، ژماره: P-۳۷۱۱۳

پاشکوی به لگه نامه کان

- ۱- به لگه نامه‌ی ژماره (۹)، نامه‌ی فتح عه‌لی شا بۆ سلیمان پاشای والی به‌غداد
بابهت: دامه‌زاندنی ئەمانوللاخانی ئه‌رده‌لان، به‌والی کوردستان، ۱۲۱۴هـ، ۱۷۷۹ز
- ۲- به لگه نامه‌ی ژماره (۲۳)، نامه‌ی فتح عه‌لی شا، بۆ عه‌لی پاشای والی به‌غداد
بابهت: ئه‌وره‌حمان پاشا- ۱۲۲۰هـ، ۱۸۰۵ز
- ۳- به لگه نامه‌ی ژماره (۲۵)، نامه‌ی فتح عه‌لی شا، بۆ عه‌لی پاشای والی به‌غداد
بابهت: ئه‌وره‌حمان پاشا- ۱۲۲۱هـ، ۱۸۰۶ز
- ۴- به لگه نامه‌ی ژماره (۲۶)، نامه‌ی سه‌رۆک وه‌زیران (محهمه‌د شه‌فیع) بۆ سه‌رۆک وه‌زیرانی عوسمانی (ئیبیراهیم پاشا)
بابهت: ئه‌وره‌حمان پاشا- ۱۲۲۱هـ، ۱۸۰۶ز
- ۵- به لگه نامه‌ی ژماره (۹۴)، نامه‌ی ئه‌وره‌حمان پاشای بابان بۆ محهمه‌د عه‌لی میرزا
بابهت: ئه‌وره‌حمان پاشا -
- ۶- به لگه نامه‌ی ژماره (۵۲)، نامه‌ی محهمه‌د حسین بۆ عه‌لیاس میرزا
بابهت: ئه‌وره‌حمان پاشا- ۱۲۲۵هـ، ۱۸۱۰ز
- ۷- به لگه نامه‌ی ژماره (۹۷)، نامه‌ی محهمه‌د صادق خان بۆ میرزا محهمه‌د شه‌فیع (سه‌رۆک وه‌زیران)
بابهت: ئه‌وره‌حمان پاشا- ۱۲۲۵هـ، ۱۸۱۰ز
- ۸- به لگه نامه‌ی ژماره (۹۰)، نامه‌ی مه‌حموود پاشای بابان بۆ سو‌لتان مه‌حموودی عوسمانی
بابهت: پی سپاردنی ناوچه‌کانی بابان و کۆیه به‌مه‌حموود پاشا
- ۹- به لگه نامه‌ی ژماره (۹۲)، نامه‌ی مه‌حموود پاشای بابان بۆ حاکمی که‌رکوک
بابهت: ده‌رکردنی عه‌بدو‌للا پاشا له‌ که‌رکوک- ۲۴ ره‌جه‌بی ۱۲۳۱هـ، ۱۸۱۶/۶/۲۱ز
- ۱۰- به لگه نامه‌ی ژماره (۹۰)، نامه‌ی مه‌حموود پاشای بابان بۆ سه‌یید مه‌حموود ئه‌فه‌ندی - موفتی که‌رکوک
بابهت: گه‌یشتنی له‌شکری ئیران بۆ سلیمان و داوای بارمه‌ته- ۲۹ ره‌جه‌بی ۱۲۳۱هـ، ۱۸۱۶/۶/۲۶ز

- ۱۱- به لگه نامه‌ی ژماره (۱۱۱)، نامه‌ی محهمه‌د عه‌لی میرزا بۆ سلیمان ئه‌فه‌ندی (بالتویزی ده‌وله‌تی عوسمانی)
- بابهت:** بارمه‌تی پاشای بابان و کیشه‌کانی سنور، ۱۲۳۵هـ، ۱۸۱۹ز
- ۱۲- به لگه نامه‌ی ژماره (۱۲۱)، نامه‌ی محهمه‌د عه‌لی میرزا بۆ ئه‌حمه‌د پاشای والی مووسل
- بابهت:** ئیلی بابان و سه‌رکوتکردنی ده‌ستدریژکاران- ۱۲۳۸هـ، ۱۸۱۲ز
- ۱۳- نامه‌ی عه‌لیاس میرزا بۆ فتح عه‌لی شا
- ۱۴- به لگه نامه‌ی ژماره (۲/۹)، فرمانی فتح عه‌لی شا بۆ عه‌لیاس میرزا
بابهت: په‌یماننامه‌ی ئه‌رزه‌پۆم (ی به‌که‌م)، سه‌فه‌ری ۱۲۳۹هـ، تشرینی (۱و۲) ۱۸۲۳ز
- ۱۵- به لگه نامه‌ی ژماره (۱۱)، نامه‌ی عه‌لیاس میرزا بۆ محهمه‌د ئەمین ره‌ئوف پاشا (ی والی ئه‌رزه‌پۆم)
- بابهت:** بریارنامه‌ی ئه‌رزه‌پۆم، ره‌بیع ئه‌وله‌ی ۱۲۳۹هـ، تشرینی (۱و۲) ۱۸۲۳ز
- ۱۶- به لگه نامه‌ی ژماره (۱۲)، نامه‌ی عه‌لیاس میرزا بۆ محهمه‌د ئەمین ره‌ئوف (والی ئه‌رزه‌پۆم)
- بابهت:** گۆرین و ده‌سکاری بریک له‌ بریارنامه‌ی ئه‌رزه‌پۆم، ۱۲۳۹هـ، ۱۸۲۳ز
- ۱۷- به لگه نامه‌ی ژماره (۱۳)، نامه‌ی حسین خان سه‌رداری ئیبه‌وان بۆ ره‌ئوف پاشای والی ئه‌رزه‌پۆم.
- بابهت:** گۆرینی بریک له‌ به‌شه‌کانی ریکه‌وتننامه‌ی ئه‌رزه‌پۆم، ۱۲۳۹هـ، ۱۸۲۳ز.
- ۱۸- به لگه نامه‌ی ژماره (۲۵)، نامه‌ی مه‌حموود پاشای بابان بۆ داود پاشای والی به‌غداد.
- بابهت:** داوای لیبووردن و به‌خشین، ۱۰ ره‌بیع ئه‌وله‌ی ۱۲۴۰هـ، ۱۸۲۴/۱۱/۳ز.
- ۱۹- به لگه نامه‌ی ژماره (۳۴)، فرمانی عه‌لیاس میرزا بۆ مه‌حموود پاشای حاکمی سلیمان.
- بابهت:** نه‌گه‌یشتنی سواری بابان ۶ زیقه‌عه‌دی ۱۲۴۲هـ، ۱۸۲۷/۶/۱ز.
- ۲۰- به لگه نامه‌ی ژماره (۴۰)، فرمانی عه‌لیاس میرزا بۆ مه‌حموود پاشای حاکمی سلیمان.
- بابهت:** ریکه‌وتننامه‌ی ئاشتیبونه‌وه له‌گه‌ل رووسدا. ۶ شه‌عبانی ۱۲۴۳هـ، ۱۸۲۷/۲/۲۲ز.

- ۲۱- به‌لگه‌نامه‌ی ژماره (۴۲)، نامه‌ی مه‌حموود پاشای بابان بۆ سه‌یید مه‌حموود
ئه‌فه‌ندی - موفتی که‌رکووک.
- بابه‌ت:** ریکه‌وتنی ئییران و روس، ۲۴ شه‌والی ۱۲۴۳هـ، ۱۰/۵/۱۸۲۸ز.
- ۲۲- به‌لگه‌نامه‌ی ژماره (۲/۹۰)، نامه‌ی عه‌بدو‌ل‌للا پاشای موته‌سه‌رینی سلیمانی بۆ
خه‌لیل کامیل پاشای والی ئه‌رزه‌رۆم.
- بابه‌ت:** کیشه‌ی سنوور، ۵ جمادی الآخر ۱۲۵۸هـ، ۱۴/۷/۱۸۴۲ز.
- ۲۳- به‌لگه‌نامه‌ی ژماره (۱۳۲)، نامه‌ی کرنل شیل بۆ وه‌زیری دهره‌وه‌ی ئییران.
- بابه‌ت:** کیشه‌ی بابان و ئه‌رده‌لان، ۴ جمادی ئه‌وه‌لی ۱۲۵۸هـ، ۳۱/۶/۱۸۴۲ز.
- ۲۴- به‌لگه‌نامه‌ی ژماره‌ی (۹۳)، نامه‌ی به‌کرخانی حاکی کۆبه بۆ والی مووسل.
- بابه‌ت:** پیوه‌ندی ئییران و عوسمانی (بابان و ئه‌رده‌لان)، ۱۷ جمادی دووه‌می ۱۲۵۸هـ،
۲۶/۷/۱۸۴۲ز.
- ۲۵- به‌لگه‌نامه‌ی ژماره (۱۳۱)، نامه‌ی بالتویزی ئینگلیس بۆ وه‌زاره‌تی کاروباری
دهره‌وه (حاجی میرزا ئه‌بو‌لحه‌سه‌ن خان).
- بابه‌ت:** ناکۆکی نیوان والی ئه‌رده‌لان و بابان، ۲۴ جمادی دووه‌می ۱۲۵۸هـ، ۲/۱۸۴۲ز.
- ۲۶- به‌لگه‌نامه‌ی ژماره (۵۹)، نامه‌ی محمه‌د خانی زه‌نگه‌نه (ئه‌میر نیزام) بۆ
محمه‌د ره‌شید پاشا.
- بابه‌ت:** کیشه‌ی سنوور (میری ره‌واندز)، ۱۲۴۵هـ، ۱۸۲۹ز.
- ۲۷- به‌لگه‌نامه‌ی ژماره (۱۵۱)، نامه‌ی بالتویزی ئینگلیس بۆ محمه‌د خانی زه‌نگه‌نه
(ئه‌میر نیزام).
- بابه‌ت:** کیشه‌ی میری ره‌واندز، ره‌بیع ئه‌لثانی ۱۲۴۸هـ، ئاب/ ئه‌یلوولی ۱۸۳۲ز.
- ۲۸- به‌لگه‌نامه‌ی ژماره (۱۵۳)، نامه‌ی محمه‌د خانی زه‌نگه‌نه (ئه‌میر نیزام) بۆ
کامیل (بالتویزی ئینگلیس لای دهرباری قاجار).
- بابه‌ت:** کیشه‌ی میری ره‌واندز، ۱۲۴۸هـ، ۱۸۳۲ز.
- ۲۹- نامه‌ی عه‌بیاس میرزا بۆ محمه‌د خانی زه‌نگه‌نه (ئه‌میر نیزام).
- بابه‌ت:** کیشه‌ی میری ره‌واندز، شه‌والی ۱۲۴۸هـ، شوپات/ تازار ۱۸۳۳ز.
- ۳۰- به‌لگه‌نامه‌ی ژماره (۱۲۵)، نامه‌ی بالتویزی ئینگلیس بۆ وه‌زیری کاروباری

- دهره‌وه‌ی ئییران (میرزا مه‌سعوود خان).
- بابه‌ت:** ته‌می‌کردنی میری ره‌واندز، ۱۲۵۰هـ، ۱۸۳۴ز.
- ۳۱- به‌لگه‌نامه‌ی ژماره (۶۵)، نامه‌ی وه‌زیری دهره‌وه‌ی ئییران (میرزا مه‌سعوود خان) بۆ
چاودتیری کاروباری دهره‌وه‌ی ده‌ولته‌تی عوسمانی.
- بابه‌ت:** کیشه‌ی ته‌می‌کردنی میری ره‌واندز، ۱۲۵۴هـ، ۱۸۳۸ز.
- ۳۲- به‌لگه‌نامه‌ی ژماره (۱)، نامه‌ی عه‌بیاس میرزا بۆ داوود پاشای والی به‌غداد.
- بابه‌ت:** کیشه‌ی سنوور (میر محمه‌د)، موحه‌ره‌می ۱۲۳۹هـ، ئه‌یلول/ تشرینی یه‌که‌می
۱۸۲۳ز.

فەرھەنگی ناو

«ئ»

ئا. خۆ. دزکۆ 121

ئاغا محەممەد خانى قاچار 20، 21،
22، 23، 24

ئاغا مستەفاى وەقائىع نىگار 106،
108

ئاسيان 100

ئاسەف دەولە 116، 156

ئاقتۆپيان 100

ئەتا بەگى 152

ئەبۇلخەسەن خان 138

ئەحمەد چەلەبى 46

ئەحمەد بەگ 69

ئەحمەد بەگ (ئەورەحمان پاشا) 44

ئەحمەد پاشا 14، 28، 43، 45، 85

119، 120، 121، 122، 125، 126،

138، 140، 141

ئەحمەد ئاغا 71، 72

ئەحمەد خان 32، 117

ئەحمەد مەروانى 30

ئەسەد ئەفەندى 12

ئەردەشىپىرى بابەكان 30

ئەورەحمان پاشاى بابان 9، 26، 42،

43، 44، 45، 46، 47، 49، 50، 51،

52، 53، 56، 57، 58، 59، 60، 61،

62، 63، 64، 65، 66، 67، 68، 69،

80، 82، 85، 86، 87، 95، 137

ئەمانوللا خانى ئەردەلان 32، 33، 34،

35، 36، 46، 52، 63، 125، 128،

130، 131

ئەمانوللا بەگى وەكىل 123، 124،

140

ئەمىر تەيموور 119

ئەمىر زادە 156

ئەمىر فەرەيدوون 154

ئىبراھىم پاشاى 42، 43، 44، 45،

53، 58، 59، 65، 76، 147،

ئىبراھىم خانى سەرتىپ 62، 96

ئىشاقە باش 20

«ب»

بابا ئەردەلان 30

باباخان جىھانسۆز 23، 24،

بابا مردوخ روحانى 34

باسكۆقىچ 115، 117،

باشىمان 100

باش ئاغا 65

باقر بەگ 56، 57

باقرخان 84

بەكرخان (حاكىمى كۆبە) 137

بەھائەدەين نوورى 39

بەلباس 96، 133، 156

«پ»

پاشاى كۆرە (كۆپىر) 144

پىران 156

پىشكەوتەن (ھەفتەنامە)

پىر بوداق 37

پىنجەسەنان (ھۆز) 100

پەھلەوى 28

«ت»

توباخانم 125

تەرتوبان

تەيموورخانى تۆپچى باشى 137

تەيمورى لەنگ 19، 127

«ج»

جاف (ئىيل) 9، 127، 137

جەغفەر قولى خان 22، 117،

جەھانگىر مىرزا 134

جىمس بىتلى فرىزەر 144

«چ»

چرىكەى كوردستان (گۆقار) 127

«ح»

حاجى تالبى كەھيا 98

حاجى ئىبراھىم خانى تۆكمەچىن 62

حاجى رەشىد پاشا 162

حاجى محەممەد ئاغا مىر ئاخوپ 129

حاجى محەممەد نەجىب پاشا 137

حاجى مىرزا ئاقاسى 27

حاجى مىرزا ئەبۇلخەسەن خان 138

حالات ئەفەندى (محەممەد سەئىد)

59

حسین خان 108

حسین خانى بىنگلەر بەگى 75، 76،

105، 106

حسین قولى خان (ى شاعىر) 21،

23، 32

حسین ئاغاى ئەندەررونى 129

حسین بەگ 69، 145

حسین بەگى داسنى 144، 147،

حسین پاشاخان 109، 134

حسین قولى خان جىھانسۆز 21

حسین حوزنى 149

حەسەن جاف 34

حەسەن بەگ 78، 84

حوسن جىھان خانم 122، 123، 125،

حەسەن ئەلى خان 13، 20، 34

حەيدەرئەللوو (ئىيل) 11، 12، 100،

سه عید به گ 45، 161
 سه عید نفیسی 58، 92
 سه بیید عه بدولسه مه دی تووداری 38
 سه بیید مه محمود ئه فهندی (موفتی
 که رکوک) 76، 111، 116
 سه لیم ناغا 45
 سه لیم به گی بابان 44، 45، 52
 سه روناز خانم 32
 سه ران 26، 38، 100، 144، 147،
 160
 سه پیه کی (هوز) 101
 سه چاره کیان (خیل) 100
 «ش»
 شا ئیسماعیل 78
 شا ته هماسی دووهم 20
 شاپور راسخ 100
 شا عه بیاس 19، 31
 شاهروخ 22
 شکور مسته فا 34
 شانامه (داستان) 39
 شهرفنامه 32، 37، 39
 شهرفخانی (بتلیسی) 29، 37، 38
 شوانکاره 34
 شیخ رهزای تاله بانی (شاعیر) 27،
 120، 127، 139
 شیخ ماری نودی 15، 79

ره سوول پاشا 148
 رهشید پاشا 147، 148، 158، 159
 رهنجووری (شاعیر) 42
 روس (دکتور) 144
 «ز»
 زهزا (خیل) 38
 «س»
 سارم ئه فهندی 139
 سالم (شاعیر) 16، 27، 42، 127،
 137، 139
 ساسانی 30
 سلیمان ئه فهندی 81
 سلیمان به به (بابا سلیمان) 41
 سلیمان پاشای بابان 22، 27، 33،
 34، 35، 142
 سلیمان به گی فهخری 42، 48، 49،
 69
 سلیمان پاشای والی به غدا 66
 سلیمان عبدالعزیز نوار 67
 سلیمان که هیه 49، 51، 54، 56، 58،
 59، 61، 66، 67
 سولجان ویردی خان 34
 سولتان حسین 20
 سولتان مه محمودی عوسمانی 69، 70
 سولتان سلیمانی قانونی 144، 145

101، 102، 104، 108
 حیسمهت ناقاسی 65
 «خ»
 خالد به گی بابان 44، 45، 46، 49،
 51، 54، 58، 59، 68، 111، 112
 خان ئه حمه دخان 31، 32
 خه سره و خانی ئه رمه نی 125
 خه سره و خانی ناکام 32، 125
 خودا داد خان 160
 خه سره و به گی به نی ئه رده لانی 29
 خه سره و خانی ئه رده لانی (گه وره) 29،
 33، 44
 خه سره و میرزا 101
 خه لیل کامیل پاشا 129
 «د»
 داود پاشا 12، 13، 14، 77، 78، 79،
 82، 83، 86، 88، 90، 91، 111
 118، 155، 160، 161
 دنبلی 91
 «ر»
 رهزا شا 28
 رهزا قولی خانی (والی سنه) 14، 15،
 20، 22، 121، 122، 123، 125
 127، 128، 129، 132، 139، 140
 ره سوول ناغا 70، 72

108، 33، 32، 24
 محمەد پاشای سۆران (میر محمەد)
 ، 152، 149 – 145، 79، 44، 43
 160، 158، 156، 155، 153
 محمەد پاشای قاجار 124، 125،
 161
 محمەد پاشای کوری خالید پاشا 58
 محمەد علی خان 75، 83
 محمەد سادق وقائیع نیگار 36
 محمەد سادق خان 64، 65، 66
 محمەد سعید بەگ 62
 محمەد حسین خان 20، 21، 61، 64،
 75، 84، 85
 محمەد بەگی خالید بەگ 58، 59
 محمەد علی میرزا 24، 25، 26،
 49، 52، 54، 56، 59، 65، 66، 68
 69، 73، 81، 161
 محمەد شای قاجار 27، 28
 محمەد ئاغا 161
 محمەدی مەلا کەریم 34
 محمەد حسەن خان 33، 34
 محمەد علی پاشا 28، 147
 محمەد خانى زەنگەنە (ئەمیر نیزام)
 147، 151، 154، 155، 157
 محمەد خانى سەرتیپ 156
 محمەد سالىح بەگی سەرتیپ 157
 محمەد ئیبراھیم ئەردەلانی 29

کوردى (شاعیر) 16، 42
 کەمال فوناد (دکتۆر) 127
 «گ»
 گاردان (ژەنرال) 52، 58
 گریبادۆف 151
 گەلاویژ (گوفار) 39
 «ل»
 لارد ئیرون 133
 لاچیکان 100
 لۆنگریک 91
 لوتف علی خان 22
 لەزگی 67، 77، 91، 98
 «م»
 ماکدۆنالد 116
 محمەد ئاغا 43
 محمەد ئەمین زەکی 149
 محمەد رەئوف پاشا 102، 106
 محمەد حسەن بەگ 114
 محمەد رەشید بەگ 130
 محمەد رەشید پاشا 147، 151
 محمەد رەئوف توکلی 33، 34
 محمەد بەگی قادر بەگی جاف 137
 محمەد حسین میرزا 21، 64
 محمەد خانى قاجار 20، 22، 23،

فەتەح علی خانى قاجار 20
 فەزلەلی خان 49، 50
 فەقەئى ئەحمەد 40، 42
 فەیزوللای کەھیە 69
 «ق»
 قادر ئاغا 117
 قادری (تەریقەت) 79
 قازى مەلا شەریفى ئەردەلانی 29
 قارەمان میرزا (قەرەمان میرزا) 147
 قزلباش 19، 38
 قویاد ئەردەلان (قویاد ئەردەل) 30
 قویاد بەگ 124، 130، 131
 قولى بەگ 145
 قەرەمان میرزا 151
 «ک»
 کامبل (بالتویزی ئینگلستان) 154،
 155
 کرمانج (خپل) 40
 کرنل شیل 132، 139
 کلودیوس جیمس ریچ 32، 39-41،
 52، 67، 69، 78، 79، 80، 84، 127
 کەریم خانى زەند 21، 22، 24، 31،
 34
 کەریم خانى ئەفشار 81
 کەلب علی خانى فەیلی 82

141، 145، 147 – 149، 155، 156
 عەبدولخەمید سولتان 124
 عەلانیەدین سەجادی 144، 149
 علی ئەکبەر وەقائیع نیگار 29، 31،
 126
 علی پاشا (ی والی بەغداد) 45 – 49
 ، 51 – 53، 56، 65، 86، 127، 147
 علی بەردەشانی (شاعیر) 42
 عوسمان پاشا 59، 77، 78
 علی رەزا (والی بەغداد) 14، 118،
 121، 148، 149
 علی قولى خان 21
 علی خان 13، 101
 عیما دەدینی زەنگی 152،
 «غ»
 غولام شاخان 125
 «ف»
 فریزەر 144
 فەروخ خان 115، 116، 117
 فەرهاد میرزا 125
 فەتاح پاشا 66
 فەتەح علی شای قاجار 12، 24، 26،
 27، 32-35، 46، 91، 92، 98، 99،
 101، 102، 107، 108، 108، 181، 125،
 137، 151

مستنه‌فا قولی خان 22	میرزا قاسم 101	نه‌وشیروان مستنه‌فا 40، 57، 67، 80
مستنه‌فا به‌گ (میری ره‌واندز) 145	میرزا نه‌حمده 110	نووره‌دینی 40
مووسا خان 156	میرزا شوکروئلا سنه‌ندجی 29، 126، 128	نه‌قشبه‌ندی 16، 42، 79
مورته‌زا قولی خان 22	میرزا مه‌سعود خان 157، 158	نیکولای یه‌که‌م 101
مه‌حمود به‌گ 69	میرزا عه‌بدوئلا 88	نه‌جیب پاشا 14، 125، 126، 137
مه‌حمود پاشای بابان 9، 12-14، 26، 27، 39-42، 69، 70، 73-80، 82-84، 89، 90، 95، 97، 111، 113، 115-119، 121-125، 140-142	میرزا هی‌دایه‌توللای (سه‌رۆک وه‌زیرانی نه‌رده‌لان) 123، 124، 132، 133، 140، 141	«ه»
مه‌لا عه‌زیز 161	میرزا جه‌عفه‌ر 123	هه‌لۆخان 31
مه‌لا یه‌حیای ئاده‌م 145	میرزا ته‌قی 93	هی‌راکلیوس 123
مه‌حمود مه‌سره‌ف 137	میرزا شه‌فیع (سه‌دری نه‌عه‌زم) 52، 43، 64، 65	هه‌وشار 23
مه‌ستووره‌خانم (میژوونوس) 29، 30، 32، 34، 39، 79، 126	میرزا محمه‌د خانی زه‌نگه‌نه 101	«ی»
مه‌ولانا خالیدی نه‌قشبه‌ندی 15، 42، 79	میرزا محمه‌د سادق خان 46، 48، 56	یاسین العمری 67
مه‌وله‌وی رۆمی 112	میرزا محمه‌د عه‌لی 161	یوسف به‌گ 69
میر بوداقی کوری میر نه‌بدال 38	میهر عه‌لی به‌گ 55	یوسف زیبا 56
میرزا ئاقاسی 139	مه‌هدی خانی که‌له‌ور 62	یوخاری باش 20، 21
میر نه‌بدال 37	محمد رضا نصیری 9، 12، 16، 25	یه‌زیدی 144، 145
میر عیزه‌دین 144	میر نه‌بولفه‌تح 117	
میر سه‌یفه‌دین 145	«ن»	
میر هه‌مزه 38	ناپلیۆن بۆناپارت 24، 25، 52، 58	
میرزا نه‌بولحه‌سه‌ن خان 116، 138	ناجی عه‌بیاس 39	
میرزا نه‌حمده 34	نادر شا 20، 21، 22، 23	
	ناسره‌دین شا 125	
	نالی 16، 27، 42، 119، 121	

فهرهنگی جوگرافیا

«ئ»

ئینگلستان (بهريتانيا) 12، 15، 24،
27، 125، 132، 139، 140

ئاراس 23، 110

ئاسيا 19

ئازهربايجان 33، 101، 134، 147،

152 - 154، 156، 159

ئاكويان 145

ئالان 129

ئالتوون كۆپرى 45

ئامبىدى 145، 152، 155، 158

ئايرملو 152

ئهسته موول 156

ئهفغانستان 23

ئهرزروم 125

ئهرمه نستان 19، 101

ئهرده لان 8، 14، 15، 22، 27، 29 -

36، 38، 39، 46، 52، 96، 122 -

125، 128، 132، 133، 135، 138 -

141

ئهرجيش 93

ئهريوان 105

ئهرنه 13

ئهسته راباد 33

ئه نادول 147

ئيره وان 19، 101، 106 - 110، 152

ئيمام 38

«ب»

باريكه 73، 74

بادينان 146، 147

باشماخ 137

بايه زيد 93، 100

به غدا 12 - 14، 22، 33، 35، 42 -

50، 52، 54 - 59، 61 - 63، 65 -

69، 73، 75، 77، 78، 81، 82 - 90،

94، 96 - 100، 111، 116، 118،

121، 125، 126، 134، 137، 141،

144، 147 - 149، 155، 156، 158،

159 - 161

به عقوبه 162

بيلادى 24

«پ»

پاريس 121

پردى سوور 96، 152، 155

پشدهر 40

په تروس بورگ 101

پلنگان (قهلا) 30

«ت»

تاران 22، 24، 26، 27، 34، 36، 48،

49، 57، 123

تانجه رو 73

تفليس 23

توركيا 121

توركمانستان 23

توركمانچاي 13، 14، 115، 116

تهوريز 13، 27، 65، 93 - 95، 110،

114، 110، 111، 116، 117، 118، 138،

145

تهلارى دلگوشا 32

تهلارى گولستان 32

«چ»

چالديران 100

«ح»

حه سه ن ناوا 30

حيلله 42، 44، 45

«خ»

خانه قين 63، 66

خوراسان 34، 84، 108

خوزستان 54

خوى 100

خه زهر (زهرياچه) 22

«د»

داره شمانه 40، 41

دارولسه لام (به غدا) 35، 47، 50،

65، 82، 83، 86، 155، 161

دهر به ندى بازيان 46، 58، 73، 77

دهر به نند 23، 152، 158

دهر به ندى 124، 130

ديار به كر 30، 38، 98، 147

دياله 62

«ر»

رووبارى كورا 23

رووسيا 11 - 13، 15، 23 - 25،

27، 31، 91، 125، 140

رهواندز 80، 134، 144 - 147، 149،

151 - 159

«ز»

زريباز 51، 52، 58، 59

زههاو 49، 66، 134

زهنگا (پووبار) 101

«س»

سابلاخ 92، 96، 97، 137، 152

سورداش 40، 80، 160

سولتانيبيه 94، 97، 162

سندوس (سلدوز) 38

سهرچنار 40

سهردهشت 141، 152، 156، 160

سهقز 17، 46، 124

سهرقوله 38

سهنه 30، 32، 52، 64، 117، 123،

مهريوان 30، 38، 49، 59، 123،
 126، 127، 139
 مهريگه وهري 134، 152، 159
 موش 92، 93، 94
 مهنده لي 12، 66، 160، 162
 مونته فيك 69
 موكريان (موكري) 147، 160
 ميانه 116، 123
 «ن»
 نهجه ف 24، 63
 «ه»
 ههورامان 9، 121، 129
 ههرير 42 - 44، 49، 68، 69، 70،
 72، 78، 90، 96، 113، 125، 145
 152، 161
 هه له بجه 24، 29
 ههولير 45، 46، 84، 96، 127، 144،
 149، 150، 152، 155، 161
 هه رات 23
 ههرووتيان 145
 هه مه دان 54
 هيندستان 79
 «و»
 وان 126
 ورمي 151

75، 77، 96، 116
 كهريه لا 14
 كورا (رووبار) 23
 كزيه 42 - 44، 49، 68 - 70، 72،
 125، 126، 137، 152، 157، 161
 «گ»
 گاران 127، 139
 گورجستان 23، 24، 50، 89، 90
 گورگان 19، 20، 21
 گول عه نيه ر 129
 گولستان 25، 32
 گه نجه 19، 23
 «ل»
 لاجان 38، 47، 152، 153
 لورستان 54
 لهنده ن 127
 «م»
 مازنده ران 20 - 23
 ماوه ت 41
 مروه 19
 مزووري 145
 مزگه وتي دارولتيحسان 32
 مووسل 45، 46، 85، 86، 98، 118،
 137، 147، 152
 مهراغه 154
 مهريگه 40

«ف»
 فهريه نسا 24، 52، 58
 «ق»
 قارس 92، 107، 109
 قزرايات 66، 90، 98
 قزليجه 59، 129، 130، 139
 قهريه باغ 19، 23
 قهريه داغ 30، 40
 قهريه حه سه ن 46
 قهريه كليسا 100
 قه سر 63، 66
 قه شقولي 80، 160
 قه فقاس 23
 قه مچوغه 80، 160
 قه لادزه 40، 41
 قه لچولان 50، 141
 قه لاي زه لم 30
 «ك»
 كازمين (مهزار) 63
 كاخي گولستان 25، 32
 كزند 54
 كرماشان 22، 26، 54، 56، 76، 84،
 88، 95، 96
 كرمان 22
 كفري 68
 كهركووك 38، 41، 46، 49، 73 -

124، 127، 128، 129، 132، 137،
 139، 140
 سليتماني 42، 49، 54، 65 - 67،
 69، 73، 76، 77، 79، 84، 90، 92،
 113، 118، 121، 123، 124، 126،
 131، 132، 138 - 141، 144
 سليشانه 152
 سيواس
 سيوي 38
 سيوهيل 129
 149
 سي كه نه 40
 «ش»
 شاربازير 30، 38، 40
 شاره زوور 30، 40، 54، 58، 62، 66،
 73، 77، 88، 92، 95، 96، 113،
 115، 129 - 131، 139، 152
 شام 19، 121
 شوشي 23، 24
 شه كي 23
 شيراز 21، 22، 77، 79، 108
 «ع»
 عيتراق 27، 45، 54، 59، 61، 63،
 65، 67 - 69، 86، 89 - 91، 97،
 98، 131، 148، 149، 152
 عهريه بستان 81

برگه شماره

جناب دولت فخرت حضرت قزوینی صاحب امر خط ولایت در وقت مظهر امیر از مکره کرم سنان

در سلام بود چه سر راه رسالت حضرت علی لایزال در کتب از مکره کرم سنان کمال برایت

حوال ترف نوال ملامت و مکره کرم سنان لایزال در کتب از مکره کرم سنان کمال برایت

و مکره کرم سنان لایزال در کتب از مکره کرم سنان کمال برایت

در کتب از مکره کرم سنان لایزال در کتب از مکره کرم سنان کمال برایت

در کتب از مکره کرم سنان لایزال در کتب از مکره کرم سنان کمال برایت

در کتب از مکره کرم سنان لایزال در کتب از مکره کرم سنان کمال برایت

جناب دولت فخرت حضرت قزوینی صاحب امر خط ولایت در وقت مظهر امیر از مکره کرم سنان

در سلام بود چه سر راه رسالت حضرت علی لایزال در کتب از مکره کرم سنان کمال برایت

حوال ترف نوال ملامت و مکره کرم سنان لایزال در کتب از مکره کرم سنان کمال برایت

و مکره کرم سنان لایزال در کتب از مکره کرم سنان کمال برایت

در کتب از مکره کرم سنان لایزال در کتب از مکره کرم سنان کمال برایت

در کتب از مکره کرم سنان لایزال در کتب از مکره کرم سنان کمال برایت

در کتب از مکره کرم سنان لایزال در کتب از مکره کرم سنان کمال برایت

در کتب از مکره کرم سنان لایزال در کتب از مکره کرم سنان کمال برایت

سواد نامهٔ محمدصادق خان به میرزا محمدشفیع صدراعظم

موضوع: عسبان عبدالرحمن پاشا

تاریخ: ۱۲۲۵

خداوندگارا، مجملی از مفضل احوال عراق عرب را به جهت استحضار آن خداوندگاری عرض می‌دارد که

بعد از مقتول شدن وزیر و استیلای عبدالرحمن بر دارالسلام آنچه اسباب ظاهری بود از مقولهٔ فروش و دواب و اسلحه و آلات حرب و توپ و زنبورک به طایفه بابان بخشید. از آن جمله شش هزار رأس قاطر که در سرکار وزرای بغداد می‌باشد به طایفه بابان داده شد. بعد آنچه نقود بود از اشرفی و غیره از مال سلیمان پاشا و علی پاشا و این وزیر مقتول تصرف نموده است. بعد از آن کهیا را کشت و آنچه داشت ضبط نمود. باش آغا را با خزینه دار و حشمت آقاسی و جمعی دیگر از اعیان بغداد به قتل رسانیده جمله اموال ایشان را از ساکت و صامت و ناطق تصرف نمود و دفتردار بیچاره را با پسرش گرفته، دو طغار اسلامبولی طلا که عبارت از یکهزار و دویست من تبریز باشد مصادره [ه] کرده با اینکه گرفته است باز مطالبه می‌کند و از تجار بغداد، بومی و غریب، پول [.....] کرده است صد هزار قروش از کلیددار و متولی کاظمین گرفته است. اینهایی که عرض می‌شود اغلبی مکتوبی است و پاره [ای] نقلی و مال وزرای بغداد از اندازه بیرون است. در حمل و نقل خزانه به سلیمانیه، دواب وزیر کافی نبوده است. از سلیمانیه و حول و حوش دواب حواله کرده آورده‌اند. در بغداد یک نفر آدم معروف باقی نگذاشته است. سلیمان پاشای ولد ابراهیم پاشا که از طایفه بابان اسمی و رسمی داشت و بابان با او مایل بودند آن هم دستگیر گردیده و کشته شده، حالا دنیا به کام این دیوانه پرها افتاده. عبدالله آغای، خزینه دار علی پاشا را که نوکر عبدالرحمن بود قائم مقام کرده و در جزو مسموع شد که حاجتی به مبلغی گزاف از برای رجال دولت روم نوشته و متمنی وزارت گردیده است، و هرگاه قبول وزارت او را نکنند به هر حال وزیری از برای بغداد فکر خواهد کرد که نوکر خودش باشد.

ذهاب^۳ و خانقین^۴ و بعقوبیه^۵ و مندلیج^۶ را به فتاح پاشای ذهابی واگذاشته که هر ساله دوهزار سوار مکمل بدهد [.....] را نیز متصرف گردیده است. بعد از عیدفطر، ارادهٔ عود به سلیمانیه دارد. رئیس افندی مهمانی است در گوشه افتاده و در حوالی بغداد و سرچسر و توی شهر و قزل رباط و خانقین و قصر مساوی سه چهار نفر زوار کشته گردید و ده دوازده هزار برهنه شد، عجب هنگامه پر پاست و کارها بسیار آسان به شرط رضای [.....]^۸ است و خواهد شد.

دیگر مطلبی که قابل عرض باشد ندارم، خدمات را مترصد است. با امرکم مطاع. خداوندگارا، مساوی سی عراده توپ به شهرزور فرستاده است، با آنچه زنبورک بود. به جهت اطلاع عرض شد. ه

توضیحات:

- ۱) عنوان نامه چنین است: سواد ذریعه که محمدصادق به خدمت بندگان ذی شوکت و شأن، جناب وزارت مآب، معتمدالدوله العلیه العالیه آصف جاهی، میرزا محمدشفیع قلمی و مرسل نموده است.
- ۲) یک کلمه خوانده نشد.
- ۳) ذهاب = زهاب: واقع در شمال بخش سر پل ذهاب، از مغرب به خاک عراق محدود است.
- ۴) خانقین: از شهرهای عراق واقع در کنار مرز ایران.
- ۵) بعقوبیه: واقع در نزدیکی ذهاب، رود دیاله از نزدیکی آن می‌گذرد. ر. ک. تحقیقات رسالهٔ سرحدیه / ص ۱۰۹.
- ۶) مندلیج = مندلی یا مندلیجین: از توابع بغداد واقع در دوازده ساعتی شمال شرقی زورباطیه و بیست و شش ساعتی جنوب شرقی بغداد واقع است. سیاحتنامهٔ حدود / ص ۱۱۷.
- ۷) یک کلمه خوانده نشد.
- ۸) یک کلمه خوانده نشد.

ه بایگانی نخست‌وزیری استانبول، خط همایون، ش: ۵۲۴۸۲. نامه بدون تاریخ است ولی با توجه به تاریخ قتل سلیمان پاشا والی بغداد (جمادی الآخر ۱۲۲۵) تاریخ نامه نیز علی القاعده اواخر جمادی الآخر و یا رجب همان سال خواهد بود.

نمی‌داشتم که نپرسیده و اشارت نفرموده خود سر سبقت در عرض امثال این مطالب کنم. خدای داند که هیچ چیز باعث برین عرض و جسارت نشد. دیگر این که درین دو ساله که جنگ دولت عثمانی در میان بود هر بار که من به خدمت و سفر می‌رفتم در کوهستانات و کردستانات سرحد ارومی و ساوجبلاغ تعرضات کلیه به رعیت و ولایت شاهنشاهی می‌رسید و امسال بهار خرابی بسیار به دهات و محصول بعضی از ایلات و بلوکات رسانیدند که من ناچار شدم و لابد شدم که برای رفع خرابی این ولایت به عرض خاکپای اقدس جسارت کنم و در صدد انضباط امر سلیمانیه و بابان برآیند که هر وقت در سمت ارزنة‌الروم و موش و قارص سفری و خدمتی اتفاق افتد ازین پشت سر اطمینان و فراغت کلی از تصدق فرق شاهنشاهی برای نوکری که از آن ولایت به سفر و خدمت می‌رود باشد و حال که قبله عالم روح‌العالمین فداه خدمت انضباط این طرف را به عهده من خود محول فرمودند این مطلب معلومست که امثال این کارها از من که گرفتار و مشغول چندین کارم از پیش می‌توانم برد نه دیگری، که خدمت بزرگش همین یک کار باشد».

پیدااست که این نامه را عباس میرزا درباره جنگ آخر که از ۱۲۳۶ تا ۱۲۳۸ روی داده نوشته است. نامه دوم نیز در همین زمینه و درباره گفتگوهای صلح با کارگزاران عثمانی و حوادث پیش از عزیمت از نهاوند به جانب بغداد و بدین گونه است:

«عرض نواب نایب السلطنه دام ایام اجلاله اینست که: چون کل دول کفر درین اوقات صلح و سازش دارند همیشه سعی و کوشش و تلاش و جهد من درین میانه این بود که غبار نقاری مابین دو دولت اسلام نباشد. تا پارسال کار از سلم و صلح گذشت، جای سازش نماند. بعد از مقدمه موش و بایزید و ارجیش که به تبریز رسیدیم فوراً از جانب خود قایم مقام را به سازش فرستادیم. جواب درست ندادند. چند بار هم از گوشه و کنار در صلح زدیم و به جایی منجر نشد، تا امسال به خواست خدا و طالع شاهنشاه روحنا فداه آن شکست را خوردند و بعد از آن فوراً آدم فرستادیم و تکلیف صریح از جانب خود به صلح کردیم و بعد میرزا تقی را فرستادیم و تعهد خدمت اقدس نمودیم و او را روانه کردند و وعده چهل روزه دادند که خیر برسانند، وفا نشد و با وجود این مطلب باز چند بار به توسط

رفتار عباس میرزا در جنگ‌های با عثمانی

از عباس میرزا دو نامه خطاب به پدرش مانده است که سیاست و رفتار وی و علل شرکت درین جنگها را بیان می‌کند. ازین نامه‌ها پیدااست که فتحعلی شاه از کارهای عباس میرزا درین زمینه ایرادی می‌گرفته و وی خود را درین دو نامه تبرئه کرده است.

نسخه نامه اول بدین گونه است:

«عرض نواب نایب السلطنه دامت شوکته و جلالته اینست که: من به خاک پای فلک فرسای همایون قسم می‌خورم و دشمن نمک با محک شاهنشاهی باشم که هرگز درباب تفویض خدمت شهر زور و بابان خیال این که به هوای نفس طمع می‌در آنجا داشته باشم یا وسعت در محل اختیار خود بخوام نداشته‌ام و ندارم. این بددخلی و جسارت را هم در سیاق چاکری و عبودیت هرگز نمی‌کردم و جایز

انگلیسیها به ایلچی متوقف اسلامبول اظهار شده است و هنوز به هیچ وجه جواب نرسیده و بشدت از اطراف و جوانب در تدارک جنگند و هیچ اثری از صلح و سازش معلوم نیست و با وصف این مطلب هرگاه ما، که چاکران این دولت و سرحددار این مملکت می باشیم، به امید صلح بنشینیم و از تدارک کار غافل شویم خلاف مصلحت دولت قاهره است و این مطلب را از روی بلدیت و فدویت صریحاً عرض می کنم که: هرگاه پیش دستی از جانب ما نشود و ماه دوم بهار داخل خاک دشمن نشویم و آنقدر تأمل کنیم که جوزا و سرطان برسد و قشون و توپخانه و استعداد و جیره رومی از اطراف و جوانب جمع شود و اکراد و احشام خانه و عیال و دواب و اموال خود را در بیلاقات و مضافات جا دهند و سواره و سپاهی از اطراف مثل مور و ملخ هجوم آور شوند اگر جنگ خواهیم بکنیم یا صلح خواهیم بکنیم کار مشکل می شود و چاره دشوار خواهد شد و کبر و غرور رومی در صلح و قوت و زورشان در جنگ بسیار زیاد خواهد شد، ولیکن هرگاه ازین جا زود حرکت شود و تا بیلاقات برف دارد و در شقاق نمی توان زیست داخل ملک دشمن بشویم و قبل از آنکه قشون عثمانی جمع شود شراره اشراک را، که مایه هر شر و فساد همانها هستند، به فضل و کرم الهی و طالع فیروز شاهنشاهی از هم بپاشیم و انشاء الله تعالی از موش به پایین برانیم، اگر خواهیم جنگ بکنیم یا صلح، به عون الله تعالی آسان می شود و به اسهل وجوه میسر خواهد بود و کبر و غرور رومی به تعارف و تملق بدل می شود و زور به عجز و قصور منجر خواهد گردید و به این جهات اگر رأی مبارک شاهنشاهی قرار گیرد که پیش دستی شود باید قشون سواره، که مأمور و مقرر می فرمایند، وقتی از آنجا حرکت کند که اواخر حمل یا اگر بسیار دیر شود اوایل ثور به تبریز برسند، که قشون این جا را معطلی دست نداده، بی انتظار با کمال استظهار، انشاء الله تعالی، در همان اوقات عازم خدمت شوند و درین صورت که از ابتدای ثور به کار این طرف شروع شود امیدواریم که تا اوایل میزان، خواه به صلح و خواه به جنگ، فراغت ازین طرف حاصل توان کرد. وقت قشون کشی سمت بغداد هم همان وقتهاست و کدام نعمت بهتر و بالاتر ازینست که درین عزیمت ملوکانه پروانه احضار ما برسد درین سفر ملازم رکاب فلک فرسا شویم و جان نثاری در حضور مهر ظهور نماییم. دریاب حرکت موکب جهان گشا امر اشرف همایونست، ولیکن چون از روی کمال

عاطفت از ما استفسار فرموده اند لامثلاً لأمره الاعلی عرض می شود که موکب اقدس هر قدر زودتر از سلطانیه به سان سپاه و اجتماع عساکر ظفر پناه حرکت فرماید برای احتساب روس و روم و اطمینان ولایات سرحد بهتر و خوشترست، ولیکن معلومست که زودتر از شهر شوال پر زودست و همان وقتها بسیار مبارک و میمونست و از هیچ جا عایقی و گرفتاری نداشته باشد، بلکه پیشرفت همه کارها به نوعی که بارها تجربه شده طالع همایون روز افزون شاهنشاهیست که به فضل و تأیید و توفیق الهی به هر کس آفتاب توجه سلطانی پرتوافکن شد و به هر طرف که وجهه عزم اقدس باشد هر کار که پیش آید بی زحمت و تشویش از پیش می رود و چون مقرر شده است که هر قراری در کار آن طرف داده باشد مفصل عرضه داشت خاکپای مبارک شود همین قدر عرضه داشت می شود که: حکومت شهر زور و بابان و توابع و مضافات بر حسب اجازت همایون با محمد پاشاست و خاطر جمعی از صدق عقیدت و خدمتگزاری او که حالا و مآلاً باید حاصل شود به چند شق ممکن الحصولست که یکی یکی عرض می شود: اولاً به گرفتن گرو، که چون پسرهای خوب او و عثمان بیک، که هر دو در کرمانشاه بودند و معهدا این مخالفت را در یک دو سال نمودند، گرفتن این طور گرو را مایه خاطر جمعی ندانستم و قرار برین دادم که وقت سفر خیر اثر عثمان بیک خودش با هزار سوار یا زیاده از اعیان و بزرگان و بزرگزادگان بابان انشاء الله تعالی همراه باشند و در پیش روی سپاه منصور علانیه و آشکارا با سپاه و سر عسکر عثمانی محاربه نمایند.

ثانیاً به آمد و شد محمد پاشا و عثمان بیک برادرشست که چند گاه قبل ازین عثمان آمد، یک ماه در تبریز ماند و شب عید پاشا خودش استدعا کرده است، انشاء الله تعالی می آید و او که رفت باز عثمان به فضل خدا خواهد آمد و بشرط حیوة در مراجعت هم به همین ضابطه نخواهم گذاشت که بازار آمد و شد سرد شود.

ثالثاً با وجود قشون و سپاه و استعداد دولت قاهره در ولایت بابانست که تا حال ابراهیم خان سرتیب، که بر جمعیت و سپاه بابان به مراتب شتی غالب و قاهرست، در آنجاها بوده، در ایام سفر هم باز معتمدی در آنجاها خواهم گذاشت و هر قدر قشون که از غازیان سرباز و سواره رکابی به ساخلو بگذارم عوض آن را از سواره بابان و به لباس دیگری به سفر خواهم برد و در حقیقت جمعیت کردستان و

اردلان و ساوچبلاغ مکرری همه پشت بند و معاون خواهد بود و اگر مقرون به صلاح دولت دانند اشارت خدیوانه درباب معاونت هنگام ضرورت خواهند فرمود.

رابعاً عمده اسباب وحشتی که امثال محمد پاشا را بهم رسیده ازینست که بار سنگینی از نقد و جنس و طمع و توقع بر دوش بگذارند و از عهده بر نیایند و حجت و تمسکی بدهد و به وعده وفا ننماید و از جانبین اسباب وحشت فراهم آید و ما الحمدلله نه باری بر دوش او گذاشته ایم، نه طمع و توقعی داشته ایم، سهلست سهلست، پیشکش سرکار اقدس را هم که در حضرت همایون نقد متقبلیم و انشاء الله تعالی می دهیم. ازو گوسفند و گاو و قاطر و یابو و این طور چیزها نوشتیم ابراهیم خان بگیرد و به قشون مأموره بدهد و به فضل خدا حساب این تنخواه را هر طور باشد از جنس نابکار و نقد نارواج تا خودمان به سفر نرفته ایم می پردازیم و یقینست که همین که تنخواه را پرداخت و حسن خدمت ظاهر ساخت عبث عبث این خدمت را ضایع نمی کند و بعد از دادن پول خلاف رسم و راهی که زحمت افزای خاطر همایون شود نخواهد کرد.

خامساً ولایت شهرزور و کوی و حریر از سه طرف به ساوچبلاغ و اردلان سرحدات کردستان و کرمانشاهان اتصال دارد، که ممکن محروسه سرکار شاهنشاهیست و یک طرف آن به محل اختیار وزیر بغداد متصلست. در هر راه آشوب و فساد در آن ولایت و این طایفه بهم رسد از همان یک طرفست و بس. آنیک طرف درین اوقات که ابراهیم خان سرتیب و محمد پاشا تا حوالی موصل رفته اند و کرکوک و اربیل و پل سرخ غاشیه ارادت و اطاعت بر دوش کشیده اند وزیر بغداد نوعی از در خدمت و سازش در آمده است که تا حال دو سه بار آدم او نزد سرتیب و محمد پاشا آمده و از قراری که نوشته بودند جملگی کار آنجا رو براه شده، اگر قبل از رفتن ما به سفر انشاء الله تعالی بطوری که منظور و مقصود اولیای دولت قاهره است کار بغداد و وزیر پیشرفت بهم رساند از آن طرف هم اطمینان حاصل می شود و آن هم در حکم ولایات محروسه شاهنشاهی خواهد بود و هر گاه پیشرفت بهم رساند عزمی که در کار بغداد وجهت همت و الانهت سلطانیست در همین بهار و تابستان امر آنجا را اتمام خواهد کرد و اگر ناتمامی بماند در فضل پاییز، که به شرط حیات وقت مراجعت ما خواهد بود، انشاء الله قشلاق زمستان را در گرمسیر عراق عرب می توان کرد و بغداد را بالفعل از تصدق فرق همایون آن استعداد نمانده که تاب

صدمه لشکر جهان آشوب شاهنشاهی را بیارد.

سادساً عبدالله پاشا، که اکبر و اسن اولاد پاشایان بابانست، بامسای هزارخانه از اصل ایل بابان، که اکثری از معارف و آقایان و اکابر می باشند، این جاست و با کمال احترام و اعزاز اورانگاه داشته ایم و نظر داریم که این روزها در حد و ساوچبلاغ بخش و تیولی به او بدهیم و چون هر کسی از اهل روزگار را به بیم و امید باید نگاه داشت این راه بیم محمود شاه خواهد بود و به این قاعده و اسلوبی که به این تفصیل عرض شد امید داریم که عیب و نقصی در خدمت این طرف از غیبت و حضور ما روی ندهد. به فضل خدا و باطن ائمه اطهار متوکلیم و به امداد طالع اقدس همایون متوسل و آنچه تدبیر به خاطر ما رسیده به این تفصیل بیان کرده ایم و می کنیم و انشاء الله تعالی با تقدیر موافق خواهد شد و استدعا داریم که در هر یک ازین فقرات هر آنچه به خاطر عرش مظاهر برسد وحی و تنزیل به ارشاد و هدایت فرمایند و خطاب مبارک زودتر برسد که هیچ جزئی کاری بی اجازت و عرض شهریاری نشود.

بجزین دو نامه که به گمانم در جایی چاپ نشده است در منشآت قایم مقام نیز چند نامه درباره همین وقایع و جنگهای عباس میرزا با ترکان عثمانیست که قایم مقام از جانب وی به فتحعلی شاه نوشته است.

نهم نامه به لثم کتیبه و درگیراوه:

تاریخ اجتماعی و سیاسی ایران، در دوره معاصر، دکتر سعید نفیسی، چاپ: سعید نو، چپ
دهم، پائیز ۱۳۷۶ ش، جلد دوم، (از ۱۲۲۸ تا ۱۲۵۰ هـ)، (از ۱۸۱۳ تا ۱۸۳۴ ز)، ص: ۳۰۵-
۳۱۰

صورت قسم جابجاء

حکم الله انما جابجاء بر قسم جابجاء محبت و محبت انما و محبت و محبت جابجاء محبت و محبت
 وزارت و محبت جابجاء بر قسم جابجاء محبت و محبت جابجاء محبت و محبت جابجاء محبت و محبت
 بود و بداند که قرار داد آنجا جابجاء وزارت است که بود که سواره بابان را طوری روانه کند که در دو قسم سه سوال جابجاء
 عادت افتاب و الا بر سه محال که روز بیستم و بیست و یکم است سوار و سوار بر سه سوار است مطعنا
 و اصلا از آن انما اثری ظاهر است از آن جابجاء که دعوی اخص وزارت و ادعای صدق و عقیده میکنند
 در چسب وقت و محکم با بر سه سواره که محال سواره خود را متواضع می کند که فرود بود و در آن
 باشد و ما نیز بنیاد استعدا از بر که در این سواره است آن جابجاء حاصل می شود که
 در صورت جابجاء جابجاء در تقدیم این خدمت که هم نفع دنیا و هم مزید است حکام و بر آن جابجاء
 خود داری کند با جگر در دستم انما و محبت و الا انما اند فتالی از خبر حرکت بخت فرین
 همه جابجاء محبت افتاب که سواره بابان که مستنزه از آن انما اثری است جابجاء
 حکم فریب را مانور از آن جابجاء فرموده متعجب بریم که اگر آن جابجاء سواره تعهدی خود نخواهد
 فرستاد بر وصول خود و صفا شمول و در دو جابجاء روانه دهیم قدغن کند که با نهایت سرعت بخشد
 عازم در روانه رکاب و الا شوند و هر گاه بجهت آن جابجاء عدلی هم رسیده باشد البته قائلان جابجاء
 فلام محبت سرکار از زبانه بر این معقل کرده روانه رکاب و الا سواره و در همه رسیده خود
 فی شهر ذی قعدة محکم ۱۲۴۲

حکم الله

انما جابجاء بر قسم جابجاء محبت و محبت جابجاء محبت و محبت جابجاء محبت و محبت

لطیف و خطی و امده و امده و امده که در نزدی که بر سوار روس شرف حضوره را بخت و محبت و محبت و محبت

کشت و محبت و امده و امده و امده که در نزدی که بر سوار روس شرف حضوره را بخت و محبت و محبت و محبت

در وقت و امده و امده و امده که در نزدی که بر سوار روس شرف حضوره را بخت و محبت و محبت و محبت

در وقت و امده و امده و امده که در نزدی که بر سوار روس شرف حضوره را بخت و محبت و محبت و محبت

نامهٔ عبدالله بیگ متصرف سلیمانیه به خلیل کامل پاشا والی ارزنة الروم

موضوع: اختلافات مرزی

تاریخ: پنجم جمادی الآخر ۱۲۵۸

سلیمانیه متصرفی عبدالله بیگدن صوب

چاکری به ورود ایدن شقه سیدر.

غلامان و امیدگها

که مقدم از توجه نمودن والی سنندج و محمودپاشا به سرحد ولایت شهرزور و دست‌درازی ایشان بدین حدود [....] ۱ عرض حضور ساطع‌النور حضرت آصفانه نموده بودیم. تفصیل این اجمال آنکه رضاقلی خان^۲ والی سنندج برای نصب محمودپاشا در سلیمانیه با جمعیت تمام از سنندج برخاسته کوچ بر کوچ تا به سرحد شهرزور رسیده و از هرطرف بنای آشوب و شورش نهاده، من جمله از طرف کلغیر. که اصل مقرر حکمرانی محکام شهرزور بوده، لشکر اورامان را فرستاده محالین کلغیر و البجه را ضبط و تصرف نموده و از جانبی دیگر محالین قزلجه و طره‌طول که شبه و اعلی‌ترین محلات شهرزور است به حیطة تصرف درآوردند و محالین سیول^۳ و آلان^۴ نیز متصرف شدند و آدم خود را بر سر محلات متصرفه گذاشته به امر حکومت مقرر داشتند. چون کار بدین درجه رسید پای بیگانه داخل ملک محروسه شاهانه شد، غلام چار و ناچار از قصبه سلیمانیه برخاسته به عزم محافظه سرحدات متوجه شهرزور شدید و حاجی حسین‌آغای اندرونی ولی‌النعیمی را از طرف عالیجاه، اخوی حاجی محمدآغای سابق میرآخور به‌نزد والی مشارالیه فرستادیم که این گونه حرکات و معاملات که به ممالک محروسه شاهانه می‌نمایند، محضاً خلاف مشروط و قانون بین‌الدولتین است. هرگاه فی‌الواقع از طرف امنای دولت خودشان حجتی در دست دارند، ابراز و اعلان نمایند که ما هم در چاره کار کوشیده باشیم و گرنه، دست از این حرکات برداشته، قضایای متصرفه را بجا گذاشته برگردند. والی مشارالیه حرف حسابی را قبول ننموده، دلیرتر و خیره‌تر و به کثرت و ازدحام لشکر خودش مغرورتر و به‌زعم خودشان غلام را از غلبه و ازدحام لشکر خود هراسان و ترسان دانسته بود، دو منزل دیگر پیشتر آمده تا به حد پنجمین که محلی است از محلات شهرزور، نصب خیمان نموده و از این بیخبر بود که غلام از بازخواست حضرت شهریاری و عتاب حضرت داوری احتراز می‌نمایم، نه اینکه از وفرت و کثرت ایشان بیم خواهیم نمود. غلام باز از غایت خرم و دوراندیشی، آهسته‌آهسته منزلی را دو منزل و سه منزل ساخته تا به اول محال قزلجه رسیدیم که

Handwritten Persian text, likely a transcription or commentary on the main document. It includes phrases like "بدرودی و سلم لاقه دلا کله فرود میرد پیش ازین جان بکشد" and "خبری که که کله صلیح درین لیران درون مجده شده و آدم".

عنی بنوعی القاب عمده و الفضل النظم سلمه له لاهرات الکرم
بدرودی و سلم لاقه دلا کله فرود میرد پیش ازین جان بکشد
خبری که که کله صلیح درین لیران درون مجده شده و آدم
صلحه پاد در وقت خبر صلح آمد عرضی بود علیه مناب بنور
بر آردن اخبارت رفته اند نامه اما فرخ خان که از طرف
نایب منطقه خبر صلح تبردا آورده است روزم شهر رمضان
در قمر که نمبر بر ختام امر صلح است که تبردا آورده بود
در ۲۷ شهر شعبان سردار روسیه بلده تبریز را خدای کفر و قهوه
بر اعظم رفته و به تبریز رسد که منزل و عمارت که قون اولی
معمور سازد بعد از انقضا امر صلح اما که به تبریز خواهد رفت و بنابر
طرفین این است که انظر آب لارین تمام در تصرف لاروس باشد

شاید دست جبر و تعدی را از ملک محروسه شاهانه کوتاه دارند و محالات متصرفه را بگذارند و برگردند، فایده‌ای نبخشید و به جایی نرسید. همان روز که غلام به منزل قزلبه رسیدم، آن شب والی مشا‌زآلیه هزار نفر سواره به سرکردگی امان‌الله‌خان، پسرزاده محمدرشیدبیگ، که از بزرگان خاندان کردستان است، برای نصب محمودپاشا بر سر سلیمانیه همراه پاشای مشا‌زآلیه فرستاده و هفتصدنفر تفنگچی به سرکردگی قبادبیگ، فرآشباشی خودش از راه جبل به دربند که از عقب او اردوی غلام واقع و جای بغایت سخت و سنگلاخ بود، فرستاده که سرراه از لشکر غلام بگیرند، زیرا آن راه معبر اردوی چاکری بود و خودش نیز غلام را جزء لاشئی و شیرذمه قلیله دانسته با جمعیت تمام مقداری پنج شش هزار سواره و یک طا‌بور نظام برخاسته بر سر اردوی غلام آمده و اینهمه اهتمام برای اینکه شاید جمعیت غلام متفرق و پریشان و کار ایشان که نصب محمودپاشا باشد، به وجه اسهل به سامان برسد، جنگ و محاربه را لاعلاج گردنگیر غلام نمودند. متوکلاً علی‌الله به مقابله و مدافعه برخاستیم و در قرب اردوی خودمان تلاقی فریقین واقع شد. بعد از نیم ساعت و سه چارک گیرودار طرفین به مصداق آیه کریمه *كُنْ مِنْ فِيْهِ قَلِيْلًا غَلَبَتْ فِيْهِ كَثِيْرَةٌ يَّادُنِ اللّٰهِ* با توفیقات الهی و امداد روحانیت خصوصیت رسالت پناهی و میامن انفاس عیسوی اساس حضرت الهی و حسن انظار بانوار ولی‌النعم دام مادام العالم، باوجود قلت ما، و کثرت ایشان در میدان جنگ و جدال تاب مقاومت نیاورد و میدان را گذاشته و روی به وادی هزیمت نهادند. قریب به نیم ساعت تعاقب نموده و برگشتیم. باوجود جای جنگ و محاربه، از عراق ما بود، از نیم ساعت زیادتر تعاقب ننموده و برگشتیم، مبدا از حدود و سنور بگذریم و هم قبل از محاربه همگی عساکر را تنبیه نموده بودیم که اصلاً از حدود و سنور نگذرند. همان شب در جای محاربه مانده، صبح زود به عزم بازگرفتن قصبه سلیمانیه از دست امان‌الله‌خان و محمودپاشا، عنان را منعطف نموده، عازم سلیمانیه شدیم. قبادبیگ مومی‌الیه که سرراه از ماها گرفته بود، از شنیدن شکست والی فرار را اختیار نموده و محمودپاشا و امان‌الله‌خان که بر سر سلیمانیه رفته بودند، از استماع عودت غلام که خبر شکست والی قصبه را کلاً از اصناف و رعایا و خدمت کار و ملت ثلثه و قریه‌های قریب قصبه را نهب و غارت و چندنفر به غیرحق قتل نموده و هر اموال و اشیای غارتی قصبه و قریه‌ها به قطارهای آغایان و نوکران و الاغهای قاطرچیان قصبه و به عوامل و مواشی قریه‌ها حمل کرده و برداشته، شهریارى و حضرت داوری حزم و احتیاط کرده، به عقب ایشان نرفتیم. زیرا البته لازم بود که پا به سنور ایشان بگذاریم. آن هم بی‌امر و اراده آصفانه غیرممکن بود. دست از این قدر اموال و اشیاء و قاطر و مادبان و رمه و گله برداشته، تعقیبش نرفتیم و محلات شهرزور که متصرف شده بودند، همگی تاخت و تاراج و یغما نموده و از مرد و زن چندنفر را به قتل رسانیده و مقدار سه صد خانوار را کوچانیده به طرف بانه^۷ فرستاده و غلام که به قصبه سلیمانیه رسیدم مملکت ویران شده و تاجت و تاراج

گرددیده، غیر از قوناغهای^۸ از همه چیز خالی چیز دیگر نیافتیم. ضرر و خسارتی که این دفعه از رضاقلی‌خان والی سنندج به سلیمانیه و محالات شهرزور رسیده، شرح آن ممکن و متصور نیست. امری است متعذر و متعسر. زیاده از حد افزون به عرصه تلف رسیده، باقی اراده از حضرت من له الکرم است.

پنجم جمادی‌الآخر سنه ۵۸۰ هـ

توضیحات:

- (۱) یک کلمه خوانده نشد.
- (۲) رضاقلی‌خان اردلان، پسر ارشد خسروخان، در سال ۱۲۵۰/۱۸۳۴، در ده سالگی، بر مسند حکومت استقرار یافت؛ و تا سال ۱۲۶۴/۱۸۴۸، چهار بار حکومت کردستان را در دست داشت.
- (۳) سیول، در تصرف کشور عراق است.
- (۴) آلان، در تصرف کشور عراق است.
- (۵) طا‌بور (در اصل: طا‌بقور) سپاه مرکب از هزار نفر را گویند. قاموس ترکی.
- (۶) بقره ۲/۲۴۹.
- (۷) بانه، شهری در ۶۶ کیلومتری جنوب غربی سقز.
- (۸) قوناغ (ترکی) مهمانسرا، خانه، اقامتگاه‌های حکومتی. قاموس ترکی.

ه بایگانی نخست وزیری استانبول، مسائل مهمه ایران، ش: ۱۰۶۲ برگ ۵.

بجانب اردبیل در محله‌های ...
بجانب اردبیل در محله‌های ...

در روز اول شنبات ...

بواله اردلان ...

در روز یکشنبه ...

فغان آنها ...

ز نزدیک آنها ...

هیک در جنب ...

برش ...

که ...

که ...

شاه در طهران و تبریز به کارسازی مهمات توپخانه و امورات سفر مشغول است و شهرت داده بر سر بغداد خواهم رفت ولیکن در هیچ جا لشکر جمع نشده و تاجران عجم التماس به قاپوی شاه برده اند. شش ماه مهلت باشد تا در جمیع ممالک روم تاجران و اموال خود خلاص نماییم. گویا شاه قبول نکرده است. از تقریر آدمی آمده وکیل پادشاه که در تبریز از روی مشروط نشسته است همین اخبار را عرض والی ارزروم کرده و اشاره کرده است که آن ولی نعمی را مطلع نماید حاضر و مهیا باشد و از طرف افغان به تازگی کامران شاه لشکر تعیین کرده است. قلعه در سرحد عجم گرفته و اهالی قلعه را همگی کشته و شاه عجم مقدار وافر عسکر بدان طرف تعیین نموده است. خلاف نیت و حرکت شاه از تقریر تاجران و اهالی عجم از تحریک مسقوف است، نه از سبب جنگ بابان با والی سندج و حاکم بابان با توابعش از سواره و نظام مستعد و آماده می باشند و طایفه هموند در بازیان فی مابین سلیمانیه و کرکوک می باشند، راحت نشسته اند. لازم دید مراتب عرض شد. امرکم اعلی و ارفع، هفدهم جمادی الآخر ۱۲۵۸.

مهر: بکر ابن محمد
و از طرف حاکم بابان عبدالله بیگ عبدالعزیز آغای محمود مصرف تدارک دیده، باید بدین زودی عازم حضور مزحمت دستور گردد و شرایط عبودیت در خدمت ولی نعمی و اولیای نعم والی بغداد حاجی محمد نجیب پاشا بجا آورده باشد. این قدر، اخبار دستگیر شده بود به عرض عاکفان دربار معدلت مدار رسانیدم. علی التحقیق عجم به کارسازی مشغول می باشند. ان شاء الله تعالی نادم خواهند شد. امرکم اعلی و ارفع و امجد. *

توضیحات:

- ۱) ساوجبلاغ، مهاباد امروزی.
- ۲) خوانده نشد.
- ۳) حسن جهان خانم مشهور به «والیه خانم» بیست و یکمین دختر فتحعلی شاه قاجار است.

* بایگانی نخست وزیری استانبول، مسائل مهته ایران، ش: ۱۰۶۵، برگ ۹.

نامه محمدخان زنگنه امیرنظام به محمد رشیدپاشا^۱

موضوع: تعرضات مرزی

تاریخ: ۱۲۴۵

هوالله تعالی شأنه

همواره وجود مجددت آموز جناب ابتهت و رفعت‌مآب، نبالت و جلال‌ت نصاب، فخامت و مناعت اکتساب، شهامت و بسالت انتساب، نظام آموز امور، مروج مهام جمهور، سموالقدر، علوالامر دبیر صائب تدبیر، مشیر روشن ضمیر، دستور فرخنده‌طور، مکرم دوستان استظهار، معظم محبتان نواز، مفخم از نعماء جهان محظوظ، و از مکاره زمان محفوظ باد.

بعد از شرح مراسم اشتیاق، بر ورق یگانگی و وفاق می‌نگارد که بحمدالله و المته رابطه دوستی و اتحاد فی مابین دو دولت قوی بنیاد، از هرجهت کامل و قاعده یکجہتی و مسالمت از هر حیث ظاهر و حاصل است. شکر این نعمت عظمی و موهبت کبری امنای دولتین و رجال شوکتین، در همه حال لازم و واجب می‌باشد، اقتضای مواحدت حاصله بین الحضرتین و مهر و مودت واقعه بین الجانبین لازم است که دوستان آن جناب را که به حکم دولت بهیبه عثمانی نظم امور ولایات کردستان را پیشنهاد ساخته، به عمادیه^۲ آمده‌اند. از مأموریت خود آگاه و مخبر و از اوضاع واقعه مطلع و مستحضر دارد.

آن جناب خود می‌دانند که، محمدبیک در جزو توابع پاشایان بابان مرد کدخدانمنشی بود و به هیچ وجه اسم و رسمی نداشت به واسطه ضدیت پاشایان و مشغولیت ایشان به یکدیگر فرصت یافته، بنای جسارت گذاشت. جمعیتی منعقد ساخته کوی و پل سرخ و اربیل و پاره‌ای از محالات حریر و شهرزور و اکثری از دهات لایجان^۳ مگری را تصرف نمود، کسی پیچیده او نشده رفته رفته شهرتی کرد و صاحب اسمی شد. حیل و تزویرها^۴ نموده بر سر عمادیه رفت و تصاحب نمود. سه سال بیشتر که دوستان در آذربایجان نبود و به حکم خاقان رضوان مکان به سفر عراق رفت^۵ به محالات ساوجبلاغ^۵ مگری قشون فرستاد خسارت بی حد رسانده، محال سردشت^۶ را متصرف شدند. بعد از مراجعت از سفر عراق قشون به تأدیب او تعیین کرد. جمعیت او را به جنگ و جدال از آن محال بیرون نموده داخل جاهای متصرفه او شدند. و قلعه مشهور به دربند، و پاره‌ای قلاع دیگر را خراب و بایر ساختند. و اراده آن بود که، کارش بالمره تمام شود. شدت سردی هوا و بعضی قضایا که در آن سال اتفاق افتاد عایق آمده قشون مأجوره به حکم و اشارت دوستان معاودت

نمودند. سال گذشته نیز که دوستان چندی در عراق ملتزم رکاب شاهنشاه جمجاه روحنا فداه بود هفت و هشت هزار قشون به محال مرگور^۶ فرستاد. قریب چهل هزار تومان مال غارت شد و چهارصد نفر از نفوس — محترمه مسلمین — ذکوراً و اناثاً به قتل رسید و چند نفر آیرملو که از جمله مهاجرین ایروان و در مرگور متوقف‌اند، به رواندوز^۷ بردند که در آنجا محبوس و معذب‌اند و اکثری از آنها که بالفعل در رکاب اقدس ملتزم‌اند، عیال و نسوان ایشان را کشته‌اند. این خبر به عرض شاهنشاه اسلام پناه رسید به غایت متأثر و متغیر شدند. آتش مهر و غضب در کانون ضمیر مبارک اشتعال یافته تأدیب او و تلافی اعمال صادره و خونخواهی مسلمین را به عهده کفالت دوستان محول فرمودند.

بعد از ورود [به] آذربایجان علی‌العجاله اقدام این امر با انجام خدمات دیگر مقدور نگردید. حالا که آنها فیصل یافت و فراغت به هم رسید، فرصت عزیمت به هرجا و هرکار هست و تهیبه و تدارک آن از توجه و التفات اعلیحضرت — ظل‌اللهی ایدالله شوکت — حاضر و موجود می‌باشد. دوستان برای نظم امور به سرحدات آذربایجان خواهد رفت. نظر به مأموریت خود لازم است که ان‌شاءالله به مشیت و خواست جناب باری — عزاسمه — به انهدام بنای شرارت و فساد او پرداخته تلافی اعمال او را بکنند.

دفع و استیصال خائن دین و دولت به چاکران هردو حضرت، از واجبات است. آن جناب که از آن طرف مأمور شده تشریف آورده‌اند دوستان هم از این طرف عزم و اقدام نماید که، به معاونت یکدیگر ماده فساد او بالمره قلع و قمع بشود. و من بعد اسمی از او در دولت مذکور نشده، رعایا و برایای مملکتین از مضرت او آسوده و ایمن باشند. هرگاه آن جناب تعیین قشون را از این طرف مصلحت دولت بهیبه ندانند و خود به تنهایی به دفع او پردازند به حکم اتحاد دولتین لازم است دوستان را به جهات چند اطمینان قلبی بدهند:

اولاً از اضمحلال و استیصال او به نحو کامل.

ثانیاً، از امن آن سرحدات که من بعد این طور امور رو ندهد و تعرض به رعایای دولت علیه نرسد.

ثالثاً، از رسیدن چهل هزار تومان و دیه خون مسلمانان.

رابعاً از استخلاص محبوسین که بالفعل در رواندوز هستند.

خامساً، کوتاه داشتن دست تصرف او از قراء لایجان مگری و غیره، سند مهور و مضبوط دولتی مشتمل به قیودات خمس مزبوره بسپارند که در هر دو دولت علیه مستمرک دوستان بوده، مورد بحث و ایراد نشود. و بر وفق صوابدید آن جناب معمول آید.

جناب مجددت‌مآب، مناعت نصاب، فخامت اکتساب، ایلچی بزرگ مکرم معظم دولت بهیبه

مراسله [ای] که به‌جناب امیر نظام نوشته شده
فی شهر ربیع الثانی سنه ۱۲۴۸

درین وقت که حامل روانه بود به‌تحریر این صحیفه پرداخت
و ضمناً اظهار می‌شود که درین ولا مذکور شد که نواب فریدون میرزا
به‌عزم تادیب میر رواندوز^{۲۲} نهضت آرای سمت مراغه و سلدوز است.

بنابه‌اتحاد دولتین علیتین مصلحت مخلص این است که هر گاه نواب
مغزی‌الیه با خود آن‌جناب به‌عزم تنبیه میرمزبور نهضت‌فرما می‌باشید،
بعداز آن که تنبیه و تادیب او به‌عمل آمد و او را و سپاه او را از خاک
آذربایجان و آن صفحات بیرون نمودید و دواندید، سپاه نصرت
همراه والا از خاک متعلقه به‌دولت بهیبه ایران نگذردند و تجاوز جایز
ندارند، چرا که مخلص به‌ایلچی دولت خود متوقف اسلامبول نوشته
که مراتب ارتکاب این حرکت خلاف میر را خدست سلطان عرض
نماید که فرمانی صادر و میر را ازین حرکت مخالف منع نماید.
هر گاه بعداز این که مراتب مقروع سمع شریف سلطان گردید و مانع
نشوند و او را تادیب نفرمودند آن‌وقت راه حرفی و گله و شکایتی
ازین دولت نخواهد بود. البته اگر نواب والا تشریف برده‌اند، بعداز
مطالعه شرح مزبور را ارسال حضور والا و آن جناب هم شرحی
معروض دارند. درین خصوص زیاده چه‌زحمت.

عثمانی به دارالسلطنه تبریز تشریف آوردند. ملاقات یکدیگر به کرات اتفاق افتاد. از خیرخواهی و
صلاح‌اندیشی و ارادت ایشان به هردو دولت ابدمدت زاید‌الوصف محظوظ و مشعوف شد. تا به حال
سفیری به این حسن اخلاق و افعال و خوبی اطوار و احوال به دولت قاهره ایران مأمور نشده بود،
بناءً علی هذا در این خصوص مکالمه بسیار با ایشان شد. تقریرات و محاوراتی که فی مابین
دوستدار و ایشان گذشته، مبسوطاً و مشروحاً به آن جناب خواهد نوشت. و همین صحیفه مودت لقیفه
نیز به استحضار ایشان مسطور آید، بسیار طالب می‌باشد. که، این خدمت به موافقت جانبین صورت
انجام و اختتام یابد. درحقیقت خدمتی است [که] به هردو دولت تعلق دارد سعی در انجام آن از
انمای هردو شوکت‌مدوح و مستحسن است. العاقبه بالخیر و العاقبه والسلامه.

مهر در پشت نامه، سجع مهر: اَقْرَضُ اَثْرِي اِلَى اللّٰهِ عِبْدَه مُحَمَّد.

روی پاکت نامه:

جناب مجددت و نجدت نصاب، شهامت و بسالت مآب، فخامت و نبالت اکتساب، جلالت و
مناعت انتساب، ناظم الامور بالفکر الثاقب، کامل مهام الجمهور بالرأی الصائب، علو الامر
سمو القدر، دبیر بی عدیل و نظیر مشیر مشتری تأثیر، دوستان استظهار، مفتخّم محبتان نواز، مکرم معظّم،
محمد رشیدپاشا — دام مجده العالی — مطالعه فرمایند. *

توضیحات:

- (۱) محمد رشیدپاشا از بیست و دوم رجب ۱۲۴۴/ بیست و هشتم ژانویه ۱۸۲۹ لغایت بیست و هشتم
رمضان ۱۲۴۸/ هجدهم فوریه ۱۸۳۳، به مدت چهار سال و بیست و یک روز، صدراعظم دولت عثمانی بوده
است. ر. ک. ۶، 74. *Izahli Osmanli Tarihi Kronolojisi*
- (۲) عمادیه در هشتاد کیلومتری شمال موصل قرار دارد. بنای آن را به عمادالدین زنگی، مؤسس دولت
اتابکیه، نسبت می‌دهند. قاموس اعلام.
- (۳) لایجان = لاهیجان، نام یکی از دهستانهای بخش حومه مهاباد است.
- (۴) در اصل: تذویر.
- (۵) ساوجبلاغ نام قبلی مهاباد بوده است.
- (۶) سردشت: واقع در جنوب باختری مهاباد.
- (۷) مرگور: از دهستانهای بخش سلوانا، شهرستان ارومیه، واقع در مرز ایران و عراق.
- (۸) رواندوز در ۱۳۵ کیلومتری شمال شرقی موصل قرار دارد. قاموس اعلام.

* بایگانی: دست‌ویزیری استانبول، خط همایون، ش: ۳۶۵۰۹.

ثب رقم نواب نایب السلطنه

عالیجاء بلند جایگاه، فطانت و کیاست همراه، شهامت و فخامت آگاه، بسالت و نبالت اکتناه، عمده‌الاعظام العیسویه، مستر کمبل ایلچی دولت بهیه انگلیس به توجهات خاطر والا مخصوص بوده بداند که چون مابین دولتین بهیتین ایران و انگلیس هنگامه موافقت بهمدی گرم شده که از حد دوستی تجاوز کرده بهمرحله یگانگی رسیده است، لهذا شایسته آن است که واقعات اتفاقیه این دولت و این مملکت را از روی کمال یکجتهی به آن عالیجاء که ایلچی دولت بهیه انگلیس است اظهارکنیم. قبل ازین گزارش قلعجات قوچان و شیروان و رفع خودسری اکراد خراسان را مرقوم داشته بودیم، بعد از فراغ از کار آنها که مراجعت به اراض اقدس نمودیم، چون اعلیحضرت همایون شاهنشاه ظل الله روحانفداه، هنگام شرفیابی ما در اردوی ده کرد اصفهان حکمی مخصوص فرموده بودند که بازار برده فروشی سرخس برچیده و رسم بیع و شرای اسیر در مملکت شاهنشاهی برانداخته شود، جرأت نکردیم و طاقت نیاوردیم که زیاده از دو روز مکث و توقف نمائیم، صبح روز سیم با سه هزار سوارجرار و هزار سرباز تفنگچی یابودار، متوکلا علی الله، از شهر برآمده و در مدت یک شبانه روز سی فرسخ راه رانیدیم. و چون ملترمین رکاب به هرچه مال و دواب که در عرض راه بود مطلقاً التفات نکردند، چنان تا لب رود سرخس رسیدیم که هیچ خبر به مردم شهر سرخس نرسیده بود. پس ملاحظه رحم و رأفتی که حق سبحانه و تعالی در طبع کریم شاهنشاه جمجاء روحنا فداء تعبیه کرده، بر خود فرض کردیم که ابتدا به استمالت ترکمانان سالورکوشیم و کار آنجا را بی آن که دولشکر درهم آویخته و از هر طرف خونی ریخته شود بگذرانیم.

حاکم آنجا از بی آدمی تاب نیاورده، قلعه آنجا را تصرف کرده. به مجرد وصول این خبر نواب امیرزاده اعظم دو فوج افشار و جمعیت مگری که به قدر سه هزار نفر می شد مامور به تنبیه او فرمودند.

همچنان که پیشتر خدمت جناب آصف الدوله نوشته بودم بعد از ورود قشون منصوره و توپخانه مبارک که به آنجا اول طوایف اکراد بلباس و بیران که از عشایر معظم او بود تاخت و تاراج نموده و بعد بر سر قلعه سردشت رفته، ده روز قلعه را محاصره کرده توپ بسیار زده. شب یازدهم قلعه را به یورش تسخیر کرده، برخی از جمعیت رواندوز را به قتل رسانده و برخی دستگیر شده و بعضی فرار کرده. و بعد از آن عالیجاء مقرب الحضرت العلیه محمدخان سرتیب به آن جمعیت و سربازان خوئی و دو دسته از فوج بهادران و سربازان قراداغی و سواره اکراد و غیره با هشت عراده توپ و خمپاره مامور و روانه رواندوز شده است. و از آن طرف وزیر بغداد هم سه چهار عراده توپ و دو هزار جمعیت از ضابطه و غیره به همراهی سلیمان پاشا بر سر او فرستاده که مشارالیه [را] تنبیه نمایند.

هرگاه نواب امیرزاده اعظم او را مخالف و روگردان دولت عثمانی نمی دانستند، قشون مامور خاک روم نمی فرمودند، اما این نادرست روگردان هردو دولت است. این که شما به ایلچی متوقف اسلامبول این مطلب را نوشته اید که به امنای دولت عثمانی حرف بزنند، بسیار خوب کرده اید، لکن اگر این عمل او را کارگزاران حضرت ولی النعمی متحمل می شدند، فردا که از آن طرف فراغتی حاصل می نمود جسارت دیگر می کرد هوار زمستان می شد، استعداد دیگر و زیادتیر برای دفع او لازم و وجوب کلی بهم می رسانید. پس در این صورت بهتر این بود که درین وقت دفع او را کرده. زیاده چه نویسند، متوقع است همه روزه مهمات را قلمی دارند.

دولت
از آنجا که دولت در این کشور به قدری ضعیف شده است که نتواند وظایف خود را به درستی انجام دهد و در نتیجه مردم را در فقر و محنت فروبرد و این امر موجب نارضایتی و ناامنی شده است. در این شرایط دولت باید اقدامات عاجل را اتخاذ کند تا بتواند بحران را حل کند و به مردم اطمینان دهد. در این راستا دولت باید به اصلاحات اساسی در ساختار اداری و اقتصادی بپردازد و به تقویت نهادهای دادرسی و قضایی توجه ویژه داشته باشد. همچنین دولت باید به بهبود وضعیت معیشتی مردم و کاهش تورم و بیکاری اقدام کند. در نهایت دولت باید به جلب اعتماد مردم و شفافیت در کارهای خود بپردازد تا بتواند به اهداف خود دست یابد.

مدیر دینی کربان سنگه ایشی

The Greenway
Mingaw Way

۱۴۰۰ خج با بیا به محبت و نسبت راه منزلت ایستادگی دولت یونان بر ما شود
مفتوح فرایند

موضوع: مسائل مرزی

تاریخ: محرم ۱۲۳۹

شماره: فدرمای خسروی عباس

جناب مجدت و نجدت نصاب، جلالت و نبالت مآب، فخامت و شہامت انتساب، نظام آموزامون مرقوج مہاتم جمہون مشیر مشتری نظیر صائب تدبیر، زبده الولاة الفخام، عمدة الوزراء العظام، داودپاشا^۲ وزیر دارالسلام بغداد را بہ اعلامات مشفقانہ مخصوص می داریم کہ سابقاً مصحوب تاتار بہ آن جناب مرقوم داشته بودیم کہ عالیجہ مقرب الخاقان میرزا محمدعلی را برای تتمیم شرایط مصالحہ دولتین مأمور نزد آن جناب نموده ایم. آن جناب ہم بہ عالیجناب زبده الفضلاء، ملا عبدالمعز اظهار کردہ بود کہ عالیشان محمدآقای باش صاحب را روانہ خواهد نمود. حال، کہ هنوز عالیجہ میرزا محمدعلی بہ آنجا نرسیدہ و محمداقا بہ اینجا نیامدہ است، بہ عرض ما رسید کہ قشون اربیل^۳ و حیطہ و عرب بہ امداد محمدپاشا رسیدہ و تعرض بہ کوی^۴ و حریرہ در نظر ہست. اگرچہ با درایت و کفایتی کہ بہ ما از آن جناب معلوم شدہ این طور امور و اختیار را متلفی بہ قبول نداشتہ و باور نکرده ایم، لکن برای استحکام امر و اطمینان قلب عالیشان عقیدت نشان، سعیدبیک، غلام سرکلدی^۵ بہ چاپاری روانہ و مرقوم می دلریم کہ بہ نحوی کہ ما بعد از مصالحہ از این طرف قدغن نمودہ ایم کہ خصام و فتنہ در نیام باشد. آن جناب ہم از آن طرف قدغن کند کہ تا ورود عالیجہ میرزا محمدعلی، احدی پا از دایرہ بیرون نگذاردہ هیچ کس از جای خود حرکت نکند و علم شتر و قساد از هیچ طرف بر پا نشود، تا عالیجہ مشارالہ نزد آن جناب وارد شود و تمیم امر سفارت خود نماید. بعد از گن، هر طور بہ امر و اشارت ما و اذن و اجازت دولتین علیتین در میان آن جناب و عالیجہ مشارالہ گفتگو شد و بہ امضای انامی دولتین علیتین رسید، سرحدداران طرفین از آن قرار رفتار خواهند کرد؛ و احدی را نمی رسد کہ امری کہ میان دو دولت بزرگ مہود شد و ممضی گردید، تخلفی از آن کند. باید آن جناب از همین قرار رفتار نمودہ بہ وصول این رقیمہ عنایت ضمیمہ بہ اطراف قدغن کند کہ هیچ کس حرکتی خلاف صواب نکرده مصدر امری ناشایست نشود. اگر بعد از رسیدن این پروانہ^۶ مرحمت نشانہ رفع این مقولہ امون کہ منبع مفسدہ و شر و شور است، نشود و از آن طرف اقدام و جسارتی بہ ظهور رسد، بر امنای دولتین و خلائق خائفین معلوم و مشخص خواهد شد کہ مفسدہ جوئی از آن طرف ظاہر شدہ است؛ و بہ فضل و عنایت الہی، از طرف قرین الشرف دولت قاہرہ باہرہ سلطانی آنچه مقدور و مقدر

است بہ منصہ ظہور خواهد رسید؛ و نتیجہ این عجلہ و پیشدستی، کہ از آن طرف ظاہر شود، نظیر آن خواهد بود کہ در امر مندلیجین^۷ افتاد.

تحریراً فی شہر محرم الحرام سنہ ۱۲۳۹. ۵

توضیحات

(۱) عباس میرزا نایب السلطنہ، چہارمین پسر فتحعلی شاہ، در چہارم ذی الحجہ ۱۲۰۳/۲۷ اوت ۱۷۸۹ متولد شد؛ و بنا بر وصیت آقا محمدخان قاجار، کہ مادراولیعہد ایران بایستی از خاندان قاجار باشد، عباس میرزا، با آنکہ چہارمین فرزند فتحعلی شاہ بود، بہ ولیعہدی انتخاب شد (۱۲۲۳/۱۸۰۸)؛ و بہ ہمراہ میرزا عیسی قائم مقام و بہ سرداری ابراہیم خان سردار قاجار بہ حکمرانی آذر بایجان مأمور گردید؛ و از این زمان، تبریز ولیعہد نشین قاجار شد. در طی جنگہای خونین ایران و روسیہ، یعنی سالہای ۱۲۱۸/۱۸۰۳ تا ۱۲۲۸/۱۸۱۳ و ۱۲۴۱-۱۸۲۶ تا ۱۲۴۳/۱۸۲۸، جانفشانیہا کرد و آشوبہای داخلی در خراسان، یزد، کرمان را سرکوب نمود (۱۲۴۶/۱۸۳۰-۱۲۴۹/۱۸۳۳). برای آگشا نمودن ایرانیان با علوم و فنون غرب عدہ ای را بہ اروپا فرستاد و سرانجام در چہل و پنج سالگی، در دہم جمادی الآخر ۱۲۴۹/۱۸۳۳، در مشہد در گذشت. دایرۃ المعارف فارسی/ ج ۲. ۲.

(۲) داود پاشا از سال ۱۲۳۲/۱۸۱۷ تا ۱۲۴۶/۱۸۳۰، بہ مدت شانزدہ سال، والی بغداد بودہ است. سالنامہ بغداد/ ص ۱۲۸.

(۳) اربیل (اربل)، شہری نزدیک موصل حالیہ در خاک عراق.

(۴) کوی، دہی از دہستان دیناران کہ در بخش اردل شہرستان شہر کرد واقع است. فرهنگ جغرافیایی

ایران/ ج ۱۰.

(۵) حریر، دہی از دہستان حومہ بخش کرد بہ قصر شیرین. همانجا/ ج ۵.

(۶) پروانہ و پروانچہ (جمع، پروانجات) بہ معانی مختلف چون، اجازت، جواز، فرمان و حکم پادشاہ آمدہ است. در دورہ قراقویونلو و آق قویونلو، بہ فرمان شفاہی پادشاہ بہ رسد، کہ کہ در بون رسائل و انشاء ابلاغ می شدہ است پروانچہ می گفتند. در دورہ صفویہ دیگر پروانچہ بہ این معنی بہ کار نمی رفتہ؛ بلکہ خود نوعی از اسناد دیوانی بودہ کہ آن را مہر می کردند و در دفاتر دیوان ثبت نمودہ مانند ارقام و فرمانہای دیگر بر آن طغرا می کشیدند. پروانچہ عموماً در موردی نوشته و صادر می شدہ کہ می خواستند مفاد و مضمون فرمان و رقم سابق را تأیید و تثبیت نمایند؛ و دیگر، برای تأیید و صحتہ گذاشتن بر مثالہایی کہ از جانب صدور و علمای مذہبی صادر می شدہ است نیز پروانچہ، با طغرای «فرمان ہمایون شد»، می نوشتہ اند. برای آگاہی بیشتر، ر. ک. مقدمہ ای بر شناخت اسناد تاریخی/ صص ۹۰-۸۶.

(۷) مندلیجین، در ۱۱۵ کیلومتری شمال شرق بغداد و در ۷ کیلومتری مرز ایران واقع است. قاموس اعلام

۵ بایگانی نخست وزیری استانبول، خط ہمایون، ش: P-۳۷۱۱۳.

سەرچاوه

عەرەبی

- ١- امین زکی، محمد: تاریخ السلیمانیة وانحائها- ترجمة: محمد جمیل بندي الروژیانی، شرکه الطباعة والنشر المحدودة، بغداد ١٩٥١.
- ٢- البصري، عثمان بن سند الوائلي: مطالع السعود- تحقیق الدكتور عماد عبدالسلام رؤوف وسهیلة عبدالمجید القیسی- الموصل ١٩٩١.
- ٣- البصري، عثمان بن سند الوائلي، اصفي الموارد في سلسال احوال الإمام خالد- المطبعة العلمية- مصر- ١٣١٠هـ.
- ٤- الخال، محمد: الشيخ معروف النودهی البرزنجي، بغداد ١٩٦١.
- ٥- الخال، محمد: البيتوشي، بغداد ١٩٥٨.
- ٦- الراوي، د. جابر: الحدود الدولية ومشكلة الحدود العراقية الأيرانية - بغداد ١٩٧٣.
- ٧- العزاوي. عباس: تاريخ العراق بين احتلالين، ٨ جلد، بغداد، طبعة ثانية، الشريف الرضي، قم ١٤١٠هـ.
- ٨- العمري، ياسين: غرائب الأثر في الحوادث ربع القرن الثالث عشر- نشرة: محمد صديق الجليلي، الموصل ١٩٤٠.
- ٩- فائق بن، سليمان: الممالك الكوله مهن في بغداد - نقله في التركية محمد نجيب ارمنواوي، بغداد ١٩٦١.
- ١٠- فريزر، جيمس بيلى: رحلة فريزر الى بغداد، بغداد ١٩٦٤.
- ١١- القزلي، محمد: التعريف بمساجد السليمانية ومدارسها الدينية- بغداد- ١٩٣٨.
- ١٢- الكركوكلي، الشيخ رسول: دوحه الوزراء في تاريخ وقائع بغداد الزوراء- نقله من التركية: موسى كاظم نورس (بيروت بت)، طبعة ثانية، منشورات الشريف الرضي، قم ١٤١٣هـ.
- ١٣- لونگريك، ستيفن همسلي: اربعة قرون من تاريخ العراق الحديث- ترجمة: جعفر الخياط- الطبعة الثالثة- بغداد، مطبعة البرهان ١٩٦٢.
- ١٤- المدرس، عبدالكريم محمد: علماؤنا في خدمة العلم والدين، عنى بنشره: محمد علي القره داغي، دار الحرية للطباعة والنشر، بغداد ١٩٨٣.
- ١٥- الموصل، السيد فتح الله القادري: ملحمة الموصل، تحقيق: سعيد الدلوچي، بغداد ١٩٦٥.
- ١٦- الموكرياني، حسين حوزني: موجز تاريخ امراء سوران، ترجمة: محمد الملا عبدالكريم، بغداد ١٩٦٧.
- ١٧- نظمی زاده، مرتضى افندی: گلشن خلفا، نقله من التركية: موسى كاظم نورس، النجف الأشرف ١٩٧١.
- ١٨- نيبور: رحلة نيبور الى العراق، ترجمة: الدكتور محمود حسين الأمين، بغداد ١٩٦٥.

- ١٩- نوار، الدكتور عبدالعزيز سليمان: داود پاشا والي بغداد، القاهرة ١٩٦٧.
- ٢٠- نوار، الدكتور عبدالعزيز سليمان: تاريخ العراق الحديث، القاهرة ١٩٦٨.

فارسی:

- ٢١- ادموندر، سيسيل جي: كردها، تركها، عربها، ترجمة: ابراهيم يونسى، انتشارات روزبهان تهران ١٣٦٧هـ. ش
- ٢٢- اديب الشعرا، ميرزا رشيد: تاريخ افشار، به اهتمام: محمود راميان و پرويز شهريار افشار، تيريز ١٣٤٦ش
- ٢٣- بابائي، عبدالقادر ابن رستم: تاريخ و جغرافياي كردستان، موسوم به: سير الاكراد، به اهتمام: محمد رؤوف توکلي- تهران ١٣٦٦هـ. ش
- ٢٤- بدليسي، امير شرفخان: شرفنامه - تاريخ مفصل كردستان، به اهتمام: محمد عباسي، تهران ١٣٤٣ش
- ٢٥- پارسادوست، د. منوچهر: ريشه هاي تاريخي اختلافات جنگ عراق و ايران، شركت سهامی انتشار ١٣٦٧ش
- ٢٦- پورگشتال، هامر: تاريخ امپراتوري عثمانی: ترجمة ميرزا زكي علي آبادي، به اهتمام جمشيد كيان فر، ٥ جلد- تهران ١٣٦٧-١٣٦٩هـ. ش
- ٢٧- دنبلي، عبدالرزاق: مآثر سلطانية، به اهتمام غلام حسين صدري افشار، تهران ١٣٢٩هـ. ش
- ٢٨- فخر الكتاب، ميرزا شكر الله سندندي: تحفة ناصري در تاريخ و جغرافياي كردستان- به اهتمام: د. حشمت الله طيبي- انتشارات امير كبير، تهران ١٣٦٦هـ. ش.
- ٢٩- گلستانه، ابوالحسن بن محمد امين: مجمل التواريخ- بسعي واهتمام: مدرس رضوي- انتشارات دانشگاه تهران- چاپ سوم، تهران ٢٥٣٦.
- ٣٠- لكهارت، لارنس: انقراض سلسله صفوية- ترجمة: مصطفى قلي عماد- انتشارات مرواريد، تهران ١٣٦٤ش.
- ٣١- مردوخ كردستاني، شيخ محمد: تاريخ مردوخ، چاپخانه ارتش، (تهران بت)
- ٣٢- معتمدی، دکتر مهيندخت: مولانا خالد نقشبندي و بيروان طريقت: او- انتشارات پاژنگ، تهران ١٣٦٨ش.
- ٣٣- مستوره، ماه شرف خانم: تاريخ اردلان- به اهتمام ناصر آزاد پور، چاپخانه بهرامی، سنندج ١٣٤٣ش.
- ٣٤- مشيرالدوله، ميرزا سيد جعفر مهندس باشی: رساله تحقيقات سرمدیه. به اهتمام محمد مشيری، انتشارات بنياد فرهنگ ايران- تهران ١٣٤٨ش.
- ٣٥- مهدي، عبدالرضا هوشنگ: تاريخ روابط خارجي ايران- انتشارات اميركبير، تهران ١٣٦٤ش.
- ٣٧- ميرزا صالح، غلام حسين: اسناد رسمي در روابط سياسي ايران و روسی و عثمانی، نشر تاريخ ايران- ٢ جلد- تهران ١٣٦٥ش.

- ۳۸- نامی اصفهانی، میرزا محمد صادق موسوی: تاریخ گیتی گشا در تاریخ زندیه، بامقدمه‌ی: سعید نفیسی، تهران ۱۳۶۶ ش.
- ۳۹- نفیسی، سعید: تاریخ اجتماعی و سیاسی ایران در دوره معاصر، ۲ جلد، انتشارات بنیاد، تهران ۱۳۶۶ ش.
- ۴۰- نصیری، د. محمد رضا: اسناد و مکاتبات تاریخی ایران- قاجاریه- ۴ جلد، انتشارات کیهان- تهران ۱۳۶۶-۱۳۶۸ ه. ش.
- ۴۱- نوائی، عبدالحسین: اسناد و مکاتبات سیاسی ایران از سال ۱۱۰۵-۱۱۳۵ هجری - موسسه مطالعات و تحقیقات فرهنگی تهران ۱۳۶۳ ش.
- ۴۲- نوائی، عبدالحسین: نادر شاه بازماندگانش، انتشارات زرین، تهران ۱۳۶۸ ش
- ۴۳- واحد نشر اسناد: گزیده اسناد سیاسی ایران و عثمانی- دوره قاجاریه، ۷ جلد، دفتر مطالعات سیاسی و بین المللی وابسته به وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران- تهران ۱۳۶۹ و... .
- ۴۴- وره‌رام، دکتر غلامرضا: تاریخ سیاسی و اجتماعی ایران در عصر زند- انتشارات معین، تهران ۱۳۶۶ ش.
- ۴۵- وقائع نگار کردستانی، علی اکبر: حدیقه ناصری در جغرافیا و تاریخ کردستان- به اهتمام محمد رئوف توکلی، تهران ۱۳۶۴ ه. ش

کوردی:

- ۴۶- ابن الحاج، مه‌لا محمدهد حاجی حه‌سهن: مه‌هدی نامه- لیکۆلینه‌وه و پیتشکه‌شکردنی: محمدهد عه‌لی قه‌رده‌اغی، به‌غداد ۱۹۷۵
- ۴۷- ئوسکارمان: تحفه‌ی مظفریه: هینانه‌وه سه‌ر رینوسوی کوردی: هیمنی موکریانی- چاپخانه‌ی کۆزی زانیاری کورد- به‌غدا ۱۹۷۶
- ۴۸- ئەمین زه‌کی، محمدهد: خولاصه‌ییتکی تاریخی کوردو کردستان - به‌رگی ۳.۲.۱، له‌یه‌ک به‌رگدا. چاپکردنه‌وه‌ی سه‌یدیان
- ۴۹- ئەمین زه‌کی، محمدهد: تاریخی سلیمانی و ولاتی، به‌غداد ۱۹۳۹
- ۵۰- ریج، کلۆدیوس جیمس: گه‌شتی ریج بۆ کردستان ۱۸۲۰- وه‌رگیتیرانی له‌ عه‌ره‌بیه‌وه بۆ کوردی: محمدهد حه‌مه‌باقی، ته‌وریتز ۱۹۹۲
- ۵۱- موکریانی، سه‌بیید حسین حوزنی تاریخی حکومدارانی بابان- چاپخانه‌ی زاری کرمانجی، ره‌واندز ۱۹۳۱
- ۵۲- موکریانی، حسین حوزنی. میژووی میرانی سۆران - جلدی دووم، هه‌ولیتز: ۱۹۶۲.
- ۵۳- مه‌لاخدری ئەحمده‌دی شاه‌وه‌یسی میکایه‌لی (دیوانی نالی)، لیکۆلینه‌وه و لیکدانه‌وه‌ی: مه‌لا عبدالکریمی مدرس و فاتح عبدالکریم، چاپخانه‌ی کۆزی زانیاری کورد- به‌غدا ۱۹۷۶
- ۵۴- گۆفاری رۆژی نوێ- ژماره (۱) سالی (۲) مارتی ۱۹۶۱ (تۆمار: په‌ره‌کاغه‌زێ له‌باره‌ی بابان و کۆچی ئەوره‌حمان پاشاوه)

- ۵۵- فوئاد. د. که‌مال. له‌شيعره بلاوکراوه‌کانی سالم- گۆفاری نووسه‌ری کوردستان ژماره (۲)
- ۵۶- یوسف، عبدالرقيب: به‌شیک له‌ژيان و به‌ره‌می زاناو شاعیری کورد: مه‌لا عومه‌ری ره‌نجووری شاله‌ به‌گی، رۆشنیبری نوێ، ژماره ۱۰۷، ئەیلولی ۱۹۸۵- به‌غداد- ل ۱۴۵-۱۴۶.
- ۵۷- جه‌لیل، جه‌لیل: کورده‌کانی ئیمپراتۆریه‌تی عوسمانی - وه‌رگیتیرانی بۆ کوردی: دکتۆر کاوسی قه‌فتان.
- ۵۸- محمدهد ئەمین، سالح: کورد و عه‌جه‌م، چاپخانه‌ی هه‌ولیتز - چاپی به‌که‌م ۱۹۹۲.
- ۵۹- روخانی، بابا مه‌ردوخ: تاریخ مشاهیر کرد - جلد سوم - انتشارات سروش - تهران ۱۳۷۱ ش.
- ۶۰- مسته‌فا ئەمین، نه‌وشیروان: میرایه‌تی بابان له‌ نیوان به‌رداشی رۆم و عه‌جه‌مدا - چاپی دووم - چاپه‌مه‌نی خاک - سلیمانی ۱۹۹۸.
- ۶۱- تووداری، سه‌عیید عه‌بدولسه‌لام: چمکیکی میژوویی هه‌ورامان و مه‌ریوان - گۆزینی بۆ کوردی محمده‌دی مه‌لا که‌ریم، چاپی به‌که‌م، به‌غداد (۱۹۷۰).

Preface

The collection of historical documents in this book is about the situation of Kurdish emirates, Ardalan, Baban and Soran, from the establishment of Ghajarian government to the end of the first half of the 19th century.

These documents prove that two grate goverments of that time. Ghajarian and Ottoman, always planned to interfere the local conflicts of the Kurdish emirates and, even sometimes, under the pretext of controlling their borders, murderd Kurdish people and especially the soldiers of these emirates.

Since there were no exact sources to throw light on the history of these emirates, it was difficult for me to arrange the different events of that period of their history.

In any case I have tried to do my best.

Most of these documents are due to the matter of the emirate of Baban. this proves that baban emirate played an important role in the 19th history of Kurdistan. One of the reasons of its importance is that it was located between the borders of the government of Ghajarian and Ottoman. In fact most of the battles of these two goverments occured in the land of Baban emirate, and this caused much disturbance in this self-determined emirate.

According to these documents, these two goverments always tried to make obstacle on the way of this emirate.

Finally, the leaders of this emirate failed to set up a stable government of their own.

بهره‌می چاپکراوی نووسەر:

- ۱- ژوان، شیعەر، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی زانکۆی سلیمانی ۱۹۸۰
- ۲- گه‌شتی ریج بۆ سلیمانی، وەرگێڕان، چاپی یه‌که‌م، به‌رگه‌لۆو ۱۹۸۴
- ۳- کیشی‌ه‌ی کورد، وەرگێڕان، چاپی یه‌که‌م، یاخ سه‌مه‌ر ۱۹۸۶
- چاپی دووهم، ئێران، ته‌ورێز، ۱۹۹۰
- چاپی سێیه‌م: هه‌ولێر، ۱۹۹۲
- ۴- گوله‌کانی دۆزه‌خ، شیعەر، چاپی یه‌که‌م، ئێران، ته‌ورێز ۱۹۹۰
- چاپی دووهم، هه‌ولێر، ۱۹۹۲
- ۵- گه‌شتی ریج بۆ کوردستان، وەرگێڕان، چاپی یه‌که‌م، ئێران، ته‌ورێز، ۱۹۹۲
- چاپی دووهم، ئێران، ته‌ورێز، ۱۹۹۵
- ۶- ئه‌فسانه‌ی ئه‌دوونیس، وەرگێڕان، چاپی یه‌که‌م، ئێران، ته‌ورێز، ۱۹۹۴
- ۷- گۆزانی کوردی، وەرگێڕان، چاپی یه‌که‌م، ئێران، ته‌ورێز، ۱۹۹۴
- ۸- میژووی مۆسیقای کوردی، چاپی یه‌که‌م، ئێران، شه‌رگۆرد، ۱۹۹۶
- ۹- سه‌بید عه‌لی ئه‌سغه‌ری کوردستانی، چاپی یه‌که‌م، هه‌ولێر، ۱۹۹۸
- ۱۰- راوه‌ گزنگ، وتار و ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بیه‌ی، چاپی یه‌که‌م، هه‌ولێر، ۱۹۹۸
- ۱۱- بیره‌وه‌رییه‌کانی وه‌فایی (تحفه‌ المریدین)، وەرگێڕان، چاپی یه‌که‌م، هه‌ولێر، ۱۹۹۹
- ۱۲- که‌روێشکی زیره‌ک و گورگی دانا، چیرۆکی مندالان، وەرگێڕان، چاپی یه‌که‌م، سلیمانی، ۲۰۰۰
- ۱۳- شۆرشێ شیخ عوبه‌یدوللای نه‌هری له‌ به‌لگه‌نامه‌ی قاجاری دا: چاپی یه‌که‌م، هه‌ولێر، ۲۰۰۰
- ۱۴- میرنشینی ئه‌رده‌لان، بابان، سۆران، له‌ به‌لگه‌نامه‌ی قاجاری دا: چاپی یه‌که‌م، هه‌ولێر، ۲۰۰۲
- ۱۵- راپه‌رینی هه‌مزاغای مه‌نگوور له‌ به‌لگه‌نامه‌ی قاجاری دا: چاپی یه‌که‌م، هه‌ولێر، ۲۰۰۲

بهره‌می داهااتوو:

- ۱- شۆرشێ شیخ عوبه‌یدوللای نه‌هری له‌ به‌لگه‌نامه‌ی نیوده‌وله‌ تیدا
- ۲- خۆتێندنه‌وه‌یه‌کی تازه‌ی مه‌ولانا خالیدی نه‌قشبه‌ندی، لیکۆلینه‌وه
- ۳- خۆتێندنه‌وه‌یه‌کی تازه‌ی مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی
- ۴- دیوانی مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی
- ۵- راپه‌رینی سمکۆ له‌ به‌لگه‌نامه‌ی قاجاری دا

